

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

1'inci Toplantı 22 Mart 2022 Salı

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi ile kadına ve sağlık çalışanına yapılan şiddete karşı yapılan düzenlemelere ilişkin açıklaması

2.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, Adana Milletvekili Burhanettin Bulut'un (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki konuşmasında kendi ismini zikrettiği bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

3.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, İzmir Milletvekili Serpil Kemalbay Pekgözegü'nün (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerine yaptığı konuşmasında geçen ifadesini benimsemediğine ve kabul etmediğine ilişkin açıklaması

4.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, Balıkesir Milletvekili Fikret Şahin'in (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki konuşmasında kendisinin şahsiyetine yönelik ifadeler kullandığına ilişkin açıklaması

5.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, Kütahya Milletvekili Ali Fazıl Kasap'ın (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki görüşmelerde kendisiyle konuşmalarını video çekimi yaparak Twitter'da

paylaşmasına ilişkin açıklaması

6.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, Türk Tabipleri Birliği temsilcisine (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'yle ilgili söz hakkı verilmesine ilişkin açıklaması

III.- USUL HAKKINDA GÖRÜŞMELER

1.- (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tali komisyon olarak Komisyonda görüşülme usulü hakkında görüşme

IV.- KARARLAR

1.- (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin görüşmelerinin tümü üzerinde yapılması, bu görüşmelerde bütün maddeler üzerinde de görüş bildirilmesi, 7, 9, 13, 14 ve 15'inci maddelerin ayrı ayrı görüşülerek oylanması ve teklifin tümü üzerindeki oylamanın görüşmelerin sonunda yapılmasına ilişkin karar

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon)

VI.- AÇIKLAMALAR

1.- Gaziantep Milletvekili Bayram Yılmazkaya'nın, İzmir Milletvekili Serpil Kemalbay Pekgözegü'nün (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki konuşmasında kendi ismini zikrettiği bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

2.- Gaziantep Milletvekili Ali Muhittin Taşdoğan'ın, TTB temsilcisinin (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi üzerinde görüş belirtmeyeceğine ilişkin açıklaması

3.- İzmir Milletvekili Kani Beko'nun, TTB temsilcisine (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi üzerinde söz hakkı vermenin doğru olacağına ilişkin açıklaması

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONU

1'inci Toplantı
22 Mart 2022 Salı

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu saat 15.40'ta açılarak üç oturum yaptı.

Komisyon, Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'ni (2/4290) tali komisyon olarak görüşmek üzere toplandı.

Komisyon Başkanı Recep Akdağ,

(2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi ile kadına ve sağlık çalışanına yapılan şiddete karşı yapılan düzenlemelere,

Adana Milletvekili Burhanettin Bulut'un (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki konuşmasında kendi ismini zikrettiği bazı ifadelerine,

İzmir Milletvekili Serpil Kemalbay Pekgözegü'nün (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerine yaptığı konuşmasında geçen ifadesini benimsemediğine ve kabul etmediğine,

Balıkesir Milletvekili Fikret Şahin'in (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki konuşmasında kendisinin şahsiyetine yönelik ifadeler kullandığına,

Kütahya Milletvekili Ali Fazıl Kasap'ın (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki görüşmelerde kendisiyle konuşmalarını video çekimi yaparak Twitter'da paylaşmasına,

Türk Tabipleri Birliği temsilcisine (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'yle ilgili söz hakkı verilmesine,

İlşkin açıklama yaptı.

(2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin, tali komisyon olarak Komisyonda görüşülme usulü hakkında görüşme yapıldı.

(2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin görüşmelerinin tümü üzerinde yapılması, bu görüşmelerde bütün maddeler üzerinde de görüş bildirilmesi, 7, 9, 13, 14 ve 15'inci maddelerin ayrı ayrı görüşülerek oylanması ve teklifin tümü üzerindeki oylamanın görüşmelerin sonunda yapılması kabul edildi.

Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin (2/4290) tümü üzerindeki görüşmeleri tamamlanarak maddelerine geçilmesi kabul edildi.

Gaziantep Milletvekili Bayram Yılmazkaya, İzmir Milletvekili Serpil Kemalbay Pekgözegü'nün (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki konuşmasında kendi ismini zikrettiği bazı ifadelerine,

Gaziantep Milletvekili Ali Muhittin Taşdoğan, TTB temsilcisinin (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi üzerinde görüş belirtmeyeceğine,

İzmir Milletvekili Kani Beko, TTB temsilcisine (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi üzerinde söz hakkı vermenin doğru olacağına,

İlişkin açıklama yaptı.

(2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tali Komisyon olarak görüşmelerine 23/3/2022 Çarşamba günü saat 11.30'da devam etmek üzere saat 00.55'te toplantıya son verildi.

22 Mart 2022 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati:15.40

BAŞKAN: Recep AKDAĞ (Erzurum)**BAŞKAN VEKİLİ: Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)****SÖZCÜ: Arife POLAT DÜZGÜN (Ankara)****KÂTİP: Sefer AYCAN (Kahramanmaraş)**

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sayın Komisyon üyeleri, sayın kanun teklifi sahipleri, değerli bürokratlar, basın mensuplarımızın değerli temsilcileri; Komisyon olarak toplantı yeter sayımız vardır, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunun 27’nci Yasama Döneminin Beşinci Yasama Yılı 10’uncu Toplantısını açıyorum. (*)

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ’ın, (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi ile kadına ve sağlık çalışanına yapılan şiddete karşı yapılan düzenlemelere ilişkin açıklaması

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bugünkü toplantı gündemimizde, Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 milletvekili tarafından hazırlanan ve 16 Mart 2022 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan, Başkanlıkça aynı tarihte esas komisyon olarak Adalet Komisyonuna, tali komisyon olarak da Komisyonumuza ve Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonuna (KEFEK) sunulan (2/4290) esas numaralı Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi bulunmaktadır.

Teklif metni, geçtiğimiz hafta gündem yazımızla birlikte usulüne uygun biçimde üyelerimize dağıtılmıştır.

Kanaatimce önemli, gerçekten önemli bir konuyu görüşeceğimiz bir Komisyon toplantısına başlıyoruz. Bu çalışmamızın yapılacak kanuna çok önemli katkılar vereceğine de inanıyorum.

Biliyorsunuz “şiddete karşı sıfır tolerans” ilkesi çerçevesinde devletimiz, Sayın Cumhurbaşkanımızın önderliğinde bütün kurum ve kuruluşlarımız mücadele etmektedir. Burada, kadına karşı ve sağlıkta şiddetle mücadele de özel bir yer tutuyor. Görüşeceğimiz kanun maddeleri genelde bu 2 konuyla alakalı; 1 maddesi de eskiden bu “kravat indirimi” diye konuşulan, genel olarak bütün iyi hâl indirimleri ile ilgili hususları yeniden düzenleyen, burayı daha somutlaştıran bir madde. Bu şekilde, inşallah Komisyonumuzda bunları görüşeceğiz.

Müsaade ederseniz kısa bir giriş yapayım, ondan sonra zaten değerli Komisyon üyelerimizin katkılarını alacağız.

Değerli Komisyon üyelerimiz, değerli katılımcılar; aslında prensiplerde inanıyorum ki hepimizin mutabık kaldığı, kalacağı bir konu üzerinde bugün mütalaalarımızı vereceğiz, burada konuyu tartışacağız. Şiddet hiçbirimizin kabul etmeyeceği bir olgu; hele hele kadına karşı olursa, insanlara hizmet eden sağlık personeli gibi bir gruba karşı olursa, kendini koruyamayacak insanlara karşı olursa zaten kabul etmediğimiz şiddet, hiç kabul edilemez bir hâle geliyor. Dolayısıyla, meselenin gerçekten önemli bir tarafı bu ve son on yıldır, son on beş yıldır toplumumuzda şiddete karşı gerçekten çok yoğun

* Coronavirüs salgını sebebiyle toplantı salonundaki Başkanlık Divanı üyeleri, milletvekilleri, katılımcılar ve görevli personel maske takarak çalışmalara katılmaktadır.

bir karşı çıkma var. Yani yaptığımız kanunlar, Mecliste yaptığımız düzenlemeler, hükümetlerin yaptığı düzenlemeler, okullarda bu anlamdaki eğitim, mesele hususunda yol almamızı sağladı ama tabii, daha alınacak çok da mesafe olduğunu hepimiz biliyoruz.

Özellikle, kadına karşı şiddet, bir insanlık suçu olarak hepimiz tarafından kabul edilen bir husustur. Bu, bir taraftan aile yapısını, çocukların sağlıklı gelişmesini de zedeleyen bir durum. Dolayısıyla, mevzuatımızda bu hususta altyapıyla ilgili birçok şey oluşturuldu. Bunda hepinizin katkıları var; değerli milletvekillerimizin, bürokratlarımızın, sivil toplum örgütlerinin çok ciddi katkıları var ve bunların içinde biri de aslında bir tarihi köşe taşıdır. 2012 yılında yaptığımız, 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun, kadını koruyan esaslar üzerine bina edildi. Bu kanunla, devletin şiddeti önlemesi, şiddete uğrayanı çok yönlü koruması, şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişinin tedbir kararlarıyla rehabilite edilmesi amaçlanmıştır biliyorsunuz. Daha sonra, 2012’de ŞÖNİM’ler kuruldu, şiddet önleme ve izleme merkezleri; bunlar faaliyetlerine devam ediyorlar ve en son olarak da İçişleri Bakanlığı ve Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığımız “Kadın Destek Uygulaması (KADES)” ismiyle bir mobil uygulamayı, dijital uygulamayı hayata geçirdiler ki gerçekten bunlar çok önemli tedbirler. Ama ifade ettiğim gibi, daha alınacak çok yol var; bu alınacak yollardan bir kısmını da inşallah bu kanunu hazırlarken hep beraber almış olacağız.

Değerli katılımcılar, sağlık personeline uygulanan şiddeti de tabii ki dikkatle ele alıyoruz, almamız gerekiyor. Hepinizin bildiği gibi, Sağlık Bakanlığımız tarafından 2012 yılı Mayıs itibarıyla bir beyaz kod uygulaması başlattık; bu yeni bir uygulamadır. Bununla şiddet vakalarının kayıtları ve istatistikleri de ortaya konmaya başlandı ama en önemli kısmı şu: Daha önce, sağlık kuruluşlarında bir sağlık çalışanına karşı işlenen şiddette kolluk kuvvetleri âdeta bir ara bulucu gibi davranabiliyorlardı. Şimdi bu beyaz kod uygulamasıyla bu tamamen ortadan kaldırılmıştır ve yöneticilere bir görev yüklemiş durumdayız. Şöyle ki: Kişinin kendisi şikâyetçi olmasa bile -bazen kişiler endişe duyduklarından dolayı şikâyetçi de olamıyorlar- idare beyaz koda bunu bildirmek zorundadır. Beyaz kod yirmi dört saat çalışan bir mekanizmadır ve telefonun idare tarafındaki ucunda işi iyi bilen hukukçular, psikologlar, eğitilmiş insanlar var ve bu şekilde vakalar takip edilmektedir.

Ayrıca, 2016 yılında, Sağlıkta Şiddete Sıfır Tolerans Eylem Planı hazırlanmıştır. Sağlık çalışanlarına karşı şiddeti önlemek için yine, 2012 yılında Çalışan Güvenliğinin Sağlanması Genelgesi ve Sağlık Bakanlığı Personeline Karşı İşlenen Suçlar Nedeniyle Yapılacak Hukuki Yardımın Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik hazırlanmıştır. Kamuda bir ilk olarak, sağlık çalışanına bir şiddet uygulandığında ve bu, hukukun konusu olduğunda bir kamu avukatının sağlık çalışanını koruması esası da o düzenlemeler sırasında hayata geçirilmiştir.

Ayrıca, daha sonra, 6514 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun’un 47’nci maddesiyle, daha önceki, bizim Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’muza bir 12’nci madde eklenmiş ve sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sırasında veya görevleri dolayısıyla işlenen kasten yaralama suçu, Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 100’üncü maddesinin (3)’üncü fıkrası kapsamında tutuklama nedeni olan suçlar arasında sayılmıştır ama anladığımız ve gördüğümüz kadarıyla, bu süreç içerisinde uygulama noksanlıkları meydana geldiği için, şimdi, kanun teklifini getiren milletvekillerimiz, değerli arkadaşlarımız bunun Ceza Kanunu’na taşınarak bir katalog suç hâline getirilmesi için de çok hayırlı bir teşebbüs içinde bulunmaktadırlar.

Evet, buna benzer çok fazla detaya girmek istemiyorum. Yine, sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personel ile yardımcı sağlık personeline karşı görevleri sebebiyle işlenen kasten yaralama, tehdit, görevi yaptırmamak için direnme suçlarının cezaları da hepiniz hatırlayacaksınız, 2020 yılında

artırılmıştır ve hapis cezasının ertelenemeyeceği hükmü de getirilerek caydırıcı düzenlemeler ortaya konmuştur. Dolayısıyla çok boyutlu bir sorun olan şiddet ve bu eylemin hukuki sonucu olan suçların işlenmesi için elverişli fırsatları ortadan kaldırmak, sağlıkta şiddeti sadece kanunlarla değil de diğer tedbirlerle de idari, hukuki ve sosyal düzenlemelerle en asgariye indirmek, şiddet mağdurlarını sahiplenmek, mağdurlara hukuki destek vermek, suçluların suç işleme düşüncesini zayıflatmak, geniş kitlelerin katılımıyla etkili olan unsurların ortadan kaldırılması, en düşük seviyeye çekilmesi amacıyla her türlü tedbir alınmasına rağmen ne yazık ki sağlıkta şiddet vakaları tamamen sona ermemiştir. Bu, sağlık hizmetlerinin geleceğini de olumsuz etkileyen bir sorundur; dolayısıyla bu kanunun da bu meseleye bir katkı verme amacıyla getirildiği kanaatindeyim.

Sayın milletvekilleri ve katılımcılar; teklifin tümü üzerindeki görüşmelere geçiyoruz.

III.- USUL HAKKINDA GÖRÜŞMELER

1.- (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tali komisyon olarak Komisyonunda görüşülme usulü hakkında görüşme

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - Bildiğiniz gibi, İç Tüzük'ümüzün 23'üncü maddesine göre, tali komisyonlar işin kendilerini ilgilendiren yönü ve maddeleri üzerinde esas komisyona görüş bildirirler; biz de bugün, bu vazifeyi yerine getireceğiz. Tali komisyonların hangi yönden, hangi maddeler hakkında görüş bildirebilecekleri havale sırasında belirtilmemişse -ki bize Türkiye Büyük Millet Meclisince yapılan havale sırasında bu belirtilmiş durumda değil- komisyon, kendileriyle ilgili gördükleri husus üzerinde görüşlerini bildirebilir. Komisyonumuz olarak teklifin tüm maddeleriyle ilgili görüşme yapabileceğimiz gibi belirli maddeler üzerinde de düşüncelerimizi bildirebiliriz ancak ben, kendi incelediğim kadarıyla her maddenin Komisyonumuzu ilgilendirdiği kanaatindeyim. Dolayısıyla bu kapsamda, teklif üzerinde Komisyonumuzda yapılacak görüşmelerin -özellikle yarın konunun Adalet Komisyonunda görüşüleceğini de dikkate alarak ve ihtiyaç duyarsa milletvekillerimizin bir şerh yazmasına da fırsat vermek maksadıyla vakit açısından- teklifin tümü üzerinde yapılmasını ve üyelerimizin maddeler üzerindeki görüşlerinin de teklifin tümü üzerindeki görüşmelerde açıklanmasını oylarınıza sunuyorum...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) - Sayın Başkanım, özellikle sağlığı ilgilendiren maddeler ayrı ayrı görüşülse daha uygun düşmez mi? Kendi Komisyonumuzun asıl konusunu içeren, sağlıkla ilgili olan maddelerin de özellikle bu Komisyonunda görüşülmesi faydalı olacaktır.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - Aslında şöyle değerli milletvekillerim: Biz Sağlık Komisyonuyuz ama aynı zamanda Aile Komisyonuyuz da dolayısıyla öteki maddeler de bizi -biraz önce söyledim- ilgilendiriyor. Ha, belki "Öteki maddeler KEFEK'te konuşuldu, burada bunu konuşalım." diyebilirsiniz.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) - Onun için diyorum, usul ekonomisi açısından daha uygun olur diye düşünüyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - Şimdi, zamanımız kısıtlı, burada beraber karar verelim buna.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) - Zamanımız ne kadar kısıtlı Başkanım?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - Yarın Adalet Komisyonu görüşeceği için, bunu biz Adalet Komisyonuna sunacağız. Yarın 15.30'da Adalet Komisyonu görüşecek kanunu. Bir de hani, çıkmayabilir ama bir şerh de yazacaksa arkadaşlarımız ona da zaman vermek lazım; ona yarın sabah o zamanı verelim istiyorum ben.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) - Sayın Başkanım, hiç değilse sağlıkla ilgili maddeleri değerlendirmemiz daha doğru olur diye düşünüyorum, tamamı olmasa bile. Çünkü zaman yönünden bir sorun olduğunu düşünmüyorum ben.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Burada hangi maddeleri öneriyorsunuz? Kaç madde öneriyorsunuz?

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) - 7, 9, 13 ve 14’üncü maddeler doğrudan görüşülebilir.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - 7, 9 ,14, 15 değil mi?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Başkanım, “Hepsi görüşülsün.” diyelim, isteyen istediği maddeden bahsetsin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Zaten genel görüşüm o Sayın Milletvekilim.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – İsteyen istediği madde üzerinde görüşsün.

HABİP EKSİK (İğdır) - Sayın Başkanım, çok doğru bir öneride bulundunuz. Bence de bütünü üzerinde tartışmakta, bütünüyle değerlendirmekte fayda var. Bizim Komisyonumuz aslında her 2 kısmı da kapsıyor zaten. Ceza Kanunu’nda değişiklik olduğu için Adalet Komisyonuna gitti ama bence bütünüyle, madde madde değerlendirelim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, ben hepsine açığım açık söyleyeyim, sonuçta oylama yapacağız ama burada istişare ediyoruz; Komisyonumuz bir ihtisas komisyonu ve bunları birlikte istişare edip karara bağlayabilecek durumdayız. Benim tek endişem şudur: Bir arkadaşımız gayet güzel bir ifade kullandı, zaman ekonomisi açısından bütününi konuşursak bütünü üzerinde isteyen istediği maddede istediği kadar konuşur, bir kısıtlama da yapmayız. Çünkü neticeten biz burada bir rapor hazırlayacağız –lehte, aleyhte- maddelerle ilgili; bunlar bir rapor olarak hazırlanacak, Adalet Komisyonuna sunulacak ve Adalet Komisyonunda -böyle bir teamül var ben burada çalışmaya başladığımdan beri- ana metin üzerinden görüşüyorlar yani biz burada maddeler üzerinde farklılıklar yapsak bile onlar ana metin üzerinden görüşecekler. Dolayısıyla görüşlerimizi ana görüşmelerde yani bütününi görüşürken de belirtebiliriz diye düşünüyorum yani arkadaşlarımızın çoğunluğu sanıyorum böyle düşünüyor.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Başkanım, iki yıldır Komisyonumuz toplanmıyor; gerçekten bu konuda şikâyetçiyiz Cumhuriyet Halk Partisi olarak yani niye bu kadar önemli problemler varken toplanmıyoruz diye. Toplanmışız, ilk defa böyle bir fırsat elde etmişiz ve bunu da süre sınırlandırmasıyla kısıtlamaya çalışıyorsunuz yani bu, bize göre çok uygun değil.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Anladım efendim.

Ali Bey, buyurun.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Bu maddelerde de görüşü olan arkadaşlar konuşabilsin, hepsini topyekûn konuşup bunu sonuçlandırmayalım çünkü maddelerde özellikle belirtilmesi gereken konular var. Uzun zamandır toplanmayan Sağlık Komisyonu sağlıkta şiddet gibi ciddi bir konunun, kadına şiddet gibi ciddi bir konunun bir arada değerlendirildiği bu kanun maddelerinde zaten... Şimdi, Sayın Bakanım, Sayın Başkanım; uzun zamandır görüşülmedi bu konular ve daha önce sağlıkta şiddet yasası görüşüldüğünde etkin bir yasanın çıkması konusunda gerekli özen gösterilmediğinden tekrar tekrar sağlıkta şiddetle ilgili yeni düzenlemelere ihtiyaç duyuyoruz. Bu konu ciddi bir konu ve kadına şiddet yasası da bunun içerisinde; kadına yönelik şiddetle ilgili düzenlemeler de içeriyor bu. Bizim de Komisyonumuz hem aileyi hem sağlığı içerdiğinden dolayı, ilgili maddelerde de arkadaşlarımızın görüşlerini, önerilerini o maddelerde sunması ileride yaşanabilecek sorunların bugünden çözülmesine katkı sunacaktır. Onun için, sadece geneli üzerinde bir an önce bize verilen bir görevi tamamlamış olmak için değil de esasına yönelik maddelerdeki görüşlerini arkadaşlar bildirirse daha faydalı bir yasama çalışması olur diye düşünüyorum. Amacımız üzüm yemek yani faydalı bir iş yapmak.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Anladım. Şurada bir hemfikir olalım: Biz bu raporu yarın Adalet Komisyonunun toplanma saatine kadar -bir de tabii şerhler için de bir zaman bırakmamız lazım- oraya teslim edeceğiz. Burada hemfikiriz değil mi?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Sabaha kadar çalışırız Sayın Başkan.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Mutlaka çalışırız, rahat olun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, Adalet Komisyonu ertelenmiş.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani bütünü de konuşsak, maddelerini de konuşsak yapmamız gereken şey bu.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Komisyondan önce biz de muhalefet şerhlerimizi yazarız diğer toplantıdan önce.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Habip Bey, buyurun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Teşekkürler Sayın Başkanım.

Şimdi, gerçekten uzun süredir toplanamadık, o açıdan ciddi anlamda tartışmamız gereken bir konu. Başka konular da var ama bu maddeleri detaylı bir şekilde tartışmamız lazım.

Bir bilgi vereyim: Sanırım, Adalet Komisyonu yarın toplanmayacak, bize öyle bildirildi.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bana üç buçukta toplanacaklarını söylediler, bir daha sorarız şimdi.

HABİP EKSİK (İğdır) – Bizim gruptaki arkadaşlardan Filiz Hanım söyledi ama tam, net bilmiyorum, arkadaşlar...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Şimdi, bu arada hemen sorarız onu.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Komisyonlar çakıştığı için belki bir düzenleme yaptılarsa, bilmiyorum.

HABİP EKSİK (İğdır) – Evet, öyle bir şeyden bahsedildi.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hemen sorarız onu.

HABİP EKSİK (İğdır) – Eğer öyle bir durum varsa zaten süreci biraz daha uzun kullanabiliriz.

Gerçekten, ciddi anlamda bir tartışmaya ihtiyaç var ve bu düzenlemeler de eksik düzenlemeler, zaten ileriki safhada biz tartışmalarımızı yoğunlaştırdığımız zaman eksikliklerini de ortaya koyacağız. Amaç, çıkarılmaya çalışılan bu düzenlemenin daha iyi bir hâl alması, sorunları tamamıyla çözmesi olduğu için hepimiz bu konuda uzun bir tartışma süreci yaşanması taraftarıyız. Umarım, siz de bu konuda bize anlayış gösterirsiniz Sayın Başkanım.

Teşekkürler.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bakın, şimdi bana bir yazı geldi. “Sayın Bakanım, Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu bile bütün maddelerin çoğunu görüşmemekle yetinmiştir. Bu durumda, sağlığa ilişkin 7, 9, 14 ve 15’inci maddelerin ya da tümü üzerinde, sadece genelinin görüşülmesi uygun olacaktır. Kadına şiddete dair önergeleri...” (Gürültüler)

Efendim, söz almak isteyen herkese -bir usul tartışması gibi bir şey açmış olduk- söz vereceğim.

Buyurun.

FIKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, değerli üyeler; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Tabii, ben de yaklaşık olarak bir yıl önce Komisyona dâhil oldum ama bu benim ilk toplantım olacak. Tabii, baktığımız zaman, en son toplantıyı 19 Kasım 2020 tarihinde yapmışız, yani tam bugün itibarıyla dört yüz doksan gündür Sağlık Komisyonu toplanmıyor, dört yüz doksan gündür. Ve Cumhuriyet Halk Partisi milletvekilleri olarak, Komisyon üyesi 6 milletvekili hep birlikte yaklaşık

bir buçuk iki ay öncesinden itibaren Sayın Başkana 3 kez dilekçeyle başvurduk “Komisyon uzun zamandır toplanmıyor ve toplanalım, sağlıklı ilgili sorunları konuşalım.” diye. Sağlık çalışanlarının özlük haklarıyla ilgili, sağlıkta şiddetle ilgili ve yine şehir hastanelerinin maliyetleriyle ilgili toplantı talebimiz oldu fakat Sayın Başkan bu talebimizi maalesef karşılamadı.

Şimdi, konuşulacak konular çok fazla. Sayın Başkanın, konuşmanın başlangıcında “Süremiz çok kısa.” diyerek bir sınır koymasını ben açıkçası yadırgıyorum, uygun bulmuyorum çünkü sağlıklı ilgili çok büyük sorunlarımız var. Bakın, dışarıda, pek çok sağlık çalışanının gözü burada. Burada “Süremiz çok kısa, yetiştirmek durumundayız.” diye bir mazeret bence uygun değil; ülkemiz için, insanımız için, sağlık çalışanlarımız için doğru neyse onu bulalım hep birlikte. Bakın, devamlı şekilde sağlıkta şiddet yasası geliyor; demek ki yapamıyoruz, beceremiyoruz ve burada da şimdi eksiklik var, burada da eksiklik var. Yani sadece sağlık çalışanlarıyla ilgili değil; hem hizmet alan kesim hem hasta kesim hem de hizmet veren sağlık çalışanı Türkiye’deki şu anki sağlık sisteminden memnun değil, sağlık sistemi şu anda çöküş aşamasındadır. Belki, şu anda hepimiz milletvekiliyiz ama hepimiz de hasta olmaya aday insanlarız ve yakınlarımız sağlık hizmeti almak durumunda, alamıyorlar. Milletvekili olarak telefonlarımız “Randevu alamıyoruz.” diye, “Tedavi alamıyoruz.” diye devamlı çalışıyor. Artık altından kalkacak durumda değiliz ve konuşmak durumundayız. Bu, bu şekilde kısıtlayarak olamaz. “Sadece bu konuyu; sağlıkta şiddetle ilgili burada kanun maddesi var, bununla ilgili konuşalım.” demeyi de ben uygun bulmuyorum çünkü vatandaşın yaşamış olduğu tüm sağlık problemlerini burada masaya yatırmak durumundayız çünkü biz Meclisiz, Meclis olarak bunu konuşmayacağız da ne zaman konuşacağız?

Sayın Başkanım, sizin davranışınızı açıkçası bir hekim olarak yadırgıyorum yani dört yüz doksan gündür nasıl toplamazsanız? Bakın, bir hekim olarak sizinle de 2 sefer konuştuk, bunlara duyarsız kalmanızı açıkçası kınıyorum, uygun bulmuyorum.

Biz Meclis olarak halkımızın yaşadığı sağlık problemlerine sahip çıkmak zorundayız. Bu, bizim kendi halkımız, kendi insanımız. İnanın, hastane koridorlarında hayatlarını kaybediyorlar. Bakın, daha dün şahit olduğumu söyleyeyim, bir üniversite hastanesinde arter kateteri dahi hastaya şu anda reçeteyle aldırılıyor, hastanenin eczanesinde yok. Hocalara sordüğümüz zaman “Çok büyük malzeme eksikimiz var, ameliyatları yapamıyoruz.” diyorlar ve Türkiye’nin önde gelen tıp fakülteleri bunlar. Türk tıbbı geriliyor arkadaşlar, Türk tıbbı geriliyor, açık konuşayım. Ben de tıp fakültesinde uzun yıllar görev yapan bir arkadaşınız olarak söyleyeyim, eğer Türk tıbbı şu anda dünyayla yarışır noktadaysa -daha önceki tarihlerden bahsedeceğim- devlet üniversitelerinin tıp fakülteleri sayesindeydi. Şu anda devlet üniversitelerinin tıp fakülteleri özellikle, bilerek ve isteyerek şehir hastanelerine kurban edilmiş ve borç batağına batırılmıştır. Şu anda nitelikli öğretim görevlilerinin tamamı ya istifa etmiş, özel hastanelere geçmiştir veya yurt dışına gitmişlerdir. Şu anda akın akın kamudan istifalar, yurt dışına gidişler vardır.

Dün, acı bir şeyi daha öğrendim. Sayın Başkanım, bakın, dikkatinizi çekiyorum, tıp fakültesi 3’üncü sınıf öğrencileri okulu bırakıyor. Vereceğim, isim de isterseniz vereceğim. Tıp fakültesi öğrencileri okullarını bırakıyor çünkü gelecek görmüyorlar bu meslekte. Bırakın hekimlerin gitmesini, asistanlar artık asistanlık yapmak istemiyor ve pratisyen hekimler yabancı dil çalışıyor. Ben açıkçası inanmıyordum ama gözümle gördüm, gözümle gördüm.

İnanın, Türkiye’de sağlık şu anda bir kaos hâlinindedir ve konuşmak durumundayız, masaya yatırmak durumundayız çünkü bu ülke bizim, bu hekimler bizim, bu insanlarımız bizim. Sayın Başkanım, bu nedenle, görüşmeleri süre olarak lütfen kısıtlamayın, gerekirse sabaha kadar çalışmaya hazır buradaki arkadaşlar.

Evet, daha fazla uzatmak istemiyorum, saygıyla selamlıyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben teşekkür ederim.

Beni zikrederek konuştuğunuz için... Normalde ben buradan çok konuşmayacağım, burada konuşma hakkı size ait.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Başkanım, ilerde daha zikredeceğim; başlangıç gibi düşünün, hazır olun yani zikredilmeye.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Tabii, çok rahat olun siz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Tabii, tabii, siz de rahat olun.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Vekilim, ben bunlara çok alışkınım.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hekim arkadaşların taleplerini iletceğim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade edin.

Ben eleştirilmeye de çok alışkınım, uzun çalışmaya da çok alışkınım. Burada bizi kısıtlayan, benim “kısıt” dediğim bir tek şey var; biz, raporumuzu, kendilerine yardımcı olunması için ana komisyona yetiştirmek durumundayız. Herhâlde bunda hepimiz hemfikiriz, doğru mu, siz de hemfikirsiniz?

HABİP EKSİK (İğdır) – 29/3’e ertelenmiş Sayın Başkanım, 29/3’e.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bunu yapmamız lazım. Yani bunu yapacak olduktan sonra mesele değil.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sayın Başkan, 29’una ertelendiğine dair bir bilgi var, doğruysa...

HABİP EKSİK (İğdır) – Evet, ben size gönderilen yazıyı okuyabilirim Sayın Başkan.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Tamam, teyit geldi; 29 Mart saat...

Peki arkadaşlar, o zaman ben...

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkanım, bana şeyi attılar arkadaşlar, Komisyon Başkanlığının attığı şeyi attılar.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yo, yo, geldi şimdi; ben de sordurdum, ben de sordurdum.

Değerli arkadaşlarım...

CEYDA ÇETİN ERENLER (Kütahya) – Sayın Başkanım, 29’una ertelenmiş olabilir ama biz KEFEK komisyonumuzda da tümü üzerinde konuştuk ama sizin de dediğiniz gibi hiçbir kısıtlama olmadan geneli üzerine konuşuldu.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli vekillerim, şimdi, buradaki ana sebebimiz Komisyona yetiştirmektir, o gerekçe ortadan kalkmış. 2 türlü oylama yapabilirim; fark etmez, ikisini ayrı ayrı da oylayabiliriz.

CEYDA ÇETİN ERENLER (Kütahya) – Oylama yapalım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir “Bütünü üzerinde görüşülsün, bütünü üzerinde isteyen istediğinle konuşsun, bir rapor yapalım.” diyebiliriz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sayın Başkan, bu konuda oylama yapılamaz. Yani “Maddeler konuşulmayacak, geneli üzerinde konuşulup geçilecek.” diye bir uygulama yasa yapma esaslarına da uygun değil.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, oylama yapmak zorundayız. Neden, biliyor musunuz? Çünkü -ben İç Tüzük’ü epeyce okudum- İç Tüzük...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – “Maddeleri konuşulmayacak.” mı diyor?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – ...buradaki çalışmalarla ilgili bir amir hüküm belirtmiyor; komisyon buna kendisi karar veriyor, İç Tüzük çok açık. Bilerek de yapmışlar, esnek davranılsın, komisyon istediğini böyle görüşsün, istediğini şöyle görüşsün diye. İç Tüzük’e bakarsanız, İç Tüzük’te bu hususta bir şey yok. Değerli kardeşim Fikret Bey de değerli hocamız da “Siz Komisyonu toplamadınız.” derken... Yine İç Tüzük’e göre, ben Komisyonu 6 kişinin talebiyle zaten toplayamam yani o talep geçersiz bir taleptir.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, İç Tüzük madde 26’da var, toplayabilirsiniz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Tamam, ben kendim toplayabilirim, o ayrı bir konu.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – “Sizin yetkinizle toplansın.” dedik zaten.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sizin yetkiniz var zaten. Bilerek getirdim, İç Tüzük madde 26’ya göre siz toplayabilirsiniz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Yok, zaten “sizin yetkinizde” dedik.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, zaten...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – “Yetkinizi kullanarak toplantıya davet edin.” dedik, etmediniz ama 9 tane imza da bulup toplayabilirdik.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Biliyorum efendim, ben kendim de toplayabilirim.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – E, biliyorsanız niye...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade edin, sizin söylediğinize göre ben de bir şey söyleyeyim.

KANİ BEKO (İzmir) – Bir saat geçti, gündeme giremedik.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Gireceğiz, haklısınız.

KANİ BEKO (İzmir) – Tam bir saat geçti, gündeme giremedik.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir saat oldu mu?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Kırk dakika oldu.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, daha yarım saat olmuş.

Bir dakika, söz vereyim milletvekillerimize.

Buyurun efendim.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ama bir usul konuştuğumuzu unutmayalım da arkadaşlar, bütününe geçince orada geniş geniş konuşuruz. Şimdi usulde böyle yaparsak yürütemeyiz yani.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Evet, evet, usule ilişkin, zaten usule ilişkin konuşuyoruz.

Sayın Başkanım, bu konu tüm toplumun gündeminde; hele hele pandemi sonrası hekimlerimizi alkışlarken şiddete uğruyor olmaları hepimizi incitiyor. Bizde de Meclis olarak bir yetki var, o yetki de kanuni düzenleme. O vesileyle, bir torba yasa bile olsa bu, tali komisyona havale edildi. Tali komisyon bir bütünü üzerinde konuşup maddeler üzerinde konuşmadan geçerse görevimizi yapmamış oluruz kanaatindeyim. Sebebi de şu: Çünkü içinde 4 ya da 5 tane madde bire bir burada, ihtisas alanı içerisinde olan konular.

HABİP EKSİK (Iğdır) – Hepsi, hepsi.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – KEFEK'te konuşulan konular dışında ya da Adalet Komisyonunun konuşacağı konular dışında, bizim sağlıkçı kimliğimizle konuşacağımız ya da bu Komisyonun konuşacağı konular var; zaten o yüzden tali komisyona gönderildi. Hele ki sizin açınızdan da... Yani Sağlık Bakanlığı yapmış, hekim kimliği olan birisi olarak bu konu ne kadar çok görüşülürse o kadar faydalı olur diye zaten söylüyorsunuz ve o açıdan da bir zamanlama olmaması gerekiyor. Burada, zaman açısından bir sıkıntı varsa tümü üzerine konuşsak bile, o sağlık konularının üzerine mutlaka konuşmamız lazım. Zaten sakat olan taraf, bunun torba yasa içerisinde olması çünkü sağlıkta şiddeti daha önce de konuştuk ama yine öyle usulden konuşmalar ve üzerinde çokça tartışılmadığından kaynaklı bir daha önümüze geldi. Eğer bir daha sağlıkta şiddet teklifini konuşmayacaksak ya da daha sağlıklı bir şey yapacaksak bunu daha çok konuşmamız lazım. Şimdi, bir torba yasanın içerisinde hem kadına şiddet hem sağlıkta şiddet olunca maalesef bu tartışmalar işte “Acaba hepsini mi konuşalım, yarısını mı konuşalım?”a dönüyor.

Önerim; bu noktada elbette bütününe ilişkin mutlaka konuşulacak ama maddeler üzerine de konuşulması şarttır diye ifade ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ederim.

Arslan Kabukcuoğlu, buyurun.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; evet, sağlıktaki problemlerle layıkıyla ilgilenilmiyor, bunlar analiz edilmiyor, gerekli tedbirler alınmıyor ve peş peşe biriken, çoğalan bir sağlık problemi var. Artık bu, Türkiye'nin tüm gündemini kapladı, öyle ki son zamanlarda yaşanan hadiseyle neredeyse askeriye ile tıp mensupları karşı karşıya getirilir duruma geldi. Eğer ki zamanında bunlarla ilgili tedbirler alınsaydı, gerekli yasal düzenlemeler yapılmış olsaydı, bu hâle gelmeden, bir şekilde önlenebilirdi. Bunların hepsi her ne kadar kanun mevzuatı değil, aynı zamanda sosyal mesele ise de Meclis olarak bizim üstümüze düşen, hiç olmazsa yasal olarak, işin yasal yönünün halledilmesi, kanun tarafının halledilmesi. O yüzden de hiçbir zaman tahdidi olmadan, ne kadar zamanda bitirebileceksek, her şeyi layıkıyla inceleyip sonuca bağlamalıyız.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben teşekkür ederim.

Bu arada 2 milletvekilimizin, İstanbul Milletvekilimiz Gamze Akkuş İlgezdi'nin ve Gaziantep Milletvekilimiz Bayram Yılmazkaya'nın da söz talepleri var. Arkadaşlarımız Komisyon üyesi olmadığı için müsaade ederseniz, esasa geçtikten sonra söz vereyim, şu anda bir usul tartışması yaptığımız için. İsimleriniz burada.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Talep değil, usul açısından.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani usul açısından... Buyurun, siz nasıl istiyorsanız. Yani, ben sabaha kadar burada çok rahat kalırım arkadaşlar, hiç merak etmeyin.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Merak etmeyin Sayın Başkan, özlü ve kısa konuşmayı tercih eden biriyim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Evet, buyurun.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Öncelikle, bu görüştüğümüz yasa teklifinden önce şunu belirtmek isterim: Kaybettiğimiz, özellikle pandemi sürecinde kaybettiğimiz sağlık şehitlerimizi, sağlık çalışanlarımızı, hekimlerimizi saygıyla anmak üzere sözüme başlamak isterim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Allah hepsine rahmet eylesin.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Burada belirtmek istediğim, tabii, yıllarca çalıştığım, on sekiz yıl SSK hastanelerinde hizmet verdiğim dönemle... Mevcut iktidarımızın bulunduğu dönemde de çalışmış bir hekim olarak, Sağlık Bakanlığı ve SSK'nin birleştirilmesi sürecinde, performans sisteminde çalışmış bir hekim olarak aslında ülkemizde şunu da bir not olarak düşünmek isterim ki: Sağlığa şiddetin tırmanmasında büyük payınız vardır çünkü hekimi, sağlık emekçisini gerçekten değersizleştirdiniz. Bunu da bir not olarak düşünüyüm.

Şimdi, gelen yasa teklifine baktığımızda, bu yasa teklifi bir kere ne sağlıkta şiddeti çözmeye bir karşılık veriyor ne de malpraktisi ortadan kaldırmak için bir çözüm öneriyor. Şiddetin görünen ve görünmeyen yüzleri olduğu için, çok kaynaktan beslendiği için ceza tartışmalarıyla çözülmeyeceğini biliyoruz ama burada, usulen tabloya baktığımızda, aynı torba yasanın içinde... Bir kere, bu konu torba yasanın içinde gelmemeli diye düşünüyorum öncelikle ama torba yasanın içinde geldiği gibi, aynı zamanda kadına şiddet ile sağlıkta şiddet aynı çatı altında geliyor teklif olarak. Oysa kadına şiddetin doneleri çok farklı, nedenleri çok farklı, süreci çok farklı bir konu; sağlıkta şiddetin nedenleri, sebepleri çok farklı. Dolayısıyla, aslında, belki gerçekten, yönetenler istese sağlıkta şiddetin çözümünü kadına şiddete göre daha kolay, çok hızlı üretebilirler diye düşünüyorum; bunun altını çizmek istiyorum.

Son on yılda sayısız düzenlemeye rağmen şiddet arttı, sorun çözülmedi. Buradaki en büyük sorunlardan biri de -bunun çözülmemesinin sebebi- sağlık bileşenlerinin, sağlık çalışanlarının dinlenmemesi. Israrla tepeden inme, bu işin mutfağında olan insanların dinlenmediği bir süreç işletiliyor, buna şahit oluyoruz. Ki biraz önce arkadaşlarım da söyledi, pandemi sürecinde, iki yılda sanırım 2 kere toplanıldı ve 3'üncü bir teklif verildi arkadaşlarım tarafından ancak ona da sanırım "Bakarız." şeklinde bir cevapla, hâlâ bir sonuç çıkmadı. Oysa, böylesi bir süreçte bence çok daha sık toplanılmalıydı, sırf pandemiye ait bile olsa; onun da altını çizmek isterim.

İkinci konuya geldiğimizde, sağlıkta şiddetle ilgili bu torba yasa dışında kapsamlı bir yasa hazırlanmalı bence. Yani, bu şekilde, oldubittiyle, çok hızlı bir şekilde, bileşenleri dinlemeden, sivil toplum kuruluşları, meslek odaları, sağlığa ait birçok kurum dinlenmeden böyle bir teklifin getirilmesinin ben derde derman olacağını düşünmüyorum. Sadece, tekrar bir şeye "evet" denecek çoğunlukla ama tekrar yaraya merhem olmayacağına inanıyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Milletvekilim, beni bağışlayınız; bakın, daha teklifin sahibine bile söz veremedik.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Peki, o zaman çok hızlı...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani, hiç değilse teklifin sahibi bize bir anlatsa bunu niye getirdi...

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Tamam, çok hızlı...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – ...bu arkadaşlarımız kiminle görüştüler, ne yaptılar, ondan sonra.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Olur, olur.

HABİP EKSİK (İğdır) – Usule yönelik...

CEYDA ÇETİN ERENLER (Kütahya) – "Usule yönelik" denmişti.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bağışlayın ama biraz, usul açısından doğru bir şey yapmamız lazım.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Peki, tamam, usule yönelik şunu söyleyeyim: Yine, tali değil ana komisyon olarak, bence, bu konu, sağlıkta şiddet, malpraktisle ilgili konu mutlaka Sağlık Bakanlığı nezdinde gelmeli yani, böyle bir alt başlık olarak incelenmemeli diye düşünüyorum.

Yine, usulle ilgili başka söyleyeceğim 2 maddede var; bitiriyorum sizin uyarınıza istinaden.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Estağfurullah.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Bağımsız ve özerk bir komisyon olmalı burada diye düşünüyorum; bu 7 kişilik, mesleki sorunlarla ilgili olan komisyon da bağımsız ve özerk bir komisyon olmalı. Baktığımda gelen teklife, burada, bileşenlerin zaten 7’si direkt taraf bir güruhu belirliyor. Dolayısıyla, zaten buradan çıkacak karar aslında tek kişiden çıkmış bir karar oluyor. Oysa bu kurulun içinde, bence, usul olarak tartışılması gerektiğini düşündüğüm, toplumda bu hizmeti veren tüm bileşenlerin, kurumların olması gerektiğini, temsiliyetlerinin olması gerektiğini ifade ediyorum.

Dolayısıyla, söyleyeceklerimi şimdilik bitiriyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, ben şimdi, müsaadenizle, diğer arkadaşlara söz vermeden şu oylamayı bir yapayım, biraz ilerleyelim gerçekten, yoksa ilerleyemeyiz. (Gürültüler)

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Neyi oyluyoruz Sayın Bakanım? Neyi oyluyoruz?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ne şekilde görüşeceğimizi oylayacağız.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – O zaman hiç konuşmayalım, Başkan oylasın, kanunu geçirelim yani.

CEYDA ÇETİN ERENLER (Kütahya) – Konuşmayın, takdir sizin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hayır, hayır, korkmayın; sizin istediğinizi oylarız, merak etmeyin yani.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ya, oylamayla burada ne sonuç çıkacak...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Maddelerde konuşmamayı niye oyluyoruz?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, peki...

HABİP EKSİK (İğdır) – Tam da bu konuyla ilgili birkaç söz söylemek istiyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika arkadaşlar...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Hiç tartışma gibi bir niyetiniz yoksa tartışmayalım, geçebiliriz yani(!)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, bakın, biraz önce Değerli Milletvekilimiz Kani Bey dedi ki: “Daha geçemedik, hadi geçin.” Arkadaşlarımızın çoğunda o görüşün olduğunu biliyorum şu anda ben. (Gürültüler)

ALİ ŞEKER (İstanbul) – O zaman bu toplantıyı da yapmayalım, kalkıp gidelim.

CEYDA ÇETİN ERENLER (Kütahya) – Takdir sizin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ali Bey, sakın olun yani niye toplantıyı...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Hayır hayır, Sayın Başkan, siz şöyle bir şey deseniz... “Ya, nihayet Komisyonumuza bir şey geldi, bu yeni sistemde Komisyonumuz bunu tartışacak.”

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, arkadaşlar, belki sizin söylediğiniz gibi oylayacağım niye; telaşlandınız hemen.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sayın Başkanım, bir usule ilgili konuşabilir miyim?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hayır, niye telaşlandınız değerli milletvekilleri? Belki sizin...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Usule ilişkin konuşmayı bitiriyorsunuz Başkanım.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sayın Başkanım...

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkanım, çok kısa, çok kısa...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Habip Bey, usul konuşacaksınız değil mi?

HABİP EKSİK (İğdır) – Evet, evet.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Ben usul konuşacağım Sayın Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Tamam, size de usul için söz vereceğim efendim, şimdi Habip Bey’e söz vereyim.

Lütfen, usul konuşuyoruz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Tamam.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Buyurun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkanım, çok teşekkürler.

Hazırunu tekrardan saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, gerçekten şöyle bir sıkıntımız var: Komisyonumuz kendi üzerine düşen sorumluluğu bir türlü yerine getirmiyor. Yani Komisyonumuzun ismi “Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu” ama biz sadece sağlık boyutuyla ele alıyoruz. Oysaki bu gelen teklifin içerisinde hem çalışma alanını etkileyen hem aile alanını etkileyen hem de sosyal işler alanını etkileyen birçok nokta var. O açıdan -yani daha görüşmelere başlamadan- aslında asıl komisyon olması gerekirken sadece Ceza Kanunu’nda yapılan değişiklikler olduğu için Adalet Komisyonuna sevk edilmesi nedeniyle, Komisyonunda maddeler üzerinde de görüşülmemesini, konuşulmamasını oylamak bence doğru olmaz. Ya, zaten bu teklif aslında Adalet Komisyonuna gitmemesi gereken bir teklifti; direkt ana komisyonun burası olması gerekiyordu, burada tartışılması gerekiyordu. Yani buradaki milletvekillerinin hepsi sağlıklı olabilirler, doktor veya başka alanlarda olabilirler ama bizler, hepimiz ceza kanunlarında değişiklik için oy kullanan insanlarız, milletvekiliyiz. Tabii ki o alanda ihtisas yapmış olan milletvekillerimiz, Komisyon üyelerimiz böyle komisyonlara gelip destek de verebilirler, katılabilirler ama bu Komisyonun bu olayı temelde tartışması lazım, detaylı tartışması gerekiyor çünkü gerçekten toplumun canını yakan, ciddi anlamda büyük sorunlara yol açmış çok önemli -birçok konu var ama- 2 konu var. Kadına şiddet ile sağlıkta şiddet gerçekten, ciddi anlamda toplumun canını yakıyor. Bu sorunun çok iyi tartışılması ve buradan bir çözümün ortaya çıkması gerekiyor. Palyatif, işte, “çözmüş” gibi görünmek doğru olmayacaktır.

O açıdan, biz, Komisyonun tartışmaları yürütme biçimini oylamadan ziyade, sizin iradenizle, bizim her zaman yaptığımız gibi, olması gerektiği gibi, geneli ve sonra da madde madde tartışılarak tıpkı, sanki ana komisyonmuş gibi değerlendirilmesini öneriyoruz; böyle olması lazım. Ayrıca, Komisyonunda maddelerine geçtiğimiz zaman ya da geneli üzerine konuştuğumuz zaman zaten birçok konuda eksik, hatta Anayasa’ya uygunluk konusunda yetersiz olduğunu da belirteceğiz; o ayrı mesele ama bugün bu Komisyonun usulen bu teklifin tümünü “ana gündem” olarak görüp “tali komisyon” değil “ana komisyon” olarak görüp, öyle değerlendirmesi lazım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki, teşekkür ediyoruz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Zaten zamanımız da varmış, 29’una da ertelenmiş. Bence bu fırsatımız varken toplumun canını yakan bu 2 konuyu detaylı olarak tartışmamız lazım. Biliyorum ki birçok milletvekili arkadaşımız, birçok Komisyon üyesi arkadaşımız bu sorunu gerçekten, ciddi anlamda çözme anlamında iyi niyetli. Herkes bu konuda doğru ve olumlu beyanlarda bulunacaktır; bu konuda da emin olabilirsiniz, ben öyle düşünüyorum çünkü burada bu sorunların çözümüne yönelik hepimiz doğru bir sonucun çıkmasını istiyoruz.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben teşekkür ederim.

Ali Fazıl Bey, buyurun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Teşekkürler Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlar, değerli Komisyon üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, bu kanun teklifi gelince aklıma Henry Kissinger’in bir anekdotu geldi. Henry Kissinger danışmanına diyor ki: “Sağlıkta şiddetle ilgili bir kanun teklifiyle ilgili rapor hazırlar mısın?” Danışmanı bir rapor hazırlıyor, aradan bir gün geçince Henry Kissinger üzerine bir post-it yapıştırıyor, diyor ki: “Hazırlayabileceğin en iyi rapor bu mu?” Aradan on beş gün geçiyor, danışmanı bir tane daha dosya hazırlıyor, Henry Kissinger yine iki gün sonra üzerine bir post-it yapıştırıyor, diyor ki: “Hazırlayabileceğin en iyi rapor bu mu?” Aradan on beş gün geçiyor, yeniden bir rapor hazırlıyor, Henry Kissinger yine bir post-it yapıştırıyor, danışman bu defa Henry Kissinger’in masasına vuruyor, diyor ki: “Sayın Bakanım, hazırlayabileceğim en iyi rapor bu.” Henry Kissinger o zaman diyor ki: “İyi, o zaman okuyayım artık.” Şimdi, biz bu kanun teklifini okumasak da olurdu Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, sebebinin şöyle söyleyeyim: Burada yaralanmaya giden bir yol var darpla ilgili, ondan sonra öldürmeye giden bir yol var ama öbür tarafta bir beş dakika var; şu kum saati beş dakikaya ayarlı. Siz bu beş dakikada, hasta tam “Sağlığa ulaştım.” diyor... Siz sağlığa erişimi engelleyen bir sistem kurmuşsunuz, birinci basamağı yok etmişsiniz, “Mecburi hizmet insanlık dışıdır.” demişsiniz vesaire, o gelmiş... Bir de onu söyleyeceğim, uykuyla vesaireyle korkutmayın Sayın Bakanım, biz otuz altı saat nöbet tutmaya alışık olan burada....

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Estağfurullah, kimseyi korkutmuyoruz Değerli Vekilim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ama neden tehdit ettiniz ki? Öyle bir şey...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Estağfurullah, tehdit falan da etmedim, lütfen.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Komisyona tehdit olarak algılıyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Size saygım çok yüksek, aman, tehdit mehdit hiçbir şey yok.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Otuz altı saati niye uyardınız Sayın Bakanım? Biz de...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, arkadaşlar, burada başka insanlar da var, bakın.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yo, hepimiz konuşacağız Sayın Bakanım, önümüz açık...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hakikaten...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Açık uçlu, isteyen arkadaş konuşur, biz de sabaha kadar otuz saat...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Burada bir usul belirlemeye çalışıyoruz

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Usul belirlemekten ziyade konuşmayı kesmeye çalışıyorsunuz Başkanım, usul belirleme değil ki.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, hayır hayır, asla öyle bir niyetim yok.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Usul, sınırsız, önü açık...

CEYDA ÇETİN ERENLER (Kütahya) – “Sınırsız konuşabilir.” dedi. İstedığınız kadar konuşabilirsiniz, Başkanımız söylüyor.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Başkanla konuşuyorum.

CEYDA ÇETİN ERENLER (Kütahya) – “Sınır koyuyorsunuz.” diyorsunuz da.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, şimdi “insicam” diye bir kelime var ya, o insicamı bozuyorsunuz.

Şimdi, önümüzde gerçekten şöyle bir şey var Sayın Bakanım...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben bozmuyorum arkadaşınız bozuyor.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Başkanım, önce siz başlattınız.

Şimdi, Sayın Bakanım, burada sağlıkta erişime bir engel var aslında, bataklik var, biz sivrisinekle uğraşıyoruz. Keşke bu arkadaşlar, hazırlayan arkadaşlar geçen sene Amerika'daki kanun teklifinin sağlıkta şiddetle ilgili olan kısmını okusalardı. Mesela orada... Şimdi, bizim sağlık sisteminde en çok maruz kaldığımız -ben size açıkça söyleyeyim- darptan önce sözel saldırılar var. "Raporumu yaz." "Vergimle çalışıyorsun burada." "İlacımı yaz." vesaire, zoraki bir sürü şey. Artı, siz tam sağlığa eriştiğini zannediyorsunuz, hasta on beş yirmi gün sonrasına randevu bulabilmiş -şimdi randevusuz da kabul ediyorlar- bir de şu malum beş dakikamız var, bu kum saati beş dakikaya ayarlı. Hastanın girip çıkması, soyunması vesaire -siz de pediatristsiniz bilirsiniz- beş dakikada çok zordur, imkânsızdır aslında. "Nasıl besleyeceğim?" diye sorsa beş dakikada anlatamazsınız Sayın Bakanım. Hasta orada tatmin olmadığı zaman zaten olay bitiyor, birinci dakikada çıkınca olay bitiyor. Biz bataklığı kurutmadıktan sonra istediğiniz sağlıkta şiddet yasasını çıkarın, istediğiniz malpraktis yasasını çıkarın, maalesef çözüm olmayacaktır. Diyor ki Türk Borçlar Kanunu'nda: "Doktor, hastaya özen yükümlülüğünü yerine getirmek zorunda." Yani tıpta o anda güncel ne varsa onları uygulamak zorunda. Sayın Bakanım, siz, beş dakikada bir hastaya özen yükümlülüğünüzü nasıl yerine getirebilirsiniz?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben getiremem.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – E, niye beş dakikaya izin veriyorsunuz ve Sağlık Komisyonu o zaman niye toplanmıyor? Resen siz toplayın, biz çağıralım, çözüm yolu arayalım Sayın Bakanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Beş dakikada ben yapamam, "beş dakika" diye bir şey de yok zaten.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Var Sayın Bakanım.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Nasıl yok Başkanım, randevu veriliyor.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok öyle bir şey, yok.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Bakanım, yapmayın ya.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, on dakikada bakar mısın?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar konuşmada dile getirirler yani "beş dakika" diye bir şey yok.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, "on dakika" var mı? Sayın Bakanım, "on dakikada" var mı?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – "On dakika" var.

MURAT EMİR (Ankara) – Siz gideli çok şey oldu Bakanım.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – On dakikada siz bana çocuk beslenmesini anlatabilir misiniz?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Anlatır.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – On dakika da yetmez, yirmi dakikaya çıkarmaya gayret etmek lazım, şimdilik on dakika...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Çok teşekkür ederim Sayın Bakanım, usulen her şey belli oldu. Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sağ olun.

Serpil Hanım, buyurun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, siz Komisyona geldiğinizde aslında ben biraz umutlanmıştım bu Sağlık Komisyonunun toplantılarına ilişkin çünkü belki de esas konuşmamız gereken şey, Sağlık Komisyonu. Tabii, ismimiz sadece Sağlık Komisyonu değil; Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu. Çok kapsamlı bir Komisyon, her şeyi kendi içinde toplamış, âdeta bir torba komisyonu.

Sağlık özellikle son dönemlerde çok gündem oldu. Sağlıkta şiddet ve sağlık çalışanlarının, emekçilerinin ağır sorunları var ve buna rağmen Sağlık Komisyonu ya da işte bizim bu Komisyonumuz bugüne kadar toplanmadı. İsterseniz siz tarihi verin, en son ne zaman toplandı ve aslında hangi gündemle toplandı? Gerçek anlamda bizi ilgilendiren, sağlık emekçileri başta olmak üzere çalışma yaşamını, aileyi ve sosyal politikaları ilgilendiren konular otomatikman Bütçeye gidiyor. Bütçe Komisyonu buranın işlerini almış, kendi meselesi olarak gündemleştiriyor. Bu biraz, hep hazine ile yapılacak yasaların arasındaki ilişkiden mi kaynaklanıyor, bunu herhâlde siz daha iyi bilirsiniz ama benim yorumum şu şekilde: Bazı komisyonlar çalıştırılmayarak aslında antidemokratik bir yasa yapım süreci artık bir gelenek hâline geldi AKP iktidarlarında ve bu antidemokratik yasa yapım süreci hem vekillerden, komisyon üyelerinden kaçınıyor hem de sosyal taraflardan kaçınılarak “zaman ekonomisi” adı altında basınçla birlikte bu yapılıyor.

Şu anda gerçekten, Türkiye büyük bir ekonomik buhran içerisinde ve bu ekonomik buhranın en büyük mağdurlarının başını çeken sağlık emekçileridir ve elbette ki sağlıkta şiddet yasası, sadece birkaç tane kanun maddesinin bir torba yasayla getirilmesiyle, birkaç kanun maddesinin eklenmesiyle çözülebilecek sorunlar değil. Nasıl çözülebilir? Konuşmamız lazım ama konuşurken yöntemde dahi anlaşıyoruz. Yani size göre -ben ilk cümlelerinizi yanlış anlamışım- geneli hakkında konuşalım, maddeleri konuşmayalım; bu tartışılabilir bir konu olamaz. Çünkü bu bir bütün ve bizim aslında temel meseleleri, sağlıkta neoliberalleşme başta olmak üzere, performans başta olmak üzere sağlıkta şiddetin temellerini tartışmamız gerekirken ve gerekirse bu gelen torba yasayı geri gönderip gerçekten, sorunlara köklü çözümler üretecek öneriler yapmamız gerekirken burada sağlık sistemini tartışacağımız bu Komisyon, yasa yapımı süreci açısından âdeta bir “fast food” restoran zinciri nasıl çalışıyorsa o şekilde, hızlandırılmış bir şekilde bir yerlere yasa maddesi yetiştirmeye kendini ayarlıyor; bu, kabul edilemez bir şey. Şunu söylediniz: “6 tane başvuruyla bu Komisyon toplanamaz.” Böyle bir şey yok Sayın Başkan, tüzüğü getiriyorsunuz önümüze; tüzükler, yasa maddeleri demokratik anlayışla ve geniş bir şekilde yorumlanması gereken ve uygulanması gereken metinlerdir. Tüzüklere her zaman iktidarın egemenliği doğrultusunda, kararları, tercihleri doğrultusunda açıklıklar, boşluklar bırakılmıştır, siz hep o boşlukları, hep o açıklıkları değerlendirmeyi tercih ediyorsunuz; aynı zamanda da çok tecrübeli olduğunuzu, çok deneyimli olduğunuzu ve bu Komisyonda iyi şeyler yapabileceğinizi söylüyorsunuz, bu bir paradoks. Tüzüğü ve kanunu geniş anlamda yorumlamanızı, demokratik bir şekilde bu Komisyonun işleyişini gerçekleştirmenizi, tavrınızı buradan yana koymanızı ve Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunu ilgilendiren bütün konuların da Bütçe Komisyonuna ya da başka yerlere gideceğine buraya getirilmesini ve burada tartışılmasını siz de savunmalısınız ve bundan yana tutum almalısınız. Bu konuda bir tavır koymadığınız sürece aslında burada bir demokrasiden bahsedemeyiz ve ben de tabii ki daha sonra görüşlerimi ifade edeceğim, o nedenle, hemen toparlıyorum ve diyorum ki: Maddeler ile bütünü üzerine olan tartışma birbirinden kopuk ele alınamaz ve esas olarak da oylamaya sunulamaz Sayın Başkan. “Parmatokrasi”yle bu işi halletmeyelim, bu işi demokrasiyle halledelim diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani “Başkan karar versin.” diyorsunuz...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Demokrasiden bunu anlıyorsanız...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir şey bulmam lazım da kelimeyi bulamadım, “başkanokrasi” falan gibi bir şey olsun istiyorsunuz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – “Parmatokrasi” dedim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – “Parmatokrasi” dediğiniz şey demokrasinin kendisi ya.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Yani parmakların çokluğuna göre değil, demokrasiye göre dedim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – “Siz karar verin.” diyorsunuz, ben karar veririm herkes razı olacak mı?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Hayır, siz doğru yorumlamadınız, demagoji yapıyorsunuz. Herkesi kapsamaktır demokrasi, parmaklara sığınmak değil.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Rizgin Bey, buyurun.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) - Teşekkür ederim Başkanım.

Başkanım, zaten benim düşüncem: Bir kere, şiddeti birbirinden ayırtırmak yanlıştır, şiddeti kişilere göre ayırtırmak yanlıştır. Benim düşüncem: Şiddet, kime uygulanırsa şiddettir. Yani bunu sağlıklıya ya da kadına ya da öğretmene ya da ne bileyim, şuna buna ayırtırmak; bence yanlış bir sistem aslında budur. Yani şiddet, kime uygulanırsa bir şiddettir ve yanlış bir şeydir. Bu şiddet önleme uygulamasını herkese çıkarmanız gerekiyor. Kime şiddet uygulanırsa, bu yasa herkese uygulanmalıdır yani bence kişileri haiz olmamalıdır.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ederiz efendim.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) - Eyvallah.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Murat Bey’e söz vereceğim.

Murat Bey, usule ilişkin konuşacaksınız.

Buyurun.

MURAT EMİR (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Bir defa, bu Komisyonda olmaktan büyük mutluluk duyduğumu ifade ederek söze başlamak isterim. Çünkü yedi yıllık parlamenterim ve maalesef tali komisyon çalışmalarına çok nadiren tanık oldum. Aslına bakarsanız tali komisyonlar son derece önemli, nitelikli yasama açısından son derece önemli, değerli. Ama maalesef iktidar çoğunluğu tali komisyonları bırakın, komisyonları dahi çalıştırmak niyetinde değil, âdeta İç Tüzük’ün her defasında istiskal edildiği, hiçe sayıldığı ve özellikle birkaç maddenin kötüye kullanılarak komisyon çalışmalarının daraltılabildiği kadar daraltıldığı süreçleri yaşıyoruz. Dolayısıyla bu yasa teklifinin bu Komisyona tali komisyon olarak gelmiş olmasını ben bir defa önemsiyorum.

Değerli arkadaşlar, mademki tali komisyon toplanmıştır, bu kanun teklifine nitelikli bir katkı vermesi beklenir, bize düşen budur. Aslına bakarsanız -biraz önce söylediğim gibi- milletvekilleri olarak bizler komisyonlarda yeteri kadar çalışmıyoruz, yeteri kadar emek harcamıyoruz, dolayısıyla da nitelikli yasama yapamıyoruz. Baktığınızda daha çok torba yasalar geliyor ve sonuçta, torba yasaların da ne kadar olumsuz doğurduğunu çok kısa süre sonra siz de fark ediyorsunuz. Hemen aklıma üç yıl önce gelen yasa teklifi geldi; yine böyle alelacele geçmişti, yine bir sabaha doğru oldubittiye getirilmişti ve sonrasında biz Mecliste “Şiddeti nasıl önleriz?” diye tartıştığımızda, “Acaba bu yasa teklifi yaraya merhem olabilir mi?” diye baktığımızda olamayacağını söylemiştik, bu düzenlemeyle sağlıkta şiddetin çözülemeyeceğini söylemiştik, Meclise daha önemli görevler düştüğünün altını ısrarla çizmiştik ama dinletememiştik ve nitekim, son üç yılda sağlıkta şiddet azalmadı, arttı.

Arkadaşlar, tabii, sağıkta şiddet çok boyutlu, çok katmanlı, çok taraflı bir sorun, bunun böyle bir yasama faaliyetiyle düzeltilmeyeceğini elbette hepimiz biliyoruz. Ama sağıkçılar Meclise bakıyorlar, tüm Türkiye Meclise bakıyor ve “Meclis ne yapıyor?” diye bakıyor, hatta, şimdi, Adalet Komisyonu da “Sağık Komisyonu ne yapıyor?” diye bakıyor. Dolayısıyla Sağık Komisyonu olarak bizim burada bu faaliyete, yasama faaliyetine kalite katmak üzere gerçekten ayrıntılı bir çalışma ihtiyacı içerisinde olduğumuz görölüyor.

Şimdi, elimizdeki bu metnin ayrıntısına girmeyeceğim ama umuyorum, fırsatımız olur, yeri geldikçe geneli hakkında konuşacağız, sonra maddeler üzerinde de konuşacağız. Gerçekten çok sorunlu maddeler var, gerçekten doğru tartışabilirsek sizin de hak verebileceğiniz sıkıntılar var ve bize düşen, bunları tek tek bulup çıkartıp düzeltmek çünkü her defasında yapboz kanunlarına dönüyor Türkiye’nin durumu ve bundan en büyük zararı hepimiz görüyoruz. Dolayısıyla burada bir aceleye ihtiyaç yok, hepimizin vakti var. Böyle komisyonlarda, alt komisyonlarda son derece ağır koşullarda çalışıyor falan da değiliz, çok ciddi maaşlar alıyoruz ve bu maaşların hakkını vermemiz gerekiyor arkadaşlar. Bu ülkeye borcumuz var, bu ülkenin sağıkçılara borcumuz var. Acele etmeyin, hiç acelesi yok bu işin. Yorulan arkadaşım varsa -ki olabilir, itirazlar görüyorum, yorulan arkadaşlar olabilir- bunlar çıkıp hava alıp tekrar gelebilirler. Ama Sayın Başkandan özellikle talebim -istirhamım demiyorum, talep ediyorum bunu açık bir şekilde- İç Tüzük kurallarını uygulayınız. İç Tüzük bu Komisyonun olması gerektiği gibi çalışması için yeterli içeriğe sahip ve İç Tüzük’ten ayrılmadan, gerçekten, demokrasinin de niteliklerinden ayrılmadan yorumlarınızı ki yorum alanınızın da çok dar olduğunu biliyorum ama yine de yorum yapacağınız zaman bunu daha çok tartışma, daha çok konuşma, daha çok istişareden yana yapacağınızı bekliyorum, umuyorum ve bu anlamda da usulen bir daraltmaya, bir kısaltmaya, bir acele etmeye gerek olmadığını ifade etmek istiyorum. Çalışalım, Türkiye kazansın, sağıkçılarımız kazansın.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ederim.

Bayram Bey de usulle ilgili bir konuşma istedi.

Buyurun efendim.

BAYRAM YILMAZKAYA (Gaziantep) - Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli milletvekili arkadaşlar, ben Komisyon dışından misafirim.

Şimdi, biz, bu sağıkta şiddet yasasıyla hekim arkadaşların, sağık çalışanlarının sıkıntılarını eğer bir milletvekili, bir siyasetçi gözüyle davranarak çözmeye çalışırsak zaten yirmi yıldır bu işin içinden çıkamamışız. Gelin, hep beraber, sağık çalışanı bir doktor olarak değerlendirelim bu konuyu. Biliyorsunuz tıp haklarında, deontolojide birinci kural, önce zarar verme; ikincisi de sağıkçıların birbirlerine sevgi ve saygısı, birbirlerini korumasıdır.

Şimdi, arkadaşlar, sağıkçıların şu anda bu hâlde olmalarının en büyük sebebi mevcut iktidarın yıllar içerisinde vermiş olduğu kararlar ve uygulamalar maalesef. Bakın, 1’inci isim Cumhurbaşkanından alt kademelere kadar, iktidarın mensupları doktorlara veya sağık çalışanlarına gereken saygınlığı göstermediği sürece veya onlara değer vermediği sürece bu problemi çözemeyiz. Yani halkı öyle bir hâlde getirmişiz ki bir sokak röportajında genç birisinin “Öyle bir hâlde geldik ki doktorları artık dövebiliyoruz.” diyebileceği hâlde getirmişiz, maalesef yukarıdan aşağıya kadar. Eğer, biz, şu anda bir çözüm için burada oturuyorsak, ben şimdi usulle ilgili değerli milletvekili arkadaşlarım birçok şey söyledi, hepsine katılıyorum fakat yine söylüyorum, bu konuya eğer bir doktor olarak, bir sağık çalışanı olarak yaklaşmazsak bu işin, sorunun çözümünü bulamayız diye düşünüyorum. Bakın, milyondan fazla sağık çalışanının, on binlerce doktor arkadaşın şu anda gözü bizim burada. Çok önemli bir konu, yirmi yıldır çözülememiş ve çözülmesi de sıkıntılı olan bir konuyu bir tali komisyonda tartışmaya

açıyorsunuz ve onun da bir de maddelerindeki ayrıntılarından imtina ediyorsunuz. Yani bir kere, bu konu tek başına bu Komisyon'da görüşülmesi gereken bir konu. Bu konuya bir kere baştan ciddiyet göstermediğinizi siz doktor arkadaşlara gösteriyorsunuz. Bakın, yarın biz gidip dışarıda konuşacağımız bunları. Hepiniz hekimsiniz, burada, çoğumuz hekimiz değil mi? Bunları yarın doktor arkadaşlar tek bana mı soracak, sizlere sormayacak mı arkadaşlar “Ne olacak bizim sorunumuz?” diye? Adamlara “5 bin lira zam.” dediniz, Sağlık Bakanını çağırdı Cumhurbaşkanı “Ne diyor bu? Ne diyor bu?” diye, onu bile sulandırdınız. Yani bu kadar zorlukları tek bize mi hissettiriyor bu doktor arkadaşlar veya sağlık çalışanları çok merak ediyorum. Hâlâ burada biz bu sorunları çözerken “Şu mu olsun, bu mu olsun?” tartışmasını sokmamız bile bizim bu arkadaşlara, sağlıkçılara verdiğimiz değersizliktir arkadaşlar. Bu şekilde yaklaşırsak bence bu işin içinden yine çıkamayacağız, yine çıkamayacağız. Öyle, kanunlar yapmakla bu iş çözülmez. Bir kere iktidar olarak, biz Parlamento olarak, Meclis olarak bu arkadaşlarımıza, sağlık camiasına bir ciddiyet, bir önem verdiğimizizi halkımıza hissettirmemiz lazım. Benim o -cahil demeyeyim, çok özür dilerim- eğitimi kısıtlı insanımın kalkıp da bir doktora, bir sağlık çalışanına saldırmama fikrini bir kere yukarıdan aşağıya kadar oturtmamız lazım arkadaşlar. Biz istediğimiz kadar kanun çıkaralım, bu işin sonunu bulduramayız.

Üstelik bu kanunda bir de malpraktis yasası var. Bakın, maddeleri çok değerli, en önemli maddelerden biri; bir doktoru artık doktorluğunu yapmaktan çekinir hâle getirmiş bir madde. Yani ciddiyetinin bence şu anda buradaki doktor arkadaşlar, Cumhurbaşkanlığı'ndaki arkadaşlar farkında değiller. Yani tek bizi mi arıyor bu da hekim arkadaşlarım, sizleri hiç arayan yok mu arkadaşlar, size dert yanan yok mu?

Lütfen, yine söylüyorum -bitireceğim, asıl esasen daha detaylı konuşacağım inşallah Sayın Başkanım- gelin, bu yasayı daha ciddi bir pozisyona çekelim. Bakın, yüz binlerce sağlık çalışanı ve doktor arkadaş bizim şu anda vereceğimiz karara ve çıkacak havaya, ortama bakıyor. Yani bu işi sulandırmayalım. Kesin bir şey yapalım, tarih de bizleri konuşsun diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - Ben de teşekkür ederim.

Ünal Bey, size veriyorum sözü.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkanım, yani buradan çıkan, muhalefetin ortaya koyduğu görüşe göre, ağırlıklı olarak, arkadaşlarımız hiç değilse sağlıkçıları ilgilendiren, sağlıkta şiddeti ilgilendiren maddeler üzerinde de ayrı ayrı görüş ifade etmek istiyorlar. Zaman sınırlaması da ortadan kalktığına göre... Kadına şiddetle ilgili mesele de tabii ki bizim Komisyonumuzun kapsamı içerisinde değerlendirilebilir ama yan taraftaki KEFEK'teki toplantıda bu konuda değerli görüşler zaten ifade ediliyor. O açıdan, hiç değilse geneli üzerindeki değerlendirmelerin dışında; 7, 9, 13, 14 ve 15'inci maddeler üzerinde de görüşmeler açılırsa bundan memnuniyet duyacağımızı ifade etmek istiyoruz diyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - Teşekkür ederim.

Arkadaşlar, bu usul tartışmasını yeterli buluyorum.

Ben de Ünal Bey'in görüşündeyim ve bunu oylarınıza sunacağım şimdi.

Değerli arkadaşlar, bu kapsamda...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Aile Komisyonundayız, nasıl kadın konusunu dışarıda bırakabiliriz Sayın Başkan?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yeterince KEFEK’te konuşulduğunu düşünerek. İşte, milletvekilimizin teklifi bu.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bu Komisyonun görevleri kapsamında...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Milletvekilim, haklısınız, herkesin farklı bir düşüncesi var. İşte Ünal Bey’in düşüncesi de bu, ben de bu düşünceye katılıyorum yani KEFEK’te...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ben itiraz ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – İtiraz edebilirsiniz, hakkınız.

IV.- KARARLAR

1.- (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi’nin görüşmelerinin tümü üzerinde yapılması, bu görüşmelerde bütün maddeler üzerinde de görüş bildirilmesi, 7, 9, 13, 14 ve 15’inci maddelerin ayrı ayrı görüşülerek oylanması ve teklifin tümü üzerindeki oylamanın görüşmelerin sonunda yapılmasına ilişkin karar

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – KEFEK’te bunun yeterince konuşulduğu varsayılarak, düşünülerek -ki orası da bir ihtisas komisyonu- burada, bu konu üzerinde daha çok konuşulabileceğini de düşünerek, dolayısıyla, değerli Komisyon üyelerimiz, Komisyonumuzda teklifin tümü üzerinde görüşmelerin yapılması -tümü üzerindeki görüşmelerde üyelerimiz yine teklifin bütün maddeleri üzerinde de elbette görüş bildirebilecekler- ve teklifin 7, 9, 13, 14 ve 15’inci maddelerinin ayrı ayrı görüşülerek oylanması konusunda, ayrıca teklifin tümü üzerindeki oylamanın da görüşmelerin sonunda yapılması konusunda şimdi oylama yapacağım.

Bu şekilde bir uygulamayı kabul edenler... Kabul etmeyenler...

CEYDA ÇETİN ERENLER (Kütahya) – Hangisi?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bütünü üzerinde görüşüyoruz ve 5 maddeyi de saydığım -tekrar sayıyorum- 7, 9, 13, 14 ve 15’inci maddeleri de madde olarak görüşüyoruz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Diğer maddelerde de görüşleri olanlar?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Görüşlerini bildirebilirler, onlara madde görüşmesi açmayacağız ama genel görüşmede arkadaşlarımız elbette ki onları görüşebilirler.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Genel görüşmede söz almak isteyen söz alabilsin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Genel görüşmede onları konuşacaklar yani biz 5 maddeyi ayrıca genel görüşme dışında konuşacağız.

Evet, bu şekilde oylarınıza arz ediyorum efendim: Kabul edenler...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Kadınlardan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, yapmayın lütfen Değerli Milletvekilim.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Neyi kabul ediyoruz arkadaşlar?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kabul etmeyenler...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Hayır, bir saniye... Sayın Başkan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sizin söylediğiniz, Ünal Bey.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – 7, 9, 13, 14 ve 15 de içinde...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Onları madde olarak görüşeceğiz.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Kabul ediyoruz Sayın Başkan.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bu ayrımcılığı kabul etmiyoruz Sayın Bakan.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Tümü ve bu 5 madde üzerindeki görüşmeleri başlatıyorum.

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- *Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon)*

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – İlk sözü, teklif sahiplerinden birinci isim olan Sayın Lütfiye Selva Çam’a veriyorum.

Buyurun Değerli Milletvekilim.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Çok teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Ben de -konuşmama başlamadan önce- dört saati aşkın bir süredir KEFEK komisyonundaydım, Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonunda. Çok detaylı bir şekilde, madde madde neredeyse tartışılıyor orada da. Mecburen buraya gelmek zorunda kaldım ama burada fikirleri olan arkadaşlarımızın da söyledikleri her bir cümleyi not edip dikkate alacağımızı da belirtmek isterim.

Çok değerli Komisyon üyeleri, 109 milletvekili arkadaşımızın imzasıyla, kadına karşı şiddet ve sağlıkta şiddet eylemleriyle mücadele etmek amacıyla hazırlanan kanun teklifini Komisyonunuzun görüşlerini sunmak üzere buradayım. Değerli heyeti ben de saygıyla selamlıyorum.

Kadına yönelik şiddet fiillerinin engellenmesi, başta devletler olmak üzere tüm toplumların ortak vazifesidir. Tüm dünyada kadınların hak ve özgürlüklerinin ihlalinin engellenecek ve sorumlular hakkında gerekli hukuki yaptırımların gecikmesiz uygulanmasını sağlayacak önlemler alınmaktadır. Kadına yönelik şiddet hem uluslararası hem de ulusal düzeyde alınan tedbirlere rağmen varlığını devam ettiren evrensel bir sorundur.

Dünya Sağlık Örgütü'nün son verilerine göre dünya genelinde her 3 kadından 1'i fiziksel, psikolojik, cinsel ve ekonomik açıdan şiddete maruz kalıyor. Bugün dünyanın pek çok yerinde kadınlar açlık, savaş, göç ve şiddetten, herkesten daha fazla etkileniyor. Ülkemizde yıllardır kadına yönelik şiddetin tamamen ortadan kaldırılması için birçok önlemler alınmıştır. Yapılan çalışmaların tümü kadınların hak ve özgürlüklerinin ihlalinin önlenmesine ve bu tarz fiillerin sorumlularına gecikmeksizin gerekli yaptırımların uygulanmasına yöneliktir.

İktidara geldiğimiz 2002 yılından bu yana kadınların eğitime, iş hayatına ve sosyal hayata daha güçlü bir şekilde katılımı, siyaset alanındaki temsil oranlarının artırılması ve özellikle de kadına yönelik şiddetin önlenmesi yolunda çok önemli adımlar attık. Başta Anayasa ve temel kanunlarımız olmak üzere mevzuatımızda kadın-erkek eşitliğinin hukuki zeminini güçlendirdik; pozitif ayrımcılığın benimsenmesi, kadınların hak ve kazanımlarının hızlanması, kadının toplumsal statüsünün güçlenmesi ve görünürlik kazanmaları, kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi amacıyla pek çok düzenleme yaptık. Burada uzun uzun bunlardan bahsetmeyeceğim, Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonumuzda bunları daha detaylı bir şekilde tüm Komisyon üyelerimize arz etmiştim.

Aynı şekilde, ülkemizde 2002 yılından bugüne sağlık alanında da çok ciddi mesafeler katedildi. AK PARTİ olarak sağlık alanında tarihi adımlar attık, hasta memnuniyeti geçmiş dönemlerle kıyaslanamayacak düzeyde yükseldi. “İnsanı yaşat ki devlet yaşasın.” düsturuyla hem vatandaşımızın hem de sağlık çalışanlarımızın memnuniyet grafiklerini üst seviyelere çıkartmak için çaba gösterdik, göstermeye de devam ediyoruz. İnsanımızın sağlık hizmetlerinden eşit bir şekilde yararlanabilmesi

için, nerede olurlarsa olsunlar bu hizmetlere kolayca ulaşabilmeleri için var gücümüzle çalıştık. Hamdolsun, geldiğimiz noktada, pandemi dönemi de gösterdi ki hastanelerimizin fiziki durumları olsun, tıbbi cihaz kapasitemiz olsun, ambulans, helikopter, uçak imkânlarımız olsun, sağlık personeli sayımız olsun pek çok ülkenin hayranlıkla baktığı seviyelere ulaştık. Bugün, sağlık cihazlarından yoğun bakım seviyelerine, acil sağlık hizmetlerinden nitelikli yatak sayısına kadar âdeta kendisiyle yarışan, kendisiyle rekabet eden bir sağlık sistemimiz bulunuyor. Bugün, Türkiye, dünyanın en önemli uluslararası sağlık hizmetleri merkezlerinden biri hâline gelmiştir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; hâl böyleyken üzerinde durmamız gereken önemli bir konu, üzüntüyle belirtmek gerekiyor ki sağlık çalışanlarına yönelik şiddettir. Sağlık çalışanlarına yönelik şiddet, dünyanın her yerinde olduğu gibi maalesef ülkemizde de karşımıza çıkabilmektedir. Sağlıkta şiddet, Dünya Sağlık Örgütü tarafından uluslararası düzeyde öncelikli olarak ilgilenilmesi ve müdahale edilmesine ilişkin politikalar geliştirilmesi gereken bir konu; dünya için büyük bir risk olarak ve etkili hasta bakım hizmeti verilebilmesini tehdit eden çok önemli etmen olarak değerlendirilmektedir.

Sağlık alanında hizmet sunan profesyoneller, özellikle yirmi dört saat hizmet sunan hekimler, hastalarla olan ilişkileri sırasında fiziksel ve sözel şiddete daha fazla maruz kalabilmektedir. Sağlık çalışanlarının güvenli ortamlarda yüksek motivasyonla çalışmaları ve sağlık kurumlarında kaliteli sağlık hizmeti sunmaları açısından şiddetin önlenmesine yönelik olarak hükümetlerimiz birçok tedbir almış ve almaya devam etmekte, sağlık çalışanlarımıza yönelik şiddetin kabul edilemez olduğu inancıyla şiddete sıfır tolerans göstererek çalışmalar sürdürülmektedir.

Sağlık çalışanlarına yönelik şiddet, sadece bireylerin üzerinde fiziksel ekonomik veya ruhsal etkiler göstermemekte, aynı zamanda, sosyal dokumuza da zarar vermektedir. İnsanlık dışı bu fiillerin engellenmesi, sağlık çalışanlarına hak ettikleri saygının gösterilmesi ve güvenli bir çalışma ortamının sağlanması millet olarak boynumuzun borcudur. Biliyoruz ki hiçbir acı, hiçbir mazeret sağlık camiamızın kahramanlarına karşı gerçekleştirilen şiddet eylemlerini meşrulaştıramaz, buna kesinlikle müsamaha gösteremeyiz. Ülkemizde sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin tamamen ortadan kaldırılması için pek çok önlem alınmıştır. Yapılan çalışmaların tümü sağlık çalışanlarımızın mesleklerini huzur ve güven içerisinde yerine getirmelerinin sağlanmasına yöneliktir.

Sağlık çalışanlarına yönelik şiddetle mücadelede önleyici hukuk sistemlerinin geliştirilmesinin yanı sıra cezai düzenlemelerin yapılması da son derece önemlidir. İktidara geldiğimiz 2002 yılından bu yana sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi ve sağlık çalışanlarımıza yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla birçok adım attık. Az önce Sayın Bakanımızın da ifade ettiği gibi, 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 54'üncü maddesi çerçevesinde, şiddete maruz kalan sağlık çalışanlarına Sağlık Bakanlığı tarafından hukuki destek verilmekte olup Mayıs 2012 itibarıyla beyaz kod uygulamasının başlamasıyla şiddet vakalarının kayıtları ve istatistikleri yapılmaya başlanmıştır. Şiddetle mücadele kapsamında proaktif bir anlayışın sergilenmesi gerektiği düşüncesiyle sağlıkta şiddetle mücadele tüm boyutlarıyla ele alınarak bu konuda temel stratejilerin belirlenmesi gayesiyle ilgili bakanlıklar, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve konunun diğer paydaşlarının katılımıyla Sağlıkta Şiddete Sıfır Tolerans Eylem Planı hazırlanmıştır. Sağlık çalışanlarına karşı şiddet olaylarını önleme konusunda 2012/23 sayılı Çalışan Güvenliğinin Sağlanması Genelgesi ve Sağlık Bakanlığı Personeline Karşı İşlenen Suçlar Nedeniyle Yapılacak Hukuki Yardımın Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik yayımlanmıştır.

Tüm sağlık çalışanları, yapılan bu mevzuat çalışmaları doğrultusunda, şiddete maruz kaldıkları durumda gerekli destek ve hukuki yardımı alabilmektedir. Bu kapsamda, sağlık çalışanlarımıza yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla 2014 yılında, sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı işlenen kasten yaralama suçunun katalog suç kapsamına alınması suretiyle failin tutuklanabilmesi

imkânı sağlanmıştır. Özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personel de bu görevleriyle bağlantılı olarak kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun uygulanmasında kamu görevlisi olarak sayılmıştır. Diğer yandan, 2018 yılında yaptığımız düzenlemeyle sağlık çalışanlarımıza karşı kasten işlenen suçlarda şüphelilerin ifadelerinin bizzat cumhuriyet savcılarımız tarafından alınması sağlanmıştır. Ayrıca, sağlık hizmetlerinin kesintiye uğramaması için mağdur doktorlarımızın ifadelerinin hastanelerde alınabilmesine imkân tanınmıştır.

Pandemi döneminde büyük bir özveriyle çalışan sağlık meslek mensuplarının şiddete karşı korunması amacıyla 2020 Nisan ayında 7243 sayılı Kanun kabul edilerek kamu veya özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan sağlık personeli ile yardımcı sağlık personeline karşı görevleri sebebiyle işlenen kasten yaralama, tehdit ve görevi yaptırmamak için direnme suçlarının cezaları artırılmış ve hapis cezasının ertelenemeyeceği hükme bağlanarak kahraman sağlık ordumuza karşı gerçekleştirilebilecek üzücü olaylar bakımından caydırıcılığının sağlanması amaçlanmıştır. Yine, şiddetin vuku bulduğu sağlık kurum ve kuruluşlarında faile veya yakınına, mağdur sağlık çalışanımızın yerine başka sağlık personeli tarafından hizmet verilebilmesi güvencesi getirilmiştir.

Ayrıca, hepimizin de gözlemlediği gibi, pandemi sürecinde tüm sağlık çalışanlarımız canları pahasına ve birçok şeyden fedakârlık ederek toplum sağlığı için mücadele etmiştir. Bu süreç, sağlık çalışanları ile toplum arasında empati, hoşgörü köprüsünün kurulmasına da vesile olmuştur. Gerek yazılı gerek görsel ve sosyal medya araçları, sağlık çalışanlarına destek süreci, kamu spotları ve benzeri etkenler sağlık çalışanları ile hasta ve hasta yakınları arasında yeni bir iletişim dilinin gelişmesini sağlamış ve neticede bu durum şiddet olayları sayısında da ciddi oranda azalma sağlamıştır. Pandemi öncesi altı aylık süreçteki şiddet başvuru sayıları ile pandemi sürecindeki sayılar kıyaslandığında yüzde 42 oranında bir azalma görülmektedir. Bununla birlikte, mevcut veriler, başta hekimler olmak üzere sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personelin şiddete uğrama veya tazminat ödeme açısından risk altında bulunmaya devam ettiğini ortaya koyduğundan, sağlık çalışanlarının güvenli ortamda, fiziksel, psikolojik ve maddi zarar görmeksizin, huzur içinde insanlara sağlık hizmeti sunabilmeleri için etkili düzenlemeler getirilmesine ihtiyaç duyulduğu ortaya konmuştur.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; aslında kısaca bahsetmeye çalıştığım, yapılan bu düzenlemeler ve hayata geçirilen uygulamalar sağlık çalışanlarına yönelik şiddet eylemlerine karşı hassasiyetimizin önemli bir göstergesidir. Sağlığı dünyadaki en büyük mutluluk olarak gören ecdadın evlatları olarak gerek sağlık çalışanlarımıza gerekse kadına yönelik şiddet konusunda sıfır tolerans ilkesini sahiplenmiş durumdayız. Aynı şekilde, teklifimizin içinde yer alan, kadına yönelik şiddetin tamamen ortadan kaldırılması için de ülkemizde pek çok önlemin alındığını az önce ifade etmiştim. Buradan hareketle, sağlıkta şiddet ve kadına karşı şiddetle mücadele kapsamında önemli düzenlemeleri içeren bu teklifi hazırlarken milletimizin hassasiyetlerini en üst düzeyde dikkate alarak çalışmalarımızı titizlikle yürüttük. Az önce bahsettiğim gibi, KEFEK'te çok detaylı bir şekilde, kadına karşı şiddetle ilgili olan maddeleri tek tek tartıştık, detaylarını vermiştim, az sonra size daha dar kapsamlı bir şekilde sunacağım.

Sağlık çalışanlarına yönelik yaptığımız bu yenilikleri maddeler hâlinde sizlere sunmak isterim. Sağlık çalışanları hakkında yürütülen suç soruşturmalarında izin müessesesini yeniden ele alıyoruz bu getirdiğimiz teklifle. Hem kamu kurum ve kuruluşlarında hem de özel sağlık kurum ve kuruluşları ile vakıf üniversitelerinde görev yapan sağlık çalışanları hakkında sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis veya tedaviye ilişkin tıbbi işlemler ve uygulamalar nedeniyle soruşturma açılabilmesini Sağlık Bakanlığı bünyesinde kurulan Mesleki Sorumluluk Kurulunun iznine bağlıyoruz. Daha önce de bu kapsamda yapılan şikâyetler bakımından soruşturma ve kovuşturma yapılabilmesi

4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümlerine göre vali veya kaymakamların iznine tabiydi, şimdi ise Kurula bu görev verilmekte. Özel sağlık kurum ve kuruluşları ile vakıf üniversitelerinde görev yapan sağlık çalışanları hakkında ise herhangi bir izne gerek görülmeden genel hükümlere göre soruşturma ve kovuşturma yapılabilmekteydi daha önce. Bu düzenlemeyle, bugün tartışacağımız bu düzenlemeyle hem kamu kurum ve kuruluşlarında hem de özel sağlık kurum ve kuruluşları ile vakıf üniversitelerinde görev yapan sağlık çalışanları hakkında sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis veya tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle soruşturma yapılabilmesi Sağlık Bakanlığı bünyesinde kurulan Mesleki Sorumluluk Kurulunun iznine bağlanmakta. Bu Kurulun kararlarına karşı Ankara Bölge İdare Mahkemesine itiraz edilebilecek. Geçici maddeyle, kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 4483 sayılı Kanun'a göre verilmiş ve kesinleşmiş bulunan, önceki izinlere dayalı olarak yürütülen soruşturma ve kovuşturmalar bakımından Kurulun soruşturma izni vermesine ilişkin düzenlemenin uygulanamayacağı... Daha önceden karara bağlanmışlarda bu geçerli olmayacak ve uygulanamayacak.

Bu Kurul kimlerden oluşacak, hemen onu da arz edeyim: Mesleki Sorumluluk Kurulu; Sağlık Bakanı tarafından belirlenen bakan yardımcısı, Sağlık Hizmetleri, Kamu Hastaneleri, Hukuk Hizmetleri, Yönetim Hizmetleri Genel Müdürleri veya yardımcıları, profesör veya doçent unvanlı 1'i dâhilî, diğeri cerrahi branştan 2 hekim olmak üzere 7 üyeden oluşacak. Ayrıca, Sağlık Bakanı, gelen işin niteliği ve sayısına göre başka bir bakan yardımcısının başkanlığında yeni kurullar da oluşturabilecek.

Diğer bir madde: Devletin ödediği tazminatın ilgili sağlık çalışanına rücusuna ilişkin bir düzenleme olacak. Kamu kurum ve kuruluşları ile devlet üniversitelerinde görev yapan sağlık çalışanlarının sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalardan kaynaklı zararların tazmini için açılan davalar sonucunda devlet tarafından ödenen tazminatın ilgisine rücu bakımından Mesleki Sorumluluk Kuruluna yetki veriyor. Kurulun yapacağı değerlendirme sonucunda rücusuna karar verilen miktar bakımından ilgili sağlık çalışanına dönülmesini sağlıyoruz. Geçici maddeyle, sağlık çalışanlarının tıbbi işlem ve uygulamaları sebebiyle idare tarafından ödenen tazminatın rücu tahsili istemiyle sağlık çalışanlarının aleyhine açılan ve kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla derdest olan davalar bakımından rücu edilemeyeceği ve rücu miktarı konusu da Kurulun kararına bağlanıyor.

Sabah da KEFEK'te detaylarını konuştuğumuz, kadına şiddetle ilgili olan kısma da değinmek istiyorum. Kadına şiddetle daha etkin mücadele edilebilmesi, caydırıcılığın sağlanabilmesi amacıyla bazı suçların kadına karşı işlenmesi hâlinde cezaların artırılmasını öngörüyoruz. Bu kapsamda, kasten öldürme suçunun cezasını müebbet iken ağırlaştırılmış müebbet hapse, kasten yaralama suçunun cezasının alt sınırını dört aydan altı ay hapse, tehdit suçunun cezasının alt sınırını altı aydan dokuz ay hapse, işkence suçunun cezasının alt sınırını üç yıldan beş yıl hapse, eziyet suçunun cezasının alt sınırını da iki yıldan iki yıl altı ay hapse çıkarıyoruz. Yaptığımız bu düzenlemeyle özellikle kadın sağlık çalışanlarına karşı şiddet eylemleri bakımından cezaları önemli ölçüde artırıyoruz. Böylelikle, kasten yaralama suçunun mağduru olan kadının aynı zamanda sağlık çalışanı olması ve suçun, görevi nedeniyle işlenmesi hâlinde verilecek ceza 86'ncı maddenin üçüncü fıkrası ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 12'nci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca ayrı ayrı arttırılacak. Kastensiz yaralama suçu bakımından örnek vermek gerekirse fail toplamda bir yıl bir ay on beş gün hapis cezasıyla cezalandırılacak. Ayrıca kamu hizmetlerinden yararlanma hakkının engellenmesi suçunun konusunun sağlık hizmeti olması hâlinde verilecek cezanın 1/6 oranında artırılacağını da kabul etmiş olacağız.

Sağlık çalışanlarına karşı görevleri sırasında ve görevleri nedeniyle işlenen kasten yaralama suçu da Ceza Muhakemesi Kanunu'nda yer alan katalog suçlar arasında yer alacak, hâkim ve savcılar bakımından görünür hâle getirilecek.

Takdir indirimiyle ilgili madde -bu, kamuoyunda çok fazla gündeme gelen pişmanlık vesaire, kamuoyunun da sürekli gündeme getirdikleri- Türk Ceza Kanunu'nun 62'nci maddesinde yaptığımız bu düzenlemeyle de takdir indirim nedenlerinin ucu açık biçimde uygulanmasının önüne geçerek maddenin uygulama alanını sınırlandırmış olacağız. Ayrıca failin samimi pişmanlık içermeyen davranışlarının takdir indirim nedeni olarak kabul edilmemesini de sağlamış olacağız. Yine, faillerin sırf indirim almak amacıyla duruşmada sergilemiş oldukları şekli tutum ve davranışların da hiçbir şekilde bu maddenin uygulanması bakımından dikkate alınmamasını sağlamış oluyoruz. Böylelikle failin kılık kıyafetine özen göstermesi, takım elbise giymesi, kravat takması gibi şekli davranışları indirim nedeni olarak kabul edilmeyecek. Bu konuda yaptığımız bir diğer önemli değişiklik de takdir indiriminin nedenlerinin uygulanması hâlinde gerekçesinin mutlak suretle kararda gösterilmesi gerekecek.

Israrlı takip fiilleri -bu da çok ciddi manada beklenen bir düzenlemeydi- Ceza Kanunu'nda müstakil suç olarak düzenlenecek. Israrlı şekilde fiziken takip etmek veya haberleşme ve iletişim araçlarını, bilişim sistemlerini veya 3'üncü kişileri kullanarak temas kurmaya çalışmak fiillerinin mağdurda ciddi bir huzursuzluk oluşturmaya ya da mağdurun kendisinin veya yakınlarından birinin güvenliğinden endişe duymasına neden olması hâli suç olarak kabul edilecek. Suçun temel cezası altı aydan iki yıla kadar hapis cezası olarak belirlendi, belirlenmekte. Israrlı takip suçunun çocuğa ya da ayrılık kararı verilen veya boşanılan eşe karşı işlenmesi, mağdurun okulunu, iş yerini, konutunu değiştirmesine ya da okulunu veya iş yerini bırakmasına neden olması, hakkında uzaklaştırma kararı verilen fail tarafından işlenmesi gibi hâller nitelikli hâl olarak düzenlenmekte ve ceza bir yıldan üç yıla kadar hapis olarak belirlenmekte. Suçun nitelikli hâli bakımından tutuklama kararı verilebilecek. Israrlı takip suçu şikâyete bağlı, ancak uzlaştırma usulüne tabi olmayacak.

Kadına karşı işlenen kasten yaralama suçu, Ceza Muhakemesi Kanunu'nda yer alan katalog suçlar arasında yer alacak bu düzenlemeyle. Yine, kasten yaralama suçunun beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı veya canavarca hisle işlenmesi hâlleri de kataloğa dâhil edilmiş olacak.

Vekili bulunmayan, özellikle şiddet mağduru olan kadınlara istemleri hâlinde baro tarafından ücretsiz olarak avukat görevlendirilmesini bu kapsamda sağlamış oluyoruz. Kasten yaralama, ısrarlı takip, işkence, eziyet ve çocukların cinsel istismarları suçlarında da avukat görevlendirilebilecek.

Sayın Başkanım, kısa tutmaya çalıştım ama oldukça uzun oldu.

Ben bu vesileyle, hayatlarını kaybeden sağlık çalışanlarımıza Allah'tan rahmet diliyorum.

Sağlıkta şiddet ve kadına karşı şiddetle mücadele kapsamında önemli düzenlemeleri içeren bu kanun teklifinin kanunlaşması sürecindeki katkılarından dolayı şimdiden Komisyon üyelerine ayrı ayrı teşekkür ediyorum, saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Milletvekilim, aslında bu kadar önemli bir konu için az bile konuştunuz, teşekkür ederiz.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Teşekkür ederim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ayrıca böyle bir kanuna önyak olup hassasiyet gösterdiğiniz için de teşekkür ediyorum.

Şimdi, ikinci sözü Sayın Bakan Yardımcımıza, Halil Bey'e vermeden önce, Bakanlıklardan katılım sağlayan temsilcilerimizden kendilerini Komisyonumuza tanıtmalarını rica ediyorum.

(Bürokratlar kendilerini tanıttı)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ederiz arkadaşlar.

Şimdi sözü Sağlık Bakan Yardımcısı Sayın Halil Eldemir Beyefendi’ye veriyorum.

Buyurun efendim.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, değerli milletvekilleri; öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum. Bugün burada, Sağlık Bakanlığımızın sağlık çalışanlarıyla ilgili ve Sağlık Bakanlığının dışında sağlık alanında çalıőanlarla ilgili 109 milletvekilimizin teklifiyle ilgili Komisyonunuzun daveti üzerine bulunmaktayım, bu vesileyle şahsım ve Bakanlığım adına tüm milletvekillerimizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, bilindiği üzere idare kendi eylem ve iőlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü bulunmaktadır. İdarenin idare hukuku esasına dayanarak tesis ettiği eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerden kaynaklanan zararlara ilişkin davalar ancak idare aleyhine idari yargı yerlerinde açılmakta, kişilerin, kamu görevlilerinin işlem ve eylemleri sonucunda  Ğradıkları zararlar devletçe tazmin edilmekte ve bilahare devlet, sorumlu olan kamu görevlisine rücu ettirmektedir.

Son yıllarda devletimizce yürürlüğe konan düzenlemelerde bürokratik işlemlerin mümkün olduğunca azaltılarak kamu hizmetlerinin daha hızlı, etkili ve insan haklarına daha uygun olarak sunulmasına, yargının iş yükünün hafifletilmesine, idari işlemlerin belirliliğini, őeffaflılıĖını sağlamaya yönelik hükümlere yer verildiği malumdur. Bu minvalde, idarelerin taraf oldukları uyuőmazlıkların taraflarının hak ve menfaatlerinin dengeli olarak değerlendirilerek adil ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesi, mahkeme kararlarının hukuka uygun olarak adil, s ratlı ve en az masrafla verilebilmesi ilkeleri kabul edilmiştir. Bu çerçevede, tazminat davalarında hükmedilen miktar ile vek let  creti ve yargılama giderlerinin cebri icraya baővurulması gerekmezsizin bir ay içerisinde ödenmesi, böylece vatandaşın alacağına kısa sürede kavuşması sağlanarak hak ve menfaatleri korunmuő, keza tabipler, diş tabipleri ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanların primlerinin yarısı devlet tarafından ödenerek sigorta yaptırımları, böylece mesleki hatalarında mali güvencelere kavuőmaları saĖlanmıőtir.

Son on yılda, 2012’den 2022’ye, kamu sağlık hizmetlerinin kusurlu olarak sunulduğu iddiasıyla tazminat ödemesi sebebiyle Sağlık Bakanlığı aleyhine açılan davalara bakıldığında bu dönemde toplam 5.933 yargı davası açıldığı, bu davaların 1.831’inin idari yargı mercilerince reddedildiği, 178 dava kabulle sonuçlanırken 1.011 dosyada davanın kısmen kabulüne kısmen reddine karar verildiği görülmektedir. Bu davalarda davacılar tarafından talep edilen toplam 5 milyar 297 milyon 154 bin 574 yani yaklaşık 5 milyar 300 milyon TL maddi tazminatın yaklaşık 94 milyon TL’si; toplam 4,5 milyar TL manevi tazminatın yaklaşık 78 milyon TL’si mahkemelerce kabul edilmiş ve toplamda yaklaşık 172 milyon TL tutarında tazminat ödetilmesine hükmedilmiőtir. Bugüne kadar, vatandaőlarımıza, hükmedilen tazminat miktarlarının çok büyük bir kısmı yaklaşık 147 milyon TL’si  denmiő olup kalan c zi miktardaki meblağın ödenmesine ilişkin işlemler ve yasal prosedürün uygulanmasına devam edilmektedir. Bu veriler sadece tıbbi hata sebebiyle açılan davalara ilişkin olmayıp tıbbi işlem ve uygulamalar dışında konuları da içermektedir.

Tıbbi malpraktis, “Tabibin veya diğer sağlık meslek mensuplarının tedavi esnasında güncel standart uygulamaları yapmama durumu, beceri noksanlığı yahut hastanın tedavisinin verilememesiyle geliően zararlar.” biçiminde tanımlanabilmektedir. Yukarıda belirtilen davalardan 4.067’si hekim, 517’si hemşire, 147’si ebe, 391’i diğer personelin kusurlu olduğu iddiasına dayanılarak a ılmıőtir. Hekimlerin tıbbi uygulama hatası bulunduğu iddiasıyla açılan davaların branş itibarıyla dağılımlarına bakıldığında 1.566 vakayla acil tıp branőı ilk sırada bulunmaktadır, bu branőı 1.084 vakayla kadın hastalıkları ve

doğum izlemektedir, üçüncü sıradaki branş 638 vakayla genel cerrahidir. Hem cerrahi hem dâhili branş olarak değerlendirilebilen acil tıp ihmal edildiğinde, dâhili branşlar içerisinde çocuk sağlığı ve hastalıkları ilk sırada yer almaktadır. Cerrahi branşların dâhili branşlara oranla daha fazla tazminat davasına maruz kaldıkları anlaşılmaktadır. En az dava ise -romatoloji, nefroloji, gastroenteroloji, hematoloji ve onkoloji branşlarının iç hastalıkları ana branşının yan dalları olduğu dikkate alındığında 17 vakayla fiziksel tıp ve rehabilitasyon branşlarındadır.

Bu verilerin, sağlıkta şiddete ilişkin verilen veriler ile pratisyen tabiplerin Tıpta Uzmanlık Sınavı'nda (TUS) tercih ettikleri branşlara ilişkin verilerle de uyumlu olduğu görülmektedir. Hekimlerin, tazminat ödeme tehdidi olan branşlardan uzaklaşmaları, yaşamsal öneme sahip olan beyin cerrahisi, genel cerrahi, kalp ve damar cerrahisi, kadın hastalıkları ve doğum, çocuk sağlığı ve hastalıkları gibi branşlarda yeterli sayı ve nitelikte uzman hekim yetişmemesine sebebiyet vermekte. Bu durumda, temel görevi yaşam ve sağlık hakkını temin etmek olan devletimizin yetkili organlarınca acilen tedbir alınması gerekmektedir.

Şimdi, burada sunulan kanun teklifiyle ilgili maddelerde ana başlık altında malpraktisile ilgili olarak özetleyebileceğimiz bunlar olabilir. Diğer yandan -maddelerin içerisinde yer alan- şiddetle ilgili de bir özetleme yapmam gerekirse, sağlıkta şiddet, Dünya Sağlık Örgütü tarafından uluslararası düzeyde öncelikli olarak ilgilenilmesi ve müdahale edilmesine ilişkin politikalar geliştirilmesi gereken bir konu; dünya için büyük bir risk olarak ve etkili hasta bakım hizmeti verilebilmesini tehdit eden çok önemli etmen olarak değerlendirilmektedir. Sağlık alanında hizmet sunan profesyoneller ve özellikle yirmi dört saat hizmet sunan hekimler, hasta ve sağlıklı bireylerle olan ilişkileri aracılığıyla fiziksel ve sözel şiddete daha fazla uğramaktadır. Sağlık çalışanlarının güvenli ortamlarda yüksek motivasyonla çalışmaları ve sağlık kurumlarında kaliteli sağlık hizmet sunumları açısından şiddetin önlenmesine yönelik, devletimizce birçok tedbir alınmış ve alınmaya devam edilmektedir. Sağlık çalışanlarımıza yönelik şiddetin kabul edilemez olduğu inancıyla şiddete sıfır tolerans göstererek çalışmalar sürdürülmektedir. Bu kapsamda, sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin önlenmesine dair birçok yasal düzenleme yapılmış ve bunlar Bakanlığımızca uygulanmaktadır.

Bilindiği üzere, 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 54'üncü maddesi çerçevesinde şiddete maruz kalan sağlık çalışanlarına Sağlık Bakanlığı tarafından hukuki destek verilmekte olup Mayıs 2012 itibarıyla Beyaz Kod uygulaması başlamış ve şiddet vakalarının kayıtları ve istatistikleri yapılmaya başlanmıştır. Şiddetle mücadele kapsamında proaktif bir anlayış sergilenmesi gerektiği düşüncesiyle, sağlıkta şiddetle mücadele tüm boyutlarıyla ele alınarak bu konuda temel stratejilerin belirlenmesi gayesiyle, ilgili bakanlıklar, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve konunun diğer paydaşlarının katılımıyla Sağlıkta Şiddete Sıfır Tolerans Eylem Planı hazırlanmıştır.

Sağlık çalışanlarına karşı şiddet olaylarını önleme konusunda 2012/23 sayılı Çalışan Güvenliğinin Sağlanması Genelge'mizde Sağlık Bakanlığı personeline karşı işlenen suçlar nedeniyle yapılacak hukuki yardım, usul ve esasları hakkında yönetmelik yayınlanmış; tüm sağlık çalışanları yapılan bu mevzuat çalışmaları doğrultusunda şiddete maruz kaldıkları durumlarda gerekli destek ve hukuki yardımı alabilmektedir.

Ayrıca, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'na eklenen Ek 12'nci maddeyle sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sırasında veya görevleri dolayısıyla işlenen kasten yaralama suçları, 2004 tarihli 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100'üncü maddesinin (3)'üncü fıkrası kapsamında tutuklama nedeni varsayılabilen suçlardan sayılmıştır. Özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personel de bu görevleriyle bağlantılı olarak kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun uygulanmasında kamu görevlisi sayılmıştır.

Pandemi döneminde büyük özveriyle çalışan sağlık meslek mensuplarının şiddete karşı korunması amacıyla 15 Nisan 2020 tarihli ve 7243 sayılı Kanun kabul edilerek kamu veya özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan sağlık personeli ile yardımcı sağlık personeline karşı görevleri sebebiyle işlenen kasten yaralama, tehdit ve görevleri yaptırmamak için direnme suçlarının cezaları artırılmış ve hapis cezalarının ertelenmeyeceği hükmüne bağlanarak caydırıcı bir düzenleme yapılmıştır.

Çok boyutlu bir sorun olan şiddet ve bu eylemin hukuki sonucu olan suçların işlenmesi için elverişli fırsatları yok etmek, sağlıkta şiddeti sosyal algı yoluyla idari, hukuki ve sosyal yaptırımlarla minimize etmek, şiddet mağdurlarını sahiplenmek ve mağdurlara hukuki destek vermek, suçluların suç işleme düşünce ve kararlılığını zayıflatmak; geniş kitlelerin katılımı ve iş birliğiyle suçların işlenmesinde etkili olan unsurların ortadan kaldırılması veya en düşük seviyeye çekilmesi amacıyla her türlü tedbir alınmaya devam edilmesine rağmen ne yazık ki sağlıkta şiddet vakaları tamamen sona ermemiştir. Bu çerçevede, 2016-2021 yıllarını kapsayan son beş yıllık döneme ilişkin Beyaz Kod verileri incelendiğinde, bu dönemde 14.596 sözel ve fiziksel, 3.861 fiziksel, 65.785 sözel olmak üzere; 84.246 şiddet başvurusu yapıldığı, bu başvuruların 61.435'ine hukuki yardım verildiği, 9.959 dosyada mahkûmiyet, 2.964 dosyada beraat kararı verildiği, 275 dosyada da uzlaştırma yoluna gidildiği görülmektedir.

Ayrıca, belirtilmelidir ki pandemi sürecinde tüm sağlık çalışanlarının canları pahasına ve birçok şeyden fedakârlık ederek toplum sağlığı için mücadele ettikleri bir kez daha ortaya konulmuştur. Bu süreç, sağlık çalışanları ile toplum arasında empati ve hoşgörü köprüsünün kurulmasına vesile olmuştur. Yazılı, görsel ve sosyal medya araçları, Sayın Sağlık Bakanımızın mesajları, sağlık çalışanlarına destek süreci, kamu spotları ve benzeri etkenler sağlık çalışanları ile hasta ve hasta yakınları arasında yeni bir iletişim dilinin gelişmesini sağlamış ve neticede bu durum şiddet olayları sayısının da ciddi oranda azalmasına sebep olmuştur.

Pandemi öncesindeki altı aylık süreçte şiddet başvurularıyla ilgili sayıları az önce Sayın Milletvekilimiz -orandaki azalmayı- ifade etti; bu, aynı şekildedir. Bununla birlikte, mevcut veriler başta hekimler olmak üzere, sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personelin şiddete uğrama veya tazminat ödeme açısından risk altında bulunmaya devam ettiğini ortaya koyduğundan, sağlık çalışanlarımızın güvenli bir ortamda fiziksel, psikolojik ve maddi zarar görmeksizin insanımıza huzur içinde sağlık hizmeti sunabilmelerini temin etmek gayesiyle etkili düzenlemeler getirilmesine ihtiyaç bulunduğunu ortaya koyduğundan; bütün sağlık meslek mensuplarının korunması, karşı karşıya kaldıkları risklerin kısmen veya tamamen ortadan kaldırılması, böylece, insanımızın sağlık hizmetlerinden düzenli olarak faydalanabilmelerini temin etmek gayesiyle bu kanun teklifini hazırlayanlara özellikle teşekkür ediyorum. Bu kanun teklifinin kendi çalışanlarımız, sağlık çalışanlarımız, sağlık ordumuz için bir fırsat olduğunu düşünüyorum.

Yüce heyetinizi tekrar saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Çok teşekkür ediyorum Değerli Bakan Yardımcımız Halil Bey'e.

Şimdi, Komisyon üyelerimizden ve diğer milletvekillerimizden söz isteyenlere, Komisyon üyelerimizden başlamak üzere söz vereceğim, konuşacağız.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Geneli üzerinde konuşacağız değil mi efendim?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Şimdi geneli üzerinde konuşmaları yapacağız. Daha sonra da genel üzerindeki konuşmaları tamamladıktan sonra konuştuğumuz 5 madde üzerinde görüşmelere geçeceğiz.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Geneli üzerinde söz alabilir miyim?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ünal Bey, buyurun.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; sözlerime başlarken hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Komisyonumuz uzunca bir süreden sonra, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi’ni tali Komisyon olarak görüşmek üzere toplandı. Oysa, bütün dünyayı etkisi altına alan, ülkemizi de derinden etkileyen Covid-19 pandemi sürecinin yaşandığı ve bu sebeple de sağlık sorunlarının zirve yaptığı son iki yılda Komisyonumuz çok daha fazla toplanmalıydı ve sağlık sorunlarının çözümüne yönelik görüş ve önerilerimizi toplumla paylaşmalıydık. Covid-19 sürecinde maalesef Meclisimiz baypas edilmiş ve toplumun en önemli sorunları bu süreçte Komisyonumuzda konuşulmamış ve çözüm önerileri üretilememiştir. Yürütme organı da Covid-19 sürecini iyi yönetememiş ve vatandaşlarımız birçok sağlık sorunu yaşamak zorunda kalmışlardır ve bu sağlık sorunlarını da yaşamaya devam etmektedirler.

Sizin “Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi” dediğiniz, bizim ise “tek adam rejimi” dediğimiz sistemde hani Meclisimiz güçlü olacaktı? Maalesef geldiğimiz nokta itibarıyla tek adam rejimiyle Parlatmentonun gücünün zayıflatıldığı, Meclisin baypas edildiği, Komisyonumuzun uzun zamandır toplanmamasıyla bir kez daha ortaya çıkmıştır. Bu sebeple, tek adam sisteminin acil olarak değiştirilmesi, güçlendirilmiş parlamenter rejime dönüşmesi ve Meclisimizin yani millet iradesinin kayıtsız şartsız egemenliğinin sağlanması gerekmektedir. Buna göre Meclisimizi güçlendireceksek, Komisyonumuzun kapsamı içerisinde olan konularla ilgili çok daha fazla ve çok daha sık bir şekilde toplanmamız gerektiğini düşünüyorum.

Değerli milletvekilleri, yürürlük maddesiyle 17 madde olan bu kanun teklifinde hem sağlık çalışanlarına yönelik şiddetle ilgili hem de kadına yönelik şiddetle ilgili düzenlemeler vardır. Her iki konu da uzun yıllardır maalesef hemen hemen her gün ülkemiz gündemine olumsuz olarak yansıyan, basın manşetlerinde yer bulan, toplumda travmatik etkiler yaratan sosyal bir yara hâline gelmiş ve yıllardır çözülmeyi bekleyen, çözülemeyen konulardır. Bu sebeple, her iki konu açısından da her ne kadar bu düzenlemelerin çıkarılmasında gecikilmiş ve her ne kadar eksiklikler olsa da ve hatta kanun teklifinin bazı maddelerinin hukuk tekniği açısından hatalı yönleri olmuş olsa da konunun Meclis gündemine alınmasını olumlu bir adım olarak görüyoruz. Ancak kanun teklifinde eleştirdiğimiz ve eksik gördüğümüz önemli noktalar da vardır. Bu eleştirileri ve eksiklikleri de hem tali komisyonda hem de asli komisyonda gündeme getireceğiz.

Değerli milletvekilleri, kanun teklifinde genel olarak sağlık çalışanlarına şiddet ve kadına şiddet suçunu işleyenlerin tutuklanmasının kolaylaştırılması ve cezaların artırılarak caydırıcılığın artırılması amaçlanmıştır. Oysa sadece tutuklama yapılarak ve sadece cezalar artırılarak caydırıcılığın sağlanması, şiddetin engellenmesi ve sorunların çözülmesi mümkün değildir. Ceza kanunlarındaki değişikliklerin yanında, her iki sorun açısından da şiddet sorununa yol açan kurumsal, toplumsal ve psikolojik faktörleri ortadan kaldıracak geniş kapsamlı düzenlemeler yapılmadan hem sağlık çalışanlarına yönelik hem de kadına yönelik şiddetin tamamen önlenmesi ve bu sorunun çözülmesi veya minimize edilmesi mümkün değildir. Dolayısıyla bu yasa teklifinin sorunu bütün yönleriyle ele alıp şiddet sorununa yol açan kurumsal, toplumsal ve psikolojik faktörlerin ortadan kaldırılmasını ve sorunun bütün yönleriyle çözülmesini amaçlayan daha geniş kapsamlı, bütüncül bir yargı paketi olması gerekirdi. Maalesef, teklif bu yönleriyle eksiktir ve sorunu kökten çözecek veya minimize edecek bir anlayıştan uzaktır.

Değerli milletvekilleri, bu çerçevede, görüş ve önerilerimi iki ayrı başlık altında ifade etmek istiyorum. Öncelikli olarak, yasa teklifinin sağlık çalışanlarına şiddeti önlemeye yönelik düzenlemeleri hakkındaki görüşlerimi ifade etmek istiyorum. Tabii, ülkemizde sağlık sisteminin kronikleşmiş,

çözölmeyi bekleyen birçok sorunu vardır. Sağlık sistemindeki sorunlar, maalesef, AK PARTİ iktidarlarında çözüleceğine artarak büyükmektedir. Bugün geldiğimiz noktada vatandaşlarımız hem sağlık hizmetlerine yeterli düzeyde ve hızda erişememekten hem de kaliteli bir sağlık hizmeti alamamaktan hem de pahalı sağlık hizmeti almaktan; sağlık çalışanları da çok ağır çalışma koşullarından, otuz altı saate kadar uzayan nöbetlerden, düşük ücretlerden, mesleklerinin, itibarlarının yerle bir edilmesinden şikâyetçidirler. Bu sebeple, hekimlerimiz ve sağlık çalışanlarımız ölkemizi terk ederek yurt dışına gitmek istiyorlar ve bazı branşları tercih etmiyorlar ve bazı dallardaki ameliyatları dahi yapmak istememektedirler. Bugün sağlık çalışanlarının karşılaştığı en önemli ve çözülemeyen sorunlarından biri de bugünkü toplantımızın gündemi olan sağlık çalışanlarına yönelik şiddettir. Aslında sağlık çalışanlarının şiddetin önlenmesiyle ilgili konular daha önce de birçok defa Meclisimizin gündemine gelmiştir. Örneğin, Komisyon Başkanı Sayın Recep Akdağ'ın Sağlık Bakanı olduğu 2012 yılında da Türkiye Büyük Millet Meclisinde Sağlık Çalışanlarına Yönelik Artan Şiddet Olaylarının Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Araştırma Komisyonu Raporu 2013 yılı Ocak ayında açıklanmıştır. Raporda son derece önemli tespitler ve çözüm önerileri vardır. 28 Mayıs 2014'te de bu rapor Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda görüşölmüştür. Komisyon sağlıkta şiddetin engellenmesi için tam 66 öneri sunmuştur. Bu önerilerin hepsi de birbirinden değerli önerilerdir. Acaba bugüne kadar bu önerilerden kaçını yerine getirildi, kaç tanesiyle ilgili somut bir adım atıldı? İşte, bugünü anlayabilmek için bunları iyi değerlendirmek gerektiğini düşünüyorum. Örneğin, rapordan bir öneride "Sağlık personelinin dengesiz dağılımını ve sayılarının yetersizliği giderilmeli, hastalara ayrılan süre artırılmalıdır." denilmiş. Dengesiz dağılım engellendi mi? Maalesef, hayır. Sağlık personeli sayısı artırıldı mı? Artırıldı ama yeteri kadar değil. Peki, hastalara ayrılan süre artırıldı mı? Maalesef yine hayır. Türk Tabipleri Birliğinin verilerine göre nüfustan fazla acil servis başvurusu olan dünyadaki tek ölkö Türkiye. 84 milyonluk ölkemizde acile yılda 570 milyondan daha fazla acile başvuru yapılmaktadır. Yine, personel yetersiz. Atama bekleyen mesela hemşireler vardır ama yeteri kadar hemşire ataması yapılmamıştır.

Komisyon başka neler önermiş? "Sağlık çalışanlarının mesai ve nöbet saatleri yeniden düzenlenmeli, uzun çalışma sürelerinden vazgeçilmelidir." demiş. Peki, uzun çalışma sürelerinden vazgeçildi mi? Maalesef hayır. Hatırlayalım, daha altı ay önce Asistan Hekim Rümeysa Berin Şen Ankara'da otuz altı saatlik nöbet sonrasında evine giderken geçirdiğı trafik kazasında hayatını kaybetti.

Başka ne önerilmiş? "Sağlık yöneticileri ve özellikle sağlık politikalarını belirleyen siyasetçiler, şiddeti kınayan ve sağlık çalışanlarının verdiği hizmetin önemini ve vazgeçilmezliğini vurgulayan söylemler geliştirilmelidir." deniliyor. "Yetkililer sağlık çalışanlarıyla ilgili söylemlerini dikkatle seçmelidir." deniliyor. Peki, buna dikkat edildi mi? Tam tersine, maalesef iktidar temsilcileri sağlık çalışanlarını hedef gösteren açıklamalar yaptılar. Mesela son örnek "Giderlerse gitsinler." "Hekimler iğne yapmaktan âciz." gibi hem sağlık çalışanlarının tamamını hedef gösteren hem de sağlık çalışanlarını kendi içlerinde birbirlerine karşı hedef gösteren o kadar çok sözler söylendi ki. Bu şekilde araştırma komisyonu çalışmalarının önemli bir bölümü aslında boşa gitmiş oluyor.

Değerli milletvekilleri, aradan yaklaşık dokuz yıl geçti ve aradan geçen dokuz yılda belki bazı düzenlemeler yapıldı ama sorun çözüldü mü? Maalesef çözülmeydi ve bugün hâlâ yine sağlıkta şiddet konusunu konuşuyoruz. Her gün gazetelerde, televizyonlarda sağlık çalışanlarına yönelik şiddet haberlerini artarak görmeye devam ediyoruz. Sağlık çalışanları sözlü şiddetten yaralamaya, ölüme kadar varan fiziki şiddete maruz kalmaya devam etmektedirler. Çünkü bugüne kadar maalesef sorun geniş kapsamlı ve bütöncöl bir yaklaşımla ele alınmamış, sağlık çalışanlarına şiddeti önlemeye yönelik temel politikalar oluşturulmamış ve sorunu çözecek veya minimize edecek öneriler yaşama tam anlamıyla geçirilememiştir.

Değerli milletvekilleri, sağlık çalışanlarına yönelik şiddetle ilgili olarak maddelere ilişkin değerlendirme yapmadan önce ülkemizdeki sağlık sistemi ve sağlık çalışanlarının durumlarına ilişkin genel bir değerlendirme de yapmak gerekmektedir. Çünkü sağlıkta şiddeti ülkemizdeki sağlık sisteminden ayırarak konuşmak bizi doğru bir çözüme ulaştırmayacaktır. Ülkemizde sağlık sistemi diğer kamu hizmetlerinin çoğunda olduğu gibi hizmetin kalitesi, hizmeti verenlerin mali ve özlük hakları, koruyucu sağlık hizmetleri ve tedavi hizmetlerinin yeterli olup olmadığından daha çok bu hizmetlerin fiili olarak gerçekleştirildiği yerlerle yani binalarla tanımlanmaktadır maalesef. Yani “Doktorlar hastaları yeterli sürede muayene edebiliyor mu?” diye sorunca iktidar tarafından cevap “Şehir hastaneleri yaptık.” oluyor. “Sağlık çalışanlarının maaşları, özlük hakları yeterli mi?” diye sorunca da yine “Şehir hastanelerini yaptık.” oluyor. “Koruyucu sağlık hizmetleri mi daha ön planda yoksa tedavi hizmetleri mi?” diye sorulunca yine “Şehir hastaneleri yaptık.” oluyor. Sağlık sisteminin her sorununu yapılan devasa, evlerden uzak, hastanenin içinde bir yerden bir yere gidilemez büyüklükteki şehir hastaneleri yapmakla çözemediniz ve netice itibarıyla da çözüldü.

Muayene süreleri beş dakikaysa, sağlık çalışanları “Tükendik, çalışmıyoruz.” diyorsa, koruyucu sağlık hizmetlerine yeterli önem verilmiyorsa, tedavi hizmetlerinde önemli aksamalar oluyorsa, yeterli ve dengeli sağlık personeli ataması yapılamıyorsa, doktorlar, hemşireler artık bu ağır çalışma koşulları karşısında dayanamayıp yurt dışına gittiklerinde “Giderlerse gitsinler.” deniyorsa sağlık sisteminde de sağlıkçılara bu yönde yorum yapanlarda da çok ciddi sorunlar olduğunu düşünmekteyim. Bu nedenle önce sorunu net bir şekilde ortaya koymak gerekmektedir.

Değerli milletvekilleri, AK PARTİ iktidarları döneminde doktorundan hemşiresine sağlık memurundan teknisyenine tüm sağlık çalışanlarının meslekleri maalesef değersizleştirilmiştir. İktidar bizzat sağlık çalışanlarını halkın karşısında itibarsızlaştırmıştır. Bu bazen Sayın Cumhurbaşkanının yaptığı gibi yapılan yanlış, sağlık çalışanlarını hedef gösteren açıklamaları yapıldı, bazen de sağlık çalışanlarının mali ve özlük hakları iyileştirilmeyerek yapıldı. Bakın, Aralık 2021 tarihinde sağlık çalışanlarının özlük haklarının iyileştirilmesine ilişkin düzenleme Meclise gelir gibi oldu, sonra bir anda geri çekildi. Belki bazı noktalar eksik bırakılmıştı, bu gerekçe gösterildi ama öte yandan “Tamamlayıp yeniden Meclise sunacağız.” denildi ama bakın, aradan üç ay geçti, hâlâ Meclise sunulmuş bir teklif yok. Dolayısıyla sağlık hizmetini veren sağlık çalışanıyla sağlık hizmeti alan halk karşı karşıya getirildi ve kutuplaştırıldı, hatta sağlık çalışanları maalesef hedef tahtasına oturtuldu.

2019 yılında dünyayı ve ülkemizi sarsan bir pandemi Covid-19 süreci başladı. Pandeminin kahramanı sağlık çalışanlarına hepimiz minnet duyduk, evlerimizin camından onları alkışladık, hatta iktidar partisi yetkililerimiz “Hakları ödenmez.” diye açıklamalar yaptılar ama gerçekten de bu süreçte hakları ödenmedi; maaşlarında ve özlük haklarında iyileştirme hâlâ olmadı. Covid-19’a mesleklerini yaparken yakalanan sağlık çalışanları için Covid-19 meslek hastalığı hâlâ sayılmadı. Sağlık çalışanları üçer beşer ölürlen maalesef Çalışma Bakanlığı “Covid-19’a görevi nedeniyle yakalandığı ispat edilmeli.” şeklinde bir gerekçe sunarak talepleri reddetti. Sağlık, halk sağlığı için gecesini gündüzüne katan sağlık çalışanları, maalesef, bu süreçte ortada bırakıldı. Bu durumda getirilen bu yasa teklifi aslında önemli bir adımdır, iktidarın da sağlık çalışanlarının önemini ve değerini bir nebze olsun anladığını gösteren bir şeydir; gecikmiş ve eksik bir adımdır ama netice itibarıyla, dediğim gibi, bu geneli itibarıyla baktığımızda bu düzenlemeleri de olumlu bir adım olarak görüyoruz ve bazı eleştirdiğimiz noktaların dışında genel anlamda destekliyoruz.

Sözlerimi bitireceğim Sayın Başkanım. Kısaca da kadına şiddetle ilgili bir iki cümlem olacak, onları ifade etmek istiyorum.

Değerli milletvekilleri, günümüzde maalesef yine her gün bir kadın cinayeti veya bazen birden fazla kadın cinayetini ya da kadına yönelik başka şiddet olaylarının yaşandığı bir ülke hâline geldik. Kadına yönelik şiddet de maalesef ülkemizin çok fazla kanayan yaralarından birisi oldu. Kadına yönelik şiddetin önlenmesiyle ilgili getirilen düzenlemeler de gecikmiş, eksik ama genel olarak da yerinde olan düzenlemelerdir. Yani kadına yönelik şiddet sorunu bütünlükçü bir bakış açısıyla çözülecek bir sorun olmasına rağmen sadece Ceza Kanunu'nda yapılan düzenlemelerle bu düzeltilmeye çalışılmıştır. Oysa bütünlükçü bir bakış açısıyla, konuyu bütün yönleriyle ele alan bir paket getirilmiş olsaydı daha doğru olurdu diye düşünüyoruz.

Bu sebeple ben geneli üzerindeki görüşlerimi ifade ederken tekrar hazıruna saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli milletvekilimize, Ünal Demirtaş Beyefendi'ye teşekkür ediyorum.

Kani Bey, buyurun efendim.

KANİ BEKO (İzmir) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri, basınımızın ve bakanlıkların saygın temsilcileri; hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Çok geç kalınmış bir Komisyon toplantısı; ne yazık ki tüm dünyayı etkisi altına almış böylesi ağır bir salgın döneminde adında sağlık, bünyesinde sağlıkçı vekillerin olduğu bir komisyonun hiç toplanmaması kabul edilebilir değildir. Üstelik, binlerce yurttaşımız hayatını kaybetmişken ülkemizde sadece sağlık alanında değil, çalışma yaşamında ve sosyal politikalar alanında da ele alınması gereken onlarca sorun köşede beklerken Komisyonumuzun hiç çalıştırılmaması doğru değildir.

Değerli milletvekilleri, geçtiğimiz hafta sağlık emekçilerinin haftasıydı. Sağlık çalışanlarımız hem temel anayasal ve yasal haklarını kullanmak, sağlık çalışanlarının yaşadıkları sorunları, taleplerini ve sağlık hakkına erişimin önündeki engelleri toplumla paylaşabilmek için eyleme geçmişlerdir. Sağlık çalışanlarının taleplerini gündeme taşıyarak düşünceyi yarma haklarını kullanacaklarını kamuoyuyla paylaşmışlardır. Bu kapsamda, iktidarın sağlık çalışanlarının meşru hak arayışını susturma çabası kabul edilemez. 14 Mart Tıp Bayramı'nı “Giderlerse gitsinler.” diyerek sağlık çalışanlarımıza zehir etmek isteyenler ve tıkanan sağlık sisteminin müsebbibi olanlar, sağlık emekçilerinin ve toplumun dayanışması karşısında beyaz duvara çarpıp dağılmışlardır. Çocuklarımıza, geleceğimize, toplumumuza karşı duydukları sorumluluğun bir gereği olarak yoksulluk sınırının altında maaşlarla çalıştırılmak, şiddete uğramak; kötü eğitim, kötü çalışma koşulları; emeklilik ve gelecek kaygısıyla sınanan sağlık çalışanlarımıza hepimiz sahip çıkmalıyız. Bugün sağlık emekçilerimiz, toplumun sağlığı her geçen gün daha kötüye gitmekteyken, sağlığa ulaşım güçleşirken, sağlık sistemi sürdürülemez durumdayken meslek onurlarına ve emeklerinin yok sayılmasına başkaldırıyorlar. Bunu yaparken dahi 14 ve 15 Mart günlerinde acil hastalar, diyaliz hastaları, acil gebeler, yoğun bakım hastaları ve kanser hastalarının bakımının aksatılmayacağını altını çiziyorlar. Covid-19 veya Covid-19 şüphesiyle sağlık kurum ve kuruluşlarına yapılacak başvuruların geri çevrilmeyeceğini, poliklinik ve klinik tedavilerine devam edeceğini söylemekten geri durmuyorlar. “Hiçbir yere çekip gitmiyoruz, burada kalacağız, sağlıkta şiddeti durduracağız; vazgeçmiyoruz, hakkımız olanı alacağız.” diyerek köle olmayı reddedeceklerini ve “Güçsüzlerin gücü, çaresizlerin çaresi olmak, ölümle ve hastalıklarla mücadele etmek, sağlık ve şifa dağıtmak için dün, bugün olduğu gibi yarın da burada, bu topraklarda kalacağız; ne ülkemizden ne mesleğimizden ne hakkımız olanı istemekten vazgeçeceğiz.” diyorlar. Bize de her ortamda, bu fırsatta onların yanında ve destekçisi olduğumuzu söylemek kalıyor.

Bugün görüşmelerini sürdürdüğümüz sağlıkta şiddetle “malpraktis” konularıyla ilgili yasal düzenlemelere ilişkin olarak partimizde de Türk Tabipleri Birliğinin de sağlıkta şiddetle ilgili önerileri kısmen yer alsın da yeterli değildir. Sağlıkta şiddet konusu, şiddetin her türünde olduğu gibi mücadele

edilmesi gereken bir alandır ve hem toplum sağlığı hem de çalışan sağlığı için büyük bir tehdit. Sağlıkta şiddet vakalarının azalabilmesi için en başta, Sağlıkta Dönüşüm Programı'yla bozulan sağlık sistemi ve bu nedenle günbegün ağırlaşan çalışma koşulları düzeltilmelidir. Sağlıkta şiddetin neden kaynaklandığına dair kapsamlı çalışmalar yapılmadığı sürece bu tür göstermelik düzenlemelerle şiddetle mücadelede başarı sağlanamayacaktır, derinleşen ekonomik kriz de dâhil her tür nedenin ortadan kaldırılması gerekmektedir. Eğer bir düzenleme yapılacaksa bu düzenlemede cezaların caydırıcı niteliğinin mutlaka güçlendirilmesi gerekir, uygulamada da niteliği korunmalıdır. Bu nedenle teklif, Adalet Komisyonunda ve Meclis Genel Kurulunda görüşülürken daha caydırıcı unsurlarla donatılması düşünülmektedir.

Değerli milletvekilleri, önemli bir konu da Covid; Covid'in meslek hastalığı kapsamına alınmamasıdır. Dünyada pek çok ülke sağlık çalışanlarının koronavirüs nedeniyle hastalanması hâlinde bu durumun nasıl değerlendirileceğini, hangi işlemlerin yapılacağını, sağlık çalışanlarına ne tür haklar sağlanacağını açıklıkla ortaya koyan kararları derhâl almış ve uygulamaya koymuştur; ülkemizde ise Sosyal Güvenlik Kurumu "Covid-19" konulu bir genelge yayınlamıştır. Söz konusu genelgeyle koronavirüsün iş kazası veya meslek hastalığı sayılmayacağı kararını almıştır. Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yayınlanan bu genelgede bugüne kadar sürdürülen bu politika da doğru değildir. Bilinmelidir ki Covid-19 bulaşıcı bir meslek hastalığıdır ve ülkemizde mutlaka öyle tanımlanmalıdır. Sağlık çalışanları Covid-19 virüsünü koltuklarında oturdukları için değil bu alanda çalıştıkları için, salgında en ön saflarda mücadele ettikleri için kapmışlar ve hayatlarını maalesef kaybetmişlerdir. Yapılması gereken, işi teknik boyutlarıyla sürece yaymak yerine Covid-19 nedeniyle vefat eden ve fiilen sağlık hizmeti sunumuna katılan sağlık çalışanlarının ölümünün başkaca bir araştırmaya veya illiyet bağı tartışmasına gerek kalmaksızın doğrudan meslek hastalığı olarak kabul edilmesi ve bu kabule göre yakınlarına tazminat ödenmesi ve gelir bağlanmasıdır. Unutmayalım ki, koronavirüs nedeniyle ülkemizde maalesef 500'e yakın sağlık emekçisi hayatını kaybetmiştir. Bu nedenle sağlık çalışanları ve riskli meslek grupları için diğer birçok ülkede olduğu gibi ülkemizde de Covid-19 hastalığı acilen meslek hastalığı olarak tanımlanmalıdır. Bugün bu yasal düzenlemenin içine eklenmesi dahi bu konu Komisyonumuzca hızlıca gündeme alınmalıdır. Zaten çok geç kalınmış durumda, daha fazla gecikmesi doğru değildir. Sosyal Güvenlik Kurumu ve Sağlık Bakanlığı tarafından ilgili yasal düzenlemeler hayata geçirilmelidir. Toplum sağlığının korunması ve geliştirilmesini amaçlayan sağlık hizmetleri hekimlerle birlikte hemşireler, anestezi teknikerleri ve teknisyenleri, röntgen ve laboratuvar teknikerleri, teknisyenleri, hastane öncesi acil sağlık hizmeti sağlayıcıları, acil tıp teknisyenleri, paramedikler gibi çok geniş bir yelpazeyi içinde barındırıyor.

Son yıllarda hızla artan şiddet olaylarının mağduru olan tüm sağlık emekçilerinin önemli sorunlarından biri de özlük hakları konusudur. Dolayısıyla yapılması gereken, kapsamlı bir çalışmayla tüm bu önemli konuları sistemli bir biçimde ele almaya çalışmak olacaktır. Sağlıktan tasarruf olmaz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Milletvekilim, teşekkür ediyoruz.

KANİ BEKO (İzmir) – Ben de teşekkür ederim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Aslında Komisyon dışından gelen arkadaşlara sonradan söz vereceğim dedim ama burada devamlı yanıp sönen bir ışık var, sırayı belirleyemiyorum, onun için size sözü veriyorum.

Buyurun.

BAYRAM YILMAZKAYA (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli Komisyon üyeleri, Sağlık Bakanlığının değerli bürokratları; şimdi, önce sağlıkta şiddetle ilgili konuşmak istiyorum. Az önce de geneli itibarıyla usulde birazcık bahsettim. Bu gelen kanunla da planlanan şekliyle istediğimiz kadar uygulayalım -ben yine aynı şeyi söylüyorum- iktidar ve iktidar mensupları başta Cumhurbaşkanı olmak üzere ve iktidarın bütün mensupları kendi yörelerinde kendi imkânları dâhilinde “Benim sağlık çalışanlarıma el uzatanın elini kırarım.” demediği sürece, bu gücü kullananlara, bu hatayı yapanlara karşı kolluk kuvvetlerini müdahale imkânına, hissiyatına kavuşturmadığı sürece bu kanunların bence bir şekilde başarılı olmayacağına inanıyorum, öncelikle fikrimi söyleyeyim. Bizim verdiğimiz kanun teklifinde de defalarca söyledik; doktorlar veya sağlık çalışanları da ülkemizde bir hâkim gibi, bir savcı gibi, bir askerî mensup gibi korunmalıdır değerli arkadaşlar. Yani şu anda bir hâkime, bir savcıya, bir subaya, bir polise halkımızdan herhangi birinin “Sen kim oluyorsun lan.” “Beni niye bekletiyorsun lan.” işte “Ben kaç saattir burada duruyorum.” işte, “Beni daha burada ne kadar bekletiyorsun?” gibi söylemler söyleyememesinin sebebi, mevcut kanunlar çerçevesinde onları bu zamana kadar koruyor olmamız ve mesleklerine olan saygınlığı devam ettiriyor olmamızdır arkadaşlar. Tabii, ileride bunlar da ne hâle gelir bilmiyorum sizin iktidarınızda. İnşallah, iktidar biterse o saygınlığı hekimlere de kazandıracağız. Şimdi, biz bu saygınlığı vermediğimiz sürece, halkın da doktorlara ve sağlık çalışanlarına bakışını düzeltmediğimiz sürece -en üst unsurdan en alta kadar- bu kanunlar, evet, bir şekilde caydırıcı olacak ama tamamıyla çözüm olacağına ben şahsen inanmadığımı bir kere belirteyim. Ha, maddelerde de ceza hükmü birazcık artmış, inşallah bu kanun -grubumuzca da bazı maddelerini olumlu karşılamakla birlikte- sağlıkta şiddetin önüne geçer diye düşünüyorum ama geçmeyecek diye bir ön yargım da var.

Şimdi, bu kanundaki ikinci önemli nokta ise malpraktis. Aslında, bu bile tek başına çok önemli bir konu değerli arkadaşlar. Bakın, 6 Mart 2022 tarihinde Adalet Bakanı Sayın Bekir Bozdağ Anadolu Ajansına bir beyanatta bulunuyor: “Hekimler de bizim sağlığımız, yaşam hakkımız, hayatımızın her anının daha iyi geçmesi için hâkimler gibi gerçekten önemli bir görevi ifa ediyorlar. O yüzden hekimlerimizin de hâkimler gibi korunmaya ihtiyacı var. Bugün pek çok vatandaşımız hastaneye gidiyor, muayene oluyor, teşhis kararı veriliyor, tedaviler için kararlar veriliyor, ilaçlar kullanılıyor. Eğer hekimler, bu kararları verirken, bu tedavileri uygularken tazminat davalarını düşünürse karar vermekte cesur davranamaz, tedavilerde çekingen davranırlar ve dolayısıyla da pek çok vatandaşımızın sağlığı bu çekingenlikten dolayı riske edilebilir. Riskli branşları da TUS’ta tercih edenlerin oranı oldukça azaldı. Özellikle cerrahi gerektiren bölümlerde, cerrahide, kalp ve damar cerrahisi gibi pek çok önemli branşta tercihlerin azaldığını görüyoruz.”

Yine, Sayın Sağlık Bakanının bütçe konuşmasında bir notu var, onu da söyleyeyim. Sayın Bakan demiş ki: “Öyle ki tazminat davaları fırsatçı bir iş kolu hâline gelmeye başladı. Malpraktisten bahsediyorum, biliyorsunuz. Bu kelime bir meslekte beceri noksanlığından veya hatadan doğan zarar anlamına geliyor. Ülkemizde bu alanda ihtisas mahkemesinin olmaması davaların seyrini yanlış yönlere sürüklüyor ve hekimler, astronomik tazminat rakamlarının korkusuyla hastalarına müdahale etmeleri gereken noktada âdeta eli kolu bağlı kalıyorlar. Bu konudaki çalışmalarda sizden destek bekliyoruz. Unutmayınız, hekimlerimiz, en zengin ülkelerin alıcı gözlerle baktığı en iyi yetişmiş hekimlerdir.”

Şimdi, sadece malpraktisi bile burada tartışsak arkadaşlar, inanın, çok büyük iş yaparız diye düşünüyorum, açık söyleyeyim çünkü bu hekimlerimizin çalışma esnasında yaptıkları uygulamalarla bir yandan da cezai baskı altında kaldıklarını hissetmeleri “defansif tıp” dediğimiz bir gidişata neden oluyor. Nedir defansif tıp? “Yaptığım bir hatadan dolayı ceza alırsam ben bu cezadan nasıl etkilenirim?” diye bu kez hekim arkadaşa ne yapıyor? Birincisi, füzuli tetkik istiyor “Aman, başıma bir iş gelmesin.” diye veya işte, lüzum görmüyor ama “Yarın bana bu verdiğim kararlar ilgili elimi güçlü tutsun.” diye fazladan MR, fazladan tomografi, fazladan kan tahlilleri... Veya ne yapıyor? Hastayı sık sık kontrole

çağırıyor. Bakın, bunlar bile hasta sağlığı ve tedavisi bakımından hastanelerde yoğunluğa, radyolojik yoğunluğa, laboratuvar yoğunluğuna sebep oluyor ve bu da bir zarara neden oluyor. Yani sözün kısası, bu hekimlerimiz, bu yaptıkları meslek boyunca eğer rahat olmazsa değerli arkadaşlar, birincisi, artık, hastalara gönül rahatlığıyla bakmama yolunu seçmeye gidiyorlar. Şöyle ki görülmüş ki şu anda kalp cerrahisi gibi, beyin cerrahisi gibi malpraktise yatkınlığı olan yani yaptığı işten dolayı bir şekilde mahkemelerde sıkıntı çekeceğini düşünen hekim arkadaşlar veya daha doğrusu branşlardan dolayı insanlar bu kolları, bu branşları artık istemiyorlar ve bu gidişatla göreceksiniz, eğer bu gidişat devam ederse yakında ülkemizde iyi yetişmiş beyin cerrahları, iyi yetişmiş kalp cerrahları süreç boyunca yavaş yavaş azalacak, ülkemizde bir de bu sıkıntıya neden olacak.

Şimdi, bu malpraktis yasasında geç kalındı; evet, bu yasayla bir şeyler yapılıyor. Ben bu yasadaki bir iki şeyi söyleyeyim: Kamu hastanelerindeki hekim arkadaşların ve özel hastanelerdeki hekim arkadaşların bir şekilde o Mesleki Sorumluluk Kurulunda değerlendirilerek bu ceza işlemlerinin başlatılması maddesi güzel bir madde fakat burada inşallah hekim sayısı fazladır diye düşünüyorum, Sağlık Bakanlığı görevlileri de bence hekimdir diye düşünüyorum ama özellikle, malpraktis, cerrahi branşlarda olduğu için cerrahi kişi sayısının fazla olması gerekir diye düşünüyorum. Notum yanlış değilse, okuduğum kadarıyla sadece “1 cerrahi, 1 dahiliye” diye bir not almış ama bu yeterli değil.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – 1 dahiliye, 1 cerrahi.

BAYRAM YILMAZKAYA (Gaziantep) – Bu yeterli değil. Bence bu kadar ciddi ve sıkıntılı bir durumu sadece 1 cerrahla, kuruldaki 1 isimle tutmak doğru değil diye düşünüyorum. Hatta cerrahinin de alt grupları var, bir beyin cerrahı kalp cerrahını anlamaz, bir kalp cerrahı da beyin cerrahını anlamayabilir. Yani bence bu kuruldaki sayıyı bir artırmamız gerekir. İsterseniz bu esnada bir düzeltme oluyorsa veya düzeltilebiliyorsa düzeltelim diye söylüyorum.

İkincisi de, Sayın Bakan, bu kurulun vereceği tazminat üst sınırı olayında özel hastaneleri bir ayırmışsınız. Tamam, bu üst kurul ceza alıp almamasına karar verecek ama tazminatla ilgili özel hastaneleri ayırmışsınız. Şimdi, bakın, bence ülkemizde artık özel hastane-devlet hastanesi farkı kalmadı değerli arkadaşlar. Bakın, şu anda özel hastanelerde bakılan sadece yüzde 3 ila 5 hasta özel hasta konumunda, geri kalan hepsi devletin en önemli sağlık kurumu olan SGK güvencesinde. Şu anda mevcut bütün özel hastanedeki hastaların yüzde 97’si SGK güvencesinde. SGK sorununa özel hastane çalışmıyor. Dediğim gibi, 3-5 oranı var ama... Ha, 3-5 oranı özel olsa bile burada çalışan doktor arkadaşların da bu malpraktis baskısından kurtulması lazım. Onların da devlet güvencesinde üst sınır tazminatlarının düzenlenmesi lazım. Bakın, burada da bir eksiğimiz var. Yani sanki baktıkları hastalar Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı değil, yaptıkları tedavi başka bir tedavi yöntemiymiş gibi özel hastanedeki doktorları farklılaştırdığımız zaman, bu kez onlar da özel hastanelerde işleri yaparken çekingen davranmak zorundalar. Ve maalesef, iktidarınız boyunca özel hastanelerin sayıları bir şekilde arttı ve şu anda Türkiye’de genel olarak yüzde 40’ı ve özellikle yoğun bakımların yüzde 55’i özel hastanelerde ve birçok ağır ameliyatlar şu anda özel hastane ve özel hastane zincirlerinde yapılıyor. Yani nasıl kamu ve vakıf üniversiteleri, kamu hastanelerindeki doktorlar bir malpraktis güvencesi altına alınıyorsa özel hastanedeki doktor arkadaşların da bir şekilde “Artık bunu nasıl sağlarız?” veya “Bu dengeyi nasıl kurarız?” diye...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hayır, şu anda alınıyor.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ama cezai olarak alınıyor.

BAYRAM YILMAZKAYA (Gaziantep) – Ama cezai... Bakın, tazminat olarak diyorum. Cezai olarak alınıyor da tazminat olarak söylüyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Tazminat da aynı.

BAYRAM YILMAZKAYA (Gaziantep) – Tazminatı almıyoruz efendim. Benim dinlediğim kadarıyla tazminat yok. Cezai var ama tazminatta sıkıntı var.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Tazminat... Onlar kendi kendilerini sigorta yaptırıyor, hastanede sigorta yaptırıyor. Kamudaki fiyat düşük.

BAYRAM YILMAZKAYA (Gaziantep) – Efendim, yaptırıyor ama yani bakın, şimdi, bu kanun teklifinde Sayın Bakanım, bu kanunda sanki özel hastanenin doktorları bu memleketin doktoru değilmiş gibi bir şey veriyorsunuz, ön yargı oluşuyor. Yani ya kelimeleri düzeltelim ya da bunu tekrar bir oturtalım. Yani özel hastanedeki doktor arkadaşlar bizi arıyor “Bizim üst sınır nedir?” diye. Yani burada muallak bırakmayalım Sayın Bakanım. O yüzden usulde yanlışlığınız var diyorum. Bakın, bu tamamıyla saatlerce oturup konuşup doğruları bulmamız gereken bir olay. Yani ben burada doktor arkadaşların savunmasını yapıyorum, özel hastane, şu, bu değil; bu ayrımı yapmanın bu Komisyon olarak veya iktidar olarak yanlış olduğunu anlatmaya çalışıyorum sizlere. Maalesef sistemi bu hâle getirdiniz. Madem sistemi bu hâle getirdiniz bu arkadaşlara da bir şekilde tazminat ve parasal konuda da devlet kontrolünde veya bir üst sınır belirlemede bir imkân tanınması gerektiğini düşünüyorum.

Onun dışında, Sayın Bakanım, maddelerde inşallah yine bir söz alırsam diğer detaylara girerim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ediyoruz efendim.

Burhanettin Bey, sözü size veriyorum.

Buyurun Değerli Vekilim.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Kıymetli milletvekilleri, bürokratlarımız; önce itirazımı tekrar edeyim: Referandumda -2017’ydi sanırım- bugünün işte, birinci partisi, o gün seçimlere giderken ya da o günün Cumhurbaşkanı adayı, bugünkü Cumhurbaşkanımızın en önemli söylemlerinden biri yasamayı kaliteli yapmak idi ve onu da örneklediler yani örneklerken “Bundan sonra hiçbir bakan milletvekili olamayacak.” dedi ya da bakan tercihi yapıyorsa milletvekilliğinden istifa etti. Bunun sebebi yasamada kaliteyi yükseltmek, özellikle ihtisas komisyonlarını devreye sokmaktı ama maalesef o olmadı. O yüzden de başta itiraz ederken de özellikle hekim kimliğiyle eski Sağlık Bakanımıza, Komisyon Başkanımıza “Bunu sizin daha çok talep etmeniz gerekiyor.” diye ifade ettik. Çünkü böyle bir konunun yani sağlıkta şiddetin olduğu bir konunun, toplumun tüm kesimlerinin tartıştığı, pandemi döneminde çok kıymet verdiğimiz hekimlerimizin bugün şiddete uğrarken bunun sebeplerinin sadece bir vekil arkadaşımızın söylediği gibi basit bir toplumsal şiddetin dışında bir durum olduğunu göz önüne alarak bunun özellikle Komisyonunda değerlendirilmesi gerektiğini, hatta Adalet Komisyonundan daha çok burada konuşulması gerektiğini söylemesi gerektiğini söyledik. Çünkü toplumsal şiddetin çok daha üstünde kadına şiddet; kadına şiddet de aynı şekilde, sağlıkta şiddet de keza aynı şekilde. O yüzden de hiçbir konunun, hiçbir yasa teklifinin torba yasanın konusu olmaması gerekirken, özellikle bu konuyu burada bu kadar çok hekimin, sağlıkçının olduğu bir ihtisas komisyonunda ve bu konuda uzun süre bakanlık yapmış bir Komisyon Başkanımızın olduğu bir yerde daha çok tartışalım istiyorduk ve itirazımız da genelde ona istinadendi, bir ihtisas konusu olduğu içindi. Amacımız ne kadar doğru olsa da yöntemlerimiz kötü olursa ya da yöntemlerimiz doğru olmazsa o amaç kirleniyor ve doğru sonuçlar da çıkmıyor. 2018’de -işte, İsmail Bey de burada- yine bu salonda saatlerce sağlıkta şiddet konusunu konuştuk ve o dönemde de itiraz etmiştik ama yine sağlıklı Komisyon görüşmeleri olmadı ve sonuçta tekrar önümüze geldi, her ne kadar 2020’de bir iki düzenleme olsa da.

Sonuçta, her meslek grubu kendi sorunlarını daha iyi bilir ve o soruna ilişkin çözümü üretmeyi de daha çok o meslek grubu sonuçlandırır. O yüzden, toplumsal şiddetin dışında şu anda sağlıkta şiddet durumu. Bu alanda özellikle pandemide şu anlayış da ortaya çıktı yani tüm dünyada bu çok tartışıldı: Sağlıkın piyasalaşması. Bu anlamda kötü bir örnek vermiştir. Özellikle gelişmiş ülkeler tekrar kamucu bir sağlık anlayışına dönmeye başladılar. Bizde mesela pandemide -dikkat edin- en çok görevi yine devlet hastaneleri yaptı. O anlamda, burada bu anlayış belki de kamucu sağlık anlayışının daha önemli hâle gelmesine bir vesile olacaktı. Sağlıkta şiddeti tartışırken belki onu da tartışmış olacaktık çünkü şu anda özelde çalışan ya da kamuda çalışanlar dâhil olmak üzere özellikle acilde ve poliklinikte çalışan sağlıkçıların... Çünkü oransal olarak bakıldığında buradaki hekimlerimiz, sağlık çalışanlarımız -oransal olarak birkaç çalışma da var, mesela orada oran olarak yüzde 84 olarak ifade ediliyor- yüzde 84 sağlık çalışanı kendisini güvende hissetmiyor, huzursuzluk duyuyor, tetikte, endişeli. Hatta ileri araştırmalarda da hekimlere ilişkin tükenmişlik sendromuna ilişkin söylemler de ifade ediliyor. Bunun ne anlama geldiğini buradaki arkadaşlarımız da bilirler.

Biz de, örneğin, buraya gelirken bir “tweet” attık “Acaba Sağlık Bakanımız gelirse sağlıkçılar ne ister, bu konuda ne öneriyorlar?” diye. Gelen “tweet”lerden birkaç tane örnek vereyim: Misal “Şiddeti uygulayan kişiler mutlaka sistemde etiketlensin ve hekim muayeneye başladığında bunun uyarısı gelsin.” diye söylüyorlar. İkincisi; sağlık kurumlarının hepsinde mutlaka haklarını savunan bir avukatın daimî kadrolu olmasını istiyorlar. Polikliniklerde, acilde güvenlik görevlilerinin değil de mutlaka polislerin olması gerektiğini ifade ediyorlar. SABİM’de özellikle ciddi bir mobbingin oluştuğunu, SABİM’in mobbing hâline geldiğini, burada bir düzenleme olması gerektiğini ifade ediyorlar. Polikliniklerine çalışan haklarını ve şiddet cezalarını içeren levhalar konulması gerektiğini ifade ediyorlar. “X-ray cihazı konulsun girerken.” diyorlar. Özellikle hasta yakınlarına bir sınırlandırma getirilmesi gerektiğini söylüyorlar çünkü hasta yakınları -x-ray cihazı talepleri de çoğunlukla- yaralayıcı aletlerle gelebiliyorlar, işte, bıçaklar, hatta bir kısım yerlerde silah bile çıktığı olmuş. Şiddet butonunun her tarafta konulmasını istiyorlar ve fiziksel şiddet kadar hakaretin de aynı şekilde değerlendirilmesini ifade ediyorlar. Dikkat ettik; tüm “tweet”ler de hepsi de biraz önce bahsettiğimiz endişenin, tetikte olmanın, güvensizliğin, huzursuzluğun ifadeleri. Bunlar hemen hemen birçok arkadaşımıza gelmiş konulardır.

Bunlara baktığımızda, Türkiye’de eğitim sorunuyla alakalı olmakla birlikte belki de tek işsiz olmayan meslek hekimlik, işsizi yok. Ama baktığımızda, eczacının var, avukatın var, diş hekiminin var yani daha doğrusu, işsizi olmayan bir meslek alanı yok Türkiye’de, bir tek hekimlik var ve çok prestijli bir meslek yani iktisatta bile toplumu yönlendiren ya da prestijli meslekler içerisinde saydığımızda hekimler birincidir yani bu geçmiş dönemde de öyle, bugün de öyle, toplumu yönlendiren meslekler içerisinde. Yetmişmiş insan gücü olarak bakıldığında en maliyetli mesleklerden biri devlet açısından ve böyle bir kitle, böyle bir meslek grubu düşünün ki ülkeyi terk ediyor, bu çok acı. Bence en çok da bunun üzerinde konuşmak lazım yani sağlıkta şiddetin yarattığı durum ya da ekonomik durum, bunların hepsini topladığımızda böylesi yetmişmiş insan gücünün, hele hele ihtiyaç olan bir insan gücünün yurt dışına çıkışını bir politik söylem içerisinde... Belki de onları destekleyen ya da yasama açısından, Meclis açısından bakıldığında onlara ilişkin düzenlemeler yapılması gerekiyor.

Burada iki tane temel sorun var elbette hekimlerimizin yurt dışına çıkmaması ya da kendilerini huzurda hissetmeleri için. Bunlardan bir tanesi sistem. Burada özellikle hekim arkadaşlarımız buna ilişkin, yaşadıklarına ilişkin ifadelerde bulunacaklardır. Burada benim gördüğüm en önemli sorun Sağlıkta Dönüşüm Programı’nın hekimler üzerinde yarattığı baskı; bir ticarethane olarak görülmesi, özellikle aile hekimliğinden hatta aile hekimliğinden başlayıp üniversitede hocaları da dâhil eden bir sistemin kurgulu olması. Bu Sağlıkta Dönüşüm Programı’nın mutlaka revize edilmesi şartı görünüyor. Özellikle pandemiyi de ele alarak bunun yeniden bir değerlendirilmesi gerekiyor.

İkincisi de performans uygulaması. Performans uygulaması: “Ne kadar çok muayene o kadar maaş.” Bunların hepsinin yarattığı sonuç sonuçta hasta oranını arttırıyor, bir hekimin muayene ettiği hasta oranını, sayısını arttırıyor. Ve uzun bekleme, bunun içerisinde işte telefonla randevu alma sistemi de dâhil. O da çözüm olmadı. Çünkü insanlar zor bela ulaşıyor. Ulaştığında zaten hekimin yanına binbir gerginlikle geliyor. Ve geldiğinde de beş on dakika muayene konusu başlayınca orada maalesef sıkıntılar başlıyor. Şiddete yol açan unsurlar burada başlıyor.

Ve acil yoğunluğu da bu meselelerin içerisinde. Yüzde 70’e yakın acil olmadığı hâlde acile gidiliyorsa bu, yine, Sağlıkta Dönüşüm Programı’nın, performans uygulamalarının ne kadar yanlış bir işlem olduğunun da göstergesi. Acil yoğunluğu sanırım on yıldır falan konuşuluyor sıkça ama hâlâ bir sürü uygulama yapılmasına rağmen çözülmüş değil.

Ama benim burada bu konuyu hekim arkadaşlarıma bırakarak daha çok vurgulayacağım konu hekimlere yönelik bir algı yönetiminin başlamış olması. Bu uzun süredir var, sadece bu iktidara mahsus değil. Belki de sağ anlayışın sağlığa bakışından da kaynaklı olabilir. Sağlığa bakışında sağlıkçılar da içine dâhil oluyor ve sonuçta fatura sağlıkçılara kesiliyor. Çünkü siz bir sistem sorgulaması yaptığınızda o sistemin sonucunda sahnede hekim, hemşire, eczacı olduğu için fatura onlara çıkıyor.

Bakın, size birkaç tane örnek söyleyeceğim. Bir tanesi: Askerî cuntanın başındaki Kenan Evren’den başlayayım. Kenan Evren şöyle başlamış hekimlere ilişkin lafına: “Mecburi hizmete giden doktorları ağaca bağlayın, kaçmasınlar. Askerden daha çok para alıyorlar.” 1980 döneminin yöneticisi, cuntanın başındaki kişi askerden daha çok maaş aldıkları için hedef noktasına getiriyor hekimleri. İmren Aykut o dönemin Çalışma Bakanı: “Ne vererseniz verin bu doktorlara, gözü doymaz.” Bunu da yine, kamuoyunun önünde söylüyor. En ilginçlerinden biri -Tansu Çiller’in biraz da özelliğinden de kaynaklı galiba- Tansu Çiller Dışişleri Bakanıyken İzmir’de bir hastaneye gitmiş, çizelge kontrol etmiş. Baktığı çizelgede olmayan hekime görevden uzaklaştırma vermişler ama sonra fark edilmiş ki o çizelge bir hafta öncesinin çizelgesiymiş, çizelge eskiymiş. Çiller’e uygun bir cezalandırma yöntemi. Yıldırım Aktuna rahmetli, o da Sağlık Bakanı iken hafta sonu makamında bulunmadığı için başhekimin kapısını kırdırdı. Bunu da televizyonlarda günlerce seyrettik. Başhekimin kapısını kırdı o günün Bakanı. Osman Durmuş -Allah rahmet eylesin- o da füzuli yere kaloriferi yakıyorlar diye bir başhekimin elini kalorifer peteğinin üzerinde kızarttı. Bunu da televizyonlarda gördük.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hayır canım...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – İşte neyse.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Osman Durmuş’a haksızlık yapmayın.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Siz de hekime haksızlık yapmayın.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Yapmıyoruz.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Rahmetle anıyoruz. Ben bir anlayışı, bir mantaliteyi anlatmaya çalışıyorum.

Sayın Başkanımız dönemin Sağlık Bakanıyken “Doktorların eli hastanın cebinde.” deyivermiş.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Öyle bir şey demedim ben.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Öyle dememişseniz... Bu yansımış.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yansıyabilir. Siz bana sataştınız, az sonra cevabını vereceğim.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Sayın Bakanım, ima ettiniz.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Verin, daha da iyi olur.

Yani bunların cevabının verilmesi, onların eleştirilmesi bence buna katkı verir, zarar vermez. Doğru değilse de zaten ben bunu sonuçta basından alarak çıktım. Üstüne bir de “Paracı doktorlar gürültü yapıyorlar.” demişsiniz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kim dedi onu?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Dememişseniz yine itiraz edersiniz.

En son Başbakanen bugünkü Sayın Cumhurbaşkanımız demiş ki: “Ben doktora iğne yaptırmam, doktorlar adamı felç ederler alimallah.” Bunu ben duydum. Yani bu sonuçta espri bile olsa bu söyleniyor.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Nereden buldun bu...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Üstüne bir de en son: “Doktor efendiler, döneminiz bitti.”

Yani böyle prestijli meslekleri “monşer” ya da işte “Hekimler, döneminiz bitti.” ya da en son işte “Nereye giderlerse gitsinler...” Ya, sonuçta insanlar -herkesin ailesinde hekimler var- bizler kendimizi onlara emanet ediyoruz. Yani bugün yurt dışına gittiğimizde “Aman, hastalandığımız zaman ülkemize dönelim de hekimlerimize bir kendimizi kontrol ettirelim.” diyoruz. Eğer biz “Nereye giderlerse gitsinler.” der isek bu sorunu sonra yasayla ya da düzenlemelerle çözmeye kalkarsak maalesef çözemeyiz.

Son olarak, ben özellikle pandemi dönemi ve burada sağlıkçıların olması vesilesiyle, bu kadar çok eleştirilmesine siyasetçilerin... Ben de kendimi onlara dâhil ederek söylüyorum, genel olarak siyasetçi tarifi içerisinde söyledim. O yüzden, kendim, onlara bir teşekkür ederek konuşmayı bitirmeyi arzu ediyorum. Bu kadar yakıcı, yıpratıcı propagandalara rağmen sağlık çalışanlarımıza bu pandemi döneminde minnetle teşekkür ediyoruz, hepsinden Allah razı olsun diyoruz; sevgiyle ve saygıyla onları anıyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli milletvekilimize teşekkür ediyorum.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI (Devam)

2.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, Adana Milletvekili Burhanettin Bulut'un (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki konuşmasında kendi ismini zikrettiği bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - Bir teşekkürüm de ismimi zikrederek bana bir açıklama fırsatı verdi...

Değerli arkadaşlar, bu bahsedilen ifade bir şehir efsanesi olarak bir meslek örgütünün yaydığı bir ifadedir. Biz burada milleti temsil ediyoruz; Hekimler gözümüzün nurudur, vatandaş da başımızın tacıdır.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Keşke başlangıçta böyle konuşsaydınız Sayın Bakanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben böyle çok konuştum Sayın Vekilim.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Konuşmadınız, ben sizin konuşmalarınıza...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Lütfen, sözümü kesmeyin, lütfen; istirham ediyorum.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Buyurun.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani bir insana saldırırsanız herhâlde bir cevap verecek o size.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Estağfurullah, niçin saldıralım?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – E, müsaade edin canım!

Şimdi, tekrar söylüyorum: Hekimler gözümüzün nurudur, vatandaşlar da başımızın tacıdır. Biz milletin vekilleriyiz arkadaşlar. Ben zamanında Meclisin kürsüsünden “Bir hekime, bir sağlık çalışanına uzatılan el bana uzatılmıştır, ben bunu böyle addederim.” diye konuşan bir Sağlık Bakanıyım. Biz burada belli bir dengeyi gözeteceğiz. O bahsedilen konuşmaya esas olan -bu bahsettiğiniz, işte, “Eli cebinde.” meselesine esas olan- konuşmada benim meslek örgütüne söylediğim şudur: Meslektaşlarımızın içinde o meslek örgütü meslek etiğinden sorumlu meslek örgütüdür. “Bizim meslektaşlarımızın içerisinde vatandaşı mağdur edenler, bu şekilde mağdur edenler var. Siz bunlara neden hiç alakadar olmuyorsunuz.” ifadesidir. Yok mu? Var. her mesleğin içinde olduğu gibi bizim mesleğimizin içinde de maalesef, vatandaşı mağdur edenler olmuştur. Şimdi bu gerçeği yok mu sayacağız? Böyle bir şey söylemek hekimlere hakaret mi olur? Asla. Tekrar söylüyorum: Hekimler göz bebeğimizdir, vatandaş da bizim başımızın tacıdır. Ben bütün Bakanlığım döneminde, bütün yöneticiliğim döneminde buna müthiş bir şekilde hassasiyet gösterdim. Birtakım örnekler verdiniz. Ben on seneyi aşkın, on bir buçuk sene Sağlık Bakanlığı yaptım; bırakın bir hekimi, hastanedeki bir kapı görevlisine bile en küçük bir yanlış ifademi hiç kimse gösteremez. Bunu tekrar sizin huzurunuzda da söylüyorum: Bizim için hekimler de bütün sağlık çalışanları da son derece kıymetlidir ama vatandaş da başımızın tacıdır. Yani bu dengeyi kurmak zorundayız, bu iki dengeyi birlikte kurmak zorundayız.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, zaten hizmetimiz bizim vatandaşımızdır ama sağlıkçıyı hedef göstermek de siyasettir, siyasetçinin...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – E, ben size diyorum ki sağlıkçıyı ben Recep Akdağ olarak, Doktor Recep Akdağ olarak hiçbir zaman hedef göstermedim, hiçbir zaman hedef gösterilmesine de müsamaha göstermedim, müsamaha da göstermem.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Bakan, siz televizyonlardan bir dinleyin Bakan olduğunuz zamanı. Bakın, şimdiki fikriniz ile o zamankinin 180 derece farklı olduğunu göreceksiniz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hayır, hayır, yok.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – E, ben açayım ama...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, biz çok güzel bir sistem kurduk. Şimdi sürekli atıflar yapıyorsunuz Sağlıkta Dönüşüm Programı’na.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hangi sistem Bakanım, hangi sistem?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, bir programın...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – O sistem...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade eder misiniz? Bir dakika arkadaşlar ya.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Çok güzel sağlıkta şiddeti konuşuyoruz!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – O kadar konuştunuz, müsaade edin de iki cümle de ben söyleyeyim. Yani bana atfen konuşmasanız ben hiç burada konuşmam.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Konuşun, konuşun, daha iyi olur! Konuşun, daha iyi olur!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ne yapalım? Sağlık Bakanlığını siz yaptınız.

(Uğultular)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yaptıysam, o zaman, ben...

Müsaade edin arkadaşlar.

Ben beş sene boyunca Harvard’da Halk Sağlığı Okulunda dersler verdim. Beni çağırdılar, ben “Beni çağırın.” falan demedim.

(Uğultular)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade edin bir dakika kardeşim! Ya, neden söz atıyorsunuz durmadan? Ben Başkanım burada, siz konuşurken ben de sizin sözünüzü durmadan keseyim mi beş kere? Lütfen, birbirimize saygı gösterelim.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Buyurun efendim, buyurun.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani birbirimize saygı gösteremeyecek bir ortamda konuşamayız ki.

Şimdi, bir sistemin, bir sağlık sisteminin sonuçlarına bakarsınız, üç sonuca bakarsınız arkadaşlar.

Birincisi: Sağlık göstergeleri nereye gitmiştir? Sağlıkta Dönüşüm Programı’yla anne ölümleri yüz binde 70’lerden yüz binde 13’lere düşmüştür, Sağlıkta Dönüşüm Programı’yla bebek ölümleri binde 32’lerden, 33’lerden binde 10’ların altına düşmüştür. Dünya Sağlık Örgütü, dünyanın en anlı şanlı tıp dergileri Türkiye’nin bu husustaki ilerlemesini takdir etmiş ve başka ülkelere örnek göstermişlerdir.

İkinci çıpa şudur: “Acaba vatandaşı aşırı harcamalardan ne kadar koruyorsunuz?” Biz iktidara geldiğimizde Türkiye’de her on bin aileden 81’i katastrofik sağlık harcamasına uğruyordu, ağır sağlık harcamasına. Ben 10 sene Sağlık Bakanlığı yaptım, sağlıkta dönüşümü gerçekleştirdik; o on binde 81 aile on binde 14’e düştü.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, biz bunları dinlemeye gelmedik ki.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Tabii ki geldiniz.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hayır, hayır, dinleyelim. Söyleyeceklerimiz var, dinleyelim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade eder misiniz?

Sayın Milletvekilim, siz eğer burada şahıs yaparsanız, kanunu görüşmek yerine Sağlık Komisyonu Başkanını durmadan hitap alır...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Kadınların maddelerini çıkardınız.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade edin de biz de kendimizi savunalım canım. “Demokrasi demokrasi.” diyorsunuz yani siz her şeyi söyleyeceksiniz, biz susacak mıyız burada? Lütfen...

İkincisi budur; Türkiye, katastrofik sağlık harcamaları açısından vatandaşlarını koruyan, vatandaşlarının yüzde 99’unu bir sağlık güvencesine getiren bir ülkedir AK PARTİ döneminde.

Üçüncüsü, vatandaş memnuniyetidir. Biz geldiğimizde vatandaş memnuniyeti yüzde 39’lardan sağlıkta dönüşümü bitirdiğimiz 2012 yılında yüzde 75’e yükselmiştir.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – O çok sübjektif bir şey Sayın Bakan.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Her neyse, siz “sübjektif” diyebilirsiniz, sağlığı bunlarla ölçersiniz arkadaşlar. Problemler her zaman olur ve çözülmek içindir, bugün de problemleri çözmek için buradayız.

Evet, teşekkür ediyorum.

Şimdi sözü...

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Klinik ve patolojik korelasyonlar, hastaneye dönüşler, hastane enfeksiyonları; bunlarla ilgili veriniz var mı?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Her neyse, ben size 3 ana göstergeden bahsettim, siz de başka göstergelerden bahsedin.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hayat değişiyor, Türkiye değişiyor, tabii ki bunlarda bir değişiklik olacak, nereden nereye geldik.

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- *Ankara Milletvekili Lutfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon) (Devam)*

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Evet, şimdi sözü size verdik, buyurun.

Arslan Bey, buyurun söz sizde.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli üyeler, çok Kıymetli Bakan Yardımcısı, değerli bürokratlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

AK PARTİ'nin aldığı oyun 5 puan kadarının sağlıktan geldiği söylenir, AK PARTİ'nin sağlık politikasından anladığı budur, “Tıp fakültelerine gidiyorum, muayene oluyorum, artık benim işim çok kolay.” diyor. Vatandaş tarafından da sağlıkla ilgili yapılan yorum bundan ibarettir. Aile hekimleri halkın şamar oğlanıdır. Topluma “Sağlık hizmetlerinden anladığın nedir?” diye sorarsanız: “Gidiyorum, istediğim tahlili yaptırıyorum, istediğim ilacı yazdırıyorum, hatta öyle ki evdeki petime bile ilaç yazdırıyorum, bu olmazsa sorun çıkarıyorum, ondan sonra sağlık müdürlüğüne gidiyoruz, beni dinliyorlar, sağlık personelinin dinliyorlar, ondan sonra da sağlık personeline diyorlar ki: ‘Sakin ol, bu işin üzerine gitme.’”

Sağlık Bakanlığının uygulamaya koyduğu eğitim sisteminde 39 çeşit meslek grubu ve yüz binleri bulan mezun gençler var. Bu gençlerin bir yerde işe girmeleri ve meslekleriyle ilgili çalışmaları neredeyse imkânsız. Bu insanlar, bu gençler sağlık kurumuna gitmek yerine, Sağlık Bakanlığının kurumlarına gitmek yerine ihtiyacı oldukları kurumlara gitseler belki hayatta kullanabilecekleri bir mesleği olacaktı, aldıkları eğitim bir şeye yarayacaktı.

Kanun teklifini sunan Sayın Vekil sağlık sistemini anlatırken aynen şöyle söyledi: “Şehir hastanelerimiz var, tıbbi alet edevatımız var, ambulansımız var, uçagımız var, sonra da sağlık personelimiz var.” AK PARTİ'nin sağlıktan anladığı ve sağlıkta ortaya koyduğu hiyerarşi budur.

Sağlık Bakanlığı bütçesinin yüzde 20'sini 13 şehir hastanesine ayırıyor. 13 şehir hastanesinin toplam yataklı tedavi kurumları içerisindeki payı sadece yüzde 11 ve AK PARTİ Hükûmetinin sağlıktan anladığı tek şey sadece şehir hastaneleri; 11 hastaneyle Türkiye’de sağlık sorunlarını çözüyoruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Diğer hastaneler ne?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Türk sağlık çalışanları her zaman kalifiyedir, her zaman çalışandır, AK PARTİ Hükûmeti ne kadar doktorları önemsizleştirse de bu durum böyledir.

Sağlık çalışanlarından profesörler bile hayatını idamede zorluk yaşıyorlar. Pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da bir ikili uygulama vardır, tutarsızlık vardır. Öyle ki bazı profesörlerin muayenehanesi varken bazı profesörler muayenehane açamıyorlar. Hükûmetin uygulaması emeğe, çalışmaya değer vermemektir, öncelik politik yakınlıktır. Hâl böyle olunca da ülkede gençlerin hedefleri çalışma, emek verme yerine politik yakınlıkla köşeyi dönmek oluyor.

Yıllardır Sağlık Bakanlığına riskli ve ağır branşlarda yaşanan sorunlar anlatıldı, Hükûmet konuya sağır olmuştur. Şimdi, bu branşlardaki yetersizlik ve tercih edilmeme, kadroların boşluğu ortaya çıktıktan sonra tedbir alınıyor, önümüze bir tedbir geldi. Dilemem ama bu ilgisizlik inşallah binlerce hastanın hayatına mal olmaz.

Sağlık Bakanlığı, “Sağlık.” deyince popülizmi değil, sağlıkta kaliteyi hedeflemelidir. Hükûmetin yarına dönük bir sağlık projesi yoktur. Yaptığı, devam eden sağlık hizmetlerine palyatif tedbirler uygulayarak sistemi yürütmeye çalışmak şeklindedir.

Sağlıkta şiddet için AK PARTİ Hükûmetleri etkin tedbirler almamıştır. Mevcut kanun teklifi sağlıkta şiddeti çözmekten uzaktır. Olacak şudur: AK PARTİ sözcüleri, her defasında etkili tedbirler aldıklarını, taslağın reklamını yapacaklar, anlatacaklar, yıllar geçecek ve bir müddet sonra, birkaç yıl sonra bu kürsüde, bu sıralarda yine eminim bunlar görüşülecek.

Hekimler, maalesef tanı ve tedavide defansif bir direnç içerisindedirler. Kendilerini güvende hissetmiyorlar, yaptıkları iş takdir bulmuyor. Bir noktada işi yapan da yapmayan da bir oluyor ve tanı ve tedavisi zor olan hastalar sonuca ulaşmakta zorluk çekiyorlar.

Mesleki Sorumluluk Kuruluna hiç değinmiyorum, madde görüşülürken bu konu üzerinde dile getirilecek çok derin konular var.

Kadına şiddet önemli bir sosyal sorundur. Kadını önemsizleştiren, onu sadece çocuk doğuran birey hâline getiren AK PARTİ anlayışı maalesef kadına şiddetin yayıcısıdır, destekleyicisi olmuştur. AK PARTİ üst düzey sorumlularının ifadelerini burada dile getirmekten imtina ediyorum. Şiddete uğrayıp hayatını kaybeden, pandemide hayatını kaybeden sağlık çalışanlarına Allah’tan rahmet diliyorum, hepimizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ederiz Değerli Vekilimize.

Şimdi, söz sırası Serpil Hanım’da.

Buyurun efendim.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, önce sözlerime başlarken tabii buradaki, bütün katılan, bütün Komisyon üyelerini ve diğer emekçi arkadaşlarımızı saygıyla selamlıyorum.

Her gün Türkiye’de kadın cinayetleri yaşanıyor, her gün işçi cinayetleri yaşanıyor, meslek hastalıklarında çalışanlar yaşamını yitiriyor ve pandemide en az 500 sağlık emekçisini de kaybettik. Öncelikle yaşamını yitiren bütün bu emekçileri ve kadınları saygıyla anmak istiyorum.

Burası Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu ve bu tartışmalara başlarken kadınlara yönelik şiddetin maddelerinin bu Komisyonunda görüşülmeme kararının alınmış olmasını gerçekten bir skandal olarak ben değerlendiriyorum.

Biliyorsunuz, önceden Kadın Bakanlığı vardı Türkiye’de ve bu Kadın Bakanlığı Hükûmetiniz tarafından kaldırıldı ve Aile Bakanlığı diye bir bakanlık tanımlandı ve bu Komisyon da Aile Bakanlığını da kapsayan bir Komisyon. Tabii ki, Kadın Bakanlığı ile Aile Bakanlığı eşit değil, zaten Aile Bakanı da kadın sorunlarını hepten üstlenmediğini yani bu konuda çalışmalar yapmadığını bütçe tartışmalarında bize söylemişti ama kadınların sorunlarını, toplumun yarısını oluşturan kadınların sorunlarını dile getiren ne bir bakanlık var ne de aslında ilgili olduğu komisyonlarda, özellikle erkeklerin ağırlıklı olduğu milletvekillerinin de bulunduğu bu komisyonlarda kadınlar yok sayılıyorlar, burada da yok sayıldılar. KEFEK’e havale edildi bu tartışmalar, bunu kabul etmediğimi bir kere daha söylemek istiyorum, bunu ayrımcılık olarak değerlendiriyorum ve skandal bir karar olarak değerlendiriyorum. Bunu belirtmek isterim.

Şimdi, Türkiye’de toplumsal cinsiyet eşitsizlikleri her geçen gün daha da derinleşiyor, artıyor. Ve yine, Türkiye’de otoriterleşen bir rejim var; faşizmin kurumsallaştırılmaya çalışıldığı, hukukun ortadan kaldırıldığı bir rejim var. Yani “Bunu nereden çıkarıyorsun?” diyemezsiniz herhâlde çünkü

hemen 21 Marta dönüp baksak, 21 Martta devletin yurttaşlarına yönelik uyguladığı şiddete baksak bu bile yeterli olabilir. Ama onu da geçelim, 14 Mart Tıp Bayramı'na gidelim; 14 Mart Tıp Bayramı'nda da yine hekimlere yönelik olarak kolluğun muamelesi gerçekten belki de dünyada eşine, benzerine rastlanılmayacak boyutlarda bir hukuksuzluktu. Orada yaşlı, yaş almış bir hekim -ki çelenk bırakmaya gidiyordu, Emekli Hekimler Kolu Başkanıymış- Erdinç Köksal Hoca, kolluk tarafından itilerek düşürüldü, beyaz önlüğü çamura bulandı; böyle bir ortam. Tabii, Sağlık Bakanı bunun için özür dilemiş kendisinden, bunu olumlu buluyorum ama ben bunu şunun için anlatıyorum: Türkiye'nin demokrasi çitasını, demokratik fotoğrafını, içinde bulunduğu şiddet ortamının boyutlarını anlatmak için söylüyorum.

Adana Emniyetinin sokakta kadınlara yönelik uyguladığı o işkenceyi hepimiz gördük değil mi? Sosyal medyada paylaşıldı ve insafsızca, vicdansızca kadınların nasıl coplandığını gördük; buna dair çok fazla örnek var. Şimdi, Türkiye'de böyle bir iklim varken, böyle bir ortam varken, antidemokratik bir yaşam varken; tekçi, işte, Hükûmet gibi düşünmeyen, devletin uyguladığı bütün bu şiddet politikaları karşısında demokrasi talep eden kesimlere yönelen, kolluk şiddeti başta olmak üzere hukuksuzluğun boyutları anlatılarak bitirilemez. Böyle bir ortamda sağlıkta şiddetin olmaması ya da kadınlara yönelik şiddetin, bu şiddet ikliminden bağımsız ele alınması ya da iş cinayetlerinin, meslek hastalıklarının bu ülke tarafından, bu ülkeyi yönetenler tarafından umursamazlıkla karşılanması, işte, bizim burada yaptığımız gibi 6331 sayılı, kapsamlı bir Kanun çıkararak "Evet, biz görevimizi yaptık." deyip ama ondan sonra ölümlerin durmaması ve her gün en az 6-7 işçinin sadece iş cinayetinde yaşamını yitirmesi, bir o kadarının da meslek hastalığında yitirilmesi; bunların hepsi göz ardı edilen konular. Böyle hayatın, yaşam hakkının hiçe sayıldığı bir ortamda biz; kadına yönelik şiddeti konuşuyoruz, hekimlere ve -tabii ki sağlık çalışanları sadece hekimlerden oluşmuyor- bütün sağlık emekçilerine yönelik şiddetten bahsediyoruz ve bunları ortadan kaldırmaktan bahsediyoruz.

Dolayısıyla, aslında, toplumda yaşanan bu şiddet ikliminden bağımsız ele alınamayacak bir durum var ve biraz önce, hemen yanımdaki vekil arkadaşım şöyle dedi: "Cumhurbaşkanı 'Hekime şiddet uygulayanın elini kırarım.' demediği sürece bu olmaz." Benim de tüylerim diken diken oldu çünkü yok böyle bir şey. Hukuk olmalı hukuk, hepimiz hukuka sarılmamız ve bir şiddeti başka bir şiddetle ortadan kaldırmamamız, kaldırılmasını savunmamamız. Biz neyi savunmalıyız? Aslında biz burada barış iklimini savunmalıyız. Barışın bütün her yerde savunulması ve barışın toplumsallaştırılması, bizim temel argümanımız olması gerekirken bakıyoruz ki barış değil; şiddet, savaş, çatışma, güvenlikçi politikalar her yerde kendini gösteriyor. Ve bütün bu ortam karşısında gayet soğukkanlı, hiçbir şey olmuyormuş gibi davranan bir Hükûmetle karşı karşıyayız, bir Sağlık Komisyonuyla karşı karşıyayız. Buradaki hukuksuzlukları, adaletsizlikleri ve cezasızlıkları her hekimin başına bir güvenlikçi dikerek çözemeyiz. Yani, öncelikle bu çatışmacı zihniyetten, kutuplaştırmacı, toplumu birbirine karşı kışkırtan, kutuplaştıran, iktidarda kalmak için her yolu mübah gören, hukuku her gün ayaklar altında çiğneyen anlayıştan uzaklaşmamız gerekiyor.

Bakın, bu Komisyonun bir üyesi vardı Semra Güzel; Semra Güzel bugün burada değil, bu Komisyonunda değil. Neden? Çünkü hukuksuzluk yüzünden burada değil, eğer hukuk olsaydı kendisi de bir hekim olan Semra Güzel milletvekilimiz de burada olacaktı ve bu Komisyonun çalışmalarına çok kıymetli katkılarda bulunacaktı.

Şimdi, bu hukuka herkesin ihtiyacı oluyor, bir gün inanıyorum ki sizin de ihtiyacınız olacak, iktidar partisinin temsilcilerinin de ihtiyacı olacak ve o zaman kimse kimsenin elini kırmasın, hep birlikte gerçekten de demokratik hukuk içerisinde sorunlarımızı çözelim, adil olalım ve hukuktan ayrılmayalım. Söyleyeceğim öncelikli şeylerden bir tanesi bu. Yani hukuk her zaman burada haktan

yana, ezilenlerden yana ve toplumun barışı ve güvenliği için önemle sarılmamız gereken bir konu ama biz özellikle kadınlara yönelik şiddetten bahsedeceksek eğer kadınlara yönelik şiddetin temelinde yatan şey “patriarkal” dediğimiz erkek egemen anlayıştır. Patriarkal sistemi değiştiremediğiniz sürece ve bundan çıkar sağlayan sistemin, kapitalist sistemin değiştirilmediği, dönüştürülmediği müddetçe biz kadına yönelik şiddeti aslında derinlikli olarak da tartışamayız.

Görüyoruz ki Hükûmetiniz döneminde kadınlara yönelik olarak, sürekli olarak kadınların gücünü zayıflatan, kadınların bugüne kadar kazanmış olduğu hakları ellerinden alan politikalar geliştiriyorsunuz ve bu politikalar aslında kadına yönelen şiddetin büyümesinin de temellerinden bir tanesidir. Bir kere kadınların kazandığı haklar dediğimiz zaman işte, İstanbul Sözleşmesi gibi -ki kadınları bütünlüklü bir şekilde koruyan politikalar- sadece kadınları değil, çocuğa yönelik şiddeti, istismarı da koruyan kapsamlı bir metni, kapsamlı bir güvenceyi kadınların elinden almak aslında kadınlara yöneltilmiş en büyük şiddettir diye ben düşünüyorum. Buradan tek adamın kararıyla çıkılması aslında hiçbir şekilde kabul edilemez.

Şimdi, o tek adam ne diyor: “Ya, kadınların gönlünü alalım. Kadınlar için de bir şeyler yapalım.” Kadınların gönlünü almak için kâğıt üretiyoruz biz burada. Ya, bu kırtasiye, kadınların sorunlarını çözmez, kadınların sorunlarını çözmek için kadınların öncelikle iradesini, kararlarını, kimliğini, emeğini, bunları değerli görmemiz gerekiyor ve kadınların haklarının -kazanılmış haklar başta olmak üzere- onlardan gasbedilmemesi gerekiyor. Bu zihniyet devam ettiği sürece biz burada istediğimiz kadar evrak üretelim, kâğıt üretelim, bu kâğıtlar hiçbir şekilde kadınların sorunlarını çözmez. Evet, bu kâğıtlarda da olumlu maddeler var, tamam, güzel ama bunlar zihniyeti değiştirmedik sürece, Türkiye’de toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini körüklediğiniz sürece... Ve kadınları sadece aile çatısı içerisinde sadece makbul kadınları öne çıkartan ama genel olarak kadınlara yönelik ayrımcı politikaları körükleyen anlayış kadınlara yönelen şiddetin temelidir diye düşünüyorum. Bu nedenle de bu yaklaşımın değişmesi gerekiyor.

Aslında burada da bu Komisyon da kadınlara yönelen bu şiddetin körüklenmesinde, artmasında, yaygınlaşmasında pek çok neden tezahür ediyor yani eğer siz toplumda cinsiyet eşitliğini yaratacak politikalar savunmazsanız ve bunları hayata geçirmezseniz tabii ki kadınlar burada geride kalır. İşte, Parlamentoda da siyasete katılımda da kadınların yok sayılması, neredeyse kadınların yüzde 17’lerde temsili, işte, bizim burada salondaki kadın-erkek eşitliği açısından fotoğrafımız meselelerin özüne işaret ediyor.

Şimdi, bu maddelere gelirse bu maddelere dair de... Şimdi, öncelikle tabii ki antidemokratik olarak hazırlanmış bir metinden bahsediyoruz çünkü tarafların bu konudaki görüşlerine başvurulmamış, müzakere edilmemiş, onları burada dinlemiyoruz. Bu kadın hareketi ki Türkiye’de çok güçlü bir hareket. Feminist hareket gerçekten baş tacımız olan, güçlü bir hareket; oradan öğreneceğimiz çok şey var. Ama her zaman olduğu gibi aslında Meclisin irtifa kaybettiği, hatta Meclisin baypas edilmeye çalışıldığı... Bu metinlerin muhtemelendir ki sarayın işte, bin odasından birinde yapıp buraya getirildiği bir durumla karşı karşıya olduğumuz için de aslında –ne diyebilirim- sonuçta Meclis baypas ediyor demek istiyorum.

Şimdi, kadına yönelik şiddetin önlenmesine ilişkin muhalefet partilerinin verdikleri de sayısız kanun teklifi var. Bizim de verdiğimiz kanun teklifleri, araştırma önergeleri var. Siz, hepsine ellerinizi kaldırdınız -yani parmaktokrasi dediğim şey- ellerinizi kaldırıyorsunuz “Biz çoğuz nasılsa.” diyorsunuz ve “hayır” diyorsunuz, görüşülmüyor, kabul edilmiyor; bunları yok sayıyorsunuz. Bu, zaten sizin aslında

doğrunun yanında olmadığını, haklının yanında olmadığını, işinize geldiği gibi davrandığını gösteriyor. Çünkü eğer gerçekten doğruyu yapmak isterseniz böyle yapmazsınız; doğru söyleyen kim olursa olsun, orada doğrudan yana tavrınızı alırsınız.

Şimdi, o açıdan Komisyon aşamasında hiç olmazsa kadın örgütlerinin ve muhalefetin dinlenmesinin ve yaptıkları değişiklik önerilerinin de kanun teklifine dâhil edilmesinin gerekli olduğunu söylüyorum ve bu burada bununla karşı karşıya değiliz.

Bu yasa teklifinin kadına yönelik şiddetle mücadeleyi Ceza Kanunu'na indirgeyerek şiddet ve kadın cinayetlerine tepkili kamuoyunu yatıştırmak için göstermelik bir çözüm sunduğunun da burada bir kez daha altını çizmek istiyorum. Net olarak bir kadın cinayeti tanımı yapılmıyor ve aynı zamanda kasten yaralama suçunun düzenlendiği madde mağdurun eşi ve boşandığı eşi olması durumunda cezanın yarı oranında artırılacağı ifade ediliyor ki... Yani herkes eş ya da boşandığı eş olmak durumda değil. 21'inci yüzyılda yaşıyoruz ve pek çok olay ve olgu da bize gösteriyor ki partnerlerin karşı karşıya kaldığı şiddet de var, kadına yönelik şiddet var ve bu kadınları kapsam dışında bırakarak aslında burada büyük bir ayrımcılık da yapılmış oluyor.

Kanunun adını "ailenin korunması" olarak değiştiren zihniyet, evli olmayan, birlikte yaşayan, nişanlı ya da nişanlı olmayan, evlilik birlikteliği olmayan ve beraber yaşayan kadınları korumayı hâkimlerin inisiyatifine bırakıyor. Şimdi, bu hâkimlerin inisiyatifine de bakmak gerekiyor, birazdan söyleyeceğim ama... Bir de "önleyici tedbirler" bölümünde aşağılama, hakaret, şiddet tehdidi gibi detaylar atlanmış, bunlar da çok önemli diye düşünüyorum.

Şimdi, yine, "failin fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki davranışları" kısmında bir "pişmanlık" sözcüğü eklenmiş buraya ve bu "pişmanlık"ı ekleyerek biz burada çok önemli bir şey yapmış oluyoruz, öyle mi? Yani böyle bir şey yok. Çünkü zihniyetten yine bahsetmek istiyorum. Eğer, erkek egemen zihniyet değiştirilmediği sürece, hâkimler bu anlamda, bir toplumsal cinsiyet eşitliği anlamında bir bilinç yükselmesine uğratılmadığı sürece ve toplumda kadınlara karşı saygı artırılmadığı sürece ne yazık ki biz burada oraya bir "pişmanlık" eklenerek bu sorunun çözüleceğini düşünmüyoruz. Samimi pişmanlık takdirini kim yapacak? Hâkimler yapacak. Kim karar verecek? Hâkimler karar verecek? Kim bu hâkimler? Bakın, şöyle bir örnek var: En son Hatice Kaçmaz'ı öldüren faile, erkeğe Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından verilen failin cinayeti tasarlayarak değil, kadının kendisini reddetmesi nedeniyle duygusal çöküntü ve anlık hiddetle işlediğine yönelik kararı var. Hemen yakın bir zamanda gündem olmuştu, siz de bunu takip etmişsinizdir. Bunun gibi başka örnekler de verebilirim, vermeyeceğim ama zamanı gözeterek. Gerçekten bu kadınların kendilerinden beklenen toplumsal cinsiyet rollerine uymamalarını öldürmelerini meşru kılacak bir sebep olarak algılayabilen hâkimlerin ne kadar yaygın olduğunu bilemezsiniz yani bilmeniz lazım ama bilmek istemiyorsunuz anladığım kadarıyla. Bu zihniyet değişmediği sürece, bu cinsiyetçi yargı anlayışı değişmediği sürece, cinsiyetçi bakış açısı değişmediği sürece, burada köklü değişimlere gidilmediği müddetçe bu konularda herhangi bir yol alamayız diye düşünüyorum.

Haksız tahrikle ilgili de örneklerimiz var ama onları da burada vermeyeceğim, anlaşıldığını umuyorum.

Şimdi, işkence suçuna dair, kadına yönelik işkence suçuna dair maddeye geçmek istiyorum, 4'üncü maddede var. Şimdi, biliyorsunuz, işkence insanlık suçudur ve Hükûmetinizin aslında bir retoriğe dönüşmüş olan "İşkenceye sıfır tolerans" politikası diye bir politika gerçeklikte, fiiliyatta yoktur. Yani işkence, artık biraz -başlarken söylediğim gibi- sokaklarda yapılan, yaygınlaşmış ve halka, yurttaşlara karşı yapılmış, aleni yapılan ve hiçbir şekilde cezayla karşılaşılmayan bir durumdur.

Özellikle kolluğun yaptığı işkenceye dair bu cezalar bir elin parmaklarını geçmez ama milyonlarca insana işkence yapılmıştır bu coğrafyada ve bu kolluğun işlediği, iktidarın işlediği işkence suçu sürekli olarak cezasızlık politikasıyla karşı karşıya kalıyor.

Şimdi, tabii ki erkeklerin işkencesine de geleceğiz ama bu işkence suçu, kadınların erkeklerle karşı, erkeklerin kadınlara karşı işlediği işkence suçu kolluk tarafından da yapılıyor. Hemen yakın bir tarihte Garibe Gezer’i ben burada hatırlatmak istiyorum. Cezaevinde cinsel tacize ve tecavüze uğrayan Garibe Gezer daha sonra intihara sürüklendi ve yaşamını yitirdi. Yani bir ülkede yerin yerinden oynaması gereken bir konuyken Türkiye’de bu konu partimiz dışında kimse tarafından gündemleştirilmiyor. Yani bu işkenceye gayet toleranslı bir Hükûmet, iktidar olduğunu, hatta aslında bunun topluma da yayıldığını biz görüyoruz ne yazık ki. İpek Er, aynı şekilde bir uzman çavuş tarafından tacize, tecavüze uğradı defalarca ve intihara sürüklendi. Yine buna dair pek çok örnek verebilirim. Bütün bu işkenceler, kadına yönelik kolluk eliyle yapılan işkenceler cezasız kalmıştır.

Şimdi, öte taraftan, işkence suçunun kadına karşı işlenmesinde cezanın alt sınırı artırılmış; evet, bu güzel. Uygulamada özellikle de kolluk güçleri tarafından işkenceye uğrayan kadınlar bakımından yaraya derman olmadığı görülüyor zaten. Türkiye’de işkence ve cezasızlığın âdeta birbirine bağlı iki kavram olduğunu ne yazık ki söylemeliyiz. Üstelik cezasızlıkla sonuçlanan işkence vakaları adalet sistemindeki bir aksaklık sorunu değil, bilinçli uygulanan sistematik bir durumdur ve bu konunun üstüne gitmediğimiz sürece sorunları çözemeyiz.

Kadınlara yönelik kolluk eliyle gerçekleştirilen ve cezasızlıkla sonuçlanan sadece işkence suçu değil, aslında daha kötü muamele, kasten ve hatta yaşam hakkı ihlalleri dahi gerek cezaevlerinde gerekse de toplumsal yaşam içerisinde kolluk güçleri tarafından, özellikle de kürdistanda yoğun işlenen suçlardır ve bu suçlara karşı herhangi bir yaptırım uygulanmamıştır.

Kadına yönelik şiddetin, kaynağını toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinden aldığı söylemiştik. Erkek egemen zihniyet ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği kadınların karşısına evde, sokakta, iş yerlerinde, siyasette, yargılama biçimlerinde, devlet kurumlarında ve toplumsal alanda çıkıyor ve bu ağır eşitsizliğin ortadan kalkması devletin, yurttaşlarına karşı anayasal yükümlülüğü olarak karşımızda duruyor. Bu anlamda, bizim burada savunduğumuz en önemli şey, İstanbul Sözleşmesi’ne bir an önce geri dönülmesi ve 6284’ün de aslında bütün yönleriyle, etkin bir şekilde hayata geçirilmesidir ki bu konuda da pek çok sorun yaşıyoruz.

Bu ısrarlı takiple ilgili olarak da ısrarlı takip suçu için öngörülen, altı aydan iki yıla ve nitelikli hâlinde bir yıldan üç yıla olarak belirlenen hapis cezaları caydırıcı nitelikte değil. Uygulamada ertelemeye tabi olan bu süreler failin, cezaevine girmesini bile gerektirmeyecektir; kâğıt üstünde bir maddedir bu yani bunu da burada vurgulamak gerekiyor. “Failin tutuklanması için suçun illaki katalog suçu mu olması gerekir?” diye de burada sormak istiyorum yani katalog suçlardan sayılması şartı olmaması gerekiyor aslında. Yasalar doğru yani erkek egemen bir zihniyetle uygulanmadığı zaman ve aslında cezasızlık ve hukuksuzluk ortadan kalktığında birçok konunun da çözülebileceğini biz görüyoruz. Bakın, bunlara örnek de vermek istiyorum: Mevcut düzenlemede hukuk devletinin gereği olarak tutuklanması gereken birçok şiddet faili tutuklanmıyor; bırakın tutuklanmayı, gözaltına dahi alınmayan binlerce fail var.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Serpil Hanım, hiç müdahale etmek istemiyorum ama arkadaşların hukuku açısından... Nasıl olsa ilerleyen zamanlarda da konuşma imkânınız olacak.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bunu konuşmayacağız ama çünkü bunlar, bu maddeler konuşulmayacak; siz öyle karar aldınız ya.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Siz istediğiniz kadar konuşabilirsiniz. Ben arkadaşların hukuku açısından söyledim hani çok uzayınca...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Yok, ben arkadaşların zamanını hiç almak istemiyorum, fazladan bir şey konuşmayacağım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Siz bilirsiniz, buyurun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Tabii ki buna, onların şeyine de dikkat edeceğim.

Şimdi, bakın, şunu söylüyoruz, mevcut yasaların da uygulanmadığını söylüyoruz burada ve hukuk devleti ilkelerinin hayata geçirilmediğini söylüyoruz. Yani bırakın tutuklanmayı, gözaltına dahi alınmayan binlerce fail var. Örnek de vermek istiyorum tekrar: Mesela İpek Er’i ölüme sürükleyen kişi uzman çavuş. Nadira Kadirova bir ev işçisi ve bir milletvekilinin evinde yaşamını yitirdi, bir hukuki süreç yaşanmadı. Rabia Naz, Yeldana Kaharman; failleri, bırakın tutuklanmayı, cezasızlıkla ödüllendirildiler; açıklığa bile kavuşturulmadılar yani bunların pek çoğu. Bu bağlamda, öncelikle, yargının iktidarın cinsiyetçi politikalarının yansıması olan cinsiyetçi bakış açısından arınıp kararlar vermesi gerekmektedir; aksi hâlde, bu suçların katalog suçlara dâhil edilmesi hiçbir anlam ifade etmeyecektir yani bunların da üstünden atlanacaktır.

Yine, ekonomik durumu iyi olmayan kadınlara hukuki destek verilmesi elbette ki çok önemli ama burada da bizim önerimiz, kadınların ekonomisinin köklü çözümlerle iyileştirilmesi, buna dair politikalar üretilmesi. Yani, bu ülkede ekonomik şiddetin boyutları da çok fazla. Bakın, bir pandemi hâline gelen bir ekonomik buhran yaşıyoruz. Evet, Türkiye büyüyor, büyüyen bir ekonomisi var ama halk yoksulluk içerisinde ve ekonomik kriz ağır bedeller ödetiyor ve bunun en ağır bedelini kadınlar ödüyor ve kadınlar, dolayısıyla, işsizlikle karşı karşıya, yoksullukla karşı karşıya. Biz, kadınların yoksulluğunu yönetmek değil, bu yoksulluğu çözmekle yükümlüyüz ve Hükûmetin yapması gereken tabii ki evet, destek olunsun, hukuki destek olunsun ama esas olarak kadınların yoksulluğunu yenmemiz lazım, gelen tekliflerde de buna dair önlemler alınmalı.

Yine, bu yasa teklifi, bir kere, hep sonradan gidiyor. Kadın yaşamını yitirdikten sonra geliştirebileceğimiz politikalar başarılı olsa bile yaşamlar yitmemeli, yaşamlar yitmesin diye önleyici politikalar almalıyız, önleyici çözümleri üretmeliyiz, tedbirler almalıyız. Israrlı takipte bu, özellikle çok önemli. Israrlı takipler aslında genellikle cinayetle sonuçlanan durumları da getirdiği için ısrarlı takiplerde özellikle önleyici politikaların çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Şimdi, sağlık çalışanlarına dair birkaç bir şey söylemek istiyorum. Öncelikle, Türkiye’de kurumları...

Başkan da çıktı, bunu da bu yaklaşımı da hiç doğru bulmuyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Biz dinliyoruz, buradayız.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ara verebilirdik yani çıkmaktansa.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – İşte bölmek adına gitti, ihtiyaç giderip gelecek yani bu insani bir şey.

OTURUM BAŞKANI SEFER AYCAN – Sonuçta insan, ihtiyacı var.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ara verebiliriz, daha iyi yönetebiliriz yani herkesin insani ihtiyaçları olabiliyor.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yönetmekte sıkıntı yok, dinliyoruz sizi.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Peki yani şöyle: Başta da söylediğim gibi, aslında, sağıkta şiddet bir pandemi hâline dönüşmüş durumda ve her hekimin başına bir güvenlikçi koysanız da bu şekilde, bu mantıkla kesinlikle sağıkta şiddet önlenmez. Sağıkta şiddetin bu kadar çok artmasının temelinde yatan aslında Türkiye’deki sağık politikalarındaki neoliberal politikaların baş tacı edilmesidir. Burada birtakım rakamlar verdi biraz önce Başkan –gitti ama kendisi- ve bu rakamların, sağık göstergelerinin Türkiye’de ne kadar iyi olduğunu söyledi ve biz de burada alkışlayacağız bunu, öyle mi? Böyle bir şey yok. Türkiye’deki sağık politikaları, kurumsal sağık, bir kere, büyük bir darbe aldı. Burada pek çok hekim arkadaşımız var, onlar çok daha iyi bir şekilde anlattılar. Bu sağık politikalarının hastayı, yurttaşını bir müşteri olarak görmesi, sağık sunum hizmetlerini de ticari bir faaliyet olarak görmesi bu yanlış politikaların başında geliyor. Şimdi, bu politikaların değişmesi lazım. Yani şiddet uygulayarak insanları, hekimleri daha çok çalıştıramazsınız; bu, kendi ilkelerinizle de uyuşmuyor aynı zamanda. Size göre, neoliberal sisteme göre... Tabii ki neoliberal sistemde bu despotluk var, liberal sistem gibi değil ama sonuç olarak, siz sağıkta şiddeti önleyebilmek için öncelikle bu mekanizmayı değiştirmelisiniz. Bu mekanizma değişmediği sürece sağıkta şiddet de sürecektir. Hasta yakınlarına sağık emekçilerini hedef olarak gösteriyorsunuz yani bunu Cumhurbaşkanı defaatle yaptı ve sağıkta yaşanan sorunların kaynağının aslında sanki hekimler olduğu şeklinde bir algı yaratılıyor ve hasta ile hekim karşı karşıya getiriliyor. Üstelik bu tablo içerisinde bakın, sağık emekçilerinin bütünü de hiç görülüyor yani sadece sanki hekimler burada şiddetle karşı karşıya. Hem ekonomik hem de fiziki şiddet, mobbing, bunlarla karşı karşıya olan bütün sağık çalışanlarının tamamıdır, sağık işçileri de buna dâhildir. Şiddet ve kötü koşullar sebebiyle sağık iş gücü hizmetten çekiliyor bakın yani meslekten çekilenler var, yurt dışına gidenler var, ülkeden ayrılanlar var. Bu, ne yapıyor? Bu, giderek daha da kangrenleştiriyor sorunu, randevuları daha zorlaştırıyor, kuyrukları daha uzatıyor, beş dakikaya sıkıştırılan randevular hastada öfke yaratıyor, sisteme duyulan bu öfke geliyor sağık emekçilerine yoneliyor. Yani bu öfkenin altında yatan şeyin, aslında sağıkçılar değil, sağıkçılara yonelen bir şey değil, aslında sisteme yonelen bir öfke olduğunu görüyoruz.

Şimdi, burada, son yirmi yılda hızla artarak sağık çalışanlarının hayatlarındaki en büyük tehditlerden biri olan bu şiddet öncelikle önlenmelidir. Önlemek için ekonomik, özlük, sosyal, demokratik haklara yonelik değişim yaşanmalıdır; bütünlüklü politikalar geliştirilmelidir; bozulan sağık sistemi düzeltilmelidir. Sağık idarecilerinden beklenen yaklaşım: “Ne söyleseler yaparım.” Bunu Türk Tabipleri Birliğı de ifade ediyor, bu yaklaşımdan uzaklaşılması...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Türk Tabipleri Birliğı kim?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ben tamamlayayım, siz sonra konuşursunuz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Siz “Kürdistandaki kadınlar.” da dediniz, onu kullanamazsınız.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz lütfen dinlemeyi öğrenin.

HABİP EKSİK (İğdır) – İsmail Bey, dinleyin, dinleyin!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben çok iyi dinliyorum.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – O koltukta Başkan temsilen oturuyorsanız ayrıca...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben Başkan temsilen oturmuyorum burada.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Demokratik bir hassasiyetiniz de ayrıca olmalı.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Başkan temsilen burada başkaları var.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz sıranız gelince konuşursunuz. İsmail Bey, hep böyle yapıyorsunuz, siz sıranız gelince konuşursunuz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – “Kürdistan” diye bir şeyi kullanamazsınız!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – “Kürdistan” bir coğrafya adıdır, gayet de güzel kullanıyorum.

HABİP EKSİK (İğdır) – Kullanır, kullanır; bal gibi de kullanır Sayın Tamer!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Şiddetle kınıyorum!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Kullanırım.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Tutanaklardan çıkarılmasını istiyorum.

HABİP EKSİK (İğdır) – Çıkaramazsın Sayın Tamer.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Gidin kendi Cumhurbaşkanınıza bakın, o da kullanıyor.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bu ifadenizi tutanaklardan çıkarmanızı istiyorum.

HABİP EKSİK (İğdır) – Çıkaramazsın, çıkaramazsın!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – O da kullandı, o da kullandı.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ya, şov yapmana gerek yok Sayın Tamer!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ne şovu be!

HABİP EKSİK (İğdır) – Şov yapıyorsunuz!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sen ne diyorsun?

HABİP EKSİK (İğdır) – Şov yapıyorsunuz!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz oturun, susun ve oturun, dinleyin!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hangi şovdan bahsediyorsun?

HABİP EKSİK (İğdır) – Bırak ya!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sizi kınıyorum, kınıyorum!

HABİP EKSİK (İğdır) – Senin Genel Başkanın kendisi söyledi, ben defalarca Genel Kurulda söyledim, sen nasıl çıkartıyorsun?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bir dakika...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Çıkartırız, bu ifadeleri tutanaklardan çıkartırız!

HABİP EKSİK (İğdır) – Mantık var ya, böyle bir şey olur mu ya? Bunun adı şovdur, şov!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – İsmail Bey, şov yapmayın, dinleyin, lütfen; belki bir şeyler öğrenirsiniz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben şov yapmam!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Belki bir şeyler öğrenirsiniz!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hayatta şov yapmam ben!

HABİP EKSİK (İğdır) – Şov yapıyorsunuz!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın, Mesleki Sorumluluk Kurulu...

HABİP EKSİK (İğdır) – Ayıp ya!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ayıp sana! Türkiye Cumhuriyeti devleti içinde yaşıyorsunuz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Türkiye Cumhuriyeti devleti içinde yaşıyoruz, senin Cumhurbaşkanın da söyledi, niye bu kadar şey yapıyorsun?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Habip Vekilim, bir dakika...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yaparım!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Habip Vekilim, bir dakika.

HABİP EKSİK (İğdır) – Durduk yere müdahale ediyorsun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın, şu anda sizin yaptığınız doğru değil.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Benim yaptığım çok doğru.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Burada sağlık çalışanlarının, sağlık emekçilerinin ve kadınların gündemini sabote ediyorsunuz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Burada Türk Bayrağı'nın altında olan herkes "Kürdistan" diye bir ifade kullanamaz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ben istediğimi kullanırım, istediğimi kullanırım, özgür bir bireyim ben!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Başkan, ben tutanaklardan çıkarılmasını istiyorum!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Özgürüm ve halk tarafından seçilmiş, buraya gönderilmiş birisiyim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Öyle bir şey yok çünkü senin Başbakanın, Cumhurbaşkanın söyledi.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Önleyin bunu!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – İstediyimi kullanırım, sen kilit vuramazsın benim ağzıma!

HABİP EKSİK (İğdır) – Genel Kurulda da defalarca...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben sana kilit vurmuyorum ama yapamazsın!

HABİP EKSİK (İğdır) – Öyle bir şey yok!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sen kim oluyorsun ki? Bana neyi yapacağımı, neyi yapamayacağımı diyemezsin!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli arkadaşlar... Değerli arkadaşlar...

HABİP EKSİK (İğdır) – Ya, işinize gelince...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Böyle bir hakkın yok!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir saniye... Bir saniye...

HABİP EKSİK (İğdır) – Senin Başbakanın gitti oy için oralarda söyledi.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sana böyle bir hak vermiyoruz, kusura bakma!

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi de gelmişsin burada şov yapıyorsun Sayın Tamer!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Müsadenle...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Şov yapan sensin!

HABİP EKSİK (İğdır) – Ayıp be, ayıp be!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sana ayıp! Burada Türk Bayrağı'nın altında bir Komisyonunda bu lafı kullanamazsınız!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sayın Milletvekili, konuşmanızı bitirir misiniz? Serpil Hanım, lütfen konuşmanızı tamamlayınız, istirahat ediyorum.

Buyurun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Tabii ki, konuşmamı yaparak tamamlayacağım tabii ki.

Bakın, burada öncelikle İsmail Bey’i kınıyorum. Siz benim sözümü kesemezsiniz!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben de sizi kınıyorum. “Kürdistan” ifadenizden sizi kınıyorum ve tutanaklardan çıkarılmasını istiyorum.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, burada müdahale etmelisiniz. Burada düşünce, ifade özgürlüğü var mı? Yani artık Meclis Komisyonunda yoksa sokakları siz düşünün!

Bakın, sağlık idarecilerinden beklenen ise sağlık çalışanlarına ne söylenirse onu yapmalarını temin etmekten ibaret olduğu söyleniyor; bunu söyleyen sağlık sektöründeki hekimler, Türk Tabipleri Birliği.

Şimdi, “Mesleki Sorumluluk Kurulu” adı altında bir kurula havale edilen işlemler, bu anlamda ciddi bir sorun da teşkil ediyor. Yani, burada, kimin cezalandırılacağını seçmek ve mevcut davaları ötelemek dışında anlamlı bir çözüm üreteceğini de düşünmüyoruz. Bakın, nüfusundan fazla acil servis başvurusu olan bir ülkeden bahsediyoruz. Bu, sağlık sorunlarından kaynaklı, sağlığın kötü yönetiminden kaynaklı olarak bu şekilde ve sağlık kurumlarına başvurunun yılda kişi başına 10’a yükseldiği Türkiye’den bahsediyoruz, böyle bir yerde Mesleki Sorumluluk Kurulu neyi çözecek? Şiddet, neoliberal politikaların, uygulanan sağlıkta dönüşüm politikalarının bir tezahürüdür; bu şekilde buradan yaklaşmak gerekiyor.

Birkaç şeyi de ekleyerek tamamlayacağım. Teklifte yer alan bu Mesleki Sorumluluk Kurulu idarenin ve siyasi otoritenin seçtiği üyelerden oluşuyor aynen Adli Tıp Kurumu gibi. Bakın, Adli Tıp Kurumunun ne kadar büyük hukuksuzluklara imza attığına hepimiz tanığız, sık sık Mecliste gündemleştiriyoruz, bu da öyle olacaktır. Mesleki Sorumluluk Kurulu âdeta ATK’leşecektir, kurulda meslek örgütü temsilcilerinin yer almaması ve meslek icrasına dair değerlendirmenin tümüyle Sağlık Bakanlığı yöneticileri eliyle yapılmasının malpraktis konulu soruşturmalarla ilgili sorun yaratacağını düşünüyoruz. Hatayı bireyselleştirip kalıcı çözüm bulunmasına engel olunacağını düşünüyoruz, o yüzden de bunun bir çözüm olmadığını düşünüyoruz.

Biz önleyici sağlığın önemine vurgu yapmak istiyoruz. Hastanın ve toplumun iyiliği için çalışan sağlık emekçilerinin sorunlarının bütünlüklü olarak çözülmesi gerektiğini, sağlıkta paralılaşmaya son verilmesi gerektiğini, hastayı müşteri, sağlık merkezleri kâr getiren ticarethaneler olarak görülmemeli diyoruz. TTB’nin, Türk Tabipleri Birliğinin ve derneklerin değerlendirmelerine harfiyen uyulması gerektiğini savunuyoruz. Covid-19’u meslek hastalığı olarak iltisak aranmaksızın kabul edilmesi gerektiğini söylüyoruz ve 6331 bir sayılı Yasa’yı size hatırlatmak istiyoruz. Orada diyor ki: “İşverenler, iş güvenliğiyle ilgili her türlü önlemi almakla sorumludur.” O zaman sağlıkta şiddetin ortadan kalkması için Hükümetin, Sağlık Bakanlığının, idarenin dönüp kendisine bakması gerektiğini savunuyoruz.

Son olarak Cumhurbaşkanının hedef göstermelerden vazgeçmesi, “Giderlerse gitsinler.” gibi sözlerden vazgeçmesi gerektiğini, sağlık çalışanlarına saygılı olması gerektiğini de hatırlatmak istiyoruz.

Teşekkürler.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli milletvekilimize teşekkür ediyorum.

Sözü Murat Bey'e vereceğim. Şimdi, ona vermeden önce biraz önceki tartışmayla ilgili tutanakları istedim, gelsin, ona göre burada gereğini yerine getireceğiz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, bir şey söyleyeceğim. Murat Bey söz almadan önce sadece bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Murat Bey, buyurun, söz sizde.

HABİP EKSİK (İğdır) – Çok pardon Murat Bey, başlamadan önce....

Sayın Başkan, İsmail Bey Vekilimiz, bir Komisyon üyesinin konuşmasını sabote etmek için âdeta şov yaptı. O kelime defalarca Türkiye Büyük Millet Meclisinde kullanıldı.

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Kullanılması onun masum ve doğru olduğu anlamına gelmez.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ali Muhittin Bey, bir dakika, bir dakika, bir şey söyleyeceğim.

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Ya uzatmanın anlamı yok, tutanaklar getirilip bakılır yani.

HABİP EKSİK (İğdır) – Kimsenin farklı bir şey ima ettiği yok ama İsmail Bey kendi Genel Başkanının, Başbakanının o kelimeyi kullanıp kullanmadığına gidip baksın arşivden.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Burada kullanamazsınız, ben tekrar söylüyorum.

MURAT EMİR (Ankara) – Sayın Başkan...

HABİP EKSİK (İğdır) – Kullanırız kardeşim.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sen kimsen ya!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Murat Bey, buyurun...

MURAT EMİR (Ankara) – Sayın Başkan...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Siz kimsiniz?

HABİPEKSİK (İğdır) – Meclis Genel Kurulunda kullanılan bir kelimeyi... (Komisyon sıralarından gürültüler)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sen kimsin!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben milletvekiliyim, kim olduğumu bil o zaman! Sen kimsin!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – O zaman haddini bileceksin!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sen de haddini bileceksin!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, bir dakika...

HABİP EKSİK (İğdır) – Genel Kurulda sonuçta teamül oluşturuldu ve defalarca teamüllere göre bu söylenmiştir.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Söz verdim milletvekilimize, lütfen saygı gösterelim arkadaşlar.

HABİP EKSİK (İğdır) – Meseleyi çarpıtmaya çalışmayın İsmail Bey.

MURAT EMİR (Ankara) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Ben de olabildiği kadar kısa ve tekrarlara düşmeden görüşlerimi ifade etmeye çalışacağım. Eleştirilerim daha çok teknik seviyede olacak ve bu kanuna katkı vermeye uğraşıyorum. Dolayısıyla özellikle bürokrat arkadaşların dikkatli dinlemelerinde yarar görüyorum.

Bir defa bu kanun teklifi sonrasında Adalet Komisyonuna gidecek. Çok tartışılan bir konu, özellikle Adalet Komisyonunda bu da gündeme gelecektir, kanun önünde eşitlik meselesi. Hem kadınlar söz konusu olduğunda hem de sağlık çalışanları söz konusu olduğunda onlara dönük niye özel ceza düzenlemeleri getiriyoruz sorusu son derece önemli çünkü özellikle tutuklamayla ilgili katalog suçların arasına alınması aynı zamanda kanunun sistematığına bir müdahaledir. Kanun önünde eşitlik sanki azaltılıyormuş gibi veya zedeleniyormuş gibi görünebilir ama şunun gözden kaçmaması lazım. Özellikle sağlık alanı maalesef son derece sorunların yoğunlaştığı, kişilerin, tarafların son derece hiddetli olabildiği ve şiddet üreten bir alan. Dolayısıyla bugün yaşadığımız ve sağlıkta şiddetin her gün artarak devam ettiğini, hatta meslektaşlarımızın yaşamını yitirdiği bir süreçte gerçekten herkesin gözü Mecliste ve böyle bir yasa bekleniyor.

İkinci dikkat edilmesi gereken nokta: Bir defa sağlıkta şiddet çok boyutlu, çok yönlü bir mesele, temel bir sorun. Kimsenin sağlıkta şiddetten mutlu olduğunu, huzur bulduğunu, rahat ettiğini, “Bırakın olsunlar.” dediğini düşünmüyorum. Ama bugüne kadar özellikle AKP iktidarının bu konuda yeterli enerjiyi göstermediğini de ifade etmek lazım. Tabii, bir yasa değiştirerek, yasaya bir iki madde ekleyerek bu sorunu çözemeyeceğimizin farkındayız ama yine de bunu hiç olmazsa şimdi şu anda biraz daha doğru dürüst yapmakta fayda var.

Değerli arkadaşlar, bakınız, 9’uncu maddeye bakıyorum “Sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sırasında veya görevleri dolayısıyla işlenen kasten yaralama suçu” deniliyor. Şimdi, tabii, burada aslına bakarsanız sorun sadece kasten yaralama suçu değil, özellikle sahada yani cephedeyse, sağlıkçıysanız hasta ve hasta yakınlarıyla gecenin bir vaktinde acil serviste yüz yüze geliyorsanız aslında yaralamaya gelene kadar hakaret, tehdit gibi suçların işlendiğini ve bunlara dönük olarak da mutlaka bu yasaya bir şeylerin konulması gerektiğinin altını çiziyorum. Bu yönüyle bir eksiklik, bu son derece önemli.

İkincisi, değerli arkadaşlar, 14’üncü maddeye bakıyoruz. Bir Mesleki Sorumluluk Kurulu kuruluyor. Burada iki şey yapılıyor: Bir defa, zaten memurlar bakımından soruşturulmaları yani cezai kovuşturmayla tabi tutulmaları zaten bir idari izne bağlı ama bu izin -ifade edildiği gibi- yerel mülki amirlerin vereceği bir izin. O izin alınıyor, Bakanlığın uhdesine çekiliyor. Yani şimdi, il içerisindeki amme idaresinden sorumlu, vali olur, kaymakam olur, onların olduğu o kurullar olur; bu kurullardan nesi eksikti de, ne olmadı da siz bu yetkiyi Sağlık Bakanlığına çekiyorsunuz? Çalışan memurlar bakımından söylüyorum. Çalışmayanlar yani özelde çalışanlar bakımından baktığınızda da orada yeni bir durum var. Diyorsunuz ki: Özel hastane de olsa özel bir merkezde de olsa nihayetinde kamusal bir görev yapıyor, dolayısıyla bu, kamusal bir denetime tabi olsun; bu, isabetlidir. Ama burada yapılan, aslında böyle bir süzgecin olması, bir rezin mekanizmasının olması düşünülebilir ama bunun Sağlık Bakanlığı uhdesine alınmış olması bence isabetli bir düzenleme değil. Hatta sizin yürütmek erkiniz, yönetme anlayışınız “Her defasında her şey için yeni bir kurul ihdas edelim ve o kurul karar versin.” şeklinde. Geçen hafta Nükleer Enerjiyi Düzenleme Kanunu’nu düzenledik, 7 tane ayrı kurul kuruluyordu, şimdi burada yeni bir kurul. Yani her şeyi kurullaştırıyorsunuz. Peki, bakıyorsunuz burada ne oluyor? Bir şey çıkmayacak.

Şimdi, bu Mesleki Sorumluluk Kurulunun tanımında da sorun var arkadaşlar. Bakın, demişsiniz ki: “Kurul özel sağlık kurum ve kuruluşları ile vakıf üniversitelerinde görev yapan hekim ve diş hekimleri ile diğer sağlık meslek mensupları bakımından il sağlık müdürlüklerinde görevli başkan ve yardımcılarını da ön inceleme yapmak üzere görevlendirebilir.” Hayda, ne demek şimdi bu? Yani birilerini önce ön inceleme yapmak üzere görevlendireceksiniz, ondan sonra “Şunları, şunları da görevlendirebilir.” diyeceksiniz. Nasıl bir yazım bu yani anlamakta güçlük çekiyorum? Anlatabildim

mi bilmiyorum, tekrar etmeme gerek var mı? Yani “Şunları da yapıyoruz.” diyebilmeniz için öncesinde bir şeyler söylemiş olmanız lazım. Yani bunu “kes-yapıştır”la mı getirdiniz? Şaşırtıcı bir teknik hata var burada. Bu açıdan sizden bir izahat istiyorum ve bu “da”nın anlamı çok önemli.

Şimdi, devam ediyoruz yani hata çok. “Kurulun kararlarına karşı Ankara Bölge İdare Mahkemesine itiraz edilebilir.” Şimdi, biraz önceki ifadededen devam edeyim. Eğer bu sorun Ankara’da değil de diyelim ki Şırnak’ta gerçekleşti. Şırnak’ta bu kurul ön inceleme izni için oradaki kimi görevlileri görevlendirebiliyor; bunu anlıyoruz. Peki, vatandaş... Biz burada sağlıkçıyız, sağlıkçıların hakkı için toplandık ama milletvekiliyiz yani 84 milyonu temsil ediyoruz ve onlar için yasa yapıyoruz. Şimdi, Şırnak’taki vatandaşın bir iddiası var; diyelim ki “Bir soruşturma olmasın.” dedi Ankara’daki kurul, buna karşı idare mahkemesi olarak Ankara’yı yetkilendiriyorsunuz. Bu, hak arama hürriyetinin hilafına bir düzenlemedir; bu yapılmamalıdır, yapılamaz. Yani ilk başta baktığınızda şunu diyebilirsiniz: “Ya kararı veren Ankara’daki bir organ olduğuna göre, oradaki idari makam olduğuna göre bunun mahkeme yerinin de Ankara olması gerekir.” ama sonuçta, pratiğine baktığınız zaman siz ön incelemeyi o ilde yaptırıyorsunuz, sonra vatandaşa diyorsunuz ki: “Hakkını arayacaksan gel Ankara Bölge İdare Mahkemesine.” Bu yanlış, olmaz bu, bu da yanlış. Buna da dikkat edilmesi lazım. Burada, yani şöyle söyleyeyim, zaten Anayasa Mahkemesine biz bunu götürürüz, Anayasa Mahkemesine dönük olarak da birçok açıdan son derece sakıncalı hükümler içeriyor.

Aynı madde üzerinden devam ediyoruz, şimdi daha tehlikeli bir şeye geliyoruz: “Rücu edilip edilemeyeceğine ve rücu miktarına bu kurul karar verecek.” Ya, bunu nasıl düşünebildiniz, ben şaşıyorum, gerçekten şaşıyorum. Şimdi, Anayasa 129 gereğince, kamu kurumunda çalışan kişiler bakımından onların sebep oldukları tazminatlar dolayısıyla dava tabii ki ilgili idare adına açılır ve idare suçlu bulunursa, tazminat davasını kaybettiyse idare ödemeyi yapar, yükümlülüğünü yerine getirir ve gerek duyuyorsa da ilgisine rücu eder, tekrar bir rücu davası açılır. Şimdi, burada bu kurulu o mahkemenin yerine geçiriyorsunuz. Ya, bir hukuk devletinde bir kurul mahkemenin yerine nasıl geçebilir? Nasıl değerlendirecek bunu? Hangi delilleri nasıl, hangi usulle takdir edecek? Bu kurul bir mahkeme sıfatı görebilir mi? Yani, dava rücu olsun mu olmasın mı, nasıl karar verecek buna? Bunun usulü ne, esası ne yani böyle bir yargılama makamı mı bu? Yeni bir mahkeme mi ihdas ediyorsunuz? Ya, buradaki garipliği anlamak mümkün değil. Yani son derece şaşırtıcı derecede bir garabet var burada. Burada şu anlayış var yani bunun ruhuna sinmiş olan şu: “Ya, biz nasılsa bizimkileri atıyoruz, bizimkiler karar veriyorlar, bizimkiler zaten doğru karar verirler. Dolayısıyla, bizim ayrıca bir şeyler yapmamıza gerek yok, burada sorun çıkmaz.” Değerli arkadaşlar, sizinkiler yarın gidici, başkaları gelir. Ya, bunu böyle düşünemezsiniz. Bakın, rahmetli -rahmetle analım- Sayın Burhan Kuzu’yu andım ben, o diyordu: “Oğlan bizim, kız bizim.” Ya, siz herhâlde “Oğlan bizim, kız bizim.” deyip burada bu kurula bir mahkeme, bir yargılama yetkisi verecek kadar şirazesi şaşıp bu yasa teklifinin.

Devam ediyoruz. Peki, bu kurul kim? Orada tanımına geçmiş, ya, öyle bir kurul ki bakın, kişinin şikâyeti var, ceza soruşturmasına geçilsin mi, geçilmesin mi diye karar veriyor. Yani delilleri, iddiaları takdir ediyor, “malpraktis”i takdir ediyor, öyle bir kurul. Hatta bir tazminat doğarsa, kamu öderse bu tazminatı dönüp bir de “Ya, şu ödesin, bu ödemesin.” diyebilecek kadar da konuya hâkim. Böyle bir kurul nasıl oluşmuşsa... Bakıyoruz nasıl oluşmuş: “Bakan yardımcısı, -güzel, atanmış bir kişi- Sağlık Hizmetleri, Kamu Hastaneleri, Hukuk Hizmetleri, Yönetim Hizmetleri Genel Müdürleri veya yardımcıları,” -atanmış, 4 tane daha atanmış, güzel- profesör veya doçent unvanlı biri dahili, diğeri cerrahi branştan iki hekim” Kim bunlar, bunlar kim? Özelliği ne? Bunlara niye güveneceğiz? Yani hekim olmak güvenmek için yeterli mi? Bunların sıfatı ne? Tek bildiğimiz doçent veya profesör olmaları.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Kime güvенеceğiz?

MURAT EMİR (Ankara) – Ya, nasıl olabilir böyle bir şey? Allah aşkına bu olur mu?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Kime güvенеceğiz o zaman?

MURAT EMİR (Ankara) – Ya, burada bir heyet ihdas ediyorsunuz, heyete 5 tane atanmış koyuyorsunuz, 2 tane de doçent ve profesör “Biri cerrah olsun, biri dahiliyeci olsun.” diyorsunuz. Onun da hiçbir tanımı yok ve bu da sırasında mahkemenin yerine geçecek ve karar verecek. Bunu gerçekten akılla, vicdanla, adalet duygusuyla ve çok daha önemlisi hukuk devleti ilkesiyle bütünleştirmek imkânsızdır.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Kim olmalı, kim? Ben onu anlamadım.

MURAT EMİR (Ankara) – Ya, onu konuşuruz, ben anlatırım hepsini. Ben bir tamamlayayım, hepsini ayrıntılı konuşuruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Tamamla, tamamla da kim...

MURAT EMİR (Ankara) – Devam ediyoruz...

Ya, siz “Bulamadık.” deyin.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok ya, sıkıntı...

MURAT EMİR (Ankara) – Sayın Tamer, “Kimi yazacağımızı bulamadık.” deyin ben size söyleyeceğim, söz. Hadi söyleyin, “Bulamadık.” deyin.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – “Bulamadık.” değil, bizim öyle bir şeyimiz olmaz.

MURAT EMİR (Ankara) – E, ne var? Bulamamışsınız ki bana soruyorsunuz, bulamamışsınız.

Ya, olamaz diyorum ya. Bakın burada bu kadar bürokrat var, beni anlıyorlar ve düzelterekler eminim, eminim düzeltereksiniz.

Devam ediyoruz arkadaşlar.

Şimdi, diyor ki, bakın, daha neler var: “Kurul üyeleri, ikinci fıkra kapsamında verdikleri kararlar sebebiyle görevinin gereklerine aykırı hareket ettiklerinin kesinleşmiş bir ceza mahkemesi kararıyla tespit edilmesi dışında mali ve idari yönden sorumlu tutulamaz.” Peki güzel, bakıyorsunuz çok güzel, tamam tedbir alınmış yani o kuruldaki kişi görevini suiistimal ederse gereği yapılacak diye bir duyguya kapılıyorsunuz. Tabii, burada şu da var, o kuruldaki kişiye “Sen ne yaparsan yap ileride kovuşturulmazsın, soruşturulmazsın, tazminata hükmedilmez, dilediğince davran.” da denilmiş oluyor burada. Peki, bu kişinin görevine aykırı hareket ettiğini kim ispatlayacak? Mahkemeler, ceza mahkemesi. E, bunlar memur, nasıl ceza mahkemesine gidecekler? Tekrar bir soruşturma ve o soruşturmaya izin verecek. Kim verecek bunlara soruşturma izni? Bakan. Ya, dönüyorsunuz dönüyorsunuz aynı şey. Ya, bir kurul ihdas ediyorsunuz ve o kurul yargılanabilir bir kurul da değil, şikâyet edilebilir bir kurul da değil. Böyle bir şeyi, böyle bir yetkiyi nasıl verebilirsiniz? Dolayısıyla, bu madde de bu fıkra da son derece anlamsız. Ya, devam ediyoruz, şimdi bu rücu davalarında -biraz önce ifade ettim, ben cidden çok vakit almak istemiyorum ama basit söyleyeyim- bir doktorun devlet hastanesinde çalışırken hata yaptığı iddiası var; devlet hastanesi, Sağlık Bakanlığı -Sayın Bakan Yardımcımız açıkladı- 150 milyar liraya yakın tazminat ödemişler. Orada bir şey çıkacak, o da ödenecek diyelim ki mahkeme ona karar verdi. Ondan sonra bu heyet diyecek ki: “Bu 1 milyarı doktor mu ödesin, devlet mi ödesin?” Bu nasıl olabilir? Burada bir de daha garibi var. Şimdi burada rücu davası mı olacak, yoksa -verecek mi belli değil- rücu davasına mı izin veriyor, yoksa ödenmesine mi izin veriyor, o da belli değil; ben bunun için de izahat istiyorum sizden. Yani, rücu davası devam edecek mi, bu izin rücu davası için mi, yoksa ödemesin diye mi? Çünkü hazır eliniz değmişken mahkeme oldunuz ya, ödemeyiversin... Mesela, belki doktorun çok

ağır kusuru var ve buradaki 4 genel müdür ve biri cerrah, biri dahiliyeci 2 hekim o da karar veremedi diyelim ki. Nasıl olacak? Yani böyle bir şeyi nasıl düşündünüz cidden şaşıyorum. Devam ediyorum, devam eden davalar bakımından iki ay süre veriyor. “Git dilekçeni ver, o dilekçeyle biz bu rücu davası devam etsin mi etmesin mi buna karar vereceğiz, o dilekçeyi verirsen sorun olmayacak.” diyor ama lafzında bir gariplik var. Okuyorum size: “Ek 18’inci maddenin ikinci fıkrası uyarınca karar verilmek üzere Mesleki Sorumluluk Kuruluna başvurması için davacıya iki aylık süre verilir -güzel- başvuru yapılmaması hâlinde dava usulden reddedilir.” Haydi yani şimdi ben mi yanlış anlıyorum arkadaşlar, bahsedilen bir rücu davası. Rücu davasının iddiacısı, müştekisi kamu, Sağlık Bakanlığı değil mi? İlgilisi de ilgili hekim. Dolayısıyla hekim başvurmadı diyelim ki, hiç başvurmadı iki ay süre geçirildi, dava reddediliyor yani rücu davası reddediliyor, bu hâlde kamu ödüyor yani zaten amaç hasıl olmuş oluyor. Siz tersini söylemeye çalışırken başka bir şey söylemişsiniz yani şunu demek istiyorsunuz değil mi? Sen iki ay içerisinde başvurmazsan eğer, senin bu hakkın kaybolur, sen gider paşa paşa tazminatı ödersin kardeşim veya rücu davası devam eder veya öyle de demiyorsunuz “Paşa paşa ödersin.” diyorsunuz, reddedilir çünkü ama rücu davasının reddedilmesi demek kamunun kaybetmesi demek. Yani, hangisini istediniz, hangisini yazdınız? Açıklama istiyorum. Ben burada durayım. Dediğim gibi yani bu kanunu daha doğru dürüst hazırlasınız daha iyi olurdu, daha kapsamlı hazırlansaydı daha iyi olurdu. Tabii, içindeki niyet eğer sağlık çalışanlarını cidden bir nebze olsun rahatlatmak, bir nebze olsun daha rahat çalışmalarını sağlamak, haklarının korku içerisinde kaybolmasını engellemekse eğer daha doğru şeyler yapılabilirdi, daha kapsamlı şeyler yapılabilirdi. Yine de biz bu kanunu biraz düzeltmeye çalışıyoruz ama umuyorum ki şu Mesleki Sorumluluk Kurulu garabetinden vazgeçersiniz; daha objektif, daha kıstasları belli, daha bağımsız kurullar ihdas etmeyi aklınıza getirirsiniz çünkü kimin gidici kimin kalıcı olacağını kimse bilemez.

Sayın Başkan çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben teşekkür ediyorum.

Sefer Bey, buyurun, söz sizde.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Teşekkür ederim Başkanım.

Yasa teklifinin tümü üzerinde, geneli üzerinde parti grubumuz adına söz almış bulunuyorum. Tabii, ona geçmeden önce yani şu Osman Durmuş olayını tekrar... Üzülüyorum tabii, bunu Genel Kurulda da konuştuk. Yani hekime şiddet olarak Osman Durmuş’u göstermek rahmetli olmuş bir Bakana bence haksızlık. Ben o dönemin müsteşarı olarak yani Osman Durmuş’un müsteşarı olarak...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Yapmadı mı?

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Olayı anlatayım, madem istiyorsunuz. Yani bu hekime şiddet midir, o da ayrı bir şey de.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Kendi mesleğine yapıyor ya. Siz onu onaylıyor musunuz?

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Ya, olay öyle değil.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Allah rahmet eylesin.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Bakın, dinler misiniz, dört saattir bekliyorum ben, dört saattir. Üstelik de Divanda olmama rağmen soru-cevaba geçmedik yani karşılıklı konuşmaya da geçmeyelim.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Siz söylüyorsunuz ya, ben de ona cevap veriyorum.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Hayır, ben görüşümü söyleyeceğim. Sonra, konuşmam bittikten sonra söyleyin, tamam mı? Ben sizi dinledim, orada bölmedim konuşmanızı.

Osman Durmuş Trabzon’a gidiyor, nisan ayı -katları dolaşırken Bakanı karşılamaya bile gelmiyor Başhekim- katları dolaşıyor ve kalorifer şiddetli yanıyor, Osman Durmuş kaloriferin yanmasına reaksiyon gösteriyor ve Başhekim geldiğinde diyor ki: “Sayın Başhekim, nisan ayındayız, şu kaloriferin yanmasına bir bakar mısınız...” Olay bu yani tutup da, elini dayadı da zorla onu yaktı maktı yani şiddet uyguladı falan... Dünya kadar şiddet örneği var yani hekime şiddet var. Şimdi, bu kadar şiddet olayları dururken Sayın Bakanın yaptığı olayı şiddet diye anlatmak hoş değil.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Şiddet olarak anlatmadım.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Yani sevmeyebilirsiniz, yanılabilirsiniz, taraflı olabilirsiniz ama yani vefat etmiş bir kişi...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Siyasetçilerin hekimleri kamuoyunda düşürdükleri duruma...

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Lütfen karşılıklı konuşmayalım.

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Sayın Bakan da hekimdi, ne demek istiyorsun?

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Oraya örnek vermedim.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Karşılıklı konuşmayalım lütfen. Bakın, ben dört saattir bekliyorum.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Düzeltiyorum sadece...

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Yani gazete manşetleriyle hareket ediyorsunuz, o da ilginç tabii ki. Yani eleştirilecek çok şey olabilir; Osman Durmuş’un siyasi görüşünü eleştirebilirsiniz veya Bakanlık anlayışını, Sağlık Bakanlığı anlayışını eleştirebilirsiniz ama bu olay öyle bir şey değil.

Şimdi, yasa teklifinde kadına yönelik şiddet sonrasında uygulanan cezalarla ilgili 3 başlık var; bunlar artırılıyor. Bu artırılmaları destekliyoruz yani bütün cezalarda genel bir artış var, bunları destekliyoruz, doğru buluyoruz. Kadına yönelik şiddeti hiçbir şekilde zaten kabul etmek mümkün değil, parti olarak kadına yönelik -ne adla olursa olsun, nasıl olursa olsun- her türlü şiddeti reddediyoruz ve bunlara en ağır şekilde ceza verilmesini destekliyoruz.

Yasa teklifinde takdiri indirim konusunda yapılan düzenlemeyi de çok doğru buluyoruz ve destekliyoruz. Hakikaten takdiri indirimin kısıtlanması, sınırlanması önemli bir gelişme ve eğer takdiri indirim uygulanıyorsa, bunun gerekçesinin yazılacak olması da önemli bir uygulamadır yani gerekçede hâkimin neden takdiri indirim yaptığını da mutlaka açıklaması gerekiyor; bunu da yerinde bir uygulama, yerinde bir madde olarak değerlendiriyoruz.

Israrlı takiple ilgili maddeyi çok yerinde buluyoruz, destekliyoruz. Israrlı takibin suç olarak tanımlanması önemli bir düzenleme, her türlü ısrarlı takibin, elektronik ortamda yapılan ısrarlı takibi de katmış olmalarını çok olumlu buluyoruz.

Tabii, kadına yönelik şiddeti çok konuşuyoruz, maalesef de devam ediyor her şeye rağmen. Bunun aslında... Yani Ceza Kanunu’ndaki değişiklikler olduğu için -biz burada tali Komisyonuz ama- belki uzun uzun kadına yönelik şiddeti konuşmamız lazım, altta yatan nedenleri konuşmamız lazım. Tabii ki hiçbir nedeni kabul etmiyoruz yani hiçbir gerekçe kadına yönelik şiddetin gerekçesi olamaz ama kadına yönelik şiddet olaylarına baktığınızda, ya eski eş ya da şimdiki eşi, nişanlısı, eski nişanlısı, işte, birlikte yaşadığı veya ayrıldığı kişiler; çoğunluk bunlardan kaynaklanıyor. O zaman orayla ilgili ciddi düzenlemeler yapmak ve müdahaleler yapmak lazım. Yani nasıl oluyor? Evleniyorlar, tabii ki herkes birlikte yaşamak için, ömür boyu yaşamak için evleniyor, sözler veriliyor ama bir süre sonra bir kadın ve erkek birbirlerine düşman oluyor ve hasım oluyor. Tabii ki sadece onların hasım olması değil, tüm sülalenin hasım olması durumu ortaya çıkıyor. Baktığımız zaman yani çatlamışsa aile -hiçbir ailenin

boşanmasını istemeyiz ama- boşanmışsa bununla ilgili tekliflerimiz var; boşanmaya kolaylaştırmak gerekiyor herhâlde çünkü dava sürdükçe hasımlık artıyor ve kavgalar da büyüyor, ailelere yansıyor yani karar verilmiş ve dönüşü olmayan bir noktada ise mutlaka ve mutlaka boşanmanın bir an önce bitirilerek bu davalara, yıllarca süren, yedi yıl süren, sekiz yıl süren davalara da bir son vermek lazım. Tabii, en çok kavga da boşanma sürecinde nafaka ve velayet konusunda ortaya çıkıyor. Velayetle ilgili mutlaka ve mutlaka velayetin ortak olması gerektiğini söylüyoruz ve bununla ilgili düzenleme yapmak lazım. Her çocuğun anne ve babasını görmek ve ilişkisini sürdürme hakkı vardır, bu kısıtlanmamalıdır ve ortak velayetle en azından sorunun bir kısmı çözülebilir. Tabii, diğer bir konu da yoksulluk nafakası meselesi. Kavganın bir sebebi de bu, bu konudaki anlaşmazlıklar sürdürüyor. Bu konularda mutlaka çalışmak lazım. Bakanlık bununla ilgili düzenlemeler yapabilir, idari düzenlemeler yapabilir ama mahkemelerle ilgili belki buraya ayrı bir kanun konulabilir ama onun dışındaki kısımlar çok ciddi bir sorun, köklü bir sorun. Bugün 2 milyon kişi boşanma davasıyla karşı karşıya gelmiş durumda.

2'nci başlık sağlık personeline yönelik şiddet konusu. Aslında bunu 3'üncü kez konuşuyoruz, daha önce 2 defa bununla ilgili yasal düzenleme yaptık, cezaları artırdık ama sonuç alınmadı ya da istenilen sonuç alınmadı, alınması da zor hakikaten. Orada benim eleştirdiğim nokta, aslında tutuklu yargılanması gerekiyordu hekime yönelik şiddet uygulayan kişilerin, bu cezaları artırdık ve bir kamu davası açılarak kişinin tutuklu yargılanması lazım ama savcılar ve hâkimlerin burada inisiyatif kullanarak tutuksuz yargılaması, serbest bırakması tabii ki infiale sebep oluyor ve bir de, tabii ki, yaptığı yanına kâr kalıyor gibi bir anlam çıkıyor. O anlamda katalog suçlar kapsamına alınması ve bu gerekçede de belirtilmiş, böylece, artık mutlaka hâkim, kasıtlı yaralanmalarda tutuklu yargılayacak ya da tutukluluğuna karar verecek gerekçesi veya beklentisini de çok önemli buluyoruz ve destekliyoruz; umarım öyle olur.

Tabii, sağlık personeline şiddet maalesef devam ediyor, her yerde var; ülkemizde de var, dünyada da var. Onun için, sadece cezaları artırarak da bu işi çözemeyeceğimiz gözüküyor aslında çünkü cezaları hakikaten artırdık ama ne kadar artırırsak da bunlar devam ediyor. Başka şeyler yapmak gerekir, belki bunlar Sağlık Bakanlığı tarafından idari kararlarla ya da düzenlemelerle de düşünülebilir. En çok nerede oluyor şiddet? Acilde oluyor, yüzde 50'si acilde oluyor, belki acile yönelik özel önlemler alınmalı; güvenlik önlemleri alınabilir, kapıda x-ray mutlaka olması, daha polisiye tedbirlerin olması... Ve burada alınacak önlemlerle özellikle yaralının yanında ya da kişinin, hastanın yanında gelen kişiler tarafından şiddet uygulandığı için buralarda daha çok önlem almak idari anlamda faydalar getirebilir diye düşünüyorum. Bunlar için de belki ayrı bir kanuna bile gerek yok ama mutlaka bunu önlemek lazım. Tabii, vatandaş ile hekimi karşı karşıya getirmemek gerekiyor. Bu kavgalar sağlık hizmetlerinin verilmesini etkileyen durumlar olduğu için de aslında bu suçlar da kamu davası açılması gereken konular ve bunu yapanların da yanına kâr kalmaması gereken durumlar olarak düşünüyoruz.

Yasadaki 3'üncü konu "Mesleki Sorumluluk Kurulu" diye tanımlanan konu. Aslında bu hakikaten başlı başına ayrı bir konu ve direkt belki Komisyonumuzun ana komisyon olarak görüşmesi gereken bir konu. "Mesleki Sorumluluk Kurulu" denilmiş. Tabii, bir kere peşinen şunu söyleyeyim: Yani böyle bir kurulun kurulmasını doğru buluyoruz, bu hâliyle bile sevindirici çünkü hakikaten büyük bir boşluk vardı ve bu boşluğun giderilmiş olması anlamında çok olumlu buluyorum. Daha önce -hatırlarsanız- Sağlık Bakanlığında Yüksek Sağlık Şurası vardı, görevleri aynı değildi. Tabii, bize, Yüksek Sağlık Şurasına mahkemeden gelirdi suç oranına karar verilmesi ya da suçluluğuna karar verilmesi konusunda. O Kurulda uzun süre bulundum, üye olarak da Başkanlık da yaptık. Şimdi hakikaten bir boşluk vardı. Biraz evvel tartışma konusu oldu, hekimlerden olmasını ben çok doğru buluyorum çünkü sürekli şu sıkıntıyı yaşıyoruz: Bakın, yani hukukçu arkadaşlar da var ama hukukçu arkadaşların bakış açısı ile hekimlerin bakış açısı çok farklıdır. Tıpta "komplikasyon" denilen bir olay var yani bunu biz uzun

süre avukatlara anlatamıyorduk yani Komisyon bunu eğer dikkate alacaksa, kurul bunu dikkate alacaksa bu bile bir faydadır. Gerçek olay -biliyorsunuz, hekim arkadaşlar biliyor- “komplikasyon” diye tanımlanmış ve bunların sıklıkları var yani her şeyi yaparsınız, tüm önlemleri alırsınız ama yine de istenmedik olaylar ortaya çıkabilir, hasta ölebilir veya başka sorunlar çıkabilir. Onun için, bunun hekimler tarafından görüşülmesini çok doğru buluyoruz.

Tabii, bu, başlı başına bir konu, çok detaylı olarak ele alınması gerekirdi. Ben bununla ilgili bir yasa teklifi hazırlamıştım ve 50 maddelik bir konu aslında; bu, öyle bir maddeyle olacak bir şey değil, baştan, tanımından başlamamız lazım. İşte, “malpraktis” diyorsanız nedir malpraktis? “Mesleki sorumluluk” diyorsanız mesleki sorumluluk nedir? Neleri “sorumluluk” olarak kabul edeceğiz? Kimin sorumluluğu var; hekimin mi sorumluluğu var, idarenin mi sorumluluğu var, diğer personelin mi sorumlulukları var ya da sorumluluklar mı yerine getirilmedi? Neyi “mesleki hata” olarak ya da “yanlış” olarak kabul edeceğiz, “malpraktis” olarak kabul edeceğiz? İşte, Amerika’da yasası var; orada belirlenen akış şemasına göre işlem yapmazsanız onu da “malpraktis” kabul ediyor yani düz film çekmeden, direkt “MR” çekerseniz bunu da “malpraktis” kabul ediyor, “Niye önce düz film çekmediniz?” diyor mesela ya da tanı aşamalarındaki atlamaları bile “malpraktis” olarak kabul edebiliyor. Onun için, bu, başlı başına çok geniş bir konu. Aslında olması gerekiyor, mutlaka böyle bir kanunun çıkması lazım, hem hekimin hem de yönetimin hak ve sorumluluklarının, hastanın hak ve sorumluluklarının tanımlanması, yanlışların tanımlanarak bunların cezalarının belirlenmesi lazım. Şimdi, burada deniliyor ki: “Ceza olduğu için Adalet Komisyonuna girer.” Ama en azından neyin yanlış, neyin doğru olduğunu bizim belirlememiz lazım. O yüzden, Mesleki Sorumluluk Kurulunu doğru ve gerekli buluyorum.

Evet, eksikleri var, katılıyorum; mesela, kurul sayısı artırılabilir, belki Bakanlıktaki üst kurul gibi kalabilir, bölge kurulları oluşturulabilir. Aslında teklif maddesinde öneriliyor, diyor ki: “Başka kurullar da kurulabilir.” Kurul üyelerine Genel Müdürlükler katılmış, oraya Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü katılmamış, bence Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü’nün de olması lazım çünkü birinci basamaktaki ve aile hekimlerindeki konularla ilgili bunu orada savunacak veya tarafı olacak bir Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü’nün olması lazım.

2 hekim sayısı az hakikaten, hekim sayısı artırılabilir, daha fazla hekim olmasında yarar var çünkü hakikaten uzmanlık gerektiren bir konudur. Mesela, gözle ilgili bir konu geldi, kim karar verecek? Ya da her uzmanlık alanıyla ilgili alt komisyonların kurulması lazım. Yüksek Sağlık Şurası’nda sayısı çok fazlaydı, bazen yetmiyordu, bir alt komisyon oluşturuyorduk sadece o branşlardan oluşan; mesela, görüntülemeyle ilgili bir sorun varsa ya da ameliyathaneyle ilgili bir sorun varsa bir anestezi uzmanının mutlaka olması gerekiyor. Onun için, hekim sayısı artırılabilir ya da alt komisyonlar kurmayı, kurullar kurmayı burada tanımlamak da gerekir.

Kurul sayısını mutlaka artırmalı. Ciddi bir iş yükü olacak ve karar vermesi için bu kişilerin -bu kişiler Genel Müdür- sürekli mesai harcaması lazım, belki böyle daimi kurul gibi çok dosya gelecek ve şu anda da ciddi bir dosya yükü var zaten ama bir başlangıç olarak gerekli görüyorum Mesleki Sorumluluk Kurulunun oluşmasını çünkü yargının eline düştüğü zaman, hakikaten hekimlerin haksızlığa uğradığını düşünüyorum yani hâkimlere ve savcılara komplikasyonu anlatamıyoruz ama komplikasyon tıpta var ve bir de şu olumlu bir şey: Özel sağlık kuruluşundaki hekimleri ve sağlık personelinin alması da çok yerinde olmuş, orada hakikaten daha çok sorun var ve bir sahipsizlik vardı. Sağlık Bakanlığında iyi kötü çalışan bir sistem var ama en büyük sorun da tabii özel çalışan hekimler içindi, buradan alınması doğru bir karar olmuş, mutlaka hekimlerden oluşan bir kurulun... Zaten hukukçu da var, orada Bakanlığın hukukçusu var, Hukuk Genel Müdürü var, istiyorsa kişinin... Mesela, Yüksek Disiplin Kurulunda görüşülürken avukat getirme hakları da vardı, burada kişi dava açtığında yine böyle şeyler de olabilir.

Bunlar yönetmelikle de düzenlenebilir ama özellikle belirttiğim maddeler kanunda geçtiği için onların kanunla düzenlenmesinde yarar var ama daha fazla kurul kurulması mümkün; bunun işleyişi, toplanma sayısı, toplanma sıklığı ve karar düzeniyle ilgili yönetmelikle düzenlemeler yapılabilir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben de Sefer Bey’e teşekkür ediyorum.

Arkadaşlar, şimdi, biraz ara vermek istiyorum, yalnız Bayram Bey, kendi ismi zikredilerek bir açıklama yapıldığı için çok kısa bir açıklama yapmak istedi.

Bayram Bey’e söz verelim, 2 kadın milletvekilimiz de söz istediler; bir milletvekilimiz bir aciliyetinin olduğunu ifade etti, bir diğer milletvekilimiz de zaten teklifi getiren milletvekillerimizden. Onların ikisine söz vereceğim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Biz de alacağız değil mi Sayın Başkanım?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Vereceğim, herkese söz vereceğiz, buradayız. Ya, bu 3 sözü verdikten sonra bir yarım saat ara verelim, insanlar ihtiyaçlarını görsünler. Ayrıca sağlık olarak da bu kadar uzun müddet oturmak biliyorsunuz çok kötü bir şey yani. Bir kalkalım şöyle, kan dolaşımımız yerini bulsun, ondan sonra gelip devam edeceğiz.

Buyurun Bayram Bey.

VI.- AÇIKLAMALAR

1.- Gaziantep Milletvekili Bayram Yılmazkaya’nın, İzmir Milletvekili Serpil Kemalbay Pekközeği’nün (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi’nin tümü üzerindeki konuşmasında kendi ismini zikrettiği bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

BAYRAM YILMAZKAYA (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan. Serpil Hanım’a az önce benim konuşmamdaki ironik bir cümlemi benim aslında düşündüğüm manadaki gerçek hâle getirdiği için önce bir teşekkür edeyim. Şimdi, Cumhurbaşkanı veya AK PARTİ’nin bölgedeki milletvekilinden yöneticilerine kadar sağlıkta şiddetle ilgili aslında kolluk kuvvetlerine, yargıya bir cesaret vermesi gerektiğini söylemek istiyorum ben. İstedığımız kadar kanun çıkaralım, eğer bu sağlıkta şiddeti yapan kişi birileri tarafından arandığında veya bir hâkim, savcı o arkadaşla yönelemiyor değerli arkadaşlar; biz bunları duyuyoruz. Bir doktoru darbediyorlar veya bir sağlık çalışanı darbediyorlar, ardından karakolda veya işte tam o safhada bir telefon geliyor, oradaki arkadaşlar bu işi devam ettiremiyor. Benim demek istediğim bu idarecilerimize, bu sağlık çalışanımıza en üst seviyede sahip çıkın. “Gerekirse burada şiddet yapanın ben elini kırarım.” demek ironik bir yaklaşım. Tabii ki hukuksal, asıl istediğimiz hukukun tamamen devreye girmesi. Burada da hukukun tamamen işlemesi için de bence en üst idareden en alta kadar bu işe sahip çıkılması gerektiği söylüyorum. Kanunla, tamamen sadece kanunla düzelmez diye düşüncemi söylemek istedim, o kadar.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ederiz.

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- Ankara Milletvekili Lutfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon) (Devam)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Evet, Öznur Hanım size veriyorum sözü. Sizden sonra da Gamze Hanım’a vereceğim ve ara vereceğiz.

Buyurun.

ÖZNUR ÇALIK (Malatya) – Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum.

Öncelikle teklif sahibi milletvekilleri olarak hem bir sağlıkçı hem de kadın milletvekili olarak Sağlık Komisyonunda bu yapılan görüşmenin, teklifi önerimizin hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum. Toplumumuzda çok önemli bir sorun, tüm dünyanın sorunu şiddet. Özeline baktığımız zaman kadına yönelik şiddet ve sağlık çalışanlarımıza yönelik şiddet, elzem, çözülmesi gereken ve tedbirler alınması gereken iki konu. Öncelikle bir sağlık çalışanı, eczacı olarak sağlık hizmet sunucularımıza; bütün hekimlerimize, tüm çalışanlarımıza, eczacılarımıza, diş doktorlarımıza, hemşire, ebe, teknisyenlerimize pandemi dönemindeki vermiş oldukları hizmetlere canıgönülden teşekkür ediyorum. Kahraman sağlık çalışanlarını da saygıyla selamlıyorum. Sağlık hizmeti sunucuları içerisinde olan bütün meslek grubundaki sağlıkçılarımıza yönelik şiddetin ortadan kaldırılması adına atılan çok önemli bir adım, katalog suçlar kapsamına CMK 100’de yapılan değişiklikle birlikte, sağlık çalışanlarımıza yönelik alınacak olan tedbirin kamu hizmetlerinden yararlanma hakkının engellenmesi suçunun konusunun sağlık hizmeti olması durumunda verilecek cezanın belirli bir oranda artırılması öngörülmekte. Dolayısıyla sağlık hizmet sunucularımıza yapılan şiddetin ortadan kaldırılması ve cezalarının da caydırıcı hâle getirilmesini çok önemli görüyorum. Bu vesileyle Sağlık Komisyon Başkanımız kıymetli Recep Akdağ Bakanım -Sayın Cumhurbaşkanımızın liderliğinde sağlıkta yapmış olduğumuz reformlarda- bütün sağlık çalışanlarımıza, şimdiki Bakanımız da dâhil olmak üzere görev yapan bakanlarıma çok teşekkür ediyorum. Biz sağlıkta da birçok alanda da reform yaptık. Fiziki şartların tamamlanması, şehir hastaneleri, bütün hastanelerimizin yapılması çok önemli. Bunun içerisinde doldurmak adına da 1 milyon 200 bin sağlık çalışanımızın var olduğunu bilerek fiziki şartları iyileştirmek, Sosyal Güvenlik Kurumunu inşa etmek, bütün hastaneleri birleştirmek adına önemli adımlar atıldı ve reforma imza atan başta Recep Akdağ Bakanım olmak üzere bütün emeği geçenlere ben teşekkür ediyorum. Biz kez daha sağlık çalışanlarımıza yönelik şiddetin caydırıcı cezalarla katalog suçlar içerisine alınmasını da önemli gördüğümü ifade ediyorum.

Kadına yönelik şiddetle alakalı, biraz evvel, saat 11.00’de itibaren Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonundaydık, Kıymetli Selva Başkanım burada devam ederken biz de yan tarafta, KEFEK’te kadına yönelik şiddeti konuştuk. Bununla ilgili olarak öncelikle şunu söylemek gerekir: Türkiye Cumhuriyeti devletinde kadına yönelik şiddetle mücadele bir devlet politikası hâline gelmiştir. Buna, 2000 yılından itibaren Anayasa’mız başta olmak üzere Türk Ceza Kanunu’nda, Türk Medeni Kanunu’nda, İş Kanunu’nda, Borçlar Kanunu’nda yapmış olduğumuz düzenlemelerle kadının statüsünün güçlendirilmesi, karar mekanizmalarında yer alması; “ama”sız, “fakat”sız, “lakin”siz, çifte standartçı dilden uzak bir şekilde kadına yönelik şiddetle mücadelede topyekûn bir destekle yirmi yıldır yapmış olduğumuz yasal düzenlemelerle ve idari alanlarla çok ciddi destekler verildi. Bu konuda da Sayın Cumhurbaşkanımızın ilk günden itibaren kadınlarımızı önce kendi aralarında eşitleyerek sonrasında da kadın-erkek fırsat eşitliğini sağlayarak kadına yönelik şiddetin önlenmesi konusunda vermiş olduğu desteği çok önemli görüyoruz. Yirmi yıllık süreçte çok önemli yasal düzenlemeler yapıldı. Bu yasal düzenlemeleri, 2004-2010’da Anayasa’mızdaki değişiklik ve düzenlemeler başta olmak üzere, 2005 yılında Töre Saikiyle İşlenen Cinayetlerin Araştırılması Komisyonu sonrası 2006 yılındaki Başbakanlık genelgesini özellikle kadına yönelik şiddetle mücadelenin bir devlet politikası hâline gelmesi adına çok önemli görüyorum. Dolayısıyla, hiçbir şiddeti tek bir hukuki metine indirgeyemeyiz. Bunu Avrupa Konseyi Sözleşmesi için de diğer hukuki metinler için de söylüyorum ama bizim öncelikle kadına yönelik şiddetle mücadelede etkin, çok önemli üst politika belgelerimiz, Anayasamız ve yasal düzenlemelerimiz var. İdari yapılarımız: Aile Bakanlığını kurmuş olmamız, Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonunu kurmuş olmamız ve arkasından ŞÖNİM’lerin, konuquevlerinin kurulmuş olması; İçişleri Bakanlığında

Aile içi ve Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Şube Müdürlüklerinin tüm Türkiye’de, ilçelerde kurulmuş olması; Adalet Bakanlığı’nda adli görüşme odalarının oluşturulması ve yine Mağdur Hizmetleri Dairesi Başkanlığının kurulması; Aile Bakanlığımızın bünyesindeki ŞÖNİM ve konukevlerinin varlığı kadına yönelik şiddetle mücadelede idari yapılarımızın da güçlü olduğunu göstermekte. Yargı ayağında hukuki düzenlemeleri, mevzuatsal düzenlemeleri çok güçlü yaptık ama uygulamadan kaynaklanan aksaklıklar olduğunu biliyoruz. Bu vesileyle, yaklaşık bir sene önce Meclisimizde, Kadına Yönelik Şiddetin Araştırılması Komisyonunu kurduk ve bu Komisyonu kurmamızla birlikte yaklaşık bir yıllık çalışmanın ürünü olarak araştırma raporumuzu Meclis Genel Kurulumuza indirdik çok hızlı bir şekilde ve Meclis Genel Kurulunda da konuşuldu. Özellikle, Komisyon raporumuza vurgu yapmamın en önemli sebebi şu: Sayın milletvekilleri konuşurken “Bu metin sarayın metni.” gibi bir tabir kullandılar. Arkadaşlar, bu metin için kadın milletvekillerimizi, Araştırma Komisyonumuzu ve Komisyonumuzda çalışmış olduğumuz yaklaşık 100’e yakın kamu kurum ve kuruluşlarını dinledik; Aile Bakanımızı, Adalet Bakanımızı, İçişleri Bakanımızı, Millî Eğitim Bakanımızı dinledik, şiddetle ilgili olarak yürütmedeki tüm bakanlarımızı en üst seviyede dinledik; kamu kurum ve kuruluşlarımızla birlikte Diyaneti, YÖK’ü, yüksek yargı erkini, bununla birlikte baroları, meslek odalarını, sivil toplum örgütlerini dinledik ve yapmış olduğumuz bu görüşmelerin neticesinde de çok önemli tespitlerde bulunduk ve tespitlerimizi 17 madde altında topladık. Bunlardan 1’incisi farkındalık ve zihniyet dönüşümü. Bu farkındalık ve zihniyet dönüşümü için topyekûn bir mücadeleye ihtiyacımız var. Bu topyekûn mücadeleyi yapabilmek adına da yasamanın uygulamadan kaynaklanan aksaklıkları değiştirmek üzere mevzuatsal değişiklik yapmasına dair önerilerimiz var. İşte, bu önerilerimiz içerisinde, toplumda cezasızlık algısı yaratan, iyi hâl indirimi başta olmak üzere, ısrarlı takip ve kadına yönelik suçların nitelikli hâller içerisine alınması bizim tespit ve önerilerimiz içerisindeydi. Önceki Adalet Bakanımız, şimdiki Adalet Bakanımız, yapmış olduğumuz görüşmelerin neticesinde de oluşturulan metinleri, teklifleri çok kıymetli görüyoruz. Dolayısıyla, bu metin, Sayın Cumhurbaşkanımızın yirmi yıllık kadına yönelik şiddetle mücadeledeki ortaya koymuş olduğu zihniyetin tezahürüdür ve yirmi yıldır biz bu konuda mücadele ediyoruz.

Şimdi, araştırma raporumuzun teklifleri ile Sayın Bakanımızın yapmış olduğu, önceki Anayasa Komisyonu Başkanlığı esnasındaki kanaatleri de dâhil olmak üzere, bu metnin içerisinde teklifi sunan milletvekili arkadaşlarımızla birlikte hazırlanmış bir metindir. Bu vesileyle, bu metin, Türkiye Büyük Millet Meclisinin metnidir ve bu konuda destek veren bütün milletvekili arkadaşlarımıza da raporun hayata geçmesinde katkıda bulunan kıymetli Adalet Bakanımıza da desteğini esirgemeyen Cumhurbaşkanımıza da çok teşekkür ediyorum.

Bir cümle, Sayın Başkanım, kadına yönelik şiddet sadece Türkiye’de değil tüm dünyada var ama maalesef, biraz evvel konuşan milletvekili, bölge tarif ederek “Bu bölgede şiddet var.” dedi. Evet, tarif ettiğiniz bölgede şiddet var; 9 yaşındaki, 10 yaşındaki, 15 yaşındaki kızlarımız, çocuklarımız dağa kaçırılıyor, tecavüze uğruyor, cinsel istismara maruz kalıyor ve en büyük şiddet, oradaki Diyarbakır Annelerimize yapılıyor, oradaki çocuklarımıza yapılıyor. Bu şiddeti görmezden gelerek terör örgütünün vurmuş olduğu şehitlerimizi, onların bize emanetlerini, annelerini, eşlerini göz ardı ederek Türkiye Cumhuriyeti devletinde, böyle, sizin söylemiş olduğunuz gibi bir bölge yok. Türkiye Cumhuriyeti devleti 7 bölgeden oluşur ve bu bölgelerin içerisinde de Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarımızla birlikte, bütün unsurlarımızla birlikte huzurlu bir ülke için güvenlik tedbirlerimizle, kolluk kuvvetlerimizle, aynı zamanda sosyoekonomik ve kültürel faaliyetlerimizle mücadelemize devam ederiz. Devletin şefkat eli milletimizle birlikte ama devletin yumruğu terör örgütleriyle, çocuklarımızı çocuk yaşta dağa kaçırarak teröristlere karşı kullanılır; benim özellikle altını çizerek söylemek istediğim, kadına yönelik şiddetle

mücadele ederken cinsel istismara maruz kalan, dağa kaçırılan çocuklarımız için de bu Komisyonun, Sağlık Komisyonu başta olmak üzere, Komisyondaki milletvekili arkadaşlarımızın gündeme getirmesi gerektiğini düşünüyorum.

Kıymetli Başkanım, sağlık çalışanlarımıza, emek çekenlerimize ve Komisyon üyelerimize, teklifi sunan milletvekili arkadaşlarımıza ben bir kez daha teşekkürlerimi iletiyorum.

Sağ olun Sayın Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Öznur Hanım, çok teşekkür ederim.

Arkadaşlar, şimdi, Gamze Hanım da konuşmasını yapsın, peşine yarım saat ara verelim, yemek ve diğer ihtiyaçlarımızı görelim. Yani önerim şu -arada da bunu düşünebiliriz, ara verdiğimizde- bugün bütünü üstündeki konuşmaları tamamlayalım, yarın on birde toplanalım, maddeleri de görüşür bitiririz.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Saat ikide olamaz mı?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – İkide olursa yine bu saatlere kalırız.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Yarın çalışmalarımız da olacak.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani buna oylama yapabilirim, bir konuşsun Gamze Hanım, yemekten sonra gelelim, devam mı edelim, yarın mı, ona göre bakarız yani.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – On iki mi?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ne yapalım şimdi? Birisi “on iki” diyor, birisi “on bir” diyor, birisi “Gece devam edelim.” diyor.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Bakanım, sabaha kadar çalışırız, doktoruz biz, sabaha kadar çalışalım, bitirelim. Yalnızca tabip üyelerimize söz verirsiniz seviniriz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Tamam, bir Gamze Hanım konuşsun bakalım.

Buyurun.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Sayın Başkanım, yine herhâlde bir on dakika konuşabilirim izniniz olursa. Biraz önce çok kısa kestiniz konuşmamı. O yüzden evet...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben hiç konuşmalarınızı kesmiyorum.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Yok, kesiyorsunuz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sadece rica ediyorum hatta istirham ediyorum.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Peki efendim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Size bırakıyorum.

GAMZE AKKUŞ İLGEZDİ (İstanbul) – Peki efendim, peki.

Yani yoğun çalıştık üstüne o yüzden bir on dakikalık konuşmayı arzu ediyorum kesilmezse.

Öncelikle, aslında, bu sağlıkta şiddet yasasının getirilmesini kıymetli buluyorum. Elbette iyi niyetle yol yürümek amaçlı ama incelediğimizde tabii, biz de kendimize göre birtakım eksiklikleri görüyoruz. Bayazıt İlhan’ın “Bir Türk Mucizesi” diye kaleme aldığı yazısı gerçekten çok doğru, şu an bizim sağlık alanındaki sürecimizde. Çünkü hakikaten en az kaynak ayırıp en yüksek memnuniyeti elde eden ülke olarak tek biz varız sanırım. Sağlıkta şiddetle ilgili teklif hükümleri; birincisi, teklifin 7’nci maddesinde Türk Ceza Kanunu’nun “Kamu hizmetlerinden yararlanma hakkının engellenmesi” başlıklı 113’üncü maddesinde düzenleme yapılmaktadır. Teklife göre “Engellenen kamu hizmetinden

yararlanma hakkı sağlık hizmeti ise iki ile beş yıl arasında öngörülen hapis cezası altıda biri oranına kadar artırılabilir.” diyor. Artırımın üst sınırı burada altıda 1 olarak belirlenmiş ancak alt sınırı belirlenmemiş; bir kere bunu not düşmek isterim.

İkincisi, teklifin 9’uncu maddesinde sağlıkta şiddete ilişkin yeni bir düzenleme içermemekte. Yalnızca 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’nun Ek-12 maddesinde yer alan kasten yaralama suçunun tutuklanmaya ilişkin katalog suçlar arasına alınmasına dair düzenlemeyi 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 100’üncü maddesine aktarmakta.

Teklifin 13’üncü maddesiyle yapılan aktarım nedeniyle 12’nci madde de yürürlükten kaldırılmakta gelen teklifte. Bu düzenlemeler elbette sağlıkta şiddetin önlenmesi için gerekli ancak yeterli değil. Düzenleme yapılırken ceza normunun, normla korunması hedeflenen hak ve özgürlüklere etkisinin değerlendirilmesi zorunludur diye düşünüyorum. Sağlıkta şiddet nedeniyle hekimlerin, sağlık çalışanlarının öldüğü, hasta-hekim ilişkisinin ciddi bir şekilde yaralandığı, şiddetin kontrol altına alınması bir yana sürekli artış gösterdiği bir toplumsal dönemi yaşamaktayız hep birlikte. Sağlıkta şiddeti önleyici düzenlemelerin tek bir maddeye indirgenmesinde bütüncül bir biçimde sağlık alanına özgü sağlık hizmetini, sağlık çalışanlarını korumaya dönük yapılması bu durumun toplumda bilinir ve anlaşılır olmasını engellemekte ve önem taşımakta olduğunu düşünüyorum. Elbette sağlık iş yerlerinde şiddetten arındırılmış bir çalışma ortamının sağlanabilmesi için salt ceza normlarının yeterli olmadığını hep birlikte yaşamakta ve görmekteyiz. Çalışan sağlığı ve güvenliği yönünden denetim yapılmasına, denetim sonuçlarının şeffaf bir biçimde kamuoyuyla paylaşılmasına, Türkiye Büyük Millet Meclisi araştırma komisyonu raporunun önerileri arasında yer aldığı üzere sağlık hizmetinde koruyucu sağlık hizmetlerini temel alan kamucu bir sağlık sistemine ihtiyaç var olduğunu hepimiz aşikâr olarak biliyoruz. Sağlık hizmetlerini ücretli hâle getiren, ekip hizmetini ve sağlık personelinin içsel motivasyonunu bozan performansa dayalı ödeme sisteminin acilen değiştirilmesi gerekiyor.

Kusurlu sağlık hizmeti malpraktis tazminatların rücu edilmesine dair teklif hükmüne baktığımızda ise 14’üncü ve 15’inci maddeleri ile 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’na birbirleriyle bağlantılı hükümler içeren 2 adet ek madde eklenmesi teklif edilmekte. Bu ek maddeyle Sağlık Bakanlığı bünyesinde Mesleki Sorumluluk Kurulu kurulmakta. Kurul toplam 7 üyesinden 5’ini bakanlık yöneticilerinden atıyor, 2 üye ise nasıl seçileceği belirlenmeyen hekimlerden oluşturulmakta, alanları verilmekte ama nasıl belirleneceği belli değil gelen teklifte. “Kurul aynı oluşum yöntemiyle Bakanlık kurulundan ihtiyaç duyulacak sayıda çoğaltılabilecektir.” diye tanınıyor ama bu kurulun 2 temel görevi tarif edilmekte. Bu temel görevlere de baktığımızda, hekim, diş hekimi ve diğer sağlık meslek mensuplarının mesleğe icrası kapsamında muayene, teşhis, tedavide tıbbi işlem uygulamaları nedeniyle yapılan soruşturmalarda soruşturma izni taleplerinin karara bağlanmasıyla ilgili tabii, üniversitenin akademik kadrolarında görev yapanlar hariç tutuluyor bunda.

İkinci görevi ise kamu kurum ve kuruluşları ile devlet üniversitelerinde tıbbi işlem uygulamaları nedeniyle idare tarafından ödenen tazminattan dolayı rücu edilip edilmeyeceğine ve rücu miktarına karar verilecekleri görülüyor.

Peki, 4483 sayılı Kanun kapsamına dâhil edilen sağlık personeline baktığımızda tablo ne? Teklif özel sağlık kurum ve kuruluşları ile vakıf üniversitelerine ait sağlık kuruluşlarında görev yapan ve akademik kadrolarda yer almayan hekim, diş hekimi ve sağlık personelinin kapsamına dâhil etmekte. Esasen kamu sağlık kuruluşlarında çalışan sağlık personeli yönünden görevleri nedeniyle işledikleri ileri sürülen suçlardan zaten yürürlükteki 4483 sayılı Kanun uyarınca soruşturma izni almadan yargılama yapılamamaktadır. Bu nedenle teklifteki düzenleme sağlık çalışanları için, belirtildiği gibi, haksız suçlamalara karşı önleyici bir sistem inşa etmemektedir. “Devlet üniversiteleri, vakıf

üniversiteleri öğretim üyeleri ve öğretim elemanları teklifteki soruşturma yönteminin kapsamına dâhil değildir.” deniliyor, “Akademik kadrolarda görev yapanlar yönünden teklif soruşturma izni bakımından bir değişiklik gerektirmemektedir.” deniliyor.

Şimdi, Mesleki Sorumluluk Kurulunun dikkate alacağı ölçütlere baktığımızda, Mesleki Sorumluluk Kurulu kapsama alınan hekim, diş hekimi ve sağlık meslek mensuplarının sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis, tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle işledikleri suçlardan yargılanabilmesi için soruşturma iznini vermeye yetkili kılınmakta.

Diğer suçlar yönünden de kanunun tanımladığı yetkili merciler görevlerine devam edecek, teklifin gerekçesinde uzman kişilerden oluşacak kurulun incelemesine dayalı kararıyla sağlık mensuplarının haksız suçlamalara karşı korunacağı belirtiliyor ancak teklif edilen düzenlemelerde kurulun uzman sayılmasını gerektiren bir üye yapısı yok. Bunun yanında, kararını hangi ölçütler üzerinden nasıl vereceği de belli değil, bununla ilgili herhangi bir netlik de yok. Teklif kurula kamu kurum ve kuruluşları ile devlet üniversitelerinde tıbbi işlemde uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminattan dolayı ilgisine rücu edilip edilmeyeceğine ve rücu miktarına karar verme yetkisini vermekte. Böylece 2547 sayılı Kanun’la üniversitenin bir tüzel kişilik olarak kendisine karşı açılan ve sonuçlanan davada kendi personeline yönelik rücu ilişkisini değerlendirme yetkisi Sağlık Bakanlığına devredilmiş oluyor bu tabloya göre. Kurul bu yetkiyi kullanırken ilgilinin görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullanıp kullanmadığını ve kusur durumunu gözetecektir. Kurula karar verirken uyulacak ölçütler yetersiz ve muğlaktır bize göre bu nedenle, bu verilen yetkiyle.

Yine, ifadelerden, kasten işlenmiş bir suçun varlığının mı aranacağı, yoksa istemeden yapılan hatalara yönelik mi rücu kararı verileceği bir belirsizlik arz ediyor burada. Teklif özel sağlık kurum ve kuruluşlarında çalışanlar ile vakıf üniversitelerinde çalışanlar yönünden hekim, diş hekimi ve sağlık meslek mensuplarına karşı tazminat davası öncesi bir başvuru kurumu oluşturmamaktadır. Bu tür sağlık kuruluşlarına karşı açılan ve sonuçlanan davalarda rücu tazminat konusunda da dava öncesi başvuru kurumu, kuruluşu teklif edilmemektedir; bu da bir eksikliktir.

Yine, zarara neden olan sağlık hizmetindeki sorunların nedenlerine eğilen, kimin kusurlu olduğunu değil, zararın neden doğduğunu, asıl sebebinin ne olduğunu bulmaya, sistemi iyileştirmeye dönük düzenlemelere de yer verilmemiştir bu teklifte.

Teklifin Mesleki Sorumluluk Kuruluyla ilgili hükümlerinin değerlendirmesine gelince, Mesleki Sorumluluk Kurulu soruşturma izni için yetkili kılınmakta; böylece hekim ve diş hekimlerinin sağlık mesleği icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhislerle ilgili uygulamalar nedeniyle işledikleri suçlarla ilgili başvuru yolu oluşturulmaktadır. Anayasanın 40’ıncı maddesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 13’üncü maddesi uyarınca bu yolun teori ve pratikle ilgili ulaşılabilir ve ihlali ortadan kaldırmaya yeterli güvenceleri içermesi aranmaktadır. Başvuru yolu iç hukukta açık, net ve bağlayıcı nitelikte düzenlenmiş olmalıdır diye düşünüyoruz.

Teklif hükümleri açık değil, belirsiz, hatalı yorum ve uygulamalara neden olacak ifadeler içermekte genel anlamda. Teklifte kurulun sağlık mesleğini icra kapsamında yaptıkları muayene, teşhis, tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle işlenen suçların yargılanabilmesi için soruşturma izni vermeye yetkili olduğu belirtiliyor ama bunun nasıl uygulanacağı belirtilmiyor. Bunların dışında, hekim ve diş hekimi olmayan sağlık meslek üyelerinden hastalıkları doğrudan muayene, teşhis ve tedavi etme fiili bulunan kişilerin hakkındaki şikâyetlerin kurulun yetki alanında olup olmayacağı da belli değil bu teklifte. Yine, sağlık meslek mensubu olmamakla birlikte sağlık hizmetinde çalışan diğer meslek mensuplarının da sağlık hizmetinin yürütülmesinde işlevleri bulunmaktadır. Bunlar yönünden de bir belirsizlik var.

Sonuç olarak, Mesleki Sorumluluk Kuruluna ilişkin teklif edilen düzenlemeler hekim, diş hekimi, hemşire, ebe, eczacı ve sağlık mensuplarının kanun hükümleriyle ayrı ayrı düzenlenen görevlerine ilişkin soruşturmalarda dava dışı bir iç hukuk yolu oluşturmaktadır bize göre. Bununla birlikte, Kurulun görev kapsamının hangi fiilleri içereceği açık, ulaşılabilir bir biçimde gösterilmemiştir.

Benim aktaracaklarım bu kadar, daha uzatmayayım, diğerleri çok tekrar edildi çünkü.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ediyorum.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI (Devam)

3.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, İzmir Milletvekili Serpil Kemalbay Pekközeği'nün (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerine yaptığı konuşmasında geçen ifadesini benimsemediğine ve kabul etmediğine ilişkin açıklaması

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bu arada, Sayın Kemalbay Pekközeği'nün burada tartışmalara yol açan ifadelerini tutanaktan aldım, getirdim, okudum. Tekrar tekrarlamıyorum yani kendisinin ifadesini tekrarlamıyorum çünkü üniter devlet anlayışımıza aykırı, bir bölgeyi bir etnik aidiyetle tanımlamak isteyen bir ifade var. Komisyon Başkanı olarak bu ifadeyi benimsemediğimi, bu ifadeyi kabul etmediğimi de özellikle vurguluyorum.

Şimdi, on beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 20.08

İKİNCİ OTURUM**Açılma Saati:20.46****BAŞKAN: Recep AKDAĞ (Erzurum)****BAŞKAN VEKİLİ: Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)****SÖZCÜ: Arife POLAT DÜZGÜN (Ankara)****KÂTİP: Sefer AYCAN (Kahramanmaraş)**

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli milletvekillerim, Komisyon toplantımızın İkinci Oturumunu açıyorum.

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)*A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)*

1.- Ankara Milletvekili Lutfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon) (Devam)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Şimdi, söz sırası Ali Muhittin Bey’de, sözü kendisine veriyorum.

Buyurun Değerli Milletvekilim.

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Sayın Bakanım, Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; sağlıkta şiddet ülkemizde giderek artmaktadır. Hemen hemen bütün hastanelerimizde onlarca sağlık çalışanı her gün şiddete maruz kalmaktadır. Hastanelerimizde meydana gelen şiddet olaylarının yüzde 83’ü poliklinikler, acil servisler ve kliniklerde gerçekleşmektedir. Hastanelerimiz şiddetin kol gezdiği, şiddet olaylarının teröre döndüğü ortamlar hâline maalesef gelmiştir. Bu durum, sağlık çalışanlarımızın olduğu kadar hastalarımızın da can güvenliğini tehdit ederek sağlık hizmetinin arzına da engeller oluşturmaktadır. Böyle bir ortamda sağlık hizmeti sürdürülmesi mümkün değildir.

Ülke genelinde milyonlarca hasta tedavi için acil servislere müracaat etmektedir. Bu kadar yoğun talebin yaşandığı hastanelerimizde bu hizmeti gerek az sayıda personelle ve gerek yıllar içinde eriyen minimum seviyede almış oldukları döner sermayeye rağmen özverili bir şekilde, fedakârca sürdüren sağlık görevlilerimizin ölüme varan şiddet olaylarına maruz kaldığı hepimiz tarafından bilinmektedir.

Yine, hepimizin bildiği gibi seçim bölgem Gaziantep’te Doktor Ersin Arslan, hastanede, görev başında şehit edilmiştir. Bu vesileyle çok başlıklı olan, toplumumuzu bir sarmal gibi saran şiddet olaylarıyla ilgili konuya değinmişken daha önce ifade ettiğimiz bir önerimizi de hatırlatmak istiyorum. Sağlık çalışanları, toplumda infial oluşturan terör saldırılarında, doğal afet olaylarında, mesai mefhumu gözetmeden ve hatta tüm özel günlerinden fedakârlık ederek, hiçbir beklentisi olmadan ve görev yeri dışında özverili hizmetleri neticesinde milletimizin yaralarını sarmaktadırlar. Bu şiddet sarmalını önlemek için, daha önce de dile getirdiğimiz gibi, bir an önce Sağlık Bakanlığı bünyesinde şiddeti önleme daire başkanlığı kurulması gerekmektedir. Kurulması gereken şiddeti önleme daire başkanlığı medyada çıkacak algı yönlendiren haberlerin önüne geçmeli, bu tür haberlerin sağlık konusunda ehil basın mensuplarınca hazırlanıp yayınlanmasını sağlamalı, RTÜK tarafından dizilerde canlandırılan ve sağlıkla ilgili bölümlerde şiddete ve kine teşvik sahneleri dikkatle incelenmeli ve bunu önlemek için gerekli adımlar da atılmalıdır.

Sağlıkta şiddeti önlemek için ulusal sağlık disiplini oluşturmak gereklidir. Uygulanacak disiplinin konusu, sağlık hizmetlerinde çalışan personele karşı şiddetin kabul edilemez olduğunu halkımıza ve tüm sağlık çalışanlarımıza anlatmak olmalıdır.

Sağlık Bakanlığında kurulması gereken şiddeti önleme daire başkanlığı bünyesinde sağlık personelleri, medya ve iletişim uzmanları istihdam edilmelidir. Sosyal medya çok özenli bir şekilde yönetilmelidir. Hasta hakları olduğu kadar hasta sorumlulukları da anlatılmalıdır. Hastalar ve hasta yakınları bilgilendirilmelidir, sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin engellenebilmesi için sağlıkta şiddetin temel nedenlerinin iyi tespit edilip ona yönelik çözüm önerilerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Sağlıkta şiddet olaylarını toplumsal şiddetten ayırmamak gerekir. Bu yüzden, sağlıkta şiddeti ve toplumsal şiddeti önlemek için ilgili diğer bakanlıklarla birlikte hareket etmek de gerekir. Sağlık çalışanlarının güvenliğinin sağlanması için caydırıcı, önleyici ve gerçekçi önlemlerin ivedilikle yerine getirilmesi gerektiğini buradan tekrarlıyorum.

Sayın milletvekilleri, bugün, Genel Başkanımız Sayın Devlet Bahçeli Bey'in de grup toplantımızda vurguladığı üzere, sağlıkta şiddet suçlarının önlenmesi ve tıpta yanlış tedavilerle ilgili davalardaki haksızlıkların sona erdirilmesi için Türk Ceza Kanunu'nda, Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nda değişiklik yapılmasını öngören, şu anda görüştüğümüz kanun teklifini ön şartsız destekliyoruz. Bu teklifle, sağlık çalışanlarına karşı işlenen kasten yaralama suçunun Ceza Muhakeme Kanunu'ndaki katalog suçlar arasına alınması temel bir güvencedir ve yerinde bir tedbirdir. Bilhassa ifade etmek isterim ki bir kişinin yanlış genelleştirilemez, "suç ve cezanın şahsiliği" ilkesi esastır, pek tabii, herkes için de bağlayıcıdır.

Zor bir dönemden geçerken en küçük bir provokasyonun sonuçları elbette ağır olabilecektir. Her meslek mensubu insan onurunu incitmekten özenle sakınmalıdır. Ne hastanede ne postanede ne mahkemede ne maliyede ne adliyede ne de hayatın diğer alanlarında insanlık değerleri, insan olmaktan kaynaklanan kazanımlar asla ve kata çiğnenmemelidir.

Teklifin hayırlara vesile olmasını temenni ediyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – İsmail Bey...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Evet, çok teşekkür ediyorum Değerli Bakanım.

Değerli milletvekili arkadaşlarım, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ben de her şeyden önce, bu şiddet olayıyla ilgili kanun teklifimizin hayırlara vesile olmasını ayrıca temenni ediyorum.

Şiddet, sadece kadına şiddet, sağlık çalışanlarına şiddet gibi bu iki başlık altında özetlenmemeli, şiddeti genel anlamda ifade ederek buna yönelik tedbirlerimizin alınması gerektiğini de vurgulamak istiyorum.

Tabii, kadına şiddet, belki geniş geniş konuşuldu, çok fazla değinmeyeceğim zamanın da ilerlemesi açısından. Kesinlikle kabul edilemeyecek bu şiddeti ifade ederek ben biraz sağlık çalışanları ve sağlıkla ilgili... Özellikle, burada, benden önce söz alan milletvekili arkadaşlarımı -doğruluk açısından söylemeyeyim ama- haklı olarak bir siyaset adına kendi görüşlerini ifade etmiş olarak kabul ederek ben de şimdiye kadar sağlıktaki durumu bir özetleyerek devam etmek istiyorum.

Hafzayibeşer nisyan ile maluldür. Hatırlamamız lazım, özellikle doktor arkadaşlarımdan rica ediyorum, 2002 yılı öncesini bir şöyle hatırladığımız zaman, aslında, o kadar çarpık işler, sağlıkta tedavi şekilleri vardı ki bunları kabul etmek de mümkün değildi. Türk insanına, Türk hastasına hiç yakışmayan konumda sağlık hizmeti vermeye çalışıyorduk. Hepiniz hatırlarsınız, SSK hastaneleri vardı, devlet hastaneleri vardı, üniversite hastaneleri vardı, PTT hastanesi vardı yani bir sürü hastane vardı. Kör topal buralarda sağlık hizmeti verildiğini hepimiz biliyoruz. Hatta ben o dönemde, devlet hastanesinde bir genel cerrahi uzmanı olarak çalışırken sınırlı sayıda yatak sayısı, 6 kişilik koğuşlarda odalar, oradaki

hasta refakatçilerinin rezilliği, sabaha kadar ayakta durmalar, yine aynı şekilde, özellikle görüş anında hastanın bir yatağın kenarına sıkıştırılmış vaziyette, üzerine en az 10 kişinin gelip ziyaret ettiği, fiziki ortamın tamamen yetersizliğinden, tuvaletlere girilmediği, kadın ve erkek tuvaletlerinin aynı yerde olduğu gibi aklınıza gelebilecek her şeyi tekrar hatırlatmak istiyorum. Çabuk unutuyoruz, unutabiliriz.

Şimdi, o dönemden farklı bir döneme geçildi 2002 yılı sonrasında. Yine, hastaların rehin kaldığı, cerrahların özellikle bıçak parası almadan hastalara müdahale etmediği, SSK hastanelerinden, üniversite hastanelerine, üçüncü basamak dediğimiz hastanelere sevk anında 100 dolarların, 200 dolarların -o zaman euro yoktu, mark vardı- markların havada uçtuğu; doktorların muayenehanesinde hastadan para almadan, yataklara, hastaneye yatırmadığı dönemleri hepimiz hatırlarsınız. Hatta ben zaman zaman da ifade ediyorum. Emin olun, o dönemde yeşil kart ön plandaydı. Yeşil kartlı hastalar köyden gelmiş. Onları tekrar göndermemek adına 1 yatakta 2 hastayı yatırdığımı çok hatırlarım. Çünkü o hastayı yatırmayıp gönderdiğiniz zaman o garibin gideceği yer yok. Borç para bularak gelmiş, hastaneye yatacağım diye gelmiş ama maalesef yer yok. Bu insanları sokakta bırakmamak adına 1 yatakta 2 hasta yatırdığımı çok hatırlarım.

Ve bıçak parasından muzdarip olan insanları çok hatırlarım. Hani “öküzünü sattıran” diye de ifade edilen... Daha önceki konuşmalarda böyle bir şey geçmişti. Bunlar hep olağan şeylerdi. Allah’a şükürler olsun, şahsım adına, ben o dönemde Kayseri’de en fazla ameliyat yapan cerrahlardan bir tanesiydim. Daha hiç kimseden bir kuruş bıçak parası veyahut da hastadan para alarak hiçbir işlem yapmadım. Şükürler olsun. Bunu alnım açık, yüzüm ak, her zaman, her ortamda da rahatlıkla söyleyebilirim. Cerrah arkadaşlarım bunu çok iyi anlarlar ve hastanın rehin kaldığı dönemleri çok iyi hatırlarlar.

SSK hastaneleri zaten evlere şenlikti. Bir doktorun -şimdi biz “beş dakika” diyoruz, aslında bunu on dakika olarak ben biliyorum- o dönemde bir hastaya ayırdığı süre dört buçuk dakikaydı arkadaşlar, bunu da çok iyi hatırlıyoruz. Tabii, bunlar doğru mu? Değil. Ben, antrparantez şunu ifade edebilirim ki 1 hastaya en az yirmi dakika ayırmamız lazım. Bakın, “en az” diyorum, yirmi dakika en alt sınır olmalı ki hastanın anamnezini alıp doğru teşhis koyma adına bu işi yapmamız lazım geldiğini hatırlatmak istiyorum.

Genel sağlık sigortası diye bir şey yoktu. İnsanlar kesinlikle inim inim inliyordu. O dönemde hiçbir şey yapmasanız bile, sadece genel sağlık sigortasına geçmek bile çok önemli bir başarıdır.

Yine, Sağlıkta Dönüşümle pek çok şey değişti. Hastaneler tek çatı altında birleştirildi, genel sağlık sigortası çıkarıldı. Hele şu “ilaç israfı” denilen olay, onu da başlı başına günlerce anlatsak onun da ne kadar önemli olduğunu ifade etmek gerekir diye düşünüyorum. Çünkü hepimizin evinde, özellikle SSK hastalarının evinde, böyle, torbalar dolusu ilaçlar olurdu. Çünkü ben cerrah olduğum dönemde bana getirirlerdi, “Şunu kimsesizlere, fakirlere verin.” diye çuval çuval ilaçlar gelirdi. Bu hep millî servetti. Bizim dönemimizde ne oldu? “Karekod” denilen bir hadiseyle, bir ilacın hangi fabrikada üretildiğini, hangi hastaya yazıldığını, hangi eczaneden verildiğini; hepsini görebiliyoruz. Bunların hepsi bir devrimdir, bir yeniliktir.

O açıdan, tabii, hastanelerin fiziki yapısı bozuktu. Hatırlarsınız, çeşitli kurumlar veyahut da çeşitli dernekler birleşerek hastane yapmak için paralar toplarlardı. Çok sınırlı arsalarla belki, doğru dürüst bir proje olmadan hastaneler yapmaya kalkarlardı. Bunların hepsi bir israf, bir sıkıntı ve maddi olarak da bir kayıptı. Bunların hepsine “dur” denildi. Belirli hastaneler için belirli projeler dâhilinde çalışmalar yapıldı.

Recep Akdağ Bakanımından Allah razı olsun. Ben de o dönemde Kayseri Devlet Hastanesi Başhekimiydim ve 7 ilin de Koordinatör Başhekimiydim. Pek çok olayı birlikte çözdüğümüzü de ifade etmek istiyorum.

O anlamda şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Şu anda da sağlık çalışanlarının problemleri var mı? Var. Bunu kabul etmek lazım. Biz zaten o problemleri tespit edip bunların üzerine gitmek için buradayız, hep beraber, birlikte. Kavganın hiçbirimize yararı yok arkadaşlar. Hepinizin fikirlerine saygılıyım. Pek çok değerli arkadaşımın ifadelerinden, konuşmalarından çok şeyi gerçek anlamda da takdir ettiğimi ve doğruladığımı da söyleyebilirim. Mesela -örnek verdim- beş dakikalık bir randevu sistemi olmaz; hiçbir zaman bunu kabul etmemiz, doktor olarak kabul etmemiz de mümkün değil zaten. Halkı küçümseyerek, halkı kötüleyerek de hiçbir yere varamayız. Bizim, o insanlara en iyi şekilde sağlık hizmetini verebilmek adına ne gerekiyorsa onu yapmamız gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Sağlıktaki şiddete gelince, tabii, bir pandemi dönemi atlattık, bırakın pandemi dönemini, ben 1990 yılında ihtisası almış oldum yani genel cerrahi uzmanı olarak Kayseri Devlet Hastanesine atandım, nöbetlerimin hepsinde bir kavga olurdu arkadaşlar. Hatta bir kavgayı anlatayım size: 3 genç geldi, birisi ağzı burnu -tabiri caizse- hoşaf şekilde, kanama falan devam ediyor, ben de nöbetçiyim, geldi bana: “Doktor, çabuk hastamızı iyi et.” gibi ifadeler... Bir öğrendim ki ben, bunlar 3’ü birden kafa çekerken 2’si bir oluyor, bu 3’üncüye iyi bir dayak atıyor, sonra da alıyorlar hastaneye getiriyorlar. Ben bunu öğrenince de iyi bir fırça çektim bunlara ama fırça çeker çekmez, birisi oradaki sedyeyi kaldırdı, yere çarptı, tabii, ben polisi hemen çağırdım falan, onları şey yaptım. Yani şunu ifade etmek istiyorum: Şiddet her zaman var. Bizim bu şiddeti el birliğiyle çözmemiz lazım; kadına şiddeti de böyle, yine, çocuğa şiddeti de böyle, hayvana şiddeti de böyle. Şiddetin hiçbirini kabul etmemiz mümkün değil arkadaşlar. Biz birlik beraberlik içerisinde... Ben sizin ifade etmiş olduğunuz doğru şeyleri elimin tersiyle itersem doğru bir hareket yapmış olmam. O açıdan, bizim bunu önlememiz açısından, bu sıkıntıları ortadan kaldırmamız açısından güzellikleri birlikte tartışacağız, tartışalım, uzun uzun tartışalım. Allah razı olsun, bakın, zaman zaman bazı komisyonlarda konuşma süreleri vardır. Sayın Bakanım, Başkanımıza teşekkür ediyorum, Başkanımıza, hiçbir konuşmayı, hiçbirimizin sözünü kesmeden herkes gönlünce kafasındakileri, ifade etmek istediği her şeyi ifade etti; o açıdan da kendisine teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, o dönemde mesela, biz “Doktor sayımız az.” diye ifade ederken pek çok kişinin “Türkiye’de doktor ihtiyacı yok.” dediğini de ben hatırlıyorum. Doktor sayısı o zaman belli sayıda, çok az bir sayı olduğunu ifade edilirken doktor sayısının çok olduğu da ifade edildi.

Aile hekimliği... Aile hekimliği müessesesi kolayına kurulmadı. Yine, o dönemde, İngiltere’de aile hekimliğini inceleyen 6 başhekim orada Sayın Bakanımız görevlendirmişti, ben de gittim, ben de orada gördüm. Oradaki aile hekimliği sisteminin çökmüş olduğunu, daha doğrusu, aile hekimliği sistemi çökmemiş, tam tersi, hastaneler çökmüş, hepsinin zarar eden bir kurum hâlinde olduğunu ifade ettiler ama aile hekimliği sistemi bazı hastanelerden... Orada da el altından, bir yerde “rüşvet” demek belki yanlış olacak ama belirli...

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Müdahale etmek istemiyorum ama eski...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – O dönemi anlatıyorum ben, eski dönemi, oradaki şeyleri anlatıyorum yani geçmiş dönemden, nereden nereye geldiğimizi anlatmak istiyorum. Onun için, onlardan bahsediyorum, yoksa hayat hikâyemden falan bahsetmiyorum. Kimse yanlış anlamasın.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Şöyle: Müdahale etmeyelim de İngiltere de iyi bir örnek değil ya, oradan aile hekimliğini aldınız da.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok, işte, ama bakın, şöyle: Almadık, biz orada inceledik, sadece onu almış değiliz. Şimdi, aile hekimliği üzerinde de çok çalışmalar yapılarak belli yere geldi, eksik olanlar oldu. Bir ara nöbet kondu, hepsi itiraz etti. Ya, bunların düzenlenmesi gerekiyorsa hep beraber, el birliğiyle yapalım Burhanettin Bey yani ben bunu savunmak adına söylemiyorum, tespit adına.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ben müdahale etmek istemiyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok yok, tespit adına bunu söylüyorum çünkü evet, bir sistemi koyarsınız, sistemin eksikliklerini görerek siz farklı şekilde şey yapabilirsiniz.

Bakın, hastaneler birleştiğinde, Sayın Bakanım da hep ifade eder “Berlin duvarlarını yıktık.” diye, evet, o Berlin duvarlarının ilk başlangıcını biz Kayseri’de 2 hastane arasında... Devlet hastanesiyle, SSK hastanesinin duvarları yan yanaydı, arada –bak, sizi temin ederim- 1,5 metre duvar ve 1,5 metre de tel örgü vardı. Ya, kimi kimden koruyoruz? Aslında bu, zihniyeti ifade ediyor. Ben orayı yıktığım da halka mikrofon tuttular; bakın, bir taksi şoförü, o zaman hiç unutmuyorum “Ya, işte, devlet hastanesi ile SSK hastanesinin arasındaki duvar yıkıldı, ne düşünüyorsunuz?” diye sordular, o kadar tarihî bir cevap verdi ki adam, şunu dedi: “Ya, duvarlarının yıkılması benim için bir şey ifade etmez, ben ne zaman istediğim hastaneye gidip muayene olursam işte, duvarlar o zaman yıkılır.” Evet, biz onu gerçekleştirdik arkadaşlar. Onun için, şunu ifade ediyorum: Bizim, burada sağlık çalışanlarına karşı şiddet var, bu şiddeti en aza nasıl indirebiliriz, yok edebiliriz bunu birlikte, beraber hareket ederek götürmemiz lazım. Bir tane tuğladan duvar olmaz, pek çok tuğladan duvar olur, eğer biz duvar örnek istiyorsak sizin önemli olan fikirlerinizi de almamız gerektiğini ifade ediyorum ve bu şekilde buna bir çözüm getirmemiz gerektiğini de ifade etmek istiyorum.

Tabii, Mesleki Sorumluluk Kuruluyla ilgili pek çok arkadaşımız konuştu. Tabii, aslında, özellikle Murat Bey olsaydı, ben ona şunun için sormuştum: “Bir profesör, doçent” diye ifade etti, 7 kişiden kuruluyor. Yani arkadaşlar, hepimiz insan gücüyle çalışıyoruz; profesör de yıllarını vermiş, akademik kariyer yapmış, doçent de aynı şekilde, ben burada, şahsım adına şunu önermek istiyorum Değerli Başkanım: Şimdi –atıyorum- oradaki, kuruldaki profesöre ve doçente saygım sonsuz, hiçbir şey demek istemiyorum ancak mesela, ben cerrah olarak eğer ben bir hata yapmışsam bunu, oradaki profesör arkadaşımızın benim cerrahi olarak hata yapıp yapmadığını net değerlendiremeyeceği kanısındayım yani bir ortopedistin kalkıp cerrahi alanda fikir yürütmesi bence doğru olmayabilir. Bu, şöyle bir şeyle değiştirilebilir: “O hata yapan kişinin, uzman veyahut da bir profesör tarafından değerlendirilmesi...” diye bir madde belki konulabilir.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – İlave edelim onu.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Edelim, bak, ben bunu öneriyorum. Biz bu önerileri göndereceğiz zaten.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Bizim o konuda bir önergemiz var efendim.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Maddenin içine ekleyelim alt komisyon olarak.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Sayın Başkanım, işin niteliğine göre komisyona...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Önergemiz var bu konuda.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – İsmail Bey’in konferansına döndü Sayın Başkanım.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Evet, biraz öyle oldu.

Sayın Başkan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Buyurun.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – İşin niteliğine göre ilgili farklı bir şeyi çağırabiliyorlar. Mesela “ortopedist” dediniz veya “anestezi uzmanı” dedi bir başka arkadaşımız...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ha, bu çağırılabilirse tamam.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Tabii, tabii. Yani orada kısıtlayıcı bir şey yok.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Bu, zaten Yüksek Sağlık Şurasıyla aynı, Yüksek Sağlık Şurasından farkı yok ki bunun, sadece rücu var.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Evet, değerli arkadaşlar, bitiriyorum. Konferansım değil...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlarımıza pek müdahale etmedim, İsmail Bey, bitirir misin lütfen.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Peki efendim.

Değerli arkadaşlar, ben şunu ifade etmek istiyorum: Burada hepinizin fikrine saygılı olduğumu bir kez daha söylemek istiyorum ama bizim Türkiye Cumhuriyeti Bayrağı altında yaşadığımız önemli hassasiyetlerimiz vardır. Bu hassasiyetlerimize de herkesin uymasını temenni ediyor, hepinize saygılar sunuyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ediyorum.

Sözü Fikret Bey’e veriyorum.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Ne sabırlı Komisyonmuş.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Şöyle oluyor arkadaşlar, beni bağışlayın lütfen... Arslan Bey, hepimiz öyleyiz, konuşurken başkalarının sabretmesini istiyoruz, başkaları konuşurken hepimiz için de sabretmek zor oluyor.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Aynen sıra bekleyen hastalar gibi diyorsunuz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Biraz öyle oluyor herhâlde.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Başkanım, sigorta hastanesi, devlet hastanesi, duvarlar, tel duvarlar, örgütler, taksi şoförleri... Ne demedi ki.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sen çabuk unutmuşsun da sana hatırlatmak istedim.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Teşekkür ederim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Unutmuşsun, yaş geçmiş.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hiç sorma.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Fikret Bey, buyurun.

FİRKET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Tabii, bir muhalefet partisi milletvekili olarak değil, bir hekim olarak, meslektaşınız olarak ben konuşacağım, o şekilde almanızı isteyeceğim. Belki bazı konuşmalar sizin için farklı olabilir.

Sağlıkta şiddetle ilgili konuşuyoruz genellikle. Tabii, sormak istiyorum: Bu sağlıkta şiddet ne zaman gündemimize girdi? Yani bu kadar yoğun şekilde ne zamandan itibaren biz konuşuyoruz? Bunun cevabı belli: AKP iktidara geldiğinden bu yana sağlıkta şiddet artık bizim gündemimize girmiştir. Daha önce var mıydı? Evet, olabilir ama münferit; sistematik şekilde sağlıkta şiddeti AKP’nin sağlık yönetimi döneminde görüyoruz.

Şimdi, biraz önce ifade ettiniz, “Sağlıkta şunları yaptık, efendim, Sağlıkta Dönüşümde bunları yaptık.” Sağlıkta şiddeti konuşuyor olmamız dahi sağlık sisteminin yanlışlığının göstergesidir yani şu toplantı dahi bizim sağlık sisteminin doğru gitmediğini gösteriyor. Eğer doğru bir sağlık sistemine sahip olmuş olsaydık şiddeti konuşmazdık, şiddeti konuşmazdık. Bakın, bu tespiti de yapalım.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Konuşuruz, şiddeti her zaman konuşacağız da.

FİRKET ŞAHİN (Balıkesir) – Hayır, yok, konuşmuyorduk İsmail Ağabey.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Her türlü şiddeti konuşacaksın.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, şimdi, Sevgili Ağabeyciğim, bakın, “ağabey” diye hitap ediyorum çünkü ikimiz de tıp fakültesinden mezun olduk.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ediyorum, sağ ol.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – O yüzden “ağabey” diye hitap ediyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben de “güzel kardeşim” diyorum sana.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Öğrenciyken, tıp fakültesindeyken, öğrenciyken, asistanlık dönemimizde şiddet yoktu sevgili ağabeyciğim, yoktu, şiddet yoktu, Allah için yoktu.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Allah Allah! Hangi ülkede yaşıyoruz acaba?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yoktu, hayır yoktu, sevgili hocam, yoktu.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yapmayın ya!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, Sağlıkta Dönüşümle birlikte -onu söylüyorum- sağlıktaki şiddet sistematik hâle gelmiştir. Sağlıkta Dönüşüm, sağlıkta dönüşüm hâline gelmiştir, şu anda geldiğimiz noktada sağlıkta çöküş noktasına geliyoruz.

Sağlıkta şiddetin en önemli gerekçesi, şu anki Sayın Sağlık Bakanı Fahrettin Koca’nın da ifadesiyle, bakın, hekim arkadaşlara 14 Martta mektup yazdı, ne dedi? “Hekimliğin itibarı, saygınlığı azalmıştır.” dedi. Bunu tıp fakültesi öğrencisinden hocasına kadar herkes söylüyor. Evet, sağlıkta şiddetin asıl gerekçesi hekimliğin itibarının, mesleki itibarının yerle bir olması ve saygının ortadan kalkmasıdır. Kimse saygı göstermediği için bu mesleğe ondan dolayı şiddet uygulanıyor. Sağlık sisteminin tüm hatası, efendim, hekime tahvil ediliyor ve onun kabahati şiddet olarak hekime yansıyor.

Peki, sağlıkta şiddetin bu kadar artmasının diğer bir gerekçesi nedir? Sağlık yöneticilerinin söylemleri. Biraz önce Sayın Başkan itiraz etti. Kendisi, efendim, ne demişti? “Hekimler hastanın cebinden elini çeksin artık.” diye bir ifadesi oldu. İtiraz ettim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, ben böyle bir şey söylemedim Değerli Vekilim, aynı şeyi neden tekrarlayıp duruyorsunuz? Yapmayın ne olur!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Söyleyeceğim bir dakika, efendim, söyleyeceğim bir saniye.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Çok ilginç ya!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkanım, ben sizin Bakanlığınız döneminde ben devlet hastanesinde bir uzman hekim olarak görev yapıyordum ve aynı zamanda da o ilin Tabip Odası Başkanı olarak görev yaptım. Bir televizyon programında...

Bakın, benim kendi çocuğum ilkokul 4’üncü sınıf öğrencisiydi, çok iyi hatırlıyorum. Siz – zannediyorum, herhâlde Haber Türk veya CNN’di- öyle bir anlattınız ki... Şimdi size hatırlatacağım. Erzurum’dan Muş’a giderken arabayla yolda bir yaşlı teyze veya amcaya alıyorsunuz, efendim, işte “Nedir şikâyetin?” falan “Oğlum, işte ,amcan ameliyat olacak, ineği satmak zorundayız, doktor para istedi.” diye bunu anlattınız böyle ve hekimleri o kadar karaladınız ki ben bir ara kendi çocuğumla göz göze geldim, benim çocuğum -bana bakış- “Benim babam hırsız, hastalara kötülük yapan birisi.” gibi algıladı. İnanın o acıyı...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sayın Milletvekilim, şahsiyet yaptığımız müddetçe...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, hayır, hayır efendim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika, bütün arkadaşlarımız...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Müsaade edin, anlatayım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bütün arkadaşlarımız...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, anlatayım Sayın Başkan.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Siz bir şey anlatmıyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben anlatıyorum, hayır, anlatıyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Siz Komisyon Başkanının şahsiyetiyle oynuyorsunuz, buna müsaade etmeyeceğim.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hayır, şahsiyet değil. Sizin davranışınız...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Az sonra cevabını vereceğim size.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Efendim, söyleyeceğim, bir dakika, tamam, müsaade edin, söyleyeceğim.

Bakın, Allah büyük, bu milletvekilliğini nasip etti, sizin yüzünüze karşı da bunu söylüyorum, işte, bakın, kendi evladında benim yaşadığım, hekim olarak yaşadığımı söylüyorum. Hekimlerin çocuklarına, babalarına, annelerinin hırsız olduğu efendim, hastalara kötülük yaptığı hakkında bir imaj yerleştirdiniz, açık konuşayım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – O sizin kanaatiniz ve yanlış bu.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, söylüyorum: Siz Bakan olarak bunu yaparken Genel Başkanınız “Doktor efendi dönemi bitmiştir.” dedi, hatta geçtiğimiz hafta da “Varsın giderlerse gitsinler.” dedi. Bunu dedikten sonra, siz istediğiniz kadar buraya kanun teklifi getirin, sağlıkta şiddeti önlemeniz mümkün değil.

Mesleki itibarı yükseltmeniz lazım. Sizin hekimlere tekrar saygınlığını kazandırmanız lazım. Bunu Sağlık Hizmetleri Kanunu’ndan alıp da buraya, efendim, CMK’nin içine koymanız, yok katalog suçu... Ben şiddet uygulayacak bir insan yapısıysam kanun nerede olursa olsun hiç umurumda değil, ben o şiddeti uygulamam çünkü saygı duymuyorum ben yaptığı mesleğe; onu söylemek istiyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok, saygı değil...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Peki, bakın, şimdi: Sağlıkta şiddete neden olduk mu? Olduk. Sağlıkta şiddet sonuç itibarıyla, şu anda geldiğimiz noktada şiddetin de ötesinde vahşete dönüştü.

Bakın, Bilkent Hastanesinde geçtiğimiz yıl bir hekimin boğazı kesildi değil mi? Ve o hekim hekimliği bıraktı, hekimliği bıraktı. Peki, madem sistem bu kadar iyiye, sağlıkta dönüşüm bu kadar iyiye hekimler neden istifa ediyorlar? Biraz önce birtakım parametrelerden, anne ölümlerinden bebek ölümlerinden bahsettiniz. Hekimler neden istifa ediyor? Neden yurt dışına gidiyor hekimler? Neden mesleki beceri ve niteliği yüksek olan hekimler kamudan ayrılıp da özel sektöre ve yurt dışına gidiyorlar? Tıp fakültesi öğrencileri, bakın, yüzde 1’lik dilimle fakülteye giriyorlar, aileleri, kendileri gurur duyuyorlar ve 3’üncü sınıfa gelmiş tıp fakültesi öğrencileri neden acaba tıp fakültesini bırakıyorlar, neden bırakıyorlar? Neden tıp öğrencileri uzmanlık eğitimi almak istemiyorlar? Neden TUS kontenjanları boş kalıyor? Neden tıp fakültesinden mezun olan kişiler, yabancı dil öğrenip de yurt dışına gitmek istiyor? Neden hekimler umutsuz ve mutsuz? Hekimler neden eylem yapmak durumunda kalıyor? Bakın, Sağlıkta Dönüşümün sonucu bunlar. Hekimler neden özlük haklarına... Bakın, sizler de hekimsiniz, hekimler genelde, mesleklerini parayla yan yana getirmekten -özür dileyerek söylüyorum- nefret ederler, konuşmak istemezler parayı. Neden hekimler şu anda özlük haklarıyla ilgili eylem yapıp da özlük haklarını dile getirmek zorunda kalıyorlar? Siz de hekimsiniz, biz parayla konuşmak istemeyiz çünkü insan hayatının parasal karşılığı olmadığını biliriz çünkü biz, içimizden refleks olarak her zaman insana yardım etmeyi ve insanı yaşatmayı amaç edinen bir mesleğe sahibiz, vicdanlı olması gerekir

hekimin böyledir. Sistem iyiye, 65 ila 72 yaş arasındaki hekimleri neden yeniden göreve çağırıyorsunuz Sayın Bakanım? Bu bizim sorunumuz değil mi? Bakın, 72 yaşındaki, 65 yaşındaki... İsmail Ağabey, cerrahsınız sizler, bakın, bir cerrahın 50 yaşından sonra performansı düşer. Ben de cerrahım, gözün görmez, elin titrer. 65, 72 yaşındaki hekimlerden ne bekliyorsunuz? Bir şey beklemeyin. Bir sürü malpraktis, bir sürü komplikasyon çıkacak. Bakın, sistemin geldiği nokta... Neden ihtiyaç duyduunuz? Çünkü genç, yetenekli hekimleri kaybettiniz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – 72 yaşında nerede çağırdık?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Neden sağlık sisteminin içine şirketleri yerleştirdiniz? Neden şirketler girdi sağlık sisteminin içine? Kamuya neden ortak ettiniz bu şirketleri? Özel hastane sayıları neden bu kadar çok arttı? Bakın, bir örnek vereceğim size: 2002’de iktidara geldiniz, Sağlık Bakanlığının kendi verilerini, 2019 verileriyle karşılaştıracam 2002 ve 2019. Sağlık Bakanlığı hastanesi sayısı 2002’de 774.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yatak sayısı neydi?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Söyleyeceğim, bir saniye müsaade edin. Sağlık Bakanlığının hastane sayısı 2002’de 774, 2019’da 895, artış oranı yüzde 15 Sağlık Bakanlığının.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Az mı?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – 15. Bakın, iktidarınız boyunca kamu hastanesi, Sağlık Bakanlığının hastane sayısı artış oranı yüzde 15. Özel hastane ne kadar artmış? İktidara geldiğinizde tüm Türkiye’de 271 tane özel hastane varmış, 2019’da 575 olmuş, tam yüzde 112 oranında artmış. Bakın, kamu hastanesi yüzde 15, özel hastane yüzde 112, yüzde 100 daha fazla. Yatak sayısını da söyleyeceğim. 2002’de Sağlık Bakanlığının yatak sayısı 107 bin -küsurları söylemeyeyim- 2019’da 143 bin olmuş, yüzde 33 artarken Sağlık Bakanlığının yatak sayısı, özel hastanenin yatak sayısı 18 binken 51 bin olmuş, yüzde 178 artmış. Yani siz şirketleri sağlık sistemine ortak etmişsiniz, halkın aldığı sağlık hizmeti üzerinden de şirketlere para kazandırmışsınız. Bunun en tipik örneği de efendim, şehir hastaneleri. Biraz önce ifade ettiniz, İngiltere’de sistem çöktü. Evet, İngiltere’de sistem çöktü. İngiltere’deki sistem işte aldığınız şehir hastanesi sistemiydi.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok, değil.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Orada sağlık hizmetini veren Carillon isimli şirket iflas etti ve çöktü. Bunu İngiltere Sayıştay’da zaten söylüyor ve 2018’den sonra hiçbir yatırıma izin vermediler kamu özel iş birliği ortaklığıyla ilgili ve size buradan soruyorum: Neden şehir hastaneleri üzerinden vatandaşın soyulmasına izin veriyorsunuz?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – 2018’de...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ve neden bu soygunu önlemiyorsunuz? Bir gün, ben size teklif ediyorum, bakın, buradan söylüyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Tamam et teklifini sen.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bir gün toplanalım, şehir hastanesi maliyetiyle ilgili ben size bir sunum yapayım, kendi rakamlarınızla ilgili ve tartışalım. Tartışalım, bak, aynı vatanın evladiyız.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ya, rakamlara boğuluyorsun, rakamlar yanlış.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Doğru olan nedir peki?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Çocuklarımızın geleceği ipotek...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Aldığın hizmete bakacaksın şehir hastanelerinde ya!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Müsaade edin ya, müsaade edin.

Bakınız, vereceğim rakamlar tamamen sizin kendi Bakanlığınızın rakamları, Cumhurbaşkanlığının vermiş olduğu rakamlardır, hiç kendimizden bir rakam vermeyeceğim. Bana müsaade edin, ben size on beş, yirmi dakikalık şehir hastaneleriyle ilgili bir sunum yapayım, ondan sonra tartışalım. Doğru neyse bilelim, ben yanılsam bana da söyleyeyin. Ben diyorum ki Sayın Başkana “8 kat daha fazlaya mal olmuştur şehir hastaneleri.” Sayın Başkan da Genel Kuruldaki Sağlık Bakanlığı görüşmelerinde yanıma geldi, efendim, bana dedi ki: “Sayın Vekilim, sizin dediğiniz gibi 7-8 kat değil, şehir hastanesi maliyeti sadece 3 kat daha fazlaya oldu.”

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Olabilir, o bir ergi.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Evet söylediniz. Ya, tartışalım, İsmail Bey, bakın...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sen kullanmayabilirsin ama biz onu kullandık. Kamu özel ortaklığıyla çözdük bu işi, doğru değil mi?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – 3 kat maliyet doğru, değil mi?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sizce doğru değil, bizce doğru.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sevgili Ağabeyciğim, şimdi şunu söylüyorum: Bakın, ne siz başka bir ülkenin milletvekilisiniz ne biz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Doğru.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hepimiz, bakın, bu ay yıldızlı bayrak için, bu ülke için çalışıyoruz. Söylüyorum doğrusunu.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sizce doğru değil, bizce doğru.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Söylüyorum.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – 7 kat da doğru.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, bizim iddiamız, çok ağır şekilde zarar ediyoruz, kendi rakamımızı söylüyoruz; siz de bizi ikna edin, biz de sizi ikna edelim; konuşalım, bunu söylüyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – İkna edecek bir durum yok. Biz bu şekilde devam ediyoruz, kamu-özel ortaklığı bizim için bir çıkış yoluydu, biz bunu yaptık, sonra da şimdi tekrar genel bütçelerle yaptık.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Tamam, onu söyleyeyim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – O zaman için öyleydi, şimdi de böyle.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ona geçmekle iyi yaptınız.

İSMAİL TAMER (Kayseri) - Mesele yok.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Peki, söyleyeyim. Bu geniş bir konu ama özetle şöyle: Rakamlara bakarsanız, Sağlık Bakanlığının son üç yıldaki bütçesinin en az yüzde 20’sini şehir hastanelerinin ödemeleri alıyor ve Sağlık Bakanlığı...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Şehir hastaneleriyle ilgili doğru bilgileriniz yok.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Söyleyeceğim işte, tartışalım.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok ama yalan söylüyor veya da...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ya, şimdi, İsmail Ağabey, bu çok ayıp bak.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – “Yalan” demeyeyim, özür diliyorum.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Benim bunu kabul etmem mümkün değil.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Fikret Bey, bir dakika... Özür diliyorum.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben belgelerle konuşuyorum, ben bunu kabul etmem, açık söyleyeyim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – “Yalan” konusunda özür diliyorum, yanlış söylüyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, sert konuşurum ama “yalan” lafı uygun değil.

Ben, Sağlık Bakanlığının ve sizin Cumhurbaşkanınızın rakamıyla söylüyorum size.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yanlış.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bana müsaade edin.

Sayın Başkan, burada bakın, dilekçe de verdim, bir gün şehir hastanelerini burada konuşalım.

Peki, devam edeceğim. Bakın, Sağlık Bakanlığı son üç yıldır -Bakan Yardımcımız burada-fonksiyonel olarak yüzde 80 bütçeyle çalışıyor, yüzde 20'si otomatikman yok zaten, şirketlere veriyorsunuz, şehir hastanelerine ve bakın, 5 tanesi inşaat hâlinde, şimdi onları da hizmete aldığınız zaman en az yüzde 35'ini alacak bütçenin ve o yüzden, sağlık çalışanlarının özlük haklarını veremiyorsunuz. İşte o nedenle bu sıkıntıları yaşıyoruz. Ben burada israfı önlemek için söylüyorum, ben burada gelecek nesillerin sağlık hakkını savunmak için söylüyorum. O yüzden “Konuşalım, doğrusunu bulalım.” diyoruz, o yüzden çırpınıyoruz.

Neden devlet üniversitelerinin tıp fakülteleri borç batağında, neden? Bakın, iktidara geldiğinizden bu yana devamlı toplantı yapıyorsunuz, neden onları borç batağından kurtarmıyorsunuz? Çünkü şehir hastanelerine hasta gitmesi, oraların para kazanması gerekiyor da o yüzden. Devlet üniversitelerinin tıp fakültelerini gerilettiniz ve bu nedenle de Türkiye’de Türk tıbbı maalesef gerilemiş durumda.

Neden Refik Saydam Hıfzıssıhha Enstitüsünü kapattınız Sayın Başkan? Bakın, sizin Bakanlığınız döneminde kapandı. Ve o kapatmanız doğruysa şimdi neden açıyorsunuz, şimdi neden açıyorsunuz? Demek ki yanlışlık var, bunu konuşmayalım mı? Bak, ne diyorum? Hepimiz bu memleketin evladınız ya, iki gün sonra bu dünyadan hepiniz göçüp gideceksiniz, çoluk çocuğa daha güzel bir Türkiye bırakmayalım mı? Söylemeyelim mi bunu? Benim çoluk çocuğum acı mı çeksın yani, başka doktorlara mı mecbur kalsın? Bunu ben söylemek zorunda hissediyorum, bir baba olarak söylemek zorunda hissediyorum. Doğru neyse onu tartışalım, birlikte bulalım, birlikte yol alalım. Bakın, sağlık üzerine konuşuyoruz, başka hiçbir şey değil yani sağlığı ben siyaset üstü olarak düşünüyorum yani burada bir muhalefet partisi milletvekili değil; bakın, başlangıçta da söyledim, bir hekim meslektaşınız, bir kardeşiniz olarak söylüyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben de dinliyorum sizi bakın, bir ağabeyiniz olarak seni dinliyorum.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Üslup olarak kendinizi ayarlamak durumundasınız, burada güzel güzel konuşuyorduk, ortamı geriyorsunuz. Bu doğru değil.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yok, yok.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Bakın, sakın konuşursanız, hep meslektaşız, birlikte doğruyu daha net bulabiliriz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Tabii, teşekkür ederim.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Görüşlerimiz farklı ama bu şekilde olmaz. Bu şekilde bakın, benim gibi sakın bir adamı gerdiniz, buna hakkınız yok.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bir saniye... Yok, gerilmeyin.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sakin konuşuyor.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Gerginlik yaratıyor.

KANİ BEKO (İzmir) – Sen bir sakin ol önce, böyle hareket ediyorsun ya, böyle hareket edilir mi? Böyle yapıyorsun ya, el kol hareketi yapıyorsun ya!

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Heyecan iyidir, boş verin.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Heyecan değil bu ya, itham ediyorsunuz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Fikret Bey, anlatacaklarınız daha çok mu?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Var efendim.

KANİ BEKO (İzmir) – Sokak ağzıyla konuşuyorsun kardeşim, sokak ağzıyla konuşuyorsun ya!

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Ben söze girmek istemiyordum ama bak, ortamı gerdiniz Sayın Meslektaşım.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ya, geren bir şey yok, açıklama yapıyor.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Yapmayın bunu.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sevgili Meslektaşım, senin gerginliğin seni ilgilendirir. Bak, senden başka kimse gerilmemiş.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Sen geldin, şu an ortamı gerdin.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Müsaade edin, ben gergin değilim, gayet sakinim.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Sakin konuş.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Gayet sakinim ama sen geriliyorsun.

KANİ BEKO (İzmir) – Burada güzel güzel dinliyoruz, ne kadar güzel ya.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Neden vatandaşlarımız hastaneden randevu alamıyorlar? Bakın, ara verdiniz, inan, kendi seçim bölgemden vatandaş aradı “Hematolojiden randevu alamıyorum, bana yardımcı olabilir misiniz?” diye. Her gün, bunun gibi -ben tabii, bir hekim milletvekiliyim- inanın, ben yüzlerce telefon alıyorum, randevu ayarlamaktan artık gına geldi, sekreter bunaldı zaten. Hepiniz de aynı şekildeyiz, eminim. Hatta bir çalışma yapalım isterseniz, Sayın Bakanın sekreteryasına bize gelen hastaneyle ilgili randevuları iletelim, Mecliste hastaneyle ilgili randevu talebi günde kaç tane geliyor, bir istatistiğine bakalım.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ya, Fikretçiğim, randevuyla ilgili dedim ya ben.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Neden tetkikler çok uzun süre alıyor ve yaptıramıyor vatandaş? Neden tıbbi malzemeler bulunamıyor ve neden ameliyatlar yapılamıyor?

Bakın, riskli ameliyatlar... Benim kendi branşım kulak-burun-boğaz; bir larinks -gırtlak- kanseri ameliyatı genelde kamu kurumlarında değil, özel hastanelerde yapılıyor ve en az 150, 200, 250 bin lira paraya mal oluyor vatandaşa. Parayı bulan yaptııyor, bulamayan -ben şahit olduğumu söyleyeyim- aldı, babasını evine götürdü, evinde kanserden öldü. Bunlar oluyor şu anda ve neden? Neden SMA’lı çocuklar tedavi olamıyor, aileleri neden bu şekilde kampanya düzenlemek durumunda kalıyor? Bu bizi ilgilendirmiyor mu Sağlık Komisyonu olarak? Ben sokaklarda SMA’lı çocukların afişlerin görmekten utanıyorum. Pazar yerine gidiyorum, tezgâh açmışlar “SMA’lı çocuğa yardım” diye, bu bizi ilgilendirmiyor mu? Ayıp değil mi bu ya? Türkiye’ye yaklaşıyor mu bu?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – SMA’lı çocuklara yardım ediliyor mu? Geçmişte böyle bir yardım yapıyor muydu?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bir dakika... Her yerde SMA'lı çocuklarla ilgili kampanya var, bu Sağlık Bakanlığı toplasın aileleri, neyse, bunları ikna etsin... Bu bizim ayıbımızdır arkadaşlar, onu söylemek istiyorum.

Bakınız, bir pandemi yaşıyoruz. Geçtiğimiz yıl, 2021 yılı pandeminin en can alıcı noktasıydı, 80 bini aşkın insanımız öldü, milyonlarca insan da hasta oldu, bir sürü sorun yaşadık. Peki, 2021 yılında, geçen yıl neden Sağlık Komisyonu bir kez dahi toplanmadı? Neden duyarsız kalındı? Sayın Başkan, bunu söylediğim zaman siz alınıyorsunuz. Bakın, dilekçeyle başvurduk, meslektaşınız olarak sizi aradım; niçin toplayıp da konuşmadınız? Bakın, birikiyor çünkü. Sonra sayın meslektaşım geriliyor, gerilmeyin.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – İtham ediyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – İtham etmiyorum, söylüyorum.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Sevgili Meslektaşım, itham ediyorsunuz ve gerginsiniz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Değilim kardeşim, niye gergin olayım ya?

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Geriliyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yok canım, ne gerileceğim ya, Allah Allah, ben sanki ilk kez mi konuşuyorum?

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Bağıra bağıra konuşuyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ya, bu benim hitabet şeklim, sizin Genel Başkanınız demiyor mu “Öfke de bir hitabet sanatı.” diye.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Neyse, dinliyoruz; bana bağır, bana; boş ver, bu tarafa bağır.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hayır, arkadaş alınıyor, ondan.

Şimdi, şöyle diyeceğim: Bu Anadolu topraklarında hekimlik AKP döneminde olmadığı kadar değer kaybetmemiştir, açık konuşayım; şu an yerlerde sürünüyor.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – O senin görüşün.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bakın, hekimliğe –siz de hekimsiniz- genelde çocuklar özenirdi annesinden, babasından; hekim olurdu. Hiçbir hekimin çocuğu çocuğu özenip de hekim olmak istemiyor; aksine, anne, baba “Aman, çocuğum hekim olmasın.” diyor. Hepimiz yaşıyoruz bunu, hepimiz yaşıyoruz; ben de yaşadım. Biz 3 kardeşiz, 3’ümüz de tıp fakültesi mezunuyuz. Bakın, benim büyük kardeşim profesör, küçük doçent, ben buradayım yani sonuç itibarıyla, bizim hiçbir çocuğumuz olmak istemedi çünkü gördüler yani sadece ben değil. Şunu söylemek istiyorum: Tabii, gerçekler, birtakım sıkıntılar vardır. Sonuç itibarıyla, geldiğimiz noktada sıkıntılar olduğu için burada konuşuyoruz ve tarih bu sıkıntılara sebep olan siyasetçileri ileride nasıl anacak, onu hep birlikte göreceğiz.

Şimdi, Sayın Başkan, elçiye zeval olmaz ama hekim arkadaşların bana inanın, yıllardır söylediği bir şey var, bunu iletmemi söylüyorlar size. “Elçiye zeval olmaz.” diye de söylüyorum, lütfen de yanlış anlamayın. İnanın, cumhuriyet tarihinin en sevilmeyen Sağlık Bakanı olarak sizi ilan ediyorlar, açık konuşuyorum ve hatta ve hatta bakın, şahit olduğum bir nokta daha var, diplomasının üzerinde Bakan olarak sizin imzanız olan hekimlerin bir kısmı inanın, bu görevden gittikten sonra diplomalarında sizin imzanızı görmemek için başvuruda bulanacaklarını söylüyorlar ve açıkçası, sizin yerinizde ben olmak istemezdim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Gözlerim yaşardı doğrusu, gözlerimi yaşarttınız(!)

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Söyleyeceğim, bir saniye müsaade edin.

MUSTAFA ESGİN (Bursa) – Ama bu çok yanlış.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Biraz konuşsun şimdi, cevaplarını fazlasıyla alacak birazdan.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Tamam, olur, hayhay.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ama dinleyeceksiniz bakın.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Dinleyeceğim tabii, buradayım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bakın, ben sizi sabırla dinliyorum...

SELİM GÜLTEKİN (Niğde) – Bu kadar boş muhabbet olmaz ya!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Fikret Bey, ben sizi sabırla dinliyorum, siz de beni sabırla dinleyeceksiniz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben hekim arkadaşların görüşlerini ifade ediyorum, “Elçiye zeval olmaz.” dedim bakın.

SELİM GÜLTEKİN (Niğde) – Bu kadar boş muhabbet olmaz!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sonuç itibarıyla, birtakım yanlışlıklar olmuştur.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Fikret Bey, deminden beri...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Genel söylüyorum, müsaade edin ya.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ama deminden beri şahsiyetle uğraşıyorsunuz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Fikret Bey, yeteri kadar sabrettim. Bakın, bu komisyonlar şahısların birbirine hücum edecekleri yerler değil. Siz bu Komisyonu bununla neden meşgul ediyorsunuz? Ne hakkınız var!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Söylüyorum, bir saniye... Bağlamak istediğim noktaya geliyorum, bir saniye.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Lütfen konuşmanızı bitirir misiniz?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sabahtan beri şahsiyetlerle ilgili konuşuyorsunuz ya!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bu kanun teklifini konuşmuyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sonuç itibarıyla, birtakım yanlışlıklar olmuştur...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Propaganda yapıyorsun ve provokasyon yapıyorsun.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, siz şu an gererek tansiyonu yükseltmeye çalışıyorsunuz, farkındayım yaptığımız şeyin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sen geriyorsun deminden beri canım. Kanun teklifini konuş.

SELİM GÜLTEKİN (Niğde) – Bak, tahrik ediyorsun, ondan sonra da diyorsun ki...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Tahrik etmiyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Niye şahsiyetle uğraşıyorsun? İç Tüzük’ü aç, konuş bakayım, şahsiyetle uğraşabilir misin?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ya, arkadaşlar, şahsiyetle uğraşıyorsun deminden beri ya, geldin geleli...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yazık ya, yazık; bu kadarı fazla ya! Fazla bu kadarı kardeşim!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Arkadaşlar, eleştirinizi yapın ama bu şahsına yönelik kurduğunuz cümleyi kabul etmiyoruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Tekrar al onu Fikret. Fikret Bey, al onu.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Peki, söylüyorum şimdi...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ya, bütün genellemelerde, çocuğundan başladın duygusallığa, ondan sonra Başkanın şahsiyetine...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bir saniye... Ayıp ya, bu kadar olmaz ya!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Böyle bir yasa çıkarıyoruz, konuşuyoruz, yasayı konuş, eleştirini yap ama kişinin şahsıyla oynama. Kabul etmiyoruz.

KANİ BEKO (İzmir) – Etyemez, notunu al da söz hakkı aldığın zaman konuşursun.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Hayır, söz hakkıyla alakası yok. Ben söz hakkı almıyorum ki konuşmak isteyen arkadaşlar konuşsun, biz dinleriz.

KANİ BEKO (İzmir) – Tamam da ama sözünü bitirsin.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Fikret Bey, toparla. Hakaret, resmen hakaret, bu olmaz ya!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Başkanın şahsına sürekli, bak sürekli sorti yapıyorsun. Tahrik etme. Ayıp ya!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Vekil, durur musun?

Sonuç itibarıyla, sağlık sisteminde yoğun şekilde sıkıntı olduğu bir gerçektir, gerçektir. Hem hekimler açısından -ki konuşmamız, zaten toplantı budur- hem de hasta açısından.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sana göre.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sağlıkta dönüşüm programı bir fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Artık onun acılarını hep birlikte çeker hâldeyiz şu anda. Sağlıkla şiddet olsun, malpraktis olsun... Malpraktis yasası da bu dönemde çıkmıştır ve bunu hep birlikte düzeltebiliriz. Her şeyden önce, düzeltebilmek için teşhisi doğru koymak lazım. Yanlışlıkları ortaklaşa konuşup... Ben, burada, sadece, Sayın Sağlık Bakanının geçmişte yapmış olduğu hekimler açısından yanlış olan birtakım noktaları tespit edip hiç olmazsa Komisyon Başkanırken düzeltme şansı olabilir, onu söylemek istiyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Şahsına hakaret ettin.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Orada şahsıyla ilgili değil efendim, söylüyorum ya. Bakın, meslektaş olarak konuşuyorum, diyorum

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Fikret Bey, istirham ediyorum, konuşmanızı tamamlar mısınız?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sonlandırıyorum.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bak, Fikret Bey, kullandığın cümle... “Sevilmeyen adam olarak.” diye laf kullanıyorsun.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bir saniye efendim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Konuşmanızı tamamlar mısınız?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sevgili Vekilim, bakın, ben, Tabip Odası Başkanlığı yapan bir milletvekili olarak hekim camiasının genel kanaatini söylüyorum.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bak, o genel kanaat... Öyle bir şey yok, o senin şahsından ibaret değil ki.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Peki, özel olarak ben sizinle konuşayım, özel konuşayım.

Peki, şöyle tamamlamak istiyorum, müsaade edin: Şiddet konusunda, malpraktis konusunda maddeler geldiği zaman ben teknik olarak konuşma yapacağım, bu genel anlamda bir konuşmaydı.

Şunu ifade etmek istiyorum: Sonuç itibarıyla ülkemizin kötü şeylerini düzeltmek bizim görevimiz. Bir takım yanlışlıklar var mıdır? Vardır. Bu hataları kabul edip doğruları bulmak bizim görevimiz, bizim sorumluluğumuz. Çocuklarımıza daha güzel bir ülke bırakmak bizim sorumluluğumuz. Vatandaşımızın sağlık hizmeti almakta sıkıntıları var mı? Evet var, bunlar bizim sorumluluğumuz. Bakın, ne dediniz? İlaç konusu. “SSK döneminde torba torba ilaç buluyordu.” dediniz. Şu anda ilaç bulamıyor, şu an ilaç bulamıyor. Tabii, bulunmuyor şu anda ilaç. Ayrıntılı kısmı ben daha sonraki kısımlarda söyleyeceğim.

Ben teşekkür ediyorum. Şu an sonlandıracağım konuşmamı. Çok gerildi çünkü anladığım kadarıyla.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Milletvekili, teşekkür ediyorum.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI (Devam)

4.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, Balıkesir Milletvekili Fikret Şahin'in (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki konuşmasında kendisinin şahsiyetine yönelik ifadeler kullandığına ilişkin açıklaması

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, bir Komisyon Başkanı olarak, mutlaka farkındasınız, başından beri hem tarafsız olmaya hem de konuya müdahil olmamaya çalışıyorum çünkü ben burayı yöneteceğim yani vazifem o, beni seçtiniz Komisyon Başkanı olarak. Ama takdir edersiniz ki hiç usulde olmayan bir şeyle karşı karşıyayız, hiç usulde olmayan bir şeyle karşı karşıyayız. Sayın milletvekilimiz, benden önce, şimdi, biraz önce konuşan hatip, milletvekilimiz ağızını her açtığında benim şahsiyetimle ilgili konuşuyor, ben bunun cevabını veririm, hem de çok ağır veririm. Evet, ben, Erzurum gibi bir yerde yirmi seneyi aşkın süre doktorluk yaptım, öğrencilik yaptım, asistanlık yaptım, öğretim üyeliği yaptım ve milletin ne çektiğini ben biliyorum. Siz herhâlde o sıralarda başka bir ülkede doktorluk yapıyordunuz, muhtemelen başka bir yerdediniz, Türkiye’de değildiniz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yo, Sivas’taydım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Benim orada, televizyonda ya da başka yerde anlattığım husus bir senaryo değildi. Ben bir hadiseden bahsettim, yaşadığım bir şeyden bahsettim. Benim...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ama tüm meslektaş...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Lütfen, kesmeyin sözümü, istirham ediyorum. Ya, birazcık medeni olun lütfen. Ya, tartışma üslubu bu değil ki kardeşim.

Şimdi, ben şunlarla karşılaştım: Ben çocuk hekimiyim. Bana ailelerin gelip de asistanken hem de “Hocam -biliyorsunuz, biz beyaz önlüğü giydikten sonra herkes size “Hocam” der, yani internken bile böyle derler- ne olursunuz şu morgdaki çocuğumuzu verin, iki haftadır yatıyor.” dediğini de ben yaşadım. Ben tedavi ettiğim kanserli çocukların annelerinin bir mozaik üzerinde, karton üzerinde yaşadığına da şahidim. Ben raşitizm... Öyle “Anne ölümlerini, bebek ölümlerini falan anlatıyor.” dediniz küçümser bir biçimde.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Estağfurullah.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – “Onlarla ilgili gösterge veriyor.” dediniz.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Küçümsemedi de başka parametreler de var.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, ben 1 yaşında, 2 yaşında, 3 kiloluk çocuklarla yıllarca uğraştım. Malnütrisyon, ishalden, raşitizmden, kızamıktan ölen... 14 yaşında kızamıktan ölen bir Kürt çocuğu için ağladım ben o serviste. Siz bana ne anlatıyorsunuz ya! Siz kimden bahsettiğinizi zannediyorsunuz! Doktorlara şöyle demişim de böyle demişim. Evet, bugün de söylüyorum: Benim meslektaşlarımın da içinde her kim millete zulmederse ben milletin vekili olarak buna müsamaha

edemem. Çürük elmaları temizlemek de Türk Tabipleri Birliğinin işidir, Türk devletinin işidir. Yanlış kişiler yüzünden bütün hekimlerin töhmet altına alınmasına da asla razı olamam. Bakın, ne kadar konuşuyorum.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Aynı fikirdeyim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Lütfen kesmeyin sözümü.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Aynı fikirdeyim, bakın, aynı fikirdeyim burada.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kesmeyin kardeşim sözümü.

Ben, o hikâyeyi çocuklarıma anlattığım zaman benim çocuklarımin gözleri dolmuştu. Sizin çocuklarınız neden size tereddütle bakmış, kendinizi bir sorgulayın.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sizin ifadenizle...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Siz kendinizi sorgulayın işte, acaba ne yapıyordunuz da çocuklarınız sizi sorguladı?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sadece bir camia olarak söyledim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ne yapıyordunuz da çocuklarınız sorguladı? Aynı hikâyeyi benim çocuklarım dinlediği zaman gözleri dolmuştu, bana hiç tereddütle bakmadılar. Kendinizi sorgulamayı öğrenin.

Şimdi, gelelim... Bu şehir hastaneleriyle ilgili olarak da benim ismimi zikrettiğiniz için konuşuyorum, yoksa konuşmayacaktım arkadaşlar, lütfen bağışlayın. Arkadaşlar. hesap kitap bilmeyen insanlar, düz hesabı, bir bakkalın yapabileceği hesabı bilmeyenler bu meseleleri konuşamazlar. Siz bugün bir ev satın alsanız, gitseniz, topraktan bir ev satın alsanız... Topraktan satın alma vardır, daha ev de ortada yok. Evi eğer 500 bin liraya satın alabilirseniz, gidip o evi yirmi beş sene vadeyle bankadan almaya çalıştığımız zaman ödediğiniz fiyat 3 misline çıkar. Bir defa olayın mantığını bilmiyorsunuz, mantığını anlamıyorsunuz kardeşim. Burada, yirmi beş senede ödenen bir para söz konusu. “Paranın valör değeri” diye bir şey var, biliyorsunuz değil mi? Paranın bir değeri var.

Ayrıca, yirmi beş sene boyunca... O hastaneler, yirmi beş senenin sonunda cillop gibi, ilk yapıldığı yılki gibi bize teslim edilecek, Türkiye Cumhuriyeti devletine.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Siz inanıyor musunuz?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika kardeşim...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, bakın, daha iki hafta önce bir rapor yayınlandı.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kardeşim, bakın, bir dakika... Bakın, öyle, dışlerinizi göstererek gülmeyin lütfen.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bitirsin de ondan sonra...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Lütfen, dışlerinizi göstererek gülmeyin. Birbirimize saygı gösterelim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – İlk defa dinleyeceksiniz, dinleyin ama.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Beni mecbur bıraktığınız için anlatıyorum, yoksa anlatmaya hiç niyetim yoktu.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Buyurun, dinliyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Lafa bak: “Siz inanıyor musunuz?” Tabii inanıyorum; Türkiye Cumhuriyeti devletinin bu kadarına gücü yetmeyecek mi zannediyorsunuz? O sözleşmeler bunların hepsini yazıyor.

Günlerce Meclis kürsülerine çıktınız, televizyonlara çıktınız, sıkılmadan...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben sizi televizyona davet ediyorum, birlikte tartışalım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, seninle ne televizyona çıkacağım ben ya! Boş ver kardeşim!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Biz sizin belgenizle konuşacağız. Çıkamazsın, çıkamazsın!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kimsin de ben seninle televizyona çıkacağım!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Biz sizin belgenizle konuşacağız. Çıkamazsın tabii!

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Dinle ama bak, dinle.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Lütfen dinle.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Madem öyleyse çıkalım televizyona sizin kanalınızda; hodri meydan! (Gürültüler)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika kardeşim...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ya, bir dinle bakalım!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – A Haber’e çıkalım, ben sizinle...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Mahcup olduğun için müdahale ediyorsun, mahcup olduğun için müdahale ediyorsun kardeşim!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hayır, kabul etmiyorum!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sus ve dinle! Susacaksın ve dinleyeceksin.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hayır, yok öyle bir şey!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben seni nasıl dinlediysem öyle dinleyeceksin!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Siz itham edeceksiniz, ben susacağım, öyle mi?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, kardeşim, sen iki saat itham ettin, ben seni dinledim ya!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben size, hodri meydan, gelin burada...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, boş ver kardeşim ya! Güreş mi tutacaksın benimle? “Hodri meydan”mış.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – İsteddiğiniz kanalda sizin karşınıza...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ya, cevabını veriyor işte.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, ben size hitap ediyorum. Ben size hitap ediyorum değerli arkadaşlarım, değerli Komisyon mensupları.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ama doğruyu dinleyin arkadaşlar, şehir hastanesinin doğrusunu dinleyin. (Gürültüler)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika arkadaşlar ya...

Günlerce -bunu siz de yaptınız- birçok arkadaşınız “Hasta garantisi var.” dedi. Yok, yalan. Ne hasta garantisi kardeşim? MR için... (“Doluluk garantisi.” sesi) Doluluk garantisi de yok Değerli Vekilim.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sayın Bakan, tetkik kime yapılacak, tavşana mı yapılacak?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, müsaade edin arkadaşlar.

Görüntüleme tetkikleri için, laboratuvar tetkikleri için sayı garantileri var.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Kime yapılacak bu? Hastaya yapılmayacak da...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ama bu her hastanede var, şehir hastanesinde değil çünkü hizmet alımı yapıyorsunuz. Arkadaşlar, piyasaya, müteahhitlere, yatırımcılara diyorsunuz ki: “Gel buraya bir MR koy ama ben burada bir tek MR bile çektiremeyebilirim yani getir şansına koy.” Ya, bunu kim getirir, sizin hastanenize koyar? Akıl var, yakın var arkadaşlar. Şunu sorun, arkadaşlar, şunu sorun şunu...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Devlet niye yapmıyor?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Devlet koysun işte, vergilerimiz onun için toplanıyor.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Vekilim, şunu sorun: “Acaba, bu söylenen garanti miktarlarından dolayı...” Bakın, hasta garantisi değil, bütün hastanelerde yapılan hizmet alım ihalelerinden bahsediyorum. Şehir hastanelerinde aynı metodu uyguladık. Onu da biz uyguladık, evet.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Neden açık yapmadınız?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Büyük bir iftiharla söylüyorum.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Neden açık yapmıyorsunuz? Neden açık ihale yapmıyorsunuz?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kardeşim, lütfen, susup dinler misiniz? Bak, ben bitireceğim, Komisyonu bu kadar meşgul etmek istemiyorum.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Neden “ticari sır” diye vermediniz, neyi gizliyorsunuz?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bakın, mahcup olduğunuz için...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hayır, niçin mahcup olacağım?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Mahcup olduğunuz için bastırmaya çalışıyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Açık açık ben sizi tartışmaya davet ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yahu, ben sana yine söz vereceğim, o zaman yine konuşursun; müsaade et. (Gürültüler)

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Tartışma burada işte, sana cevap veriyor ya! Konuşan adamın sözünü kesiyorsun!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ne bağıırıyorsun, konuyu bilmiyorsun, konuşuyorsun!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sen bağıırıyorsun deminden beri, seni dinliyoruz be!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Halil Bey, bir dakika, müsaade et.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ne bağıırması! Provoke etme! Konuyu bilmiyorsun, konuşuyorsun!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sen neyi biliyorsun da konuşuyorsun!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Halil Bey, müsaade eder misin.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sen nasıl itham ediyorsun beni!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sen konuştun, Başkan konuşuyor, sen...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sabahtan beri nezaket dışı konuşuyorsun! Ben senin gibi konuşmasını bilirim!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Konuşan sensin! Söz hakkı almadan konuşan sensin!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yapma ya! Çok bilmişsin!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Konuşan sensin, söze giren sensin, sözü kesen sensin! Saygılı ol!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar... Halil Bey, müsaade edin, bir dakika...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Biraz nezaketli davran! Sabahtan beri tahkir edip duruyorsun!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Saygılı ol, hakkına saygılı ol!

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben gayet saygılıyım.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sana söz hakkı verdi, konuştuğun, herkes dinledi, sen yine de bağıırıyorsun ya! Yeter!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Halil Bey, istirham ediyorum, sen sus ya.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Kimi korkutacağını zannediyorsun sen! Kabadayı mısın sen! Ne zannediyorsun kendini ya!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Sen konuştuğun, dinledik. Sözüünü kestik mi biz senin?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ne sözünü kestim? Teknik bir tartışma yapıyoruz, senin konudan haberin yok!

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bir dakika, sen konuştuğun dinledik; Başkan da şimdi konuşuyor, sen de dinleyeceksin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, Fikret Bey şunu yapmaya çalışıyor: Mahcup olacağı için gerginleştirmek istiyor.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Siz A Haber’e beni çıkarın, mahcup edin Türkiye’ye; hodri meydan! A Haber’e çıkarın, beni mahcup edin, Türkiye’ye mahcup edin; ben milletvekilliğimden vazgeçeceğim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Seni şimdi mahcup edeceğim, merak etme.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben milletvekilliğimden vazgeçeceğim, A Haber’e çıkalım...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Seni şimdi mahcup edeceğim, merak etme.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Belgelerle ben sizi mahcup edeceğim; siz biliyorsunuz, çok iyi biliyorsunuz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bekle, şimdi mahcup edeceğim ben seni.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bağırma ya, dinle! Bir dinle kardeşim! Sordun, dinle ya!

RECEP ŞEKER (Karaman) – Konuştun, sordun, cevap veriyor; dinle biraz ya!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Komisyon üyeleri, bakınız, şimdi, defalarca bu sayın milletvekili de dâhil olmak üzere konuşuldu. Konuşulan nedir? İşte, bu MR vesaire çekim meseleleri. Değerli arkadaşlarım, bu hastanelerin hiçbirinde çekilmemiş MR’lar için garantiden dolayı bugüne kadar para önenmedi. Biz ihtiyacı çok iyi bildiğimiz için onun çok çok üstünde çekim yapılacağını zaten biliyoruz, bütün sözleşmeler buna göre yapıldı. Peki, olay nedir biliyor musunuz? Sağlık Uygulama Tebliği fiyatları üzerinden -o sizin söylediğiniz “yandaş” falan dediğiniz, hâlbuki tamamen şeffaf yapılan şehir ihaleleri için konuşuyorum- orada müteahhit firmalar yüzde 40 indirimle MR hizmetini veriyorlar. Bakın, o bahsettiğiniz garanti sayılarını geçtikten sonra bir yüzde 40 indirim daha var. Netice nedir? Basit konuşalım. Garanti sayıları içerisinde bir MR çekimi için firmalara ödenen para 40 lira ile 60 lira arasında değişiyor. Ben bugün bir üniversitenin doktora öğrencilerine ders verdim, seminer verdim video konferansla, onlara sordum: Bir kafeye gittiğiniz zaman bir kahveyi kaç kuruşa içiyorsunuz? İşte, o fiyatlara içiyorlar. Yapmayın, ne olursunuz. Bakın, ben bütün dünyayı bilen bir insanım. Bugün İspanya’ya gidin, aynen bizim eski hastanelerde olduğu gibi, uzun bekleme listeleri olduğu için piyasadan hizmet satın alıyorlar, oranın sosyal güvenlik kurumu bir MR hizmetini 300 euroya satın alıyor. 60 lira olduğunu varsayalım, 60 lira kaç euro yapıyor arkadaşlar? 4 euro yapıyor. Bu ülkede 3 euroya, 4 euroya şehir hastanelerinde MR çekiliyor. Yahu, insaf edin kardeşim ya! İnsan der ki: “Bu bir Türk mucizesidir.” İnsan azıcık saygı gösterir ya! Der ki: “Güzel bir iş yapmışsınız.”

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, muazzam bir itirafta bulunuyorsunuz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade edin, müsaade edin...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Çünkü sağlıkta israf var. Vesikalık gibi herkesin MR'ı var. Çünkü neden? Sürümden kazanmak zorunda. Yüzde 70'in üzerini...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bırakın onları, o fasaryaları bırakın.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ne fasaryası? İstatistiğe bakın, Türkiye'de her 3 kişiden 1'i...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ama bir Grup Başkan Vekiliniz şunu söylemişti, demişti ki: “Vallahi, biz muhalefetiz, yaptığımız iyi şeyleri biz söyleyemeyiz kardeşim.” Aynen o kafadasınız.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Estağfurullah, niçin o kafada olayım ben? Hiç o kafada değilim. Ben size diyorum ki hodri meydan, bir gün oturum yapalım, orada konuşalım; ben size anlatayim, siz de bana anlatın.

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon) (Devam)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sözü size veriyorum Değerli Vekilim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar; teşekkür ederim.

Sayın Bakanım, sizinle yıllar önce tanışmıştık bir vesileyle. Ben de pediatri uzmanıyım. İsmail ağabeyin anlatmış olduğu hastane formatını ben Somali'de gördüm, Sağlık Bakanlığından gönüllü olarak gitmiştim. Somali'de Banadir Hospital var, Recep Tayyip Erdoğan Hastanesi var, cemaatlerin hastaneleri var vesaire.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Allah, Allah! Görmedin mi benim anlattığım şeyi?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Somali'de gördüm. Bir şey anlatacağım.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Okmeydanı'nda görmediniz mi?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, bakın, ben hiçbir konuda müdahale etmedim. İzniniz olursa ben biraz da rahatlatayım isterseniz.

Şimdi, 200 yataklı bir hastanede bin kişi vardı, Somali'deki hastanede. Türkiye'de 37 yataklı bir devlet hastanesinde çalıştım, Kütahya Devlet Hastanesinde, on küsur sene; aynı yatakta yatırmadık. Tepecik SSK'de aynı yatakta çift yatan hastayı gördüm.

Bir dakika, İsmail ağabey, şey yapalım, hiç konuşmazsanız ben rahatlatacağım biraz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bir şey demiyorum. Seni seviyorum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, dediğiniz zamanlarda DNA da yeni bulunmuştu.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – “2 yatakta 1 hasta yatıyor.” dersin o zaman rahatlayacak.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Rahatladı. Onu anlatacağım şimdi.

Biraz rahatlayalım diye, mesela demin bir hekim arkadaşın... Sizin dediğiniz zamanlar DNA'nın yeni icat edildiği dönemler olması lazım Watson-Crick modeliydi, 1950'li yıllardaydı ama her neyse DNA da yeni bulunmuştu. Şimdi, Sayın Bakanım demin dedi ki: “Beş dakikada değil, on dakikada hasta bakılıyor sistemde.” Doğru. On dakikada 2 hasta bakılıyor Bakanım, haklısınız.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben söyledim.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Bir rahatlatayım şöyle, beş dakika konuşalım bari Bakanım.

Bakın, bir hekim arkadaş: “Beş dakikada muayene, gözlük muayenesi. Biyomikroskopla bakıyorum. Göz basıncını ölçüyorum. Gözlük ve ilaç reçetesini bilgisayarda yazıyorum.”

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Üniversitede.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Üniversitede değil, devlet hastanesinde. Sekreter yok. Şehir hastanelerinde zaten sekreter yok, tıbbi sekreterler odada değil. 105 hastaya ultrason bakmış bugün bir radyolog arkadaşımız. “Çoğu da acilden gelen.” diyor. Randevu on dakika olan yerde heyet hastaları, acil hastaları, ameliyat kontrolleri, MHRS dışı hastalar, bir de tetkik sonuçlarını göndeririz biz, bir de izah etmeniz gerekiyor tetkik için tekrar. Bizim sürekli olarak yaşadığımız periyot bu.

Şimdi, bir suçun işlenme oranı artıyorsa yasama ve yürütme gerekli tedbirleri alır ve bununla ilgili tedbirleri alması lazım. Sağlıkta şiddetle ilgili kısım oydu.

Hastaların...Şu andaki sistemde insanımız sağlığa aslında ulaşamıyor. Beş dakikalık sistem sağlığa ulaşma değil. Şimdi, Sayın Bakanım vaktizamanında 2 ilde pilot uygulama yapmışlardı, zannedersem bir Düzce, bir de Isparta mıydı?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – 4 ilde.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Her neyse. Aile hekimliği uygulamasını sevk zincirini koymuştunuz. Form 019 olacak değil mi, hatırlayan arkadaşlar vardır, o ilk sağlık ocağı sevki? Ha, o konuda şanslıydım İsmail ağabey, ben Salda Sağlık Ocağının ilk doktoruyum. Şimdi, Form 019’la falan gönderiyorduk ama gerçekten biraz kısmi de olsa işleyen bir sistem vardı az buçuk, oturmamıştı. Kaliteli sağlık hizmetine şu anda ulaşamıyoruz, tatmin edici düzeyde değil.

Peki “Bıçak parası kalktı.” diyorsunuz. Bıçak parası sadece legalize oldu. Kamu hastanelerinde yeterli düzeyde randevu bulamıyorsanız –ki ben birkaç defa videosunu falan da çektim- 182’yi aradığınızda şu anda çıkmıyor. Ondan sonra, MHRS’den on beş gün sonrasına çoğunda randevu alamıyorsunuz. Sonra bir açık yol bırakıldı, dendi ki: “MHRS randevusu almanıza gerek yok, hastaneye gidebilirsiniz.” Ha, şöyle: MHRS’nin kurulması veya çağrı merkezinin kurulmasıyla ilgili sıkıntılar olabilir. Aynı hastanede çağrı merkezi kurulabilirdi, o olmadı. HBYS sistemi desenez zaten fiyasko, 10 tane yerde HBYS programı var ve HBYS personeli alamadınız kadroya. MEDULA tek bir program, üniter bir program, SGK’nin kendi yaptığı bir program ama aynısı sağlık sisteminde yok, hastanelerde yok. Bazı arkadaşların talepleri var internet üzerinden falan göndermişler, Twitter üzerinden, DM’den vesaire, diyorlar ki arkadaşlar: “Alarm butonu kurulsun veya hastaneye gelen daha önceden suç işlemiş, sağlıkta şiddet işlemiş bir şahıs bir ekranda görünsün.” Ama bizim HBYS sistemi entegre değil, HBYS ayrı ayrı şirketler tarafından yapılıyor, nedense tek bir üniter sistem yapılmadı, kompakt bir sistem.

Şimdi, hastalar zengin oldukları için mi özeli tercih ediyorlar? 250 milyar liralık sağlık harcaması olmuş geçen sene Türkiye’nin totalde. “Şahısların cebinden çıkan 40 milyar lira.” diyor Sağlık Bakanlığının verileri. Zengin oldukları için gitmiyorlar, ben size söyleyeyim. Kamu hastanelerinde yer bulamadıkları için gidiyorlar. Ha, onu söyleyeyim, Vedat Bilgin’le bizzat konuştum, kendisi aradı. Bir Bakan olduğu için konuşmamız da resmî sayılır, burada da deklare etmek istiyorum. Burada şu Komisyona, TBMM’ye 300 metre, 500 metre mesafede hastane -bazı özel hastaneler işleten vardır içinde, yoktur bilmiyorum- şu anda buraya yakın hastane 420 lira ücret alıyor, SGK anlaşmalı hastane. SGK anlaşmalı hastanede pakete dâhil olan fiyatlar işte, tam kan, tam idrar -biyokimya- PH akciğer vesaire bunlarda şu anda fahiş fiyatlar alınıyor ve SGK ve Çalışma Bakanlığı uyuyor. Siz diyorsunuz ki: “Bıçak parası.” Ameliyattan, acile giren hastadan normalde hiçbir zaman alınmaması gerekiyor; sezaryene giren bir hastadan normalde ücret alınmayacak, apendektomiden alınmayacak.

Acillerde SGK'den fark alınmayacak. Şu anda "Alınmayan hastane var." diyebilecek arkadaşlar var mı? Yok. Bıçak parası şu anda legalize olmuş durumda yani legal yoldan halk soyuluyor, yasal yoldan. Cezalar caydırıcı mı? Değil. Bakanın söylediğini de söylerim, onun kısmını söylemeyeyim. Şimdi bıçak parasını legalize ettik.

Kontrolsüz bir özel sağlık sistemi var, SGK var, beş dakikada randevusuz hasta bakma var, MHRS'den randevu alamama var. Ameliyatlar özellikle öteleniyor kamu hastanelerinde. Öbür tarafa gittiğinizde ertesi gün ameliyat olabiliyorsunuz; parayı vermek şartıyla, tek şart o. Orada ineğinizi satıyorsunuz. Uzayan randevu ve kısalan muayene süreleri var; beş dakikada hasta tatmin olmadığı için şiddet de tabii ki artabiliyor. Doktor mutsuz, hasta mutsuz, mutlu olduğunı zannetmiyorum. Ben bu performans sisteminde de hekimlik yaptım kamuda. Ben hiç de performanslı olduğunı zannetmiyorum. Vardiya sisteminde de gördük biz, onu da bilirsiniz, vardiya sistemi de...

Ondan sonra "Mecburi hizmet insanlık dışıdır." diyen bakanlar da gördük, kaldırıp sonra tekrar getiren bakanlar da gördük. Başka bir meslek mensubunda benim bildiğim şu anda mecburi hizmet yok, askerler dışında herhâlde, askeri okullarda okuyanlar dışında. Ha, mecburi hizmetinizi bitiriyorsunuz, yine de borcunuz hâlâ bitmiyor.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Kaç defa, hem de mecburiyetten.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sonra şey var, ben iki mecburi hizmetin ikisini de yaptım, onu da söyleyeyim, kaçmadık.

Şimdi, biz bataklıkla uğraşıyoruz bu sağlıkta şiddet sistemiyle ilgili.

Şimdi, şehir hastanelerine girmeyecektim ama girmem gerekiyor. Ondan önce, sağlık harcamaları 2020'de 250 milyar TL, cepten harcama 40 milyar TL. SGK 2020'de 48,6 milyar TL ödeme yapmış. Bugün geldiğimiz yerde bir hasta nasıl mutsuz olmasın; eczaneye gidiyor insülin için 100 lira fark veriyor, kronik bir hasta 100 lira fark veriyor. 2010'da 308 bin reçete yazılmışken 2020'de 401 bin reçete yazılmış. İyilik o mu? Bizim şu andaki sistemde... Bakın, ben bir şey söyleyeyim İsmail ağabey, ben sağlık hizmetinin sağlık ocağı dâhil, üniversitede öğretim üyeliği dâhil tüm kademelerinde çalıştım, bütün kademelerinde, özel sağlık kuruluşunda da çalıştım. Allah'a şükür, 5 kuruş fark almadan sistemi kapattım ben; özel hastanemiz vardı, bir tek lira fark almadan, onu da söyleyeyim, belgesi de vardır. Şimdi, şu andaki sağlık sisteminde 1 hastaya 3 reçete yazılıyor; biliyor musunuz onu? 1 hasta 3 reçeteyle tedavi oluyor. "Nasıl oluyor?" diyeceksiniz. Hasta gündüz randevu alamıyor, acile gidiyor, acildeki ilaçları doğru dürüst kullanmadan ertesi gün bulabilirse özele, bulamazsa kamuda vesaireye gidiyor, artı, aile hekimine gitmiş oluyor gündüz vesaire.. Bu 3'üne yüzde 70'i gidiyor şu andaki sistemde, 3 değişik reçete oluyor. Biz de hekimlerde -belki bilirsiniz- bir de şöyle bir adet vardır: Bir önceki reçeteyi genelde beğenmeyiz, büyük bir kısmında vardır bu "Ya, bu yazılır mı falan..." yani. Hekimlerin hekime yaptığını da biliyorsunuz zaten.

Şimdi, gelelim sağlık sisteminin geldiği yerde... Şimdi, hiç kimse art niyetli değildir, Sayın Bakanım da yapmış olduğu şeyler için teşekkür ederim. Oldu mu İsmail ağabey?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ederim.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Yani Fahrettin Koca'ya da teşekkür ederim, Halil Şıvgın'a da teşekkür ederim. Yani bu makamlara gelmiş olanlar bir şeyler yapmak zorundalar zaten. Hepimizin görevi de burada bulunma gerekçemiz neyse şu anda, bu halka, bu millete hizmet etmeksiz, bazı şeylerin önünü açmaksa hepimiz bu görevi zaten yapacağız, yapma yükümlülüğümüz var. Şimdi, Sayın Bakanım

bir şeyler yapılmış, eski, o bebek ölüm oranları vesaire biliyorum, OECD ortalaması 5,5; bizimki 9,2; eski rakamı da biliyorum, mezun olduğumuz dönemleri de biliyorum. Amenna, bunlar yapılacak zaten DNA keşfedildi Sayın Bakanım, bir sürü şey var başka.

Şimdi, gelelim (PPP) kamu-özel iş birliğine. Şimdi, bu hastanelerin yapılış şeklini ben size... Bakanım da biliyor, ben de. Şimdi, ana mantığını da biliyorum. Şimdi, yüzde 20'si yerli sermaye, yüzde 80'i yurtdışı kredi. Peki, Sayın Bakanım, bu yüzde 20 sermaye Sağlık Bakanlığı veya Hazine'den karşılsaydı da yüzde 80 krediyi Sağlık Bakanlığı adına alsaydık, bir. İki, aldık, bunlara verilen "volume" bazlı, "volume" bazlı olmayan hizmetler var. Şimdi, bir tanesi Avrupa Kalkınma Bankası, bir tanesi ICBC, bir tane Kore bankası, bir tane Japon bankası. Japon bankası Aydın'a sadece kredi vermiş -o kısmını konuşuruz- ama Çin bankası ICBC "web" sayfasında yayınlıyor; yüzde 70 oranında doluluk garantisi, işte, doluluk garantisi, yatak işgal oranı; MR, tomografi, laboratuvar tetkikleri, "catering" hizmetleri, çarşaf, temizlik, sterilizasyon vesaire. Bir de "volume" bazlı olmayanlar var; ne gibi? İşte, onları söylememe gerek yok. Kira ödüyorsunuz bir de.

Ben, sizi hiç kesmedim.

Kira da ödüyorsunuz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben de sizi kesmiyorum farkındaysanız.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi kesildi... Her neyse.

Kira ödüyorsunuz Sayın Bakanım, binaya. Ondan sonra, diğer hizmetleri Kamu İhale Kanunu'na tabi olmadan yapıyorsunuz. MR olayına gelince... Yüzde 40 iskonto yaparsınız şu anda 169 lira MR, SUT fiyatı; SUT fiyatı ama ben size şöyle söyleyeyim: Sincan Devlet Hastanesinin EKAP'tan ihalesine baktım geçen gün, Kayseri Devlet Hastanesinin ihalesine baktım, birkaç tane daha şehir hastanesi... Şu anda ortalama MR fiyatı 40-60 lira bandında dolaşıyor, müteahhitlere yaptırılan...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – 39 lira.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Siz daha iyi biliyorsunuz, demek ki özel bir yere yaptırdınız, 39 liraya da yaptırabilirsiniz. Bu benim dediğim 2020 Ocağındaki ihaleler. Şimdi 40-50 liraya yaptırdığınız şeyi SGK'ye... 160 lira üzerinden yüzde 60-40 kırsarsanız ne yapar? 16 çarpı 4, en fazla 50-60 lira yapar ama müteahhit orada 50-60 lira kazanıyor yine, bir MR'de, bir tomografide vesaire.

Şimdi, yatak işgal oranına gelelim, Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'nın bir ay önce açıkladığı yatak işgal oranı kamu hastanelerindeki yatak işgal oranı -Sağlık Bakanlığına ait- yüzde 48, biliyor musunuz? Ama biz, yüzde 70 doluluğu garantilemişiz. Şimdi...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Pandemide nasıl olur, nasıl öyle bir şey...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Pandemide yoğun bakımlar dolu, diğerleri dolu değil.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Olur mu? Her taraf doluydu ya.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ya, yapmayın. İsmail ağabey, ben kesmiyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok, ben kesmedim, tamam, affedersiniz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bakın, Fahrettin Koca yanlış söylüyor olabilir, kamuoyunu yanlış bilgilendiriyor olabilir. Fahrettin Koca "48" diyor, bazı aylar "51-52" diyor ama yanlış söylüyor olabilir veya yanlış bilgilendirilmiş olabilir Sayın Bakanımız Fahrettin Koca. Şimdi, isterseniz bakın "Yüz 60'larda doluluk oranı." var diyor, şu anda yoğun bakımların; ben takip ediyorum İsmail Bey onu.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yok, yoğun bakım...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Neyse, ben sözünüzü kesmeyeyim.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Ya, gazete manşeti oldu, Allah’ın aşkına yapmayın. Kestiniz ama kestiniz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Özür olsun.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – İnsicamımı bozdunuz.

Şimdi, Sayın Bakanım... Şimdi, vitrine vesaireye de oynamayacağım da o sözleşmelerde bir şey var Sayın Bakanım, sizin zamanınızda yapılmış olma ihtimali mümkün. Kütahya Şehir Hastanesi...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değil benim zamanımda.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Ama çatıdan yerini siz tespit etmiştiniz, her neyse; sözleşme, sonra arsa teslimi yapıldı, her neyse. O arsa teslimi yapıldıktan sonra... Normalde bu sözleşmelerde, ben bu sözleşmelerin bankaların... Şimdi, değerli arkadaşlar, o kısmında da bilgilendireyim sizi; içimizde şirket falan, o tip şeylerle ilgili, şirket hukukunu bilenler vardır. Anonim şirketler yıllık olarak faaliyet raporlarında harcamalarının nereye yapıldığını, nereye kredi verdiğini -özellikle bankalar- “web” sayfalarında yayınlamak zorundalar. Bizim şehir hastanelerinin yapımıyla ilgili -yanılıyorsam düzeltebilirler- ICBC firması, bir tane Çin firması... Tabii, konsorsiyum olarak kredi veriyorlar; bu yüzde 80 krediyi veren şirketlerden biri Çin bankası, diğeri Avrupa Kalkınma Bankası, bir Kore bankası, bir Japon; her neyse bir sürü banka ortaklaşa da verebiliyor bu krediyi. Şimdi, “web” sayfalarında yayınlıyorlar; nereye kredi vermişler, hangi şartlarda kredi vermişler, ICBC’nin “web” sayfasında hepiniz bulabilirsiniz, isterseniz biraz sonra da hepinize atabilirim, sıkıntı yok. İki, Avrupa Kalkınma Bankası ve yüzde 70 oranları orada var.

Şimdi, yanıltıcı olan şey şu: “Hasta garantisi yok.” Doğrudur çünkü neden yok? Bir hastayı muayene ettiniz, kim muayene ediyor hastayı? Doktor. Doktor kimin personeli? Sağlık Bakanlığının personeli ama doktorun istemiş olduğu... Doktor, üç aşaması var, ya evine gönderecek, ya kan tahlili, idrar tahlili, işte, MR, tomografi, görüntüleme ya da yatırarak. Ondan sonraki aşamalar müteahhidin; varsa yalan, söylensin. Şimdi, kamu hastanelerinde de yani müteahhit geldiğinde yüzde 50-70 bir çekim garantisi verilir ama burada kamu hastanesindeki fark şu: Kamu hastanesinde müteahhide 40 liraya tomografi çektirirsiniz, SGK’ye 160’a fatura edersiniz, SGK’yle aradaki 120 lira fark döner sermayeye gider, burada döner sermayeye gitmiyor, burada müteahhide gidiyor, aradaki ayrımı o.

Gelelim, kirasını da veriyorsunuz, onu da geçtik.

Şimdi, insicamı da bozdu İsmail ağabey ama yine de söyleyeceğim, orada başka bir şey daha vardı. Sayın Bakanım, mesela, o sözleşmelerde şöyle bir madde var: Yüz seksen gün hastane inşaatı veya sistemin işleyişinde duraklama olduğunda fesih sebepleriyle ilgili bir şey var; mücbir sebep de ayrıca var, ona da gireceğim. Fesih sebepleriyle ilgili bir ayrıntı var, maalesef, bizim hastane yüz seksen günün çok çok üzerinde inktaya uğradı ama sözleşme feshedilmedi, hâlâ da çivi çakıldığı yok hastaneye. Hastane yapılmaya başlanalı dört yıl oldu, dört tam yıl oldu ve inşaat devam ediyor, üç yıl içinde bitmesi gerekiyordu, arsa teslimi altıncı yılı falan buluyor. Sizin Bakanlık ne zaman bitti hatırlamıyorum ama bu şekilde.

Şimdi, yine bu kanun kapsamında yer alacak olan değişik şeyler de var onu da söylemek isterdim. Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık bilimleri üniversiteleri var, ondan sonra açılan bazı tıp fakülteleri var. Sayın Bakanım da bir pediyatrist olduğu için soracağım. Lomber ponksiyon yapmayan yani belden su almadan, kemik iliği yapmadan ve 3 yardımcı doçentin olduğu yerden ihtisas alan bir asistan arkadaş sizce iyi bir pediyatrist olabilir mi?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Olamaz tabii ki.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Maalesef oluyor işte. Şimdi “Bizde âdet böyledir.” diye bir kavram çıkmış, herhâlde ondan dolayı Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesinde -hatta eski, sizin oturduğunuz koltukta oturuyordu- Vural Kavuncu’nun rektör olarak atandığı üniversitede şu anda maalesef böyle. 3 yardımcı doçentle pediatri ihtisası alınabilirse alınır, diğer branşlarda da aynı şekilde. Bu 3 yardımcı doçentin olduğu yerde siz öğrenci yetiştiriyorsunuz; bunlar tıp fakültesinden mezun oldu, sağlık ocaklarında vesairede yani sıkıntı orada. Bu asistan ve hekim arkadaşların sıkıntısı, tabii, sağlığın her tarafına yansıyor.

Şimdi, bu Komisyondan... Bir şey söylemiştim, başta, ilk konuşmamda Henry Kissinger’in bir anekdotundan bahsetmiştim. Ben isterim ki bu Komisyon tarihe geçsin çünkü hepimiz -demin Fikret kardeşim de söyledi- ölümlüüz, biz gideceğiz yani bir daha milletvekili olup olmamak da çok önemli değil, Bakan da olmak çok önemli değil ama bu Komisyondan çok farklı bir karar çıkmasını temenni ederim şahsım adına, meslektaşlarım ve halk adına. Bu sağıktaki şiddeti önlemek için gelin, önce bataklığı kurutalım. Şimdi, her türlü gayrete rağmen sistemde sıkıntı var. Ha, bu sistem çözülecek. “Kervan yolda düzülür.” Türkçe sözü de var. Hataları, yanlış olan şeyleri biz uyaralım, uyarılara dikkat etmek lazım. Zaten, benim bildiğim, ayetikerimde de “Sözlerin hepsini dinleyin, en güzeline tabi olun.” diyor değil mi Sayın Bakanım?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Eyvallah.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sözlerin hepsini dinleyelim, istişare kültürünü ne olur... AK PARTİ geleneğinde istişare kültürü kayboldu zaten, hiç dinlemeyip kendi başınıza gidiyorsunuz. Burada sözleri kale alıp, dikkate alıp alelade, Henry Kissinger’in gönderildiği gibi, uyduruktan gelmiş, eksik yani fırsat savıyormuş gibi, o tarzda getirilmiş olan bu teklifin içeriğinde bence Adalet Komisyonuna gönderirken bazı şeyler ekleyelim. Mesela -demin konuşmuştuk arkadaşlarla, keşke şeyi gönderebilsek- hâkimlerin... Diyelim ki en çok -burada arkadaşların gönderdiği DM’lerden de var o- maruz kaldığımız sözler hakaret yani hekimlerin ve diğer sağlık çalışanlarının... Allah’tan Amerika’daki gibi değil. Amerika’da geçen sene bir kanun teklifi verildi, Kongreden geçmiş; Amerika’da sağıktaki şiddetin yüzde 13’ü sağlık personeline tecavüz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Allah korusun.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Ha, bizim olmaması gerekiyor. Zaten Türkiye’deki sistem de emin olun hekim ve sağlık çalışanlarının iyi niyeti üzerine devam ediyor. Ha, arada ayrı kollar çıkabilir ama iyi niyet ve vicdan üzerinden gidiyor, samimiyetimle. Bu sistemi düzelterek her şeye lütfen kulaklarınızı açın. Biz de ne gerekiyorsa yardımcı olalım. Amerika’da geçen sene çıkan kanundan bir kısmını söyleyip ondan sonra sözlerime son vereceğim. Bir hekime veya bir sağlık çalışanına söz olarak müdahil olduğunuzda, işte, bizde olan gibi “Verginizi ben veriyorum, beni bekletemezsin.” vesaire, o tarzda şeyler... Bu, onlarda “Sağlığa erişimi engelleme” olarak değerlendiriliyor; kanunda o şekilde. Ve hâkim eğer... Şimdi, bizde burada, darp aşamasına, yaralamaya gelince hüküm vermek durumunda hâkim, onun ötesinde, beş yılın altında cezalarda falan zaten yatarı yok, hükmün açıklanmasının geriye bırakılması vesairenden dolayı. Bunun yerine hâkim diyor ki: “İki ay, üç ay kamu hizmeti yapacaksın.” İşte, okul temizliği, cami temizliği, sokak temizliği vesaire neyse yani o çeşitlendirilebilir. Artı, bunu yapmadığı takdirde veya buna ilave olarak para cezaları var. Bu alt aşamadaki hakaretleri, alt aşamadaki şiddeti engelleyemezsek bence caydırıcılığı olmayacağı kanaatindeyim “Nasıl olsa yatmıyorum, bir şey yapmıyorum.” diye. Başınıza gelmiştir, size hakaret edilenler için dava açanlar varsa, bilmiyorum, tehdit vesaire; onlardan, biliyorsunuz, hiçbir şey çıkmaz, aynı onun gibi. O ön yargının kesilmesi gerekiyor.

Sayın Bakanım ve değerli arkadaşlar; hepinize çok teşekkür ediyorum. Sürçülisan ettik mi bilmiyorum İsmail ağabey de yani...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ediyorum, sağ olun. Ben kaldırıyorum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ama Sayın Bakanım, demek ki kinayeli şeyler... Şöyle söyleyeyim size, Fahrettin Koca'nın -o da pediatrist, o da benim devrem aslında- şu kürsüye vura vura söylediği şey: "Hiçbir garanti yoktur." Cümleyi aynen şey yapabilirsiniz. Sayın Bakanım, garanti var ama yalan demeyeyim de yanıltıcı ifadeler doğru değil.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki, teşekkür ediyoruz, çok sağ olun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben teşekkür ederim.

İsmail Bey...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ediyorum, sağ olun.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Benim Bakan Yardımcımız Halil Bey'den aldığım, daha önceden aldığım, buraya gelmeden belki on gün önce aldığım, sizle bir tartışma...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – İrtibat etmiştik.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Burada aldığım rakamlar var. Buradaki en yüksek... Çünkü biliyorsunuz, MR'dan MR'a, BT'den BT'ye ödeme...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – En yüksek şu anda 169 lira.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade edin efendim.

MR'da, bu gelenlerin içinde en yüksek SUT işlem puanı 176 puan ama puan Değerli Vekilim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır, 169 TL.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, müsaade edin...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Özür diliyorum, devam ederiz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bunun SGK'ye fatura edileni 115 TL. Biraz sonra Bakan Yardımcımız açıklasın, ben rakamları ondan alıyorum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Konuşuruz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bu 115 TL'nin çekim garantisi, sayı garantisi kapsamında ödeneni 62 TL, firmaya, şehir hastanelerinde... En yüksek olanı söylüyorum burada, 53 liralık falanlar da var. Ve garanti sonrası firmaya ödenen... Firmalar burada da çok ağıyorlar diyorlar ki: "Ya, bize öyle bir sözleşme getirmişsiniz ki bu garantiler hep aşıyor. Aşıldıktan sonra bir daha iskonto vuruyorsunuz." 37-50 lira, bakın, 62 lira, 37 lira. Değerli kardeşlerim, birçok şeyi eleştirin ama lütfen "Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek" diye bir şey var ya...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Neden...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani biz diyelim ki... Bu sizin söylediğiniz 160 lira bile olsaydı çok çok ucuzdu da -o ayrı bir konu- öyle değil bu. Bakın, diyelim ki biz... "Ya, tamam, kusurunuz var, hatanız var, şunu şöyle ettiniz, böyle ettiniz ama şu görüntüleme işinde falan siz bunu nasıl yaptınız ya?" Bunu biz Avrupalılara, Orta Doğu'ya, Afrika'ya, Balkanlar'a Avrupa'ya anlattığımız zaman adamlar inanmıyorlar önce. Diyorlar ki: "Sayın Bakan, bir yanlışınız falan olmasın?" Ha, "Nasıl yaptık?" diye de sorabilirsiniz. Şöyle yaptık: Bugün bütün dünyada o kendi personelleriyle çekim yapılan MR'larda haftada 150 MR'ı geçemiyorlar. Burada MR'lar genellikle yirmi saat çalışıyor, yedi gün çalışıyor, son

derece verimli çalışıyor. Zaten MR, tomografi gibi yüksek teknolojinin asıl maliyeti cihaz paralarıdır, o cihaz paralarının amortisman giderleridir. Bu, gerçekten bizim bir inovasyonumuz. Şimdi, en çok iftihar ettiğimiz bir şeyde bizi eleştirdiğiniz zaman aslında bize acayip gollük pas atıyorsunuz ha.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yok, gollük pas atmıyoruz ya. Niye Sayın Bakanım? Yüzde 80’i devlet kendisi dışarıdan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – En çok iftihar ettiğimiz şeyi konuşuyorsunuz çünkü.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Siz iftihar ediyorsunuz da...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Müsaade eder misiniz, bir şey eklemek istiyorum ben.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika efendim.

Yani şunu unutmadık: SSK hastanelerinin kapısının hemen önünde...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, Sayın Bakanım...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika efendim, bir dakika.

Bakın, ben şunu da söylemiyorum: O zamanlar sizin Genel Başkanınız, Genel Müdürdü falan diye polemik de yapmıyorum. Sadece bir fotoğraf koyuyorum ortaya. SSK hastanelerinin kapılarının önlerinde görüntüleme merkezleri, çekilemeyen görüntülemeler için bugünün parasıyla 1.000 lira, 1.500 liraya denk gelir -o zaman 500 liraydı, 600 liraydı, 1.000 liraydı- buna denk gelen paralar ödüyordu SSK oralara. Yani yanlışımızı da söyleyin, eksikimizi de söyleyin. Sağlıkta dönüşümden sonra Türkiye’de hakikaten yeniden düzeltmemiz gereken işler var. Özellikle özel sektörün volümünün artması, mutlaka tedbir almamız gerektiren bir husus. Özel sektörün volümünün artmasının sebeplerinden en önemlisi de son üç senede muayenahanelerin çokça açılması ve muayenahanelerin özel hastanelerle çalışmasıdır. Fikret Bey, hatırlayacaksınız, bundan birkaç ay önce sizinle konuştuk, şunu söylediniz: “Bırakalım muayenahaneler açılsın daha fazla.”

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bir saniye...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ha, biz bunlara karşıyız, haberiniz olsun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – SGK anlaşmalı açılsın...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bir dakika, bir saniye...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yalnız, lütfen Halil Bey, size söz verdiğimizde şu rakamları siz de bir... Biraz sonra size söz vereceğim, onları bir açıklayın.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, orada eksik söylediniz. Ben bir söz hakkı istiyorum, iki dakika bir cevap hakkı doğdu bana.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – İki dakikaysa baş üstüne.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Kesinlikle, evet.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ama yani “iki dakika” dediniz, ben de iki dakika dedim.

Buyurun.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, evet, sizinle konuştum. Şöyle ki boyun fıtığım var ve bir üniversiteden bir hocaya muayene olmak istiyorum, kardeşimin çalıştığı üniversitede üstelik. “Efendim, ben özelde çalışıyorum, muayenahanem var, oraya gelsin.” Üniversitedeki sekreteri, muayenahanedeki sekreterine yönlendiriyor ve devlet içinde devlet hâline gelmiş durumda şu anda muayenahaneler. Hocaya o nedenle söyledim ve dedim ki hocamıza: “Bu muayenahaneler sorununu halletmemiz lazım.” Muayenahanelerde para verilmesin. Gelin, bu SGK sistemi içine dâhil edelim muayenahaneleri ve SGK tıpkı özel hastanedeki gibi yüzde 200 oranında katkı payı

alsın ve muayenehanede yazılan reçeteyi de eczaneler karşılansın, vatandaşın cebinden para çıkmasın. Muayenehaneleri kontrol altına almak adına söylüyorum. Şu anda, bakın, sizin getirdiğiniz bu sakat sistemde üniversitelerdeki muayenehaneler devlet içinde devlet olmuş durumda Sayın Başkanım ve biraz önce, bakın, laboratuvar, görüntüleme, fizik tedavi, kemoterapi, TPN’de yüzde 70 garanti var, bunların hepsi hastaya yapılıyor. Yani hasta garantisi elbette yatakta yok ama görüntülemeye, her türlü tetkikte var. Siz durduk yere, hasta olmadan nasıl tetkik isteyebilirsiniz? Bu, Sayıştay raporlarına geçmiş, hiç uzakta aramayalım. Sayıştay raporlarında diyor ki: “Yüzde 70 tetkik garantisi var.” ve muayenehanelere karşısınız, bakın, bu şekilde devlet içinde devlet olmuş olan muayenehanecilik sistemi sizin sayenizde olmuştur, bunu çözün Sayın Başkan.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Benimle alakası yok.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yo, var, sizinle alakası var. Tabii var, sizinle var.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Evet, sözü kime veriyorum?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben alabilir miyim?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Candan Hanım’a söz veriyorum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, agresif olmayan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Candan Hanım, bağışlayın...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bir dakikasını verebilir mi Candan Hanım?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – ...çok uzun olmayabilir değil mi Candan Hanım?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Candan Hanım verebilir mi bir dakikasını?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Bir dakikamı veririm.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Candan Hanım, çok uzun olmayabilir değil mi?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bir dakikasını Candan Hanım, sayın vekilim verdi bana. Bir dakika, sadece bir dakika...

Sayın Bakanım, yüzde 20 bizim ana sermayemiz yok muydu devlete... Çünkü biliyorsunuz hazinemizde 40-50-120 milyar dolar...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Onun detaylarını konuşalım Sayın Vekilim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Tamamdır, onu da hatırlatayım...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sadece şunu söyleyeyim: Biz, Sağlık Bakanlığına verilebilen bütün bütçeyi kavga dövüş daha fazla artırarak hastanelerimizi yaptık. Şimdi, bu şehir hastaneleri konuşuluyor da şehir hastanelerinin çok üstünde başka hastane yapmışız. Şehir hastaneleri bir ilave, alternatif finansman modelidir, asıl özü de budur.

Buyurun Değerli Milletvekilim.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Evet...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hep savunma refleksi içindesiniz, farkında mısınız Sayın Başkan?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, ne diye savunacağım.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Devamlı siz, Genel Başkanınız, tüm hekim olan milletvekilleriniz hep şehir hastanesini savunmak zorunda kalıyorsunuz çünkü biliyorsunuz yanlış olduğunu.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Çünkü yanlış yerden vuruyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – İtiraf edemiyorsunuz çünkü.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Gollük pas atıyorsunuz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hayır, buyurun atın golü.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Vallaha ben çok iyi röveşata yaparım, golü çaktım mı doksana çıkarım.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ben araya gireceğim.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben size söylüyorum. Gelin, tartışalım.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ben araya gireceğim müsaade ederseniz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Evet, buyurun.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Evet, Sayın Başkan, değerli milletvekilleri, kıymetli uzmanlar; ben de tabii ki sabahtan beri hemen hemen on iki saate yakındır Komisyon toplantısındaım. O yüzden, sizin de sabrınızı zorlamadan, tekrara düşmeden, öncelikle Komisyon çalışmalarındaki tutumunuz için -ben ilk kez katılıyorum Sağlık Komisyonuna- teşekkür ediyorum. Neden böyle diyorum? Çünkü eşitlikçi, ortak akla kıymet veren -şu an itibarıyla, gördüğüm kadarıyla- nitelikli bir yasama ve Komisyon çalışmalarına sebep olabilecek bir tutum sergilediğiniz için öncelikle teşekkür ederim.

Zira biz aynı kanun teklifini sabahtan görüşmeye başladık. Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu üyesiyim ben de. Başkanımız da burada, hazır karşı karşıyayken de eleştirimi -gerçi Komisyon da söyledim- burada da tekrar dile getireceğim. Biz maalesef aynı tutumu göremedik, konuşamadık. Beş dakikalık bir mola talebimiz ya da -işte, grubumuz vardı bugün, partimizin grubu- parti grubumuza katılma isteğimiz ve maddeler üzerine konuşma isteğimiz maalesef reddedildi oylama yoluyla ve ancak iktidar partisi milletvekillerinin ağzından mola ihtiyacı dile gelince biz beş dakikalık bir mola alabildik. Umarım bundan sonraki Komisyon çalışmalarında biz de aynı sizin Komisyonunuz gibi daha hakkaniyetli, eşitlikçi, böyle güzel bir ortam bulabiliriz diye düşünüyorum çünkü olması gereken bu.

Tabii, öncelikle ben Komisyon da ifade ettiğim gibi, bazı çelişkilerden ve samimiyetsizlikten bahsederek olaya girmek istiyorum çünkü biliyorsunuz, sağlık çalışanlarına ve kadınlara saldıranların, yaralayanların haksız ve hukuksuz bir şekilde İnfaz -af- Yasası'yla yararlandıkları... Bir yandan biz burada hem kadına yönelik şiddette hem sağlık çalışanlarına şiddette cezaları artırıyoruz ama bir yandan da infaz düzenlemesiyle... Yani maalesef, bizde, hükmedilen ceza ile infaz edilen ceza arasında korkunç bir fark var ve son uygulamalarla beraber artık bu, cezasızlık kültürüne, caydırıcılıktan uzağa gidecek bir şekle dönüşmüş durumda. Yani maalesef, burada sadece cezaları artırmak değil, önemli olan bu cezaları uygulayabilmek. Yani demek ki sorunumuz infazda, infaz edilemez hâle gelmesinde; bu kadına yönelik şiddette de böyle, bu sağlık çalışanlarına şiddette de böyle, diğerlerinde de böyle. Yani burada bir samimiyetsizlik var, bir çelişki var. Bir diğer samimiyetsizlik şu: Ben 2012'de kurulan -İsmail ağabey, herhâlde sen de Komisyondaydın- sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin önlenmesine dair bir Komisyon kurmuştuk. O zaman, biz ondan önce birçok önerge vermiştik, yine bu sorunumuz vardı ama olmadı. Ne zaman ki bir doktor meslektaşımız -Doktor Ersin Arslan- hasta yakını tarafından öldürüldükten sonra biz bu Komisyonu kurabildik. İşte, bir yıl sonra bir rapor ortaya çıktı. O raporda da gerçekten güzel çalışmalar yapıldı; üç ay, dört ay emek verdik; gelen oldu, giden oldu, dinlediklerimiz oldu; gittik, geldik. Sonuçta, güzel bir rapor çıktı ortaya, 66 madde önerileri olan güzel bir raporu ama biz o raporu yine unuttuk, bir sekiz yıla yakın... Yine onunla ilgili ufak tefek düzenlemeler oldu -şimdi hakkı yerine teslim edeyim- genelgeler oldu, ara ara düzenlemeler oldu, işte, 2014'te düzenlemeler oldu, 2018'de oldu, genelgeler çıktı. Tamam, onu da bir tarafa koyalım ama sonuç itibarıyla, bütüncül bir yaklaşımda bulunmadığımız için, yine durumu idare ettiğimiz için bir sonuç alamadık; ta ki Covid-19 pandemisi çıkana ve gerçekten artık bazı şeyler ete kemiğe bürünmeye başladığında, ağır

çalışma koşulları altında biz meslektaşlarımızı kaybetmeye başladığımızda ve onların bu şekilde çalışma motivasyonu bulması gerektiği durumda biz işte, o zaman, 2020’de tekrar bir düzenleme yoluna gittik ama sonrasında geldiğimiz noktada yine bir düzenlemeye gitmek zorunda kaldık. Niye? Artık istifaların bir göçe dönüştüğü, hekimlerin artık Türkiye’den göç etmeye başladığı bir süreçte biz tekrar bir düzenlemeye gidiyoruz, cezaları artırarak. İşte, 2014’te yazdığımız yeri şimdi TCK’de tanımlayarak değil mi? Temel hizmetler kanununda zaten tanımlanmıştı bu. Şimdi, onu alıp TCK’de tanımlayarak buradan yine bu sorunu çözmeyi hedefliyoruz ama aramızda hekim çok, teşhisi doğru koymak lazım. Şimdi, cezalardan bahsettim, sadece cezaları artırarak bu sorunu çözemeyeceğimiz ortada; teşhisi doğru koymak lazım. İşte, “teşhis” dediğimiz noktada da biz bu parça parça çözümlerden, atılan küçük küçük adımlardan değil, daha bütünlüklü bir yaklaşım içine girelim. Evet, bugüne kadar yapılan şeyler var mı? Var, doğru olan şeyler de var ama eksik kalanlar da var. Şu an, geldiğimiz noktada sağlık sistemi bir kriz yaşıyor, bunu da kabul etmemiz lazım; hekimler kendini değersiz görüyor, bunu kabul etmemiz lazım; hekimler göç etmeye başladı, ülkesini terk etmeye başladı, bunu da değerlendirmemiz lazım. Sevgili meslektaşım söyledi, hastalarda şu an... Bakın, ben hekimim, aynı zamanda milletvekiliyim, bölgemden -elbette burada bulunan birçok milletvekili arkadaşım da aranıyordur- korkunç bir şekilde aranıyorum: “Vekilim randevu alamıyoruz.” “Vekilim ameliyat alamıyoruz.” İşte, “Vekilim, şuraya gideceğiz, şunu bulamıyoruz.” İşte, “Şu alet takılacak, bu cihazı bulamıyoruz.” Ya, korkunç bir şey yani ben işi gücü bıraktım, şu an randevu alma peşindeyim; hastalar randevu alamıyor, kuyruklar var. Şimdi, bu gerçeği görmezden gelemeyiz. Hastanelerde ameliyat olamıyorlar, randevular aylar sonraya gidiyor. Doktor kalmamış, uzman doktor kalmamış, asistanlar yetişmiyor. Benim ilim Tekirdağ bölgesinde ilçelerde korkunç hekim açığı var, eksikliği var. Ya, hekimler oradan oraya, oradan oraya gitmekten gerçekten bıkmış durumda, hayatından bezmiş durumda.

Şimdi, gerçekten her meslek zor -biz de hekimiz burada, gerçekten zor yetiştiriyor- yani her mesleği icra etmek kolay değil, katılıyorum ama hekimlik de farklı bir meslek gerçekten yani bu kadar zorlu bir eğitim, otuz altı saati geçen nöbetler, üzerine gerçekten mobbing, üzerine şiddet, üzerine bir de hani bu kadar değerli, yetişmiş insanların değersizleştirilmesi; Sayın Bakan ifade etti “Ben öyle bir şey demedim.” dedi ama hani biz bunu duyuyoruz, hani her yerde söyleniyor bu cümleler. Sadece o değil, Sağlıkta Dönüşüm Programı’nın hataları, uygulamadaki sorunları dile getirildiğinde işte “Paracı doktorlar gürültü yapıyor.” dediniz mi Sayın Bakan bilmiyorum ama hani bu söyleniyor. Şimdi elbette, bunu yapan doktorlar var mıdır? Vardır yani elbette bu mesleği suistimal eden hekimler, meslektaşlarımız var mıdır? Vardır; vallahi diğer mesleklerde 10 varsa bizim mesleğimizde 1 vardır, bir kere bunun hakkını koyalım. Çünkü bu mesleği seçen insanlar gerçekten insanına, ülkesine hizmet etmeyi öncelemiş, bu bedeli ödemeyi göze almış insanlar. Hayatlarından hayatını vermişler, gençliğini vermişler, çocuğundan çocuğundan, her şeyinden vermişler. Şimdi bunları değersizleştirmek lazım Sayın Bakan. Asıl size düşen o dönemde, elbette bunlar varsa cezalandırmak lazım, hiç de acımadan belki en ağır cezayı vermek lazım ama bunu bu şekilde ifade etmemeniz gerekirdi diye düşünüyorum. Yani bu şekilde Sağlık Bakanı olmanız hasebiyle, sağlığı temsil etmeniz, sağlık çalışanlarını temsil etmeniz hasebiyle daha dikkatli bir dili, hedef hâline getirecek bir dili...

Zaten yani hastalar canı burnunda geliyor, zaten bilmiyor, belki bilmeden geliyor; doğru. Hasta geliyor, bilmiyor neyi var, belki bizim için çok kıymetli bir şey değil, o basit bir müdahaleyle düzeltebileceğimiz bir şey, o bilmeden geliyor. Doktor bıkmış durumda; hasta sayısından, beş dakikaya sığdırmaya çalıştığı sağlıktan, kendinin ötekileştirilmesinden, nöbetlerinden, değersizleşmekten. Dolayısıyla orada hizmet alan ve hizmet verenin karşı karşıya getirilmesi var, dolayısıyla sistemde bazı hatalar var. Bu hataları görmezsek, eğer bu sistemi de düzeltmezsek bence artık bu bir çığ gibi büyümeye başladı bakın, özellikle yeni kuşakta. İsmail ağabey hep geçmişten anlatıyor; o dönem bitti,

yeni bir kuşak var artık, yeni bir çağ var. Hekimler, meslektaşlarımız yeni bir şekliyle, yeni bir kişilikle, yeni bir şeyle sistemin içinde dünyaya geldiler ve çalışıyorlar. Bizim onları iyi değerlendirmemiz, bu sistemdeki eksikleri iyi değerlendirmemiz lazım.

Bakın, aile hekimleri çok ciddi sıkıntı içindeler. Son dönemde bir yönetmelik çıktı; Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği altında haksız cezalara, sözleşme feshine uğruyorlar. Benim bölgem Tekirdağ'da da bakın şu an yani pandeminin bir sürü tedbiri kalktı, maskeler kalktı, kısıtlamalar kalktı ama hâlâ aile hekimlerinden günün üç dört saatini, hatta beş saatini telefona ayırması isteniyor. Bu görevi yapmayan aile hekimlerinin sözleşmesi feshediliyor ve bu bazı bölgelerde sağlık müdürlüğünün uhdesinde olarak değerlendirilen bir şey. Birinci basamak sağlık hizmetleri aksıyor. Yani burada aksayan şeyleri konuşacağız elbette, Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın nerede eksik kaldığını, nerede yanlış yaptığını konuşmak lazım. Hani bunları konuşurken de ben alınganlık da göstermememiz gerektiğini düşünüyorum.

Maddeler üzerinde de tabii konuşulacak ama özellikle bu Mesleki Sorumluluk Kuruluna dair hem hukukçuların eleştirileri var burada mahkemelerin yerine geçeceği durumda hem tarafsız olamayacağı mahiyetinin –7 kişilik bir kurul bu ve bu kurulu atayan Sağlık Bakanlığı, içeriği öyle– bu kararların tarafsız olamayacağı, kimin soruşturulup kimin soruşturulmayacağı, kimin cezalandırılıp kimin cezalandırılmayacağı noktasında maalesef hekimler kendilerini güvende hissetmiyorlar. Yani bunun daha tarafsız bir kurum... Elbette böyle bir sorun var, malpraktis gibi gerçekten ağır bir yük var hekimlerin üzerinde. Bunun tabii ki değerlendirilmesi lazım ama daha tarafsız, tabii hukukumuzun çerçevesi içinde bir sistemin kurulması gerekir diye düşünüyorum.

Bakın, en son olarak şunu söyleyeyim: Son şeyde de ifade etmiştik, hani bu istifa eden, Türkiye'den gitmeye karar veren sağlık çalışanlarıyla ilgili yüzde 51,6'sı daha iyi bir yaşam ve çalışma koşulları için gidiyor, yoksa öyle hani “Bunlar paragöz, para için, işte özlük hakları için giden.” denilen grup yüzde 1,8 sadece. Yani itham ederken, gerçekten değerlendirirken bu gerçekleri de bilerek konuşmak lazım. İstifa etmek isteyen sağlık çalışanlarının yüzde 42'sinin gerekçesi tükenmişlik, yorgunluk, gelecek kaygısı, yine yüzde 25,8'i daha iyi bir yaşam için istifa ediyor, başka yerlerde yaşam kurmaya çalışıyor ve istifa gerekçesi de dediğim gibi mevcut koşulların ağırlığı, bunları düzeltmemiz lazım. İktidarın özellikle kıymet bilmez, değerbilmez, değer vermez uygulamaları ve özellikle son dönemde artan sözlü, fiziksel saldırılar. Bunları da bence bir an önce, tabii ki yasal çerçeve çok kıymetli ama uygulamamız lazım ve sağlık sisteminin asıl sorunlarını çözmeden de sadece cezaları artırarak bunu sağlayamayız diye düşünüyorum. Hekim-hasta ilişkilerini yeniden hak ettiği yere getirmemiz gerekir diye düşünüyorum.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ediyorum.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI (Devam)

5.- *Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, Kütahya Milletvekili Ali Fazıl Kasap'ın (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki görüşmelerde kendisiyle konuşmalarını video çekimi yaparak Twitter'da paylaşmasına ilişkin açıklaması*

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli arkadaşlar, Komisyonumuzu bilgilendirmem lazım. Biraz önce Ali Fazıl Kasap Bey'le konuşmamız sırasındaki onun sorduğu şeyi, benim sorduğumu kendisi video kaydına almış bizim de iznimiz olmadan ve bunu Twitter'da paylaşmış. Sayın Vekilim, bunu ayıplıyorum.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Neden Sayın Bakanım?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Çünkü benim iznini almadan burada bir... Ben de sizin izninizi... Müsaade edin. Ben sizin izninizi, siz benim iznini almadan böyle bir Komisyon ortamı... Müsaade edin, ben bir anlatayım. Bir Komisyon ortamında bunu yapamazsınız, yanlış bir şey yapmışsınız. Şimdi, lütfen kim çektiyse o videoyu tekrar çekin, söylediklerimi “tweet” yapın eğer samimiyseniz, değilse samimiyetinizden şüphe ederim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Söyleyin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Şimdi, değerli arkadaşlar, ben Bakan olduğumda Türkiye’deki ortalama muayene sürelerini araştırdık.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben çekeyim sizi...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Demin kim çekti, hangi danışmanınız?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Arkadaşlar çekti, ben çektim...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Buna kimin ne hakkı var arkadaşlar? Böyle şey olur mu ya?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, burada bir, siz, bakın...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sizin samimiyetinizi şimdi sınıyorum, var mı böyle bir şey, Allah’ınızı severseniz? Komisyon çalışması yapıyoruz arkadaş. Ya, ben konuşmamda... Hem de konuşmanın küçük bir bölümünü çarpıtmak için böyle şey yapılmaz. Şimdi, lütfen kime çekiyorsanız, kime çekiyorsanız çekin, delikanlıca “tweet” atın, tamam mı? Şimdi lütfen...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ali Bey, ayıp yaptığınız.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ben konuşmanızı...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kim çekiyorsa. İyi de ben senin konuşmanı çekip Twitter’a atıyor muyum?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, samimiyseniz... Bir saniye... Sayın Bakanım, bir dakika.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, böyle şey var mı arkadaşlar ya? Buradaki samimiyetimizi böylesine suistimal ediyorsunuz Ali Fazıl Bey ya.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bir saniye, Sayın Bakanım, lütfen, bir saniye Sayın Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yapmayın. “Yanlış yaptım.” deyin, özür dileyin.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yanlış değil, özür dilenecek bir şey yok.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Allah Allah!

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben size bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya arkadaşlar, bu nasıl bir mantıktır ya!

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bakın, burada, hayır, siz burada sekreteryanıza sordunuz. Bir saniye, lütfen. Orada Habip Bey konuşurken...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Siz benim kişisel hukukumu çiğniyorsunuz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır, ne demek.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya ne hakkınız var beni çekip de göndermeye.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben sizi videoya çekmedim ki.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ne çektiniz ya?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sizde video yok, sizin konuşmanız var sadece.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Allah Allah! Konuşmam, sesim varmış, video yokmuş. Öyle bir şey olur mu arkadaş ya!

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, Sayın Bakanım, bakın, Sayın Başkanım, samimiyet testine tabi tutmayalım, ben bir şey söyleyeceğim: Ben konuşmadan önce Habip Bey orada konuşuyordu ve siz kamerayla bir arkadaş kayıtt...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, ben yirmi senedir bir milletvekilinin bir Komisyon çalışması sırasındaki böyle bir tavrına bütün başkanlar açısından ilk defa şahit oluyorum ve bunu kınıyorum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır, ben konuşurken siz...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bunu kabul etmiyorum, bunu ayıplıyorum, lütfen özür dileyin. Dilemiyorsanız da o sizin samimiyetinize, sizin insanlığınıza kalmış bir şey.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Peki, bir şey soracağım...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Şimdi sadece... Vazgeçtim özrünüzden de. Şimdi, lütfen delikanlıca çekin.

Ben, 2002 yılında Sağlık Bakanı oldum. Çekin, çekin.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – On dakikayı söyleyecekse öyle çekeyim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, yok, bir dakikada söyleyeceğim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Çekiyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Şunu da çıkarayım da herkes görsün. Ne hâllere düşüyoruz, şuna bakın.

Ben, 2002 yılında Sağlık Bakanı oldum ve o zaman bütün Türkiye’de, SSK hastaneleri ve devlet hastaneleri dâhil muayene sürelerini tespit ettirdim. Bir muayene süresi dört buçuk dakikaydı. Şu anda sistemde, Sağlık Bakanlığının uyguladığı sistemde -ki benim zamanımda başlanmıştı- asgari muayene randevu verme süresi on dakikadır. Eğer Sağlık Bakanlığı bu on dakikayı ihlal ediyorsa burada Sağlık Bakan Yardımcımız da var, lütfen, Sağlık Komisyonu Başkanı olarak söylüyorum, düzeltsinler. Ancak bana verilen bilgi şudur: Bir hocaya on dakika içinde 2 randevu verilip onun 2 asistanıyla ya da 2 uzmanıyla bunu yaptıklarını bana ifade ettiler yani 2 kişi on dakika içinde muayene ettiğine göre 1 kişi yine on dakikada muayene ediyor demektir ve daha önce de söyledim, bu on dakika yetmez. Nasıl ki Recep Akdağ Sağlık Bakanı olduğunda dört buçuk dakikadan on dakikaya çıkarmışsa bugün el birliği yapmalıyız, bu on dakikayı on beş dakikaya, o on beş dakikayı yirmi dakikaya çıkarmalıyız. Ama şunu da söylemeliyim: “Bu ülkede doktor sayısı artırılmalıdır.” dediğimde bana en ziyade karşı çıkanlar sizin partinizden arkadaşlarınızdı, Meclis tutanaklarından onları da çıkarıp gösterebiliriz.

Teşekkür ediyorum size.

Evet, arkadaşlar...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Kalite... Demin siz de söylemişsiniz, Sancaktepe Devlet Hastanesi de dâhil tüm hastanelere gönderilen günde 70 hasta bakma zorunluluğu sizin dediğinizin karşısında Sayın Bakanım ve bunların hepsi...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Siz benim söylediğimi mi yayınlayacaksınız, sizinkini mi? Artık o konuda samimiyetinize bakacağım.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben delikanlı adamım Sayın Bakanım, bir söz verdik, yayınlarım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki.

Evet, şimdi, sözü herhâlde Ali Şeker Bey’e veriyoruz.

Buyurun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ama şimdi, şöyle... Özür dileyerek, bir saniye Sayın Şeker...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Tamam, bekliyorum ben zaten.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Siz, burada danışman arkadaşınıza, sekreteryanıza sordunuz “Burada video çekiliyor mu?” diye. Ben, sizin videonuzu çekmedim; ben tamamını, tüm konuşmaları videoya çektim ve yayınladım. Canlı da yayınlatabilirim ki çoğu arkadaş da canlı yayınlıyor; bunu bildiğiniz hâlde...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hayır, kesinlikle; bu, doğru bir şey değil.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, ben söylediklerimden çekinmem de böyle bir usul olmaz yani.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Doğru bir şey yok, değil.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ama burada hepimiz video çekiyoruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Değil, değil Hocam.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Olmaz.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Kendi konuşmasını çekiyor ama.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ama ben, hayır...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ya, hepimiz kendi konuşmamızı çekiyoruz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, bir dakikalık benimle konuşmasında kendisine göre -hani çok akıllıyız ya hepimiz- benim bir açığımı bularak Twitter’a vermiş, canı sağ olsun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır, açık değil Bakanım...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ali Bey, devam edin lütfen.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – “Beş dakikada hasta muayene edemem.” dediniz, o da...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kendisine göre, kendisine göre.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – E, siz dediniz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Devamı var ama bakın, devamını da anlatıyorum; bir şeyi söylerken bağlamı içinde konuşun.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – “Beş dakikada hasta muayene edemem.” dediniz...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Devamını paylaştım Sayın Bakanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, yapmayın arkadaşlar! Meşhur bir laf var yani...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, Sayın Bakanım, bunu yayınlıyorum. Sıkıntı yok, biz delikanlı adamız.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Göreceğiz delikanlılığımızı.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yarın görüşürüz yani.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Evet, buyurun Ali Bey.

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon) (Devam)

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sayın Başkan, Sayın Bakan Yardımcım, sayın Komisyon üyeleri, teklif sahibi; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bu konuda, daha önce bir... (Gürültüler)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hayır, arkadaşlar, bakın; inanın, ben bundan sonraki Komisyon toplantılarında farklı bir usulle gidebilirim, böyle olmaz gerçekten.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Zaten iki senede bir yapıyoruz Bakanım yani...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, iki senede yapılır, dört senede yapılır; fark etmez. Bakın, burada başka arkadaşlar itiraz ediyorlar “Biz de buna tahammül edemiyoruz.” diyorlar; herkesin de burada hakkı hukuku var yani.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Başkan, tutanaklarda zaten var.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bu arada bir şey söyleyeyim de: Arkadaşlar, Ali Bey konuşmasına başlamadan bir ayağa kalkın da, uzun süre oturmak trombozis yapıyor.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Evet, bence de, gerçekten...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Emboli olacağız, gideceğiz hepimiz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Beş dakika ara verin o zaman.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Olabilir; Ali Bey, beş dakika ara verelim.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Tabii canım, ara verin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Beş dakika ara veriyorum arkadaşlar.

Kapanma Saati:22.33

ÜÇÜNCÜ OTURUM**Açılma Saati:22.43****BAŞKAN: Recep AKDAĞ (Erzurum)****BAŞKAN VEKİLİ: Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)****SÖZCÜ: Arife POLAT DÜZGÜN (Ankara)****KÂTİP: Sefer AYCAN (Kahramanmaraş)**

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlarımın müsamahasına sığınarak şu anda söz isteyen 2 milletvekimiz var, müsaade ederseniz onlarla bitirelim, konuşmak arzu eden herkes konuştu. Sonra da teknisyenlerimiz, bürokratlarımız bize çok kısa bir bilgi versinler. Nihayetinde de teklif sebebiyle Bakan Yardımcımızı dinleyip bütünü oylayalım. Ondan sonra ne yapacağımıza karar veririz.

Ali Bey, buyurun.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Arkadaşlar, gerçekten 2 önemli konu var hekimlik önünde; bunlardan biri malpraktis, biri sağlıkta şiddet ve bu gittikçe artan bir oranda hekimlerin bu mesleği terk etmelerine, ülkeyi terk etmelerine yol açıyor. Bu konuda da Sağlık Komisyonu olarak bizim bir şeyler yapmamız gerekiyor.

Daha öncesinde ben 6’ncı ayda, geçen yılın 6’ncı ayında malpraktisle ilgili bir araştırma önergesi verdim, o önerge reddedilmişti. Malpraktis sorununun Türkiye’nin sağlığında ne kadar yaralayıcı sonuçlara yol açtığı, hekimlerin belli branşları seçmediği, sadece cildiye gibi, radyoloji gibi dallarda ilk 100’e giren hekimlerin bu alanlara yöneldiği, tabiri caizse hastaya dokunmak istemediği bir durumda bizim kardiyolog, kalp damar cerrahı, göğüs cerrahı bulamadığımız bir ortama doğru Türkiye sürükleniyor ve bu konuda da bizim çözüm üretmemiz gerekiyor. Nedir? Hekimlerin çalışma şartlarını iyileştirip Türkiye’de ve hekimlikte kalmalarını sağlamamız gerekiyor.

Burada, sağlıkta şiddetle ilgili olarak özellikle daha önce çıkan yasalarda bazı önerilerde bulunmuştuk. Ne dedik? “Hükmün açıklanması geri bırakılmasın.” dedik “Cezalar para cezasına çevrilmesin.” dedik “Cezanın artırımı üç yıl olsun ki tutuklamaya sevk edebilsin hâkimler.” dedik ve bunlar maalesef kabul edilmedi, kabul edilmediği gibi de o çıkan sağlıkta şiddet yasası yeterli olmadı ve şiddet artarak devam ediyor. Şiddet eskiden de vardı. Ben tıp fakültesine girdiğim de şiddet vardı, öğrenciyken de vardı, asistanlığım sırasında da vardı, uzmanlığa geçtim, o dönemde de vardı. Ama şunu kabul etmemiz lazım ki: Diğer sektörlerle göre 16 kat artmış bir sağlıkta şiddet var. Yani bir hekim dışında, bir öğretmenseniz, bir mağazacılık sektöründeyseniz 1 şiddet görüyorsanız sağlıkçılar 16 kat fazla şiddet görüyor. Bu şiddetin sonucunda artık bu alanı terk etmeye başladılar sağlıkçılar. Bu, sözel tehdit, efendim, bıçaklama -ki yanı başımızda, Ankara’da yaşadık- hayatına kastetmeye kadar gidiyor. Bunun önlenmesi için de “Bu şiddet ortamının sebepleri ne?” “Hekimler, sağlık çalışanları, hemşireler, ebeler ve acil tıp teknisyenleri neden bu şiddete uğruyorlar?” bunu anlamamız gerekiyor. Bir kere artmış bir iş yükü var, artmış iş yükü neticesinde... İşte, az önce sıradaki bir an önce sözün kendisine gelmesini bekliyor, kapıdaki hasta sıranın bir an önce kendisine gelmesini bekliyor, içerideki de çıkmak istemiyor; böylesi bir durum. Doğru olanı da bir hastaya on beş yirmi dakika ayırabilmek. Ama biz hekimlerimizi kaybettikçe, yurt dışına kaybettikçe, istifa ettikçe, yeni asistan hekimler artık belli branşları seçmediğinde... İki yılda 3.675 hekim asistan kadrolarını tercih etmediğinden dolayı o asistan

kadroları boş kaldı. Yani düşünebiliyor musunuz iki yılda 3.675 kadronun boş kaldığı bir ortamda -biz o boşluklar- yarın bir gün yeteri kadar genel cerrah olmadığında, yeteri kadar kadın doğumcu, yeteri kadar çocuk hekimi olmadığında yaşanacak sorunları bugünden siz tahmin edin.

Bu tercihlerini nasıl değiştirebiliriz hekimlerin? Ancak etkin bir yasayla ve bu şiddete yol açan iklimi değiştirerek. Kısıktırılmış bir sağlık talebi var, daha çok hekime gitme, daha çok ilaç alma, daha çok tetkik yaptırma ve bunun sonucunda sağlığına kavuşamama. Bunun sebebi ne? Defansif tıp. Nedir defansif tıp? “E, ben malpraktisle ilgili yüz binlerce, milyonlarca lira cezaya uğrayacağıma kendimi koruyayım.” diyor, korumak için tetkike yöneliyor ve bu tetkikler sonucunda da sıralar daha da artıyor.

Daha önceden, biliyorsunuz, hekimliğin temel kuralı “Primum non nocere” önce zarar vermeydi, şimdi önce zarar görmeyegeldi. Yani ben bir hastaya dokunduğumda hasta bana tazminat davası mı açacak, hasta bana şiddet mi uygulayacak... Bu hastayı kendinden uzağa, başka branşlara, başka hastanelere yönlendirmeye yol açtı ve bu arada da halk sağlığına ulaşamaz oldu. Böylesi bir körler sağırlar birbirini ağırlar bir ortam... Hasta tedavi olamıyor, hekim tedavi etmek istemiyor. Bu iklimin sebebi de sağlıkta geldiğimiz bu ortam. Bunu düzeltmenin yolu bir kere hekim kadrolarını Türkiye’de tutmak gerekiyor, hekimlerin hekimlik yapmaya devam etmesi için şartları iyileştirmemiz gerekiyor. Bir an önce emekliliği gelen emekli oluyor. Hemen kamudan istifa edip bazıları hekimliği bırakıyor. Bizim bu cazibeyi oluşturmak adına mutlaka ve mutlaka etkin yasayı çıkarmamız lazım. Daha önceki önerdiklerimiz maalesef kabul edilmedi dediğim gibi.

Gelen bu yasada da ne diyor? “Katalog suç olmuştur.” Peki, daha önceden hekime ya da sağlık çalışanına bir şiddet uygulandığında hâkim tutuklamaya sevk edebiliyor muydu? Kamuoyunda bir baskı oluşmazsa, Twitter’da bir kampanya başlamazsa şiddet de uygulasa, bıçaklasa da maalesef elini kolunu sallayarak dolaşabiliyordu ancak bir kampanyayla o kişiler tutuklanabilirdi. Eğer hâkimler kuralları uygulamazsa katalog suç da olsa buradan bir sonuç elde edemeyiz, bunun farkına varalım. Yani eğer tutuklamama olasılığı varsa katalog suç da olsa -ki var- böylesi bir durumda yine o şiddet artarak devam edecek. Onun için bunun yeterli olmayacağı açık, mutlaka ek bazı tedbirlerle, yasal düzenlemelerle bizim bu şiddeti önlememiz lazım. Az önce söyledim, sağlıklılara yönelik 16 kat artmış bir şiddet var diğer dallara göre ve bunu da bizim yok saymamamız lazım.

Sağlıkta şiddetle ilgili olarak daha öncesinde kendini güvende hissetmeyen hekim sayısı yüzde 93,6 yani defansif tıbbı yönelmişler. Tıbbi davalarda artış olduğuyla ilgili yapılan araştırmada hekimler bunun gittikçe arttığını söylüyorlar, yüzde 95,4’ü yani hekimlerin tamamına yakını şiddetin de malpraktis davaların da arttığını, bunun için kendilerini korumaya aldıklarını ifade ediyorlar. Bu durumda da acil tıp, beyin cerrahi, kadın hastalıkları, doğum, genel cerrahi, ortopedi, çocuk hastalıkları dallarında kadrolar boş kalıyor. Maalesef, iki senede 3675 kadronun boş kalması korkunç bir rakam, bunu biz göz ardı edemeyiz. Bunun bir başka sebebi, Sayın İsmail Tamer “Ya, yüzde 20 yoktur.” dedi. Evet, yüzde 20 değil, bu senenin bütçesinin yüzde 18,58’i şehir hastanelerine ayrılmış durumda, 13 şehir hastanesine ayrılan bütün Bakanlığın bütçesinin yüzde 18,58’i. Önümüzdeki senelerde bunun yüzde 24-25’e ulaşacağı Bakanlığın raporlarında da... Önümüzdeki sene diğer şehir hastanelerinin de devreye girmesiyle Bakanlığın bütçesini gittikçe yutacak.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Döviz endeksiyle yüzde 20’yi geçecek bu.

ALİ ŞEKER (İstanbul) - Yani “Yüzde 24-25’i.” diyor ama maalesef daha da artıyor. Bunu hepimizin görmesi lazım. Bu, bir sorun. “Bingöl Devlet Hastanesinin çatısını aktaramayacağız.” derken bu mübalağa değil. Siz de yaşıyorsunuz, randevu almak için, ameliyat olamadıkları için, özellikle bu

pandeminin de üstüne gelmesinden dolayı çok ciddi ertelemeler var ve dövizdeki bu artışla birlikte de bazı ameliyat malzemeleri olmadığından dolayı insanlar operasyona giremiyor. Bu konuda bu ciddi sorunu çözmemiz gerekiyor.

Şimdi, bu sorunun sebeplerinden biri hekim sayısının, hemşire sayısının az olması dedim. OECD ortalamalarında 100 bin kişiye düşen 193 doktor Türkiye’de. 41’inci sıradayız 42 ülke arasında OECD ülkeleri içerisinde. Yunanistan’da 100 bin kişiye 607, bizde 193, onlar da 607. Rusya’da 100 bin kişiye 404 doktor düşüyor, Romanya’da 293 doktor düşüyor. Hemşire sayısına gelince, 100 bin kişiye 240 hemşire düşüyor Türkiye’de, hâlbuki OECD’nin ortalaması 880, neredeyse dörtte 1’i. Şimdi bu kadar az hekim, bu kadar kısıktırılmış sağlık talebi sonuçta şiddet olarak karşımıza çıkıyor. Bir kere bizim sistemi tekrar bir sorgulamamız, bu kadar kısıktırılmış talebi geriletecek adımlar atmamız gerekiyor.

Mali sorumlulukla ilgili olarak biliyorsunuz daha önceden olmayan bir şey Türkiye’de başladı. Ne başladı? Sorumlulukla ilgili mesleki sorumluluk sigortası başladı ve bu mesleki sorumluluk sigortası da gittikçe artan oranda bir yük hâline geldi yani hekim emeği, hekim riskleri paraya tahvil edildi. Bu, neoliberal politikaların bir parçası. Burada gittikçe artan oranda 2016’da 48 milyon prim toplanırken 2020 yılında 2 milyar 193 milyon prim toplanmaya başlandı. 2016’da 7 milyon 738 bin lira tazminat ödenirken 2020’de 571 milyon lira tazminat ödendi yani bu zorunlu mali sorumluluk sigortasıyla ilgili. Yani 70-80 kat artan bir tazminat yükümlülüğü var ve gittikçe belli alanlarda primlerin daha da artması söz konusu özellikle riskli branşlarda. Bu süreç içerisinde, bu reasürans şirketlerinin, sigorta şirketlerinin -şu anda bu gelen yasa teklifiyle birlikte iki sene de ötelenmiş olacak süreçler- 1 milyar 600 milyon lira kasalarında kalmış oluyor ve gittikçe artan bu dava sonuçlanmalarıyla birlikte, bir süre sonra artık kârlı görmemeye başlayacaklar ve bu işi kamunun sırtına bırakacaklar; onun için, bugünden bunun, bu sigorta sisteminin devlet tarafından yürütülmesi doğru olandır ve Türkiye’nin geleceği açısından da bu alanı şu anda, tazminatlar ödenmeye başladığında terk edecek olan bu sigorta şirketleri daha terk etmeden, bugünden kamunun bünyesine almak gerekiyor. Zaten önemli bir kısmı kamu hekimleri; kamu hekimleri bu primleri devlet olarak ve çalışanlar olarak ödüyor ve buradaki o birikenler senelerce o sigorta şirketlerinin cebinde kalıyor; bunun kamu maliyesinde kalması kamu yararı açısından değerlidir diye düşünüyorum.

Bir sorununuz da şu: Türkiye’de bu milyonlarca liralık, yüz binlerce liralık malpraktis davaları... Bir cezai sorumlulukla ilgili davalar var -Mesleki Sorumluluk Kurulu bu cezai durumla ilgili bir düzenleme yapıyor- ve bir de tazminat davaları tarafı var. Bu tazminat davaları tarafında da problemimiz şu: Yurt dışında birçok ülkenin çalışmaları var. Türkiye’de sigorta sistemi mağdur olanı, malul olanı yeterince desteklemediği için, bir hekim bir komplikasyonla karşılaştığında bunu “malpraktis” olarak değerlendirip ömür boyu ona bakmakla ilgili bir tazminata mahkûm olabiliyor. Birçok kadın doğumcu arkadaş -görmüşsünüzdür, duyuyorsunuzdur- bu tazminatlardan dolayı artık hastaya dokunamaz hâle geldi. Biz olan uzmanlarımızı da yeterince kullanamaz hâle geldik. Ve bu yüksek bedelleri sigorta sistemi ödemediği için doktor bir tazminata muhatap olduğunda “Önümüzde bu kadar yaşam süresi var, bu kadar ihtiyaçları var; bunu da kimse karşılamadığına göre sen karşılayacaksın.” denip hekimin sırtına yükleniyor, bu doğru bir şey değil. Yani, Almanya’da sosyal devlet gereğini yapıyor; bir olumsuz bir durumla karşılaşsa bile hekim onun yükünün altında ezilmemiş oluyor.

Bizim bu sigorta sistemiyle ilgili bu kamulaştırmayı ciddi bir şekilde düşünmemiz gerekiyor, bunu çok da uzatmamak yani uzun vadeye bırakmamak gerekiyor.

Defansif tıpla ilgili olarak, özellikle hekimlerin... Hani, Cumhurbaşkanının son bir sözü oldu “Ben asistanlara bırakırım.” diye; inanın, kadro açıldığında 3 bin kadro bile açılrsa kadrolar boş kalıyor. Şimdi, o kadroların sayısının 17 bine çıkarılmasıyla ilgili geçen bir personel cetveli açıklandı; bu kadar

asistanı yetiştirecek uzman hekim yok. Az önce Fazıl Kasap arkadaşımız söyledi yani 2-3 yardımcı doçentle uzman hekim yetiştirilmez. Biz uzman hekimlerimizi kaybediyoruz, o yeni gelecek olanları kimler yetiştirecek?

Bir başka sorun da şu: Biz ne kadar sağlıkta şiddet vakası görüyoruz, bunların adli sicil kayıtlarının mutlaka Adalet Bakanlığı'nda düzgün bir şekilde tutulması gerekiyor ki biz orada ne kadar şiddet vakası görüldüğünü bilelim, nelerden kaynaklandığını bilelim ve ona bir çözüm üretebilelim.

Nasıl bir koruyucu hekimlik durumu varsa, aynı şekilde, malpraktise karşı koruyucu tedbirleri alabilmemiz açısından gerçekten şeffaf bir değerlendirmeye ihtiyaç var. Nereelerde bu sorunlar yaşanıyor? Bu sorunların sebebi cihaz-ekipman eksikliği mi, personel eksikliği mi, aşırı çalışma mı? Bunların net bir şekilde, bilimsel bir çalışmayla ortaya konması lazım ki bir daha o sorunlar tekrar tekrar yaşanmasın ve bundan sonrasında insanlar zarar görmesin.

Burada Türk Tabipleri Birliğinden arkadaşlarımız da var, avukat arkadaşlarımız da var; arkadaşlarımızın da dinlenmesi yerinde olacaktır. Bu konuda meslektaşlarımızın bir meslek örgütü var, Hemşireler Derneği var, sendikalar var. Biz katılımcı bir yasa düzenlemeyeceksek, her gün bu davalarla muhatap olanlar, her gün yurt dışına giden hekimlerin başvurduğu meslek örgütlerini biz dinlemeyeceksek biz bu Komisyonda niye varız, niye buraya geldik?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ali Bey, teşekkür ediyorum Değerli Milletvekilim.

Sanıyorum, bir arkadaşımız kaldı.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI (Devam)

6.- Komisyon Başkanı Recep Akdağ'ın, Türk Tabipleri Birliği temsilcisine (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi'yle ilgili söz hakkı verilmesine ilişkin açıklaması

BAŞKAN RECEP AKDAĞA - Türk Tabipleri Birliğinden burada bir arkadaş var herhâlde, ona da kısa bir söz vereceğim. Yalnız bir usul hatası yapılmış...

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Görüşümüzü sorar mısınız Başkanım, söz vermeden önce?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sormasam olur mu?

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – İhtiyaç duyuyoruz efendim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Olur, tabii ki sorarım.

Şimdi, şöyle bir usul hatası yapılıyor arkadaşlar: İç Tüzük'ümüz çok sarih biçimde komisyonlara katılacak kişileri belirler. Uzman görüşüne başvurulacak kişilerin aslında önceden Komisyona müracaat etmeleri ve bu salona girebileceklerine dair bir müsaade almaları gerekir. Siz bu salona müsaade almadan girmişsiniz ama ben yine size söz vermek niyetindeyim doğrusu yani usulü hatırlatıyorum. Bu usule, lütfen, bundan sonraki süreçlerde uyunuz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Katılımcı yasa yapma gereği faydalı olur.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ama usul bu yani.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Anladım, aslında davet etmemiz lazım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – İhtiyaç duyulursa davet edilir, o bize ait bir şey ama talep de olursa onu karşılayabiliriz. Bu, diğer bahsettiğiniz başka birlikler ya da başka meslek örgütleri için de aynı şey söz konusu.

Tabii, aslında, bu komisyonlarda genellikle meslek örgütleri konuşuyor, geçmişte de hep bunu gördüm. Bu komisyonlarda vatandaşları temsil eden kişileri asıl görmek lazım yani vatandaş tarafını da dinlemek lazım. Bizim en önemli paydaşımız vatandaş. Ben Bakan olduğum zaman sivil toplum örgütü adıyla yüzlerce meslek örgütü beni ziyaret etti. Hasta haklarıyla ilgili hiç kimse gelmemişti. Ben aradım, buldum, davet ettim, geldiler. Burada hastaların örgütlenmesinin çok zayıf olduğunu ve hastaların örgütlenmesinin aslında bu Meclisin kürsüsü, bu Meclisin çatısı olduğunu unutmamamız lazım, onlar bizi seçtiler, buraya gönderdiler.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Bununla ilgili bizim teklifimiz var Bakanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Her meslek örgütünün iyi kötü bir gücü var ama hastalarla ilgili siz hangi komisyonda bugüne kadar kimi dinlediniz arkadaşlar?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sayın Bakan, bizim bir teklifimiz var, Hasta ve Hasta Yakını Hakları Derneğinin de bu Komisyon içerisinde olabilmesi Mesleki Değerlendirme Kurulu içerisinde...

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon) (Devam)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Habip Bey, buyurunuz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Hazırnu saygıyla selamlıyorum.

Uzun bir çalışma günü oldu, gerçekten herkesin katkıları çok kıymetliydi ve son söylediğiniz yerden ben başlayayım. Sağlık aslında iki yönlü yani bir, sağlık sunucuları var, sağlık hizmetini sunan insanlar var, emek veren sağlık emekçileri ve hekimler var; bir de bu sağlık hizmetini alan insanlar var. O açıdan, biz yasayı yaparken ciddi anlamda bir eksikliğe düşüyoruz, o da şu: Bu kanunları, yasaları çıkardığımız kesimlerle ilgili maalesef bu kesimlerin görüşlerini almıyoruz. Hem Türk Tabipleri Birliğinin hem diğer meslek örgütlerinin ve meslek odalarının fikirleri alınmalı, sendikaların hakeza öyle hem de hasta haklarını savunan derneklerin bence fikirleri alınarak bu teklif zenginleştirilebilirdi, daha sorunu çözen bir noktada olabilirdi.

Teklifin bütününe baktığınız zaman olumlu yönleri var tabii ki ama ciddi anlamda eksiklik barındırıyor, ileride çok sayıda soruna, komplikasyona yol açacağını da düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar, son yirmi yıldır çok ciddi anlamda Türkiye’de bir sağlık şiddeti tırmanışı söz konusu, her geçen gün bu, hepimizin canını yakıyor, hepimiz çalışırken bu sorunla ciddi anlamda karşılaştık. Bu, hem hekimler ve sağlık emekçileri açısından bir sorun hem de sağlık hizmetini alan insanların için de ciddi bir sorun teşkil ediyor. Hakeza, bunu sadece cezaları ağırlaştırarak ya da işte suçu “katalog suç” kapsamına alarak çözebileceğimizi düşünmüyorum. Evet, bunlar olumlu, olması gerekir, caydırıcı cezalar çıkarılması gerekiyor, tutuklamanın olması bir nebze o açıdan caydırıcı olabilir ama sorunun temel kaynağının kurutulmasına ihtiyaç olduğu kanaatindeyim.

Sorunun temel kaynağı şu: Yani, evet, Sayın Bakan, Değerli Hocam, sizin şahsınız Erzurum Üniversitesinde sevilen, bölgede de hastalar tarafından takdir edilen, her zaman da bahsedilen bir insansınız; ben Erzurum tıp mezunuyum, siz de oranın hocalığını yapmış bir insansınız. Ama çıkardığınız politikalar, iktidarınızın çıkarttığı politikalar maalesef şiddetle eleştiriliyor, çok ciddi sorunlara yol açtığı herkes tarafından biliniyor. Özellikle de koruyucu sağlık hizmetlerinin dışlanması, zayıf bırakılması, sadece tedavi edici sağlık hizmetlerine yönelinmesi, Türkiye’nin sağlık alanında

ciddi bir ilaç pazarına, tıbbi cihaz sarf malzemesi pazarına dönüştürülmesi çok ciddi anlamda bugün büyük sorunlara yol açtı ve yol açıyor da. Baktığınız zaman bunun temelini oluşturan en büyük sıkıntı Sağlıkta Dönüşüm Programı.

Sağlıkta Dönüşüm Programı, sağlıklı bir ticari metaya dönüştürdü, hastaları da âdetâ bir müşteriye dönüştürdü, doğal olarak da bu çok ciddi sorunlara yol açıyor. Yaşamını yitiren hekimlerimiz oldu, her geçen gün davalarla karşı karşıya kalan insanlarımız oldu ve gerçekten sağlık hizmetine erişemediği için yaşamını yitiren insanlarımız oldu. Bakın, Türkiye’de yılda 570 milyon acil servisi başvurusu var. Yani baktığınız zaman nüfusumuzun 7 katı, 570 milyon.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Habip Bey, herhâlde bu sayı yanlış. Bakanlığımız bunu bir... Mümkün değil bu.

HABİP EKSİK (İğdır) – Yanlışsa düzeltiriz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Poliklinik sayısı, acile başvuru sayısı değil; bu, yanlış bir şey yani.

HABİP EKSİK (İğdır) – Düzeltiriz, eğer yanlışsa Sayın Bakan Yardımcım düzeltir.

Sayın Başkanım, ben acil hekimliği yapmış bir insanım. Acil hekimliği yaptığım süreç 2011, 2012, 2013 yılları arasıydı ve günlük tek başıma 300-400 hasta bakardım; çocuk acilde, yetişkin acilde; İğdir Devlet Hastanesinde. Bakın, böyle bir ortamda, böyle kısıktırılmış bir sağlık hizmetinde, hastalıkların hastane kapısında karşılanması durumunda, sizin sağlıkta şiddette...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sayın Vekilim, beni bağışlayın, çok söylendiği için söylüyorum: Bugün moda hâline geldi de bir şeyi çok söylediniz mi herkes, o öyleymiş gibi konuşuyor; bu “kısıktırılmış” ne demek?

HABİP EKSİK (İğdır) – Açayım, açayım, konuyu açayım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bunun ne anlama geldiğini bizim bir anlamamız lazım, herkes bunu söylüyor yani.

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi, bir pandemi sürecinden geçiyoruz, koruyucu sağlık hizmetleri uygulanması gerekirken, filyasyon çalışmaları yapılması gerekirken, maalesef, daha çok hasta ortaya çıkması ve bunların da âdetâ bir müşteri gibi hastanelere akıp orada ilaç, tıbbi cihaz sarfının oluşup ciddi anlamda hem lobilere bu şekilde para aktarılması hem de performans sistemiyle hekimlerin emeğinin; işte, 10 hasta baktın, 5 hasta baktın... Ben hiç unutmam, çalıştığım acil hastanede şöyle bir durum söz konusuydu: Genel cerrah arkadaş gelip şunu söylüyordu: “Sadece hemogram bakıp hastayı benim servisiye yatırın.” diyordu. Anladınız herhâlde, çoğunuz hekimsiniz, bilirsiniz. Oysaki cerrahi hastaların ayırıcı tanısını yapmak için çok ciddi anlamda tetkik yapmak lazım ya da müşahade edip gözlemleyip tanısını koyup ona göre o servise yatırmak gerekirken bakıyorsunuz, performans sisteminin...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hani, hekim arkadaşlarımızın hep böyle bir yanlış yaptığı gibi genelleme yapmasak, gerçekten incinir hekimler bundan yani.

HABİP EKSİK (İğdır) – Hayır, tabii ki ama bu durumu yaratan Sağlıkta Dönüşüm Programı’dır. O hekimin o şekilde her hastayı yatırma düşüncesi olması bu sistemin yarattığı sıkıntıdır Sayın Başkanım. O açıdan bunun adı “kısıktırılmış sağlık sistemi”dir işte. Şunu söyleyeyim: Bakın, bu Sağlıkta Dönüşüm Programı, bugün baktığınız zaman, bütçenin çoğunluğunun tedavi edici hizmetlere ayrılmasına sebep oluyor. Onun için, demin söylediniz ya, işte “Biz şehir hastanelerinin yapılmasını kamu-özel iş birliğiyle yapıyoruz, işte, yirmi beş yılda bu kadar şöyle.” diye tanımladınız ve anlattınız. Bakın, o konu ayrı bir konu tabii ki mevcut kanun teklifinin bence güme gitmemesi için o alana çok girmeyeyim

ama kaynakları siz sürekli daha çok hasta, daha çok tedavi, daha çok ilaç, daha çok tıbbi cihaz, daha çok sağlık emekçilerinin emeğinin performansına dayalı olması, hastanelerin bu şekilde döner sermaye alması sistemine dönüştürürseniz, işte, o zaman şiddetin önünü almak imkânsız olur. O zaman malpraktis davaların da önlenmesi çok zor olur. O açıdan, hani, bunların hepsini sorunun temelinde aramak lazım yani sorunun temelini oluşturan bu Sağlıkta Dönüşüm Programı'nda aramak lazım ve bunu revize etmek lazım, düzeltmek lazım. Çok iyi niyetlerle çıkarmış olabilirsiniz ama bugün yarattığı sorunlar çok büyük. Bakın, yıllık 170 bin, 200 bine yakın kanser hastası teşhisi konuluyor. Türkiye'de koruyucu sağlık hizmetlerinin, erken tanı hizmetlerinin ciddi anlamda yetersiz olduğunu gösteren bir durumdur. O açıdan da hem sağlıkta şiddeti önlemeye yönelik çıkarılan kanun, öngörülen kanun, teklif edilen kanun yetersizdir. Bugün malpraktis davalarla ilgili sadece bir kurul kurarak -ki bu kurul da iktidarın sopsasına dönüşecek bir kuruldur- yani bu sorunu çözemeyiz, bu sorun sadece soruşturma açılıp açılmamasına karar vermekle çözülemez; bu tek yönlü olacaktır. Sistemin, idarenin kendi sorumluluğunu aklamasına dönüşecektir bu kurullar ve aynı zamanda bu kurullar, tıpkı OHAL İnceleme Komisyonu gibi oyalama sistemlerine dönüşecektir. Baktığınız zaman, bu kadar çok sayıda problemi barındıran ve çok yönlü olan bir problemi davaya dönüştürmek için Ankara İdare Mahkemesine sadece havale ediyor, tek idare mahkemesine, bu ciddi bir sorundur. Çoğu malpraktis davaların aslında idarenin sebep olduğu, davalar olduğunu hepimiz biliriz. Türkiye'deki sağlıkla ilgili yani tıpla ilgili eğitim çok kalitelidir, hekimlerimizin çoğu aslında çok iyi yetişir ama hem bu performans sistemi hem de çoğu hastanede tıbbi cihaz ve makinelerinin yetersiz olmasından kaynaklı birçok problemle karşılaşıldığını görüyoruz, biliyoruz sahada. Birçok hastanede şu an hâlâ ultrasonun olmadığını biliyoruz. Birçok cerrahın...

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hangi devlet hastanesinden bahsediyorsunuz?

HABİP EKSİK (İğdır) – Tuzluca Devlet Hastanesi, benim ilçem. Evet, Tuzluca Devlet Hastanesinde ne ultrason cihazı vardır ne de radyoloji uzmanı. Yani oradaki doktor arkadaşlar birçok vakaya müdahale ederlerse eminim malpraktis davalarla karşı karşıya kalacaklardır.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Habib Bey, nüfusu ne kadar? Tuzluca'nın nüfusu ne kadar?

HABİP EKSİK (İğdır) – Tuzluca'nın nüfusu 10 binin üstündedir merkezinin, köyleriyle beraber 20 bin civarındadır ve İğdır'a 50 kilometre uzaklıktadır. Devlet Hastanesi on yıldır deprem raporu alamamıştır. "Bu bina yıkılmalıdır." denilmiştir ama şehir hastanelerine bütün kaynaklar aktarıldığı için büyük metropollere kaynaklar aktarıldığı için bölge ihmal edildiği için o insanlar bugün böyle bir hizmetle karşı karşıyadırlar ve orada çalışan hekimler de malpraktis davalarla karşı karşıya kalmamak için birçok hastayı kilometrelerce uzakta olan Erzurum araştırma hastanelerine sevk etmek için saatlerce telefonlarda beklerler, her gün de beni ararlar. Sağlık Bakanlığındaki yetkili arkadaşların çoğu bilir, hemen hemen 112'nin komuta merkeziyle artık kanka olduk sevk sorunlarını, yoğun bakım sorunlarını çözmek için.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Habib Bey, siz İğdır'da çalıştığınıza göre İğdır'da doktor sayısı 2002'de ne kadardı, şimdi ne kadar? Çok merak ediyorum.

HABİP EKSİK (İğdır) - Yani 2002'deki rakamlar ile bugünkü rakamları bilmiyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – En aşağı 10 katıdır biliyor musun? Bilmek lazım.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ben 2011'de doktor oldum. Şunu söyleyeyim: Şu an İğdır Devlet Hastanesinde birçok branşta eksiklik olduğunu biliyorum, birçok branşta insanların sıra almadığını biliyorum ve hatta bu konuda sizin partinize oy veren, gönül veren, yönetici olan insanların da "Siz dile getirin bari bir şekilde çözsünler." diye beni aradığını da burada belirtebilirim.

O açıdan şunu söyleyeyim: Yani bu malpraktis davalarının temelini oluşturan sıkıntılar idarenin yetersizlikleridir, idarenin oluşturduğu sıkıntılardır ve bu kurullar sadece Sağlık Bakanlığının yetkililerinden oluştukları için de taraflı olacaklardır. Bakın, Kurul Sağlık Bakan Yardımcısı ve o Sağlık Bakanlığındaki yetkililerden oluşuyor, sadece 2 doktor bulunacak, ne hasta haklarını temsil eden biri olacak ne hekimlerin meslek örgütlerinden birisi olacak ne sendikalarından biri olacak. Hatta şöyle söyleyeyim: 1 cerraha tüm cerrahi alanlarla ilgili sıkıntılar danışılacak. Belki, hani, o kişiyle ilgili düzenleme yapılırsa, işte, plastik cerrahıysa plastik cerrahiden görüş alınabilir ama temelde asıl kararı veren idare olacaktır, iktidar olacaktır. Doğalında da iktidarın bir sopasına dönüşecektir. İdare, kendi hastanesini ya da kendi hastane yetkililerini sözleşme imzalatıp gönderdiği birçok yöneticisini koruyacaktır. Bu, tarafsız bir kurul olmayacaktır.

Yani iyi niyetle kurulmuş olsa bile çok ciddi sorunlara yol açma ihtimali vardır. O açıdan, bu Kurulun bu şekilde sadece Bakanlık yetkilileriyle donatılması bence doğru değil, çok ciddi sorunlara yol açacaktır. Hele ki bu tazminatın, işte, bir kısmına karar versin... İşte, diyecek ki: “Bana yakın, bu iktidara yakın.” İktidarda tanıdığı olan kişi gelip o kurullara müdahale edecektir, bugün OHAL İnceleme Komisyonuna müdahale edildiği gibi. Hani, OHAL İnceleme Komisyonunda çok meşhurdur, derler ya işte “FETÖ borsası var.” diye. İşte o zaman emin olun sağlık alanında da bu Kurulla ilgili de borsalar olacaktır, onu net bir şekilde söyleyebilirim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Eksik, tamamlama şansınız var mı?

HABİP EKSİK (İğdır) - Kesinlikle o kıymetli önerinizi dikkate alacağım Sayın Başkan, toparlıyorum. Yarın maddeler üzerinde devam edelim, gece ilerledi, sabrınızı çok zorlamak istemem.

Bir de söz konusu şöyle bir şey var: Sağlıkta şiddetle ilgili çıkarılan yasa iş yeri hekimlerini ve poliklinikleri olan hekimleri kapsamıyor zannedersem.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, poliklinikleri kapsıyor.

HABİP EKSİK (İğdır) - Ama iş yeri hekimliklerini kapsamadığını biliyorum. Çünkü sabit bir iş yerinde hizmet vermiyorlar onun da bir şekilde kapsama alanına alınması gerektiğini düşünüyorum.

Aynı zamanda da şöyle bir durum söz konusu: Bu davalarda kasıt aranacak yani şöyle bir şey; bir komplikasyon, bu soruşturmalarda kasıt aranacak, kasıt varsa bu Kurul soruşturmaya izin verecek, kasıt yoksa vermeyecek. Şimdi, ben size bir şey söyleyeyim: Ben hukukçu değilim, buradaki çoğu kişi de hukukçu değil ama aramızda hukukçu olan insanlar var, kasıt varsa zaten kasten adam yaralamaya ya da kasten adam öldürmeye teşebbüstür, bu zaten çok büyük bir suçtur. Yani o Kurul böyle bir kararı verdiği anda mahkûm etmiştir aslında, yargının yerine kendini koymuştur. Yani bir hemşirenin iğneyi yaparken eğer bir komplikasyon gelişmişse, siyatik sinirine denk gelmişse, işte, sonrasında belki bacağıyla ilgili bir sorun oluştu, yürüyemedi, bu Kurul “Bununla ilgili kasıt var.” dediği zaman, o zaman o hemşire kasten adam yaralamaktan yargılanır. Hakeza hekimin...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Kadınlar da var.

HABİP EKSİK (İğdır) – O insan diyelim evet, o insan... Kanunda öyle yazdığı için söylüyorum Sayın Vekilim.

O açıdan, bu durumun da netleştirilmesi gerektiğini düşünüyorum, açığa kavuşturulması gerektiğini düşünüyorum.

Gece ilerledi, sabrınızı zorlamayayım. Umarım yarın maddeler üzerinde daha detaylı görüştüğümüz zaman önerilerimiz dikkate alınır. Ve aynı zamanda gelen meslek örgütlerine de konuşma fırsatı tanıdığınız için de teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ben teşekkür ederim.

Muhittin Bey, sizin bir görüşünüz olacaktı.

Buyurun.

VI.- AÇIKLAMALAR (Devam)

2.- Gaziantep Milletvekili Ali Muhittin Taşdoğan'ın, TTB temsilcisinin (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi üzerinde görüş belirtmeyeceğine ilişkin açıklaması

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Sayın Başkanım, sevgili milletvekili arkadaşlarım...

Sayın Başkanım misafirimiz olan Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi üyelerine söz vermekten bahsetti. Bu, üç nedenden dolayı bugün olamaz bence. Bunlardan birincisi, usul yönünden olamaz. Eğer bir sivil toplum kuruluşu Komisyonumuza gelip görüş bildirmek ve görüşlerini açıklamak isterse alt komisyona, önceden bilgi vermesi ve Komisyonun davet etmesi gerekiyor. Böyle bir davet yok. Başka sivil toplum kuruluşlarına da yanlış örnek olacağını; bir sürü sendika var, çeşitli dernekler var, bilim dernekleri var, onların hepsine de yanlış örnek olacağını düşünüyorum. İkincisi, Türk Tabipleri Birliği bu zamana kadar meslek mensuplarının sorunları hakkında açıklama yapma dışında güncel siyasi açıklamalarla meşgul. Artı, Türkiye’de toplam doktor sayısının yüzde 20’sinin kamu dışında çalıştığı, yüzde 80’inin kamu ve üniversite hastanelerinde çalıştığı bir ortamda, kamu hastanelerinde ve üniversitede çalışanların Tabipler Birliğine üye olması zorunlu olmadığı için yüzde 20’nin hâkim olduğu bir oda seçimine katılımda -yüzde 20 civarında Türkiye genelinde bir katılım var- bu katılım sayısının yüzde 51’ini alanlar tabip odalarında yönetimlere gelip Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyini oluşturunlar.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ticaret odaları da yüzde 1’le seçiliyor, ticaret odalarını da kapatalım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ali Bey, biz dinleyelim milletvekilimizi.

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Ben sizi çok saygıyla dinledim Ali Bey, yayınızı da hiç kesmedim.

Yüzde 5 civarında olmaktadır. Yüzde 5 yüzde 95’i temsil etmez. Bu da ikinci sebebi.

Çeşitli açıklamaları var, bu açıklamaların hiçbirisi mesleğimizle ilgili açıklamalar değil. Türk Tabipleri Birliği ne zaman Türk’e bir saldırı olsa, Türk devletine bir saldırı, bir eylem olsa orada hemen konuşlanıyor, asli görevinden, mesleğin gelişmesinden, meslek mensuplarına hizmet etmekten uzaklar. Mesela, pandemi sürecinde sağlık çalışanları insanüstü bir özveriyle çalıştığı hâlde Türk Tabipleri Birliği “Bitiyoruz, tükeniyoruz, yönetemiyorsunuz.” şeklinde açıklamalar yaparak bu sağlık çalışanlarının olağanüstü çabasını gölgelemiş, kaos yaratma çabasının içerisinde girmişlerdir. Yine, insanlara siyah kurdele takarak devlet karşıtı oluşumların işine yarayacak bir hamle yapmışlardır. Bunun dışında, göz ardı edemeyeceğimiz önemli açıklamalarından bir tanesi “Savaş bir halk sağlığı sorunudur.” dediler. Oysa Türkiye Cumhuriyeti devleti savaş yapmıyor, terörle mücadele ediyor, operasyon yapıyor. Aksine, savaş değil, terör bir halk sağlığı sorunudur; yine olaya yanlış yerden bakıyor. Kendi devletini işkencecilikle suçladılar. Kendi devletimize, özellikle 15 Temmuzdan sonra yine devletin içine sızmış PKK/KCK, FETÖ mensuplarının KHK’lerle memuriyetlerine son verilmesine karşı çıkıp bunu “cadı avı” olarak nitelendiren açıklamalarda bulundular. Diyarbakır Sur’daki hendekler sürecinde Diyarbakır’da çadır kurup operasyonun durmasını istediler. Daha önceki yıllarda devletimizin faili meçhuller yaptığını öne sürdüler. Keçelere binip faili meçhul kazıları yaptılar. 19 Haziran 2013’te Gezi sanıklarının serbest bırakılması için eylemler yaptılar, yaptılar... Saymakla bitmez. Hatta tarih de

verebilirim 24/8/2020’de Giresun sel felaketinde şehirlerimizin yıkımının ve 6 yurttaşımızın ölümünün gerçek nedeninin iktidarın politik tercihleri olduğunu, Allah’ın kazasının bile politik nedenlerle olduğunu söyleyip politika işleriyle uğraşmaya gayret ediyorlar. Örnekleri sınırsız, merak edene daha saymaya devam edebilirim. Tüm bu üç ana nedenden dolayı Türk Tabipleri Birliği mesleğimizi temsil etmiyor.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Katılıyorum.

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Bugün burada konuşma yapmalarına da gerek yok hem usul açısından hem genel olarak. Görüşümüz budur, bu yönde karar alırsanız da memnun oluruz Sayın Başkanım.

KANİ BEKO (İzmir) – Sayın Başkan...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sayın Başkan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sizden de birine söz vereyim hanginiz arzu ediyorsanız. Yalnız bir şey söyleyeceğim...

KANİ BEKO (İzmir) – Kısa bir şey Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika, söz alan arkadaşım için; değerli milletvekilimizin söylediklerinde, onun anlattıklarında bir hilafihakikat var mı? Ben görmedim. Bunların hepsini yaşadık da onun için.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Var, hepsinde var.

HABİP EKSİK (İğdır) – Var, hepsiyle ilgili bire bir sorum var.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hepsini bire bir yaşadık. Yorum da yapmadı, olan şeyleri söyledi.

KANİ BEKO (İzmir) – Sayın Başkan, ben bir dakika kısa bir şey...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Buyurun Kani Bey.

KANİ BEKO (İzmir) – Öncelikle herkese iyi akşamlar.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hani, o subjektif bir değerlendirme yapmadı, olanları anlattı.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Size göre öyle.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, olanları anlattı yani.

KANİ BEKO (İzmir) – Şimdi, bir de ben konuşayım arkadaşlar, bir dakika ya, Allah, Allah!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Buyurun Kani Bey.

3.- *İzmir Milletvekili Kani Beko’nun, TTB temsilcisine (2/4290) esas numaralı Kanun Teklifi üzerinde söz hakkı vermenin doğru olacağına ilişkin açıklaması*

KANİ BEKO (İzmir) – Şimdi, biz bugün buraya geldik, neden geldik buraya? Sağlıkta şiddeti konuşmaya geldik, sağlığı konuşmaya geldik, 83 milyon insanımızın gerçekten sağlık konularını tartışmak için geldik.

Şimdi, ben yıllarca DİSK Genel Başkanlığı yaptım. DİSK, KESK, TTB, TMMOB’la birlikte gerçekten beraber görev yaptım.

(Uğultular)

KANİ BEKO (İzmir) – Bir dinler misiniz lütfen ya!

Şimdi, hatırlarsanız Soma’da bir iş cinayeti olmuştu, orada iş cinayetinde arkadaşlarımızı kaybettik ve yüzlerce de yaralı işçimiz vardı; hemen yanı başımızda biz Türk Tabipleri Birliğindeki arkadaşları gördük. Ankara Garı önünde emek, barış, demokrasi mitingi düzenlemiştik; orada da hatırlarsanız

102 arkadaşımızı kaybetmiştik, dolayısıyla orada da yüzlerce yaralı arkadaşımız vardı. Ne kadar Türk Tabipleri Birliği üyesi hekim arkadaşımız varsa koşu koşu onlar yanımıza geldiler, Urfa ve diğer illerde de Ermenek'te de aynı şeyleri yaşadık yani ben Türk Tabipleri Birliğini yakından tanıyan bir konfederasyon Genel Başkanı olarak arkadaşımın görüşlerine kesinlikle katılmıyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki, teşekkür ediyorum.

KANİ BEKO (İzmir) – Buralara kadar gelen Türk Tabipleri Birliğindeki MYK üyelerine bana göre söz hakkı vermek doğru olur diye düşünüyorum.

V.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam ve 109 Milletvekilinin, Türk Ceza Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4290) (Tali komisyon) (Devam)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Türk Tabipleri Birliğinden Verda Ersoy, herhangi bir sayın milletvekilimizin ya da milletvekillerimizin söyledikleriyle ilgili hiçbir yorum yapmaksızın çok kısa ve teknik bir konuşma yapacaksınız. Sadece bu kadar bir konuşmanıza müsaade ediyoruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Başkanım, doğru bir hareket değil.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Kararı ben veriyorum, çok kısa ve teknik bir konuşma yapacaksınız.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ne söyleyeceğini de söyleyin bari Sayın Başkanım.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Daha sonra kısa bir söz talep ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar tamam, sabaha kadar bunu mu konuşacağız?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Böyle bir usul yok, kesinlikle konuşamaz. Böyle bir usul yok, yarın eğer konuşacaksa...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Daha sonrasında kısa bir söz talep ediyorum.

KANİ BEKO (İzmir) – Ya, Başkan “Konuşsun.” diyor, sen “Usul yok.” diyorsun. Burada bizim Komisyon Başkanımız var, lütfen ya!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir dakika arkadaşlar...

Çok kısa ve teknik bir konuşma, aksi takdirde konuşmanızı keseceğim ve sizi salondan çıkarmak zorunda kalacağım, böyle bir şey yapmama lütfen fırsat vermeyin.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. VERDA ERSOY – Tamamen onun için buradayım. Peki, uyarmanıza bile gerek yok Sayın Başkan.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Evet, buyurun.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. VERDA ERSOY – Peki, öncelikle hazırunu saygıyla selamlıyorum.

Avukat Verda Ersoy ben, Türk Tabipleri Birliği Hukuk Bürosundayım. Biz yazıyla da aslında birtakım görüşlerimizi ilettik ama açıklık getirmeye ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz, o nedenle söz istedik ve tamamen teknik, önümüze gelen yasa teklifi üzerine konuşmak üzere söz istedik.

Şimdi, ben tersten başlayacağım, tazminatla ilgili bölümü önce izah etmek istiyorum, sonra da tabii yıkıcı bir sorun olan şiddetle ilgili iki cümle kuracağım.

Şimdi, buradaki yasada bütünlüklü bir bakışa ihtiyaç var. Parçalı bir mevzuat yapıldığında bundan yarar sağlanmadığını daha önce de Candan Hanım'ın konuşmasında biz dinledik. Daha önce Dilekçe Komisyonunda Sayın İsmail Bey'le de malpraktis üzerine uzun konuşmuşluğumuz var, bugün her ne

kadar dinlemek istemese de. Üzerine uzun yıllardır belki bütün kurullardan, komisyonlardan daha fazla çalıştığımız bir alandır malpraktis meselesi ve bunu da bir halk sağlığı sorunu olarak görmektedir Türk Tabipleri Birliği. Şimdi, bütünlüklü yaklaşım derken bunu iki aşamada, aslında iki yolda öne almak gerekiyor. Bunlardan bir tanesi hukuksal sorumlulukların nasıl çözüleceği meselesi, nasıl bir yola sokulacağı meselesi; bir diğeri ise aslında malpraktisin önlenmesine yönelik. Nasıl ki şiddette bunu konuşuyoruz, getirilen ceza düzenlemesi önlemeye yetmez diyoruz; malpraktisle ilgili, tazminat hukukunun ya da ceza hukukundaki yargılanma süreçlerinin açılıp açılmayacağı meselesi de malpraktis meselesinin çözümüne yönelik değildir. Türk Tabipleri Birliği zaten adına “kötü tıbbi uygulama” “malpraktis” demekten de vazgeçmiştir, üzerine çok düşülmüştür ve “sağlık hizmeti kaynaklı zarar” adıyla bunu anmaktadır. Neden? Çünkü hekimlerin bir odağa oturtularak sağlık hizmetindeki kusuru saptamaya yönelik analizlerin doğru olmadığı düşüncesindeyiz. Bunun çok farklı nedenleri var. Bu kök neden analizleri yapılmadan bu sorunun çözülmesi de mümkün görünmüyor.

Şimdi, bir, önlenmesine yönelik adımlar atılmalı dedik. Bu, kanunlar yapılırken -tıp- kuşkusuz çok kıymetli bir adım. Hekimleri tüketen, yok eden bu yargısal süreçlerin azaltılması, önünün kesilmesi, tazminatlardan kısmen de olsa muaf tutulması çok değerli bir adım; bunun bir kere altını çizmek lazım. Bunun üzerine düşünülüyor olması Türk Tabipleri Birliğinin yine, çok uzun yıllardır üzerine konuştuğu bir modeldir, bu önemlidir ama önlenmesine yönelik olarak sağlık çalışanlarının çalışma koşullarını düzelten -dinlenme haklarını- yani hataya sevk eden unsurları ortadan kaldırmaya yönelik koşulların oluşturulmasına yönelik çabalar gösterilmediği ve bunlar mevzuatla güvence altına alınmadığı sürece yetersiz kalacaktır. O nedenle, bu mevzuatta mutlak olması gereken şeyler bunlardır diye düşünüyoruz ve önemli olan, aslında hata bildirimlerinin yapılacağı sistemlerin kurulabilmesidir. Aslında, bu rücu için düşünülen Kurulun yapılması bu anlamda önemlidir ama bileşenlerine ihtiyaç vardır yani şunu kastediyorum: Eğer bu Kurul gerçekten belli koşullarda hekimlere rücu edilmemesi üzerine yoğunlaşırsa yani hekimler tazminat korkusu altında kalmazlarsa ya da ceza davası açılacağı korkusu altında kalmazlarsa, bu baskılar altında kalmazlarsa, o zaman, işte, gerçekten bu tıbbi hatanın neden yapılmış olabileceği üzerine bildirimlerde bulunabilirler; beklenen odur. Aslında hasta güvenliği açısından -değil mi- biz uçak modellerini, “boeing” modellerini konuştuk yıllarca çünkü oralarda hata bildirim sistemleri vardır. Bu sistemin mutlaka sağlık hizmetlerinde de sağlanmasına yönelik birtakım mekanizmalara ihtiyaç olduğunu söylüyoruz. Sonrasındaki aşamada da kusurun belirlenmesine yönelik olarak bunun koşullar bütünü içerisinde değerlendirilmesi gerektiğini söylüyoruz. Aslında geçmişten beri söyleriz “Yargıçlar hekimleri yargılamıyor.” diye. Kim yargılıyor? Hekimi hekim yargılıyor diyoruz. Niçin? Bilirkişilik müessesesi burada asıl belirleyici unsurdur, bilirkişiliktir belirleyen. Dolayısıyla, burada bilirkişi de bir olana bakar, bir de olması gerekene bakar ve ikisi arasındaki farkı bularak bir kusur analizi yapar. İşte, burada ideal sağlık hizmeti sunulacak bir sistem içerisinde olması gerekeni belirlediğinizde olanla arasındaki fark bir uçurum olabilir. Bunlar bizi doğru bir yere götürmez. O nedenle, daha gerçekçi bir şeye ihtiyaç var. Önümüzde görmüş olduğumuz bu mevzuat yeterli bir yasal çerçeveyi içermiyor. Dolayısıyla, geçmişte Türk Tabipleri Birliğinin de açtığı pek çok davada -ya da hasta yakınları tarafından da açılan davalar olabilir- Anayasa’ya aykırılık itirazında bulunurken diyoruz ki: Mevzuat düzenlemesi, bu kanunları yapma erkini elinde tutan Meclis baypas edilerek idareye bırakılmamalıdır. Burada asgari unsurlar, koşullar, çerçeve kanunun da mutlaka olması gerektiğini söylüyoruz. Bir kurul yapılırken çerçeveden ne anladığımız çok önemli. Burada neyi tarif etmiş olduk? 7 kişiden oluşacak. Kimlerden oluşacak? Başka hiçbir ölçütümüz yok. Dolayısıyla, uygulayıcıların önünde de kendilerine yol gösteren bir yasal düzenleme yok. Bu hâliyle anayasaya

aykırılık itirazlarının ciddi bir biçimde ileri sürülebileceği bir durumun yaşanacağını öngörebiliyoruz. Çok kıymetli olan, hekimler için de çok kıymetli olan bu yasa teklifinin bu nedenle daha bütünlüklü çıkarılmasını arzu ediyoruz.

Şimdi, Bakanlık bünyesinde sabit bir kurul oluşturulması konuşuluyor ve bu, 3359 sayılı Yasa’da bir değişiklik yapılarak yapılmak isteniyor ama bu kanun tekniği açısından da bizce doğru değildir. Bugüne kadar Sağlık Bakanlığının bütün kurulları -değil mi kendi teşkilat yasasıyla, geçmişte 663 sayılı Yasa’yla, arkasından Cumhurbaşkanlığı kararnamesiyle vesaire- buralarda düzenleniyor. Demek ki bu Kurulun da o mevzuat neyse orada bir kere düzenlenmesi lazım çünkü Bakanlık içerisinde sabit bir kurul olarak bunu görüyoruz.

Şimdi, bir merkezî birim eliyle kamu kurumunun kendisi içerisinde gerçekleştiği iddia edilen malpraktis olaylarını da bu Kurul yapacağına göre... Pek çok milletvekili söyledi, işte, burada bütünüyle Bakanlık eliyle ve Bakanlık bürokrasisiyle yapılması... Yöneticilerden oluştuğunu görüyoruz ağırlıklı olarak. Ben gelmeden aslında tekrar bir gözden geçirmeye de çalıştım yani Sağlık Bakan Yardımcılarından hekim olmayanlar var, Yönetim Hizmetleri Genel Müdürlüğünde hekim olmayan arkadaşlarımız var filan filan. Şimdi, “Bu Kurulun içerisinde 7 kişi var.” derken bunların tamamının hekim olmayabileceğini de öngörmemiz lazım.

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) - Siz hekim misiniz acaba?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Avukat olduğunu söyledi zaten.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. VERDA ERSOY - Tabii, avukatım ben.

Şimdi, burada yöneticilerden oluşmuş bir kurulun bağımsız ve tarafsızlık açısından yeterli güvence oluşturmayaçağında pek çok milletvekili hemfikir gibi duruyor izlediklerimden. Gerçekten meslek örgütleri, uzmanlık dernekleri, sendika ve hasta hakları derneklerinin de mutlaka içinde olması, adil, tarafsız bir sürecin yürütüldüğü konusunda yani adaletin tecelli ettiği duygusunun yaratılması bakımından da son derece önemlidir. Orada teknik olarak hasta hakları temsilcisi bir görüş bildirecek olmasa da bu Kurulun işleyişine tanıklık ederek bir adalet duygusuna katkı sunacaklardır, bu nedenle kıymetlidir.

Şimdi, önemli problemlerden biri “Bir dâhilî, bir cerrahi branştan 2 hekim.” deniyor; yetmez. 2 hekim, diyelim ki mevzumuz ortopedi alanındaki bir tıbbî hata iddiası, burada 2’si de cerrahi olsa da yetmez. Neden? 2’si ortopedi uzmanı olsa da yetmez çünkü... Bakın, ben size bir örnek vereceğim, yıllar önce, 2010-2011 yılında birtakım malpraktis kursları yaptık bir Adli Tıp uzmanıyla beraber. O kurslarda -katılımcıların tamamının genel cerrah olduğu bir ortam için söylüyorum- kendilerine uzattığımız sorularda, hekim arkadaşlarımıza uzatıp “Bu konuda bilirkişi görüşünüz ne olurdu?” diye sordüğümüzde “İki taraflı laringeal sinir hasarı sizce komplikasyon mudur, malpraktis midir; tek taraflı olursa komplikasyon mudur, malpraktis midir?” sorularına çok çok farklı cevaplar geldi. Şimdi biz, yargılama süreçlerinde aktif olarak, bir unsur olarak, avukat olarak yer aldığımız dosyalar için söylüyoruz, bilirkişiye gönderiliyor, bilirkişi bir görüş bildiriyor. Bu görüşe itiraz ediyoruz bir başka yere gönderiliyor, oradan bambaşka bir görüş geliyor birbiriyle çelişik. Yargıtay ne diyor? “Bunların giderilmesi için üçüncü bir yere, üniversitelere de sorun.” diyor. Adli Tıbbı gitti, başka bir yerden geldi “Bir heyete sorun.” İşte, burada bu heyetlerin aynı uzmanlık dalından birden çok kişinin olduğu, kimi zaman ayrışık oyla bile çıkabilecek bilirkişi görüşlerinin olduğunu düşünürsek buradaki şeyin çok zenginleştirilmesi lazım. Kurulun nasıl çalışacağına dair hiçbir fikrimiz yok. Mesela, bilirkişiye mi başvuracak, içinde 2 hekim var dâhilî filan ama bunların alt çalışmalarının tamamı yönetmeliğe bırakılmış, kanuni güvenceden yoksun. Bunu yapmazsa başvurabileceğimiz bir yol var mı? Yok. “Biz Kurul olarak oturduk buna baktık.” dersek bunun bir yolu yok. O nedenle bunlar mutlaka olmalı.

Şimdi, bu ölçütlerin belirlenmesi de önemli. Mesela, ben yine Dilekçe Komisyonuna sunduğumuz... Aslında, o zaman bize de çok şey sordular. Spesifik olarak da obezite cerrahisinden başlayan bir süreçti o, ben bir dizi toplantılarına katıldım, sonra Türk Tabipleri Birliğine de malpraktisle ilgili çok sayıda soru sordular. O arada dediler ki: “Yurt dışı örnekleri nasıl, bu işler nasıl yapılıyor?” Ben birkaç kaynak taradım ve oradan birtakım bilgileri de aktardık. Şimdi, ben o çalışmalar içerisinde şunu gördüm: Örneğin Fransa’da kamu hastanelerindeki zararlar için zaten bütünüyle karşılıyor kendi finansman şeyinden ve “kişisel kusur” kavramı üzerinde duruyor, eğer kişisel kusuru yoksa hizmet kusuru sayarak tamamını idare tazmin ediyor. Kişisel kusuru da şöyle tanımlıyor, diyor ki: “Bu, görevin kötüye kullanıldığı durumları ifade eder; örneğin, hekimin hastayı tedaviyi reddetmesi -koşulları yoksa elbette, bunu böyle anlamak lazım- ve hastaneye gelmesi gerektiği hâlde gelmemesi gibi görevi ihmal düzeyindeki işler varsa.” Ama bunun dışında, taksirli işleri tümüyle dışında tutuyor. Mesela, burada, acaba Sağlık Bakanlığının oluşturacağı Kurul taksirli suçlarda da mı bir kusur paylaşımına gidecek? Eğer öyleyse çok da yenilik getirmediyi düşünebiliriz çünkü zaten idareye karşı her zaman açılıyordu -bu, ezelden böyledir- ve onun da kusuru oranında rücu etmesi gerekiyordu. Bu iç mekanizmalar hiç işlemediği için hep yargıya başvuruldu ve orada kusurun hangi oranda rücu edileceği de yargıya havale edildi; böyle olmayabilirdi aslında.

Önemli konulardan bir tanesi -son iki şey söyleyeceğim- özel sağlık kuruluşunda çalışan hekimler yönünden karşılarına çıkan tazminat tutarları hekim arkadaşlarımızın bir ömürlük birikimlerinin gerçekten çok çok çok üstünde çünkü bu -aramızda tazminat hukukunu bilen vardır, bilmeyen vardır- gerçekten zarar gören kişinin yaşı, kazancı, ileride elde edebileceği varsayımsal kazancı ve benzeri unsurlar dikkate alınarak bir formül üzerinden hesaplanıyor, burada hâkimin bir takdir yetkisi de yok. Geçtiğimiz günlerde hep beraber görmüşüzdür basında, değil mi; 4 milyon liraya hükmedilen var, faiziyle birlikte 6 milyon liraya çıkmış tazminatlar var. Dolayısıyla, nasıl ki ceza hukuku kapsamında özel sağlık kuruluşunda çalışanlar da “kamu görevlisi” olarak kabul edilip burada bir izin verme yani muhakeme oluru vermeyle ilgili bir mekanizma kurulmuşsa yine tazminat hukuku bakımından da böyle bir güvenceye özel sağlık kuruluşunda çalışan arkadaşlarımızın da ihtiyacı var. Çok uzun yıllardır gerçekten sigorta poliçelerinin teminat limitlerinde hiçbir artış yapılmadığını bilmenizi isteriz. Az önce Sayın Milletvekili Ali Şeker söyledi, rakamlardan bahsetti, bütçeye aktarılan paralar yani sigorta şirketlerinin bütçesine aktarılan paralar üzerinde de durdu. Türk Tabipleri Birliği, zorunlu sigorta sistemine geçilmeden önce -daha ihtiyariler konuşuluyordu- defalarca Hazineyle masaya oturdu ve bu sistemi önerdi. Rakamsal çalışmaları yaptık, o tarihte Sağlık Bakanlığından veriler istedik; Sağlık Bakanlığı beş yılda 6 milyon lira tazminat ödendiğini söylemişti o yıllarda yani yılda 1,2 milyar lira tazminat ödeniyor -ben bunu kafamdan 3’le çarpmıştım, özel sağlık kuruluşları var, üniversiteler var, bir o kadar da burada olursa diye- bunların onlarca katı tutarındaki bir prim dağının aslında özel sağlık şirketlerine verilmesinin yanlış olacağını, İngiltere sistemini de örnek göstererek, bir kamusal son oluşturulmasını ta 2005-2006’lardan bu yana, daha bu sistem kurulmamışken, kurulma aşamasında Türk Tabipleri Birliği savundu. Ne yazık ki bugüne kadar bu gerçekleşmedi ama şu anda eğer rücu sistemini konuşuyorsak, bunun sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi açısından, mutlak surette kamusal fonun dikkatle değerlendirilmesi ve bu konuda düzenleme yapılması şarttır yoksa Kurul da bence gönül rahatlığıyla çalışamayacak çünkü kamuya getireceği yükü diğer dengeleri nasıl zihninde berraklaştıracak, oturtacak ve ne yapacak; bunu bilemiyoruz. Bu da güvencenin bir parçasıdır diye düşünüyoruz.

Ve son olarak şunu söyleyeyim: Bu sigorta sistemi getirilirken -genel gerekçesine de bakarsanız- zararların kısa süre içerisinde burada tazmin edilmesi ve “haklarına kavuşması” denildiği hâlde, zarar görenler onlarca yıla varan yargısal süreçlerin sonunu beklemek zorunda kaldılar, bu sigorta sistemi

bunu da sağlamadı. Türk Tabipleri Birliği kusur-komplikasyon ayrımı olmaksızın zararların tazmin edilmesini öneriyor ve bu kamusal fonun oluşturulması hâlinde buna yetecek bütçenin olduğunu da savunuyor. Aynı şekilde, hekimler açısından da bizim ağır ihmalden kastımız işte böyle... Yani “Kasıt ve ağır ihmal dışında da hekimlere hiçbir biçimde rücu edilmemeli.” diyerek... Çünkü ben, televizyonda izlediğimde de basında gördüğümde de “Hâkim güvencesi getiriliyor.” dendi “Hâkim teminatı getiriliyor.” dendi. Hâkim teminatı gibi bir teminatı biz aslında burada şu anda görmüyoruz. Belki olacaktır ama bu yönetmelikle olmaz. Hâkim teminatı HMK’de düzenlenmiştir mesela. Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nda düzenlenmiştir ve Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nda da hangi hâllerde olacağını buradaki maddelere de tek tek bakarsanız hepsi gerçekten ağır bir biçimde, mesela bir karşılık alması nedeniyle farklı karar vermesini kasti tutum ve davranışla hatalı karar vermesini... Bir de kanunda çok açık bir şeyi özellikle uygulamamaktan bahsediyor. Bunların tamamı gerçekten çok ciddi bir şeye işaret ediyor. Hekimler açısından da taksirli suçları da bu bağlamda tekrar gözden geçirmek gerekiyor diye düşünüyoruz. Ben tekrar...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sanırım tamam, değil mi?

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. VERDA ERSOY – Tamam. Şiddetle ilgili de iki cümle, tamamen teknik.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Lütfen bitirin.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. VERDA ERSOY – 3359 sayılı Yasa’da bununla ilgili bir düzenleme yapılmıştı, bazı özel düzenlemeler yani Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’nda yapılmıştı. Bunun görünür kılınması amacıyla Türk Ceza Kanunu’nda ve Ceza Muhakemesi Kanunu’nda düzenlemelerin yapılması da son derece kıymetli. Biz, HSK’ye de bir yazı yazmıştık çünkü pratikte gördük ki pek çok savcımız ne yazık ki 3359 sayılı Kanun’la ilgili olmadığı için oradaki hükümleri göz ardı etmişti. Bu nedenle çok kıymetli ama teknik olarak özel sağlık kuruluşlarında çalışanların da bu suçlar bakımından kamu görevlisi sayıldığıнын mesela tanımlara eklenmesi, iş yerleriyle ilgili yapılan girilmesi izne bağlı alanlara girme konusunda tüm sağlık kurum kuruluşlarının burada gösterilmesi meselesi de bizim için çok önemli. Bu bakımdan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki, teşekkür ediyoruz efendim.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. VERDA ERSOY – Evet, ben de teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Rizgin Bey konuşmakta ısrarlı mısınız? “Tabii ki.” diyorsun yani.

Artık Rizgin Bey’den sonra da müsaade ederseniz sözü Adalet Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığının uzmanlarına bırakacağım. Son söz de Sağlık Bakan Yardımcımız ve en son sözü de kanun teklifinin birinci ismi olan değerli milletvekilimize vereceğim, ondan sonra birlikte karar veririz.

Rizgin Bey, buyurun.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Aşağı yukarı on bir saattir buradayız. Karşıdaki arkadaşlarımızın hepsi duygu düşüncelerini aktardılar. Başkanım, bir an önce bunu bitirelim. Bence tartışılacak her şey tartışıldı, konuşulacak her şey konuşuldu. Bu durumda herhâlde sabaha kadar buradayız biz. Başkanım, artık uzatmanın bence bir anlamı kalmadır.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, sabaha kadar kalmayız.

Teşekkür ederiz.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) – Ben teşekkür ederim, sağ olun Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sağ olun efendim.

Adalet Bakanlığından konuşacak arkadaşımız...

Niyazi Bey, siz mi konuşacaksınız?

Buyurun, siz de mümkün olduğu kadar özetleyebilirsiniz, zaten bu işlerde mahir bir arkadaşımızsınız.

Buyurun.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum. Zatialinizi ve yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Müsaade ederseniz öncelikle malpraktisle alakalı birkaç şeyi arz edeyim, daha sonra sağlıkçılara şiddetle alakalı bir iki beyanımız olabilir. Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’na ilave edilmesi öngörülen Ek 18’inci maddede birkaç hassas konu var. Belki yanlış anlaşıldı veya tam algılanamadı, onları arz etmek istiyorum. Öncelikle şunu ifade edelim: Bugün itibarıyla kamudaki ve devlet üniversitelerindeki doktorlarımızın ve sağlık çalışanlarımızın görevleri kapsamında yapmış oldukları teşhis, tedavi ve muayenelerle alakalı olarak işlemiş oldukları, işlendiği iddia edilen suçlarla ilgili olarak valilerimiz ve kaymakamlarımız 4483 sayılı Kanun kapsamında soruşturma izni veriyorlar. Fakat özelde görevli, özel hastanelerde veya kendi muayenehanesinde görevli sağlık çalışanları bakımından, doktorlarımız bakımından böyle bir izin müessesesi yok. Dolayısıyla onların işlediği iddia edilen suçlar sebebiyle, sağlık mesleklerinin icrası kapsamında işlendiği iddia edilen suçlar sebebiyle doğrudan savcılarımız soruşturma açıyor. Öncelikle yapılan mesele, gerek kamuda gerek özelde çalışan doktorlar bakımından işlemiş oldukları, sağlık mesleğinin icrası kapsamında yapmış oldukları teşhis, tedavi ve muayenelerle alakalı olarak işlendiği iddia edilen suçlar bakımından bir kurul ihdas edilerek bu Kurulun soruşturma izni vermesi yani kamudakiler bakımından vali ve kaymakamın uhdesinde olan soruşturma izni verme yetkisinin Mesleki Sorumluluk Kuruluna alınması, özeldekiler bakımından da ilk kez böyle bir yetkinin ihdas edilerek aynı Kurula verilmesi, öncelikle bunu arz edelim Başkanım. İkinci olarak; özeldeki, özel sağlık kurum ve kuruluşlarındaki sağlık çalışanlarımız bakımından ön inceleme meselesi var. Ön incelemenin illerdeki sağlık teşkilatında çalışanlar bakımından yapılacağı şeklinde bir özel düzenleme var, kamudakiler bakımından zaten sistem kendi içerisinde işliyor. Burada söyleyeceğimiz üçüncü mesele; 4483’e genel bir atıf var, orada otuz artı on beş günlük izin vermayla alakalı bir süre var, bu sürenin 1 kat fazla uygulanacağı yani doksan güne kadar, savcılardan gelen bu anlamda soruşturma açma izinlerini Mesleki Sorumluluk Kurulunun karara bağlaması gerektiği. Ve yine, bu noktada lehte veya aleyhte verilen kararların Ankara Bölge İdare Mahkemesinde kesin olarak karara bağlanacağı, bir soruşturma izni vermek veya vermemek noktasındaki kararın yargı mercileri tarafından denetleneyeceği. Bu, kaba hatlarıyla soruşturma izni bahsiydi Sayın Başkanım.

Malpraktis yani tazminat bahsine, rücu bahsine gelince onu da kısaca şöyle ifade edelim: Bir sağlık çalışanının, bir doktorun sağlık mesleğini icrası kapsamında yapmış olduğu teşhis, tedavi, muayene kapsamında ilgilileri “Bir yakınım ameliyatta vefat etti. Bir yakınım sakat kaldı.” şeklinde, önce ceza davası anlamında savcıya gideceklerini öngörelim. Savcı demin bahsettiğimiz yöntemle hakkında ceza soruşturması yapacak veya yapmayacak. Bu noktada, Ankara Bölge İdare Mahkemesi kesin olarak meseleyi karar bağlayacak. İkinci olarak, ilgili kişi doktorla ilgili tazminat sürecini, hukuk mahkemesindeki tazminat sürecini başlatabiliyor. Şayet kamudaki bir doktor ise burada devlet aleyhine, idare aleyhine yani Sağlık Bakanlığı aleyhine bu tazminat davasını açıyor Sayın Başkanım. Sonuçta, hukuk mahkemesi yargılamasını yaptıktan sonra ilgili lehine tazminata hükmettiğinde Sağlık Bakanlığımız bu tazminatı ilgili vatandaşa, mağdur olan vatandaşa ödüyor ve onu kenara alıyor. Bundan sonra devlet aygıtının ödemiş olduğu tazminatın kusuru oranında idare ajanı olan sağlık çalışanına yani doktora dönülmesi aşaması var, rücu meselesi bu. Getirilen düzenlemeyle aynı Mesleki Sorumluluk

Kurulu, burada, ilgili sağlık çalışanına rücu edilip edilmeyeceğine karar verecek. Burada da ilke ve kriter nedir, bunu arz edelim. Burada “Hekimler ile hâkimler benzer pozisyona gelecek.” şeklindeki beyan ortaya konuldu. Eğer, sağlık çalışanımız, doktorumuz görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullandığı tespit edilen bir doktor ise kendisine Mesleki Sorumluluk Kurulu tarafından rücu imkânı var. Buradaki ifade ne anlama geliyor? Buradaki ifade; doktorun -lütfen, dikkat edelim- taksiriyle değil Sayın Başkanım ancak kastıyla, kastından dolayı ceza mahkemesinde bir mahkûmiyet hükmü alması. Taksirle bir yaralama, taksirle bir öldürmeden dolayı ceza mahkemesinde eğer yargılanmış ve kesinleşmiş bir hükümle mahkûm olmuşsa burada doktora bir rücu imkânı söz konusu olmayacak kanundaki yazım sebebiyle. Ancak ve ancak kastıyla bir olaya bir sebep olmuşsa, kastından mütevellit ceza almışsa o zaman Mesleki Sorumluluk Kurulu, bir de ilaveten kusurunu değerlendirmek suretiyle rücu edilip edilmeyeceğini ve hangi miktarda rücu edildiğine karar verecek. Bunu da ifade etmemiz gerekiyor.

Mesleki Sorumluluk Kurulunun oluşum şekli zaten konuşuldu, bu konuda herhangi bir şey söylemeye ihtiyaç olmadığını düşünüyoruz.

Bunu tekrar ifade edebiliriz: Eğer, taksirden mütevellit bir mahkûmiyet söz konusu olmuşsa -ki bizim uygulamada gördüğümüz genelde doktorlarımız taksirle yaralama veya taksirle öldürmeden mütevellit ceza anlamında yargılanıyorlar ve bazen mahkûm oluyorlar; bütün bu hâller, 100 işin belki 99, 99,5’u bu şekilde- bunlar rücu kapsamı dışına alınmıştır, bunu ifade etmek gerekiyor. Şunu da belki söylemek lazım: Sayın Başkanım, Adli Tıpla görüştüğümüzde, taksirle yaralama ve taksirle öldürmeden dolayı yapılan yargılamalarda -resmî bilirkişilik kurumumuz Adli Tıp Kurumu- Adli Tıp Kurumu istatistiklerine göre “Taksirle yaralamadan gelenler bakımından gelen 100 dosyanın biz 95’inde zaten tabipleri kusursuz gördük.” diyor. Bugüne kadarki istatistik verimiz bu, taksirle öldürmeler bakımından da 100 olaydan 90’ında tabiplerimizi kusursuz gördük. Birinde yüzde 5, birinde yüzde 10 oranında kusurlu gördük.” şeklinde Adli Tıp Kurumunun da açıklaması var.

Başkanım, bu noktada, yürüyen davalarla alakalı mesele geçici maddede kurgulandı. İki şey arz edebilirim: Ceza boyutu bakımından yani soruşturma izni ve ceza yargılaması bakımından devam edenlere getirilen düzenleme tesir etmeyecek. Yani daha önce vali ve kaymakam tarafından verilmiş bir soruşturma izni ve bu kapsamda açılmış kamu davaları bakımından onlar kendi mecralarında akacak fakat hukuk davaları, rücu davaları bakımından şunu arz edelim: Vatandaş Sağlık Bakanlığına karşı davasını açmış, hukuk mahkemesinde Sağlık Bakanlığı tazminata mahkûm edilmiş, devlet aygıtı vatandaşa tazminatını ödemiş ve bundan sonra da Sağlık Bakanlığımız doktora rücu davası açmış. Hâlen de kanun yürürlüğe girdiğinde bu davalar derdest ise elde ise burada geçici maddeyle öngörülen mesele, davacı Sağlık Bakanlığına belli bir süre veriyor kanun, “Git, Mesleki Sorumluluk Kuruluna müracaatını yap, devam edip etmeyeceğine ona göre karar ver.” şeklinde bir yöntem belirliyor. Dolayısıyla, Mesleki Sorumluluk Kurulu, bu noktada “Devam edelim.” veya “Devam etmeyelim.” konusundaki talebi karara bağlayacak, dava da hukuk davası da buna göre sonuçlanacak.

Son olarak, Başkanım, sağlıkta şiddetle alakalı olarak, 100’üncü maddeye, 3359’un ek12’nci maddesinin birinci fıkrasındaki düzenleme olduğu gibi alınıyor; hâkim ve savcılar bakımından görünür hâle getirildiği şeklinde gerekçede düzenleme var. Burada, özellikle kasten yaralama suçları bakımından bir ceza hâkimi veyahut da konuya bakan bir savcımız CMK’yle çok yakından muhatap, burada gördükten sonra bunları kuvvetle muhtemel katalog suç olması hasebiyle sevk edecektir. Katalog suç ne manaya geliyor? Katalog suçun özü şudur: Suç işlediği hakkında kuvvetli şüphe bulunan şüpheli -öncelikle bu şarttır suç işlediği hakkında kuvvetli şüphe bulunması- katalog suçta yer aldığı

zaman bir tutuklama nedenini varsayacak hâkim. Bu da şu anlama gelecek: Şüpheli ya delil karartıyor sayılacak ya kaçıyor sayılacak -varsayım anlamında arz ediyorum- dolayısıyla, tutuklanması anlamında kolaylaştırıcı bir düzenleme olacak CMK 100'üncü maddedeki düzenleme bakımından.

Soru olursa iletebiliriz Başkanım, şimdilik bu kadar.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Sorabilir miyim?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Müsaade ederseniz ben bir soru sorayım, sonra sizlerin sorularını alalım.

Şimdi, genelde bu Kurulun, Mesleki Sorumluluk Kurulunun çalışmasıyla ilgili detaylar üzerinde arkadaşlarımızın düşünceleri oldu. Siz Adalet Bakanlığı olarak bunun detaylarının yönetmeliklerde belirlenmesini hukuken nasıl görüyorsunuz?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Sayın Başkanım, genelde kanun seviyesinde toplantı ve karar yeter sayıları kurgulanıyor. Yani bizimle ilgili, HSK bakımından, Hâkimler ve Savcılar Kurulu bakımından da kurgu genelde bu şekilde. Daha detay düzenlemelerin, işte, ne kadar zamanda bir toplanacak, toplantıya kim çağırarak, sekreteryaya iş ve işlemlerini kim yürütecek? Bunlarla ilgili konular kanun seviyesinde düzenlenmesi gereken konular değil diye düşünüyoruz, dolayısıyla yönetmeliğe alınabilir. Ama demin Sayın Avukat Hanım'ın bahsettiği mesele var, hani, "Cumhurbaşkanlığı kararnameleriyle teşkilatlar düzenleniyor, bunun da orada düzenlenmesi gerekir." şeklindeki düşüncüyü şöyle ifade edebiliriz: Buradaki Mesleki Sorumluluk Kurulunun özellikle ceza yargılaması, soruşturma ve yargılamalar bakımından kararı, 4483 Sayılı Kanun'daki vali ve kaymakamların kararı. Dolayısıyla, bir ceza yargılamasına yol açan bir karar. Bu sebeple Cumhurbaşkanlığı kararnamesiyle düzenlenmesinin uygun olmayacağını biz de değerlendiriyoruz, kanun seviyesinde yer alması doğru. Sizin sorduğunuz soru anlamında, yönetmelikte çalışma usul ve esaslarıyla alakalı diğer hususlar rahatlıkla ifade edilebilir. Toplantı ve karar yeter sayısının burada kanun seviyesinde düzenlenmesinin kâfi olduğunu düşünüyoruz Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Teşekkür ederim.

Evet, Sefer Bey, buyurun.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Sayın Bakanım, Adalet Bakanlığı temsilcimizin açıklamaları yerinde oldu çünkü biraz evvel Vekilimiz Murat Bey konuşurken rücu etmeyle ilgili yanlış şeyler söylemişti. Rücu işlemi öyle yürümüyor, Bakanlık olayı kişiye rücu edip etmemeye yetkiliydi şimdi Kurula bırakıyor ve Kurul bunda kasıt arıyor yani bu doktor lehine bir durum. Kasıt olmayan durumlarda rücu edilmeyecek anlamına gelir ki bu çok olumlu bir durum, hekimi koruyan bir durum. O yüzden teşekkür ediyorum. Ve aslında yasanın da bu şekilde bir düzenleme yapması hekimi koruyan bir durum olduğu için de olumlu bir durum. Yalnız çalışma saat ve esasları yönetmelikte olabilir fakat Kurul üyelerini artıracaksak, Kuruldaki hekim sayısını artıracaksak onu herhâlde yasaya koymak lazım.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şöyle efendim, yani 7 kişilik bir kuruldan söz ediyoruz.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Evet o Kurulu arttırmayı düşünüyoruz ya da mesela...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani 7 kişilik efendim...

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Halk sağlığı uzmanı, halk sağlığı genel müdürü olması lazım.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani bu 7 kişinin üzerine 8'inci, 9'uncu kişi ilaveleri ancak kanunla yapılabilir.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Evet, o, kanunla olmalı.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – O, yönetmelikle olmaz ama kanun şuna izin veriyor: Gelen işlerin yoğunluğu bakımından Sağlık Bakanımız bir başka Bakan Yardımcısının başkanlığında benzer kurulu kurabilir.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Evet.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Ama o da 7 kişi olacaktır. Eğer sayıya müdahale söz konusu olacaksa kanunla olmalıdır Sayın Vekilim.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Kanunla olmalıdır.

Teşekkür ederiz.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Buyurun Sayın Kabukcuoğlu.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım. Sayın Adalet Bakanlığı temsilcisine ben de teşekkür ediyorum.

İki şey sormak istiyorum: Bir tanesi, Kurul üyeleri yaptıkları işlerden dolayı eğer çok kasıtlı bir şey yapmadılarsa sorumlu olmayacak. Yani bu biraz şey gibi, sanki onlara bir dokunulmazlık sağlıyor gibi.

Bir diğeri de şunu sormak istiyorum: Davası sonuçlanmış, doktor aleyhine rücu kararı verilmiş ama mahkeme sonuçlanmamış, bir üst mahkemede bekleyen dosyalar ya da mahkemede devam eden dosyalarla ilgili akıbet ne olacak?

Teşekkür ederim.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – İkinci sorunuz, burada...

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Geçici maddede düzenlenmiş aslında.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Geçici madde ama sanki başka bir şey sordu sayın vekilimiz. Geçici madde anlamında, kanunun yürürlüğe girdiği gün itibarıyla mı soruyorsunuz, genel olarak mı?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – İki ayın içinde olan.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Evet, genel olarak. Şu anda diyelim davayı kaybetmiş, yüksek mahkemede dosyası bekliyor ama o mahkeme de sonuçlanmamış.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani ceza yargılamasıyla beraber...

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hayır, yok, sadece rücu.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Tazminat davaları.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Tazminat davası.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Hukuk davaları, tazminat davaları bakımından geçici madde -kanun yürürlüğe girdiği gün gerek Yargıtayda, gerek istinafta gerek ilk derece mahkemesi hiç fark etmez- burada davacı Sağlık Bakanlığına bir yetki veriyor. Sağlık Bakanlığı davayı takip etmek istiyorsa bu iki aylık süre içerisinde gelecek, Mesleki Sorumluluk Kurulundan dosyayı arz etmek suretiyle devam edip etmeyeceği yönünde bir karar alacak.

Şimdi, yeni sistemde artık ancak kasta ilişkin suçlar bakımından devam etmesi söz konusu olacağı için Sayın Vekilim, bu kurguda doktorun daha önceki yapılan yargılamasında taksirle bir yaralaması veya taksirle bir öldürmesi varsa zaten Mesleki Sorumluluk Kurulu bu davaya devam etmemesi yönünde

karar verecektir ve o davalar düşecektir. İki ay içerisinde zaten Sağlık Bakanlığı başvurmayabilir de. Yani taksirle yaralamadan mütevellit olduğunu düşünüyorsa hiç başvurmaz Mesleki Sorumluluk Kuruluna. Zaten kanun o zaman diyor ki: “Böyle bir durumda da usulden reddedilir davası.” Bu da doktor lehine, sağlıkçılar lehine bir düzenleme geçici maddedeki kurgu itibarıyla. Bilmem anlatabildim mi?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Peki, şimdi, diyelim dokunulmazlığı tazminattan dolayı...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şimdi, Mesleki Sorumluluk Kurulu üyelerinin bu konuda vermiş olduğu kararlar, “Rücu edilsin.” veya “Edilmesin.” noktasındaki kararlar bakımından mali bir idari sorumsuzluk hükmü var. Yani bu hükmü aslında şöyle de düşünebiliriz: Nihai kararı Mesleki Sorumluluk Kurulu vermeyecek, vermiş olduğu her karar yargı denetimine tabi olacak, Ankara Bölge İdare Mahkemesinde denetlenecek. Dolayısıyla bir mali sorumluluk söz konusu olduğu zaman Sayıştay nezdinde, Sayıştay genelde, bir mahkeme kararı söz konusuysa burada sorumlu görmüyor. Buna rağmen böyle bir hüküm yazılmasını Kurulun daha rahat bir şekilde karar vermesi ve rücuların engellenmesi anlamında, “Rücu edilmesin.” noktasındaki kararlarını rahatlıkla verebilmesi anlamında kıymetli olduğunu düşünüyoruz Sayın Vekilim.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Teşekkür ederim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Fikret Bey, buyurun.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Evet, teşekkür ederim Başkan.

Benim iki tane kısa sorum olacak. Birincisi, bu katalog suçlarına dâhil edilmesi mutlaka tutuklanmasını gerektirmiyor, değil mi yani? Hani, hâkim yine...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR –Hemen arz edeyim: Suç ne kadar ağır olursa olsun, katalogda yer alsın veya almasın, şüpheli bakımından bütün deliller aleyhinde net bir şekilde olursa olsun tutuklama yine de takdiridir çünkü tutuklama bir tedbirdir, tedbir olması hasebiyle takdiridir. Burada da kataloga alınması, takdiriliği ortadan kaldırmaz. Fakat hâkimler -sulh ceza hâkimleri bakacak- sulh ceza hâkimleri bakımından yasa koyucunun bu suça ve bu suç failinin tutuklanmasına önem verdiği anlamında takdiri, tutuklama yönünde kullanması noktasında kolaylaştırıcı bir ifade.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani zannediyorum gerekçede de buna benzer bir şeyler yazdınız.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Mutlak değildir efendim, hiçbir şekilde mutlak değildir.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Diğer tarafta da aynıydı. Yani sağlık hizmetleri, kanuna dâhil olduğu zamanda da yine takdirindeydi. Öyle değil mi?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Her hâlükârda takdirinde efendim.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yani değişen pek fazla bir şey olmadı, aldık oradan, buraya koyduk.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şöyle, hemen arz edelim.

Şimdi, kürsüdeki hâkimlerimizin hemen elinde Türk Ceza Muhakemesi Kanunu vardır ve genelde bizim hâkimlerimizin başvuru kitapları bu ikisidir. Hani bazen temel kanunda böyle bir hüküm olup olmadığını gözden kaçırabilirler, bilemeyebilirler, artık öyle bir mazeret ortadan kalkacaktır Sayın Vekilim ama tutuklama mutlak olamaz değildir, takdiridir.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Evet, yani beklenti çok yükseltildi, sanki sağlık çalışanına bir şiddet uygulandığı zaman mutlaka tutuklanacak gibi bir algı var ve hatta Sağlık Bakanı da buna yönelik...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Algı olsun, gerçek olmasın. Algı olsun da biraz çekinsinler.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Hayır, şimdi, şöyle, benim endişem şurada: Bunu kabul edeceğiz ve hâkimler takdir hakkını kullanıp salıverecek, tutuklamayacak ve ondan sonra böyle bir gelenek gelişecek ve yine eski noktaya geleceğiz. Benim endişem o yani açık konuşmak gerekirse.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ondan kaygılı herkes.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Evet, yani burada, uygulamada -anlatabildim mi bilmiyorum yani- değişen bir...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Katalogda yer alan diğer suçlar bakımından da buyurduğunuz mesele söz konusu olabilir.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Evet.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şimdi, mesela...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Daha güçlendirme imkânı olabilir mi?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Bundan ötesi yok.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Niyazi Bey, ben de şunu soracaktım.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Buyurun.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Herhangi bir suç için -çok ağır suçlar var- mutlaka tutuklayacaksınız diye bir hüküm var mı?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yoktur Sayın Başkanım.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hâkimin yetkisine, takdirine.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Tabii, şu anda yani tutuklamayı en kolay hâle getiren düzenleme kataloğa almaktır. Bunun ötesinde hâkimi tutuklamaya zorlayıcı, “Tutuklayacaksınız.” şeklinde amir nitelikte bir hüküm konulmuyor, konulamaz, dünyanın hiçbir yerinde yok Sayın Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Buyurun, siz devam edin Fikret Bey.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Kamu hizmetini engellemesinden dolayı kamu davası açılıp da yargılanamaz mı?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şöyle: Katalogda yer almayan bir suçtan mütevellit de tutuklanabilir, katalogda yer alan bir suçtan tutuksuz da yargılanabilir.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Yani hiçbir garanti yok.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Garanti olmaması da lazım, Anayasa 19 buna aykırıdır.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hâkimin takdiri.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Peki, devam edebilir miyim Sayın Başkan? Müsaade ederseniz kısa bir sorum olacak.

Şimdi, yani yine beklenti. Biraz önce baktım, Sayın Sağlık Bakanı yine bir “tweet” de paylaşmış. Yani hâkimler ile hekimleri devamlı özdeşleştiriyor. Yani burada “Hâkim teminatı neyse biz onu hekimlere de vereceğiz.” diyor. Şimdi, burada nedir yani özetle siz bana söyler misiniz? Hâkimin hangi hakkı var, hekimin burada eşit mi hakları?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Hemen arz edelim. Hâkimler bakımından bir Hukuk Muhakemeleri Kanunu’muzda bir de Ceza Muhakemesi Kanunu’muzda yapmış oldukları işlemlerden dolayı haklarında açılan tazminat hükümleri var. Burada örnek alınan düzenleme Ceza Muhakemesi Kanunu’ndaki düzenleme. Şöyle arz edelim: Bir hâkim haksız tutukladı, bir hâkim haksız eşyasına el koyma kararı verdi, gözaltına alınmada yanlışlık yaptı; bu tür durumlarda ilgili kişi ağır ceza mahkemesinde tazminat davası açıyor, daha sonra bu tazminat davası devlete karşı açılıyor ve devlet sonuçta bu parayı ödüyor. Bu parayı ödedikten sonra hâkime rücu edilip edilmeyeceği konusundaki kanundaki ibare aynı buradaki ibare -141’inci madde arzu eden Ceza Muhakemesi Kanunu’na bakabilir- “Görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullanmak”tır. Bu sondaki “görevini kötüye kullanma” demek Türk Ceza Kanunu’nun 257’nci maddesindeki suç işleme anlamına gelecek. Bu suç kasıtlı bir suçtur. Hâkim kasıtlı olarak tutuklamışsa, hâkim kasıtlı olarak benzeri haksız uygulamalar yapmışsa ve buradaki kastı ortaya çıkmışsa ancak o durumda hâkime rücu edilebilir. Burada hâkimlerle alakalı rücu noktasında Hâkimler ve Savcılar Kurulumuz -bir kurul yine- karar verir; söz konusu sağlıkçılar bakımından da Mesleki Sorumluluk Kurulu -yine bir kurul- bu çerçevede karar verecektir. Benzer, birbirine koşut düzenlemeler yapılmıştır.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yani şimdi bize -sahadan- şöyle soru gelecek hekim arkadaşlardan: Bize hâkimlere ait teminatı sağladınız mı? Nasıl cevap vereceğiz?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Eğer bir doktor taksirle yaralama, taksirle öldürme dışında görevini kötüye kullanmak suçundan mahkûm olmuş ise yapmış olduğu bir ameliyat sonrasında bir ölüme sebebiyet verdi ve ceza yargılamasına geçildi -kaldı ki yargılama yapıp yapılmayacağı da bu kurulun takdirinde malumunuz- ceza yargılamasında taksirle yaralama ve taksirle öldürmeden değil de görevini kötüye kullanmadan dolayı mahkûm olmuş ise -hâkim de böyledir- buna rücu edilecek ama demin arz ettiğim gibi, çok büyük oranda, çok büyük oranda taksirden mütevellit ceza alırlar, kasıttan dolayı hani biz çok görmedik. “Kasıt” demek aslında cinayet anlamına da gelir yani bir doktorun bile bile bir şahsı öldürmesi cinayet anlamına gelir.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Peki, Türk hukukunda şu ana kadar -ben bilmediğim için soruyorum- kasıtlı şekilde hekimin hastasını böyle öldürdüğü var mı karar verilmiş olarak?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani bu bazen şöyle, hani alkol almış, sarhoş olmuş, ameliyata girmiş gibi çok ekstrem örnekler, onlara da biz denk gelmedik ya da aralarında farklı bir husumet var, bu husumetten mütevellit denk gelecek...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – İçtihatta bir örnek var mı böyle?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yok, biz görmedik.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Kasıtlı şekilde hekimin hastasını öldürdüğüne dair bir örnek şu anda yok yani.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yok, biz görmedik.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Türk hukukunda yok yani.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yok.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Teşekkür ederim.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Başkanım...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arslan Bey, söz vermediğimiz arkadaşlar var, onlara müsaadenizle söz verelim.

Buyurun Sayın Demirtaş.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Ben 14’üncü maddeyle ilgili yine bir şey sormak istiyorum.

Tabii, kapsam içerisinde “hekim ve dış hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının” şeklinde bir tanımlama yapılmış. Diğer sağlık meslek mensupları kavramının içerisine bütün sağlık çalışanları giriyor mu veya kimler giriyor? Mesela, hemşireler giriyor anladığımız kadarıyla veya onun gibi...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Giriyor.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Yani tamamı... Eczacı giriyor mu mesela? Örnek veriyorum.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Burada referans olarak 1219 sayılı Kanun’umuz var ya; şimdi maddesini hatırlayamıyorum ama orada ek 12’nci madde çok detaylı, uzun bir madde, orada tek tek, unvan unvan sayıyor. Kastedilen onlardır. Bir hastanedeki sağlık çalışanı dediğimiz doktor, hekim, ebe, hemşire...

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – O zaman hepsi girer.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Uygulamada bu konuda tartışma çıkar diye düşünüyorum eğer girmiyorsa, o anlamda...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – 1219 sayılı Kanun’un ek 12’nci maddesinde sayılı bütün unvanlar giriyor fakat şu yok burada; mesela, oradaki bir özel güvenlik bu anlamda yok.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Temizlik görevlisi gibi, onlar yok.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Onlar yok.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Şöyle bir şey, misal, geçen sefer, sağlıkta şiddette sağlıkçı tanımının içerisinde eczacı yoktu. Oraya, alt metne şöyle bir şey yazıldı: “6197 sayılı Yasa’ya giren eczacılar ve çalışanları” diye bir ek yapıldı; maddeye değil, maddenin gerekçelerinin içerisine ve eczacı da dâhil oldu. Çünkü orada şöyle bir ayrım var: Hastane içerisindeki personeli, devlet memurunu, hepsini alıyor ama dışarıdakiler buna dâhil olmuyor.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Orada “hastane” dediği için sıkıntı oldu. 1219’da eczacı esas sağlık personeli zaten.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ama yoktu işte, onu söylüyorum.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Yani oradaki hata, oradaki yanlışlığı o.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Yani şöyle: Serbest eczacıyı saymıyor. Burada da özel içine girdi ya, özeline içerisinde o tanımda onlar var mı yok mu, ona bir bakmak lazım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Var, var, 1219’da sağlık meslek mensubu olarak tanımlanan herkes var.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Ben ona bakayım.

SEFER AYCAN (Kahramanmaraş) – Yani psikolog da var, diyetisyen de var, radyoterapist de var.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Peki, bir şey söyleyeyim: Yani burada yok ise bu eklenebilir değil mi?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Tabii.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şöyle efendim: Ekleme gerek yok, burada zaten bu kararı verecek Mesleki Sorumluluk Kurulu olduğu için, bu Kurul, zaten hani Sağlık Bakanlığı bünyesinde çoğunlukla, 1219 sayılı Kanun’daki o düzenlemeden haberdarlar. Dolayısıyla...

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Ama aslında onu açıkça yazsanız daha uygun düşmez mi yani atıfta bulunulsa bu şekilde?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yok, doğru değil. Neden? Çünkü 1219’da o mesleklere yenileri eklenebilir. Yani bugün bildiğim kadarıyla 39 meslek var. O 39 mesleğe yarın 40’ıncı eklenebilir.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Ama neticede yine kanun kapsamına, 1219’a girdiği için yine...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir daha buraya da eklemek lazım o zaman.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Hayır, 50’de olsa... Hani sadece 1219’a atıfta bulunarak o şekilde daha...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Zaten atıf var zannediyorum. Yani sağlık meslek mensubu demişse atıf var orada.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Kanun metninde atıf yok Sayın Başkanım yani yorum olarak söylenebilir.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Recep Bey, buyurun.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Sayın Başkanım, ben de teşekkür ediyorum.

Şimdi, netleştirmek adına, az önce vekilimizin de sorduğu gibi, birincisi, şu anda bizim getirdiğimiz bu kataloğa girme işleminin daha üst bir sınırı yok yani olabilecek en maksimumda sağlık personelinin koruyucu bir önlemi almış oluyoruz.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Burada şunu da arz edeyim müsaade ederseniz. Kataloğa alınan kapsamda sadece demin sorulan sağlık çalışanları, doktor, hekim, eczacı vesaire yok; orada hastanede görevli diğer elemanlar da var kataloğa alınanlar bakımından. Yani hastanede bir güvenlik görevlisi, hastanede bir sekretere yapılan saldırılar da kataloğa alınma anlamında mevcut fakat Mesleki Sorumluluk Kurulunun görev yapısı yani ek çerçeve 14 anlamında orada yok fakat katalogda var.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Devamında, şu anda hâkim ve savcılardaki en üst düzeyde aynı şekilde bu kural, doğru mu? Yani bir hâkim ve savcının mesleğiyle ilgili yaptığı işlerde de aynısı geçerli.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Doğrudur.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Yani hâkim ve hekim eşit seviyede, doğru mu?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Doğrudur.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Üçüncüsü, bizim kataloğa almamız aslında şunu sağlıyor: Yani hâkimin bir takdir yetkisi varsa bunu tutuklama yönünde almasını kolaylaştırıyor. Yani bir tutuklamaya sebep teşkil ediyor, doğru mu?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Doğrudur.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Herhâlde sormak istediğiniz buydu vekilim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani hâkimin farkındalığını artırıyor.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Artırıyor.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Yani hâkimin takdir yetkisi inisiyatiften biraz daha zorunluluğa, tutuklama lehinde zorunluluğa kayıyor, doğru mu?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Şöyle anladım, doğru mu?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – “Mutlak tutuklayacaksınız.” demeyiz.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Mutlak tutukluluk değil ama bir inisiyatif varsa bunu lehte kullanmayı kolaylaştırır.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Kataloğun manası bu Sayın Vekilim.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Teşekkür ediyorum Başkanım.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Başka yapılacak bir şey yok yani. Bir basamak yukarı çıkalım...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Ya, bir basamak yukarı şu olur; o da Anayasa’ya aykırı olur yani “Mağdur sağlık çalışanıysa hâkim bunu mutlaka tutuklar, tutuklayacaktır.” demek gerekir, bu Anayasa’ya aykırı olur, bu dünyanın hiçbir yerinde yok.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – En üst yok.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arslan Bey, siz sormuştunuz ama bir daha mı soracaksınız?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Mecbur kaldım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Buyurun, sorun hadi.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Teşekkür ederim Başkanım.

Şimdi, arkadaşlar hekim-hâkim garantisini birbirine denk getirmeye çalışıyorlar ama şimdi, burada hekimi değerlendiren kurumda 2 hekim var, geri kalan teorik olarak idari personel ama hâkimi değerlendiren kurumda hepsi hukukçu. Dolayısıyla bir hâkimin itirazı olduğunda hâkimi değerlendirecek, yargılayacak kısım tamamen hukukçu ve hekimi değerlendiren kurum öyle değil. Dolayısıyla arada bir nüans var yani orada...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Hâkimler ve Savcılar Kurulu anayasal bir kurul Sayın Vekilim.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Hayır, hayır, şey anlamda söylüyorum; ya, şimdi, Hâkimler ve Savcılar Kurulundaki herkes hukukçu.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Doğrudur.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Ama bu Mesleki Sorumluluk Kurulundaki öyle değil. Dolayısıyla hani, hâkimler ile hekimler denk geldi, artık onlarda da problem yok, hepsi hallolacak gibi düşünmek biraz farklı sanki.

Bir de şey söylemek istiyorum, ağır cezalı bir olay olduğunda mesela hasta “ex” olduğunda da yine kurum değerlendirebilecek mi? Burada hekim kusursuz diyebilecek mi?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şöyle: İzin meselesinde kusur tartışmasından ziyade Mesleki Sorumluluk Kurulu ya izin verir soruşturma açılır ya izin vermez soruşturma açılmaz. Yani oradaki değerlendirmesi “Kusuru var.” “Yok.” noktasında değildir; verir veya vermez.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Sanki orada o zaman da büyük problemler çıkabilir ama zaten bir de Ankara’daki mahkemeye dava açabiliyor, vatandaşın itirazı varsa oradan işi yürütecek.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – İtiraz bölge idare mahkemesine olacak.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Bir de şey soracağım; mesela, Sağlık Bakanlığı, kurul aleyhine bir dava falan açabilir mi? Siz 100 bin lira tazminat verdiniz kurul kararına, 100 bin lira siz buna tazminat verdiniz. İşte “Bunu hak etmedi.” diye Sağlık Bakanlığı kurul hakkında bu Ankara’daki mahkemeye dava açabilir mi?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yok, açmaz.

Buradaki işleyiş şu şekilde: Vatandaş, mağdur olan vatandaş bir hukuk mahkemesinde Sağlık Bakanlığı aleyhinde önce tazminat davasını açıyor, hukuk mahkemesi Sağlık Bakanlığı aleyhine, vatandaş lehine tazminata hükmettiği vakit Sağlık Bakanlığımız vatandaşın parasını ödüyor, tazminatı ödüyor, vatandaş aradan çekiliyor, tatmin edilmiş oluyor. Geriye devlet aygıtı yani Sağlık Bakanlığımız ve sağlık çalışanı arasındaki mesele kalıyor. Zaten burada rücu meselesi gündeme geliyor. Yani vatandaşa ödediği parayı...

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Ben de rücu meselesini söylüyorum. Mesela hukuk müşavirliğinden birisi -Sağlık Bakanlığından- “Bu son derece yanlış, ben buna katılmıyorum, dava açalım.” diyebilir mi?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Hayır.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Ama “Kurul kararı yargı denetimine tabidir.” demiyor mu?

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Ama Sağlık Bakanlığı açamıyor.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Kurul kararı yargı denetimine tabi değil mi?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şimdi, “Yargıya götürecek kimdir?” sorusu Sağlık Bakanlığı değildir, onu söylemeye çalışıyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki.

Ali Bey, buyurun.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Şimdi, Adalet Bakanlığı yetkilisine sormak istiyorum: Konut dokunulmazlığıyla ilgili 116’ncı madde var. Burada konut ya da iş yerinde bir suç işlendiğinde konut dokunulmazlığı, iş yeri dokunulmazlığı ihlal edildiğinde altı aydan bir yıla kadar hapis cezası verilebiliyor. Böyle bir madde var ve sağlıkçılar da sağlık alanında yani çalıştıkları iş yerlerinde şiddete uğruyorlar, yüzde 99 böyle. Biz buralarda da bunlara yönelik şiddetin önlenmesi açısından sağlık kurum ve kuruluşları da iş yeri olarak öngörüldüğünde bu bir caydırıcı unsur olmaz mı? Biz burada caydırıcılık arıyoruz yani sağlıkçıların iş yerlerinde şiddete uğramaması, hizmetin aksamaması açısından bir güvenceye kavuşturulmasını talep ediyoruz. Katalog suç da olmasa sonuçta bugün istese hâkim tutuklayabiliyor yani kataloğa girmeden ama katalogda da olsa tutuklamayabiliyor. Burada, uygulamadaki problemler bizim için sıkıntı. Geçmişte çok ciddi şiddete uğrayan... Ancak kamuoyu baskısıyla, Twitter’da kampanya yaptığınızda tekrar tutuklamaya sevk ediliyor. Twitter mahkemeleriyle değil de hukuku uygulayan hâkimlerin, savcılarının bu konuda bir tutum alması bu şiddetin önünü kesecek yaklaşım olacak. Böylesi bir düzenleme yani konut ve iş yeri dokunulmazlığına... Sağlık kurum ve kuruluşları da sonuçta iş yeridir sağlıkçıların. Böyle konut dokunulmazlığı benzeri bir koruma buna fayda sağlamaz mı?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şimdi, tabii, bir eylemin suç teşkil edip etmeyeceği yasama Meclisinin takdirindedir. Burada korunan hukuki menfaat ve ölçülülük kriterleri kıymetlidir. Konut dokunulmazlığını ihlal suçunda, konutun kişinin hayatında ifa ettiği yer ve özellikle mahremiyeti çok kıymetlidir. Kapı kilitlidir, rızası olmazsa kimse girmez fakat iş yeri böyle değildir, iş yeri genel olarak alenidir, umuma açıktır, ihtiyaç sahipleri gelirler; dolayısıyla, korunan menfaat anlamında konut gibi addedilmesinin uygun olmayacağını değerlendiriyorum şahsen.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – İş yerleri için böyle bir düzenleme var ama yani iş yerinin dokunulmazlığına tecavüz olduğunda böyle bir ceza bu 116’ncı maddenin (2)’nci fıkrasında var.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani iş yerinin mutlak olması gerekiyor, değil mi Sayın Vekilim?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Yani tüm sağlık kurum ve kuruluşlarını da buna ilave ettiğimizde, bu iş yeri dokunulmazlığı çerçevesinde korumak mümkün olur mu diye bir düşüncemiz var. Yani maksat şiddetin önlenmesi, caydırıcı maddelerle bunun kamuoyuna duyurulması.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani, vatandaşın sağlık hizmeti almasını da engelleme ihtimali yok mudur Sayın Vekilim?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Yo, şiddet uygulamıyorsa sorun yok. Yani şiddet uygulamıyorsa sorun yok ama şiddet uyguluyorsa, orada hizmet almak için gelen bir kişi, orada hizmeti verene bir saldırıda bulunuyorsa yani bu ciddi bir problem, diğerlerinin de sağlık hizmeti almasını engelliyor.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani, özel muayenesindeki doktora yapılan saldırı anlamında da o kamu görevlisi sayılıyor biliyorsunuz, korunuyor.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Tabii, korunuyor. Ancak dediğim gibi, yani bu dokunulmazlıkla bu maddeden dolayı da bir caydırıcı ek...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Binasına girdiği için mi demek istiyorsunuz Sayın Vekilim?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Girdiği için değil, girip şiddet uyguladığı için.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Ondan zaten ceza alacak.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Şiddetten dolayı ceza alacak. Konut dokunulmazlığı hükümleri çerçevesinde, iş yeri dokunulmazlığı çerçevesinde de...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Ama işte şunu söylemeye çalışıyorum: Yani “konut” dediğimiz meselede koruduğumuz hukuki yarar, evin mahremiyeti.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ya da “iş yeri” de diyor.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani ilke olarak oraya kimsenin girmemesi gerekiyor. İş yerinin böyle bir özelliği yok demek istiyorum.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – İş yerinde de var ama benzeri bir... O maddede iş yeri var, iş yerinin yanına biz sağlık kurum, kuruluşlarını da koyduğumuzda, yani oraya girdi diye değil, oraya girdiğinde, şiddet uyguladığında...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Sanıyorum önermeniz var Sayın Vekilim.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Evet.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Bir inceleyelim müsaade ederseniz. Şimdi ikili konuşma gibi olmasın.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Maksat caydırıcı unsurları ortaya koyup şiddeti önlemek.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Bir inceleyelim müsaade ederseniz önergenizi.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Başkanım, çok kısa bir soru soracağım ama.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani, bitiremeyeceğiz arkadaşlar, haberiniz olsun.

Ali Fazıl Kasap Bey, buyurun.

Artık tamamlamak istiyorum, lütfen.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ben iki soru soracağım. Şimdi bu malpraktiste, Borçlar Kanunu’na göre, biliyorsunuz, o yargıda hep “Özel yükümlülüğü yerine getirdiniz mi, getirmediğiniz mi?” Şimdi, bu üç beş dakikalık zaman zarfına atıfta bulunarak atılı suçun, atılı şeyin kuruma rücu etmesi mümkün müdür? Sebebi de şu: Beş dakikalık muayene zarfında bir hastaya baktınız. Atıyorum, elektrosunu istemediniz ve gönderdiniz -ki imkânsız- kan şekerini istemediniz, gönderdiniz -imkânsız- burada suçlu olan kurum mu, hekim mi, uygulayıcı mı, bir. Ve bunu savunmada kullanabilir misiniz, iki. Üçüncüsü de ben bir vatandaş olarak bir hekime şunu diyebilirim; “Sen benim vergimle burada çalışıyorsun ulan.” diye, affedersiniz, söyleyebilirim. Aynı şekilde, nöbetçi cumhuriyet savcısına ifade için gittim ben, suç duyurusunda bulunmak için gittim. Orada beyefendi kahvesini içiyor, çayını içiyor derken bir saat beni bekletti, içeride de kimse yok ve ben de içeri girdiğimde -veya dışarıdan kapıyı vurup girdim- dedim ki: “Benim vergimle burada oturuyorsun, beni niye çağırmadınız?” İki arasında, hekim ile savcı veya hukuk mensubu arasındaki cezai yaptırım veya uğrayacağı muamele ne olabilir? Bunu merak ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hukuken fark yok, uygulamada fark var.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Detay uygulama sorunları oldu, çok somut sorunlar oldu Sayın Vekilim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – İki de aynı.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Uygulama farkı.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – İki de aynı statüde, ikimiz de vatandaşız, ikisi de devlet memuru. Sizce ne olur?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani isterseniz özel ben size arz edeyim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Alenen, alenen, bir kayıt yok.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) – Bu şuna benzedi: Şimdi ben dışarı çıksan, biri beni darbetse, buradan dışarı çıksa, biri onu darp etse, o sağlık çalışanıdır, onu darbeden...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Yok ama burada...

Şimdi, hukuken sizce... Hani deniyor ya “Hâkim-hekim statüleri hemen hemen yaklaştı.”

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Şimdi, o anlamda, efendim, doktorlar yani sağlık çalışanları hâkimlerden bir tık daha yukarıda mağdur oldukları cylemler bakımından. Hâkim ve savcılar kamu görevlisi olması sebebiyle hakaret ve basit yaralama anlamında

nitelikli hâl, doktorlar da kamu görevlisi olması hasebiyle bu nitelikli hâlden ağırlaştırma veriyoruz sanığa. Fakat sağlık çalışanı bakımından bir de kendi özel, temel kanunda bir yarı kat daha arttırıyoruz. Yani bu ikinci artırımı hâkimler bakımından yok.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Gözaltına alırlar mı hekime bu hakareti yapanı?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Somut dosyada...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Ama hâkimde alabiliyorlar, savcıda alabiliyorlar da ondan dedim.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Somut dosyada uygulamanın ne şekilde gerçekleşeceğini, buradan bir şey söylemek de doğru olmaz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bizim bu, sağlıkta şiddetle ilgili... Özellikle o kısmı benim de defalarca aklıma geldi. Amerika'da geçen sene çıkan kanunla ilgili bir şey var. Yani bizim burada eksik olanı... Bizde daha çok söz şiddet uygulanıyor diyeyim hekim ve sağlık camiasında. Buna yönelik olarak Amerika'da çıkan, geçen sene kongreden çıkan kanunda şöyle bir şey var: Yani genelde bin doların üzerinde bir para cezası, artı, işte, iki yılın altındaki cezalarda -hapis onlarda iki yıl yatırıyorlar-kamu yararına hizmet, işte dört saat günlük falan; üç ay, dört ay. Bizim buradaki kanun teklifinde bu şekilde bir madde ihdas edilmesi sizce daha gerçekçi olmaz mıydı? Azaltıcı, caydırıcı unsurlar.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ali Kasap Bey bitirdi sorularını.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Son soruydu zaten.

Şimdi, bu özen yükümlülüğü ve beş dakika kısmını açıklarsanız çok sevineceğim.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Bir yılın altında kalan hapis cezaları bakımından bizim sistemimizde de seçenek birtakım yaptırımlar var; paraya çevirme seçeneği var, kamuda çalıştırma seçeneği orada da var. Dolayısıyla eğer nihai sonuç ceza bir yılın altında kalmışsa hâkim sanığın, hükümlünün kamuda çalıştırılmak suretiyle bu cezasının infazına karar verebiliyor. Bu imkân bizde de var bir yılın altı bakımından.

Özen yükümlülüğüyle ilgili olarak Mesleki Sorumluluk Kurulunun önüne geldi mesele. Ne kadarı doktorun ya da sağlık çalışanının özensizliği, ne kadarı fiilî imkânsızlık hâlleri; bunları değerlendirecek ve hakkında soruşturma açılmasına gerek olmadığı yönünde karar verebilecek.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Çok özür dileyerek şunu söylemek istiyorum: Mevcut sistemde beş on dakikalık zaman zarfı zaten sizin özen yükümlülüğünü yerine getirme şartını bertaraf ediyor.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – İşte zaten Mesleki Sorumluluk Kurulu bu tür fiilî durumları göz önüne alarak soruşturulmasına yer olmadığına karar verebilecek demek istiyorum.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hukuk âleminde, o zaman Türkiye'de kamudaki hastanelerde çalışan tüm hekimler bundan azade oluyor.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Olsun.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Buna bu şekilde genelleme yapmak uygun olmayabilir.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ali Bey, burada kesmek zorundayım.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Burada keselim, sonuç yok çünkü.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Fikret Bey, bir tek soru, kısa lütfen.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Ben Niyazi Bey’e son kısa bir şey sormak istiyorum. Mesleki Sorumluluk Kuruluna geldi konu. Dedi ki: “Cezaya gerek yok. Soruşturmaya gerek yok.” Kişi de Ankara İdare Mahkemesine itiraz etti. Genelde mahkemelerin tavrı “Ya, mahkemede yargılansın, suçluysa görsün:” gibi. Yani şimdi, bu sefer Mesleki Sorumluluk Kurulunun hani bu kararları boşa çıkmayacak mı sizce? Ya, şimdi hâkim güvencesi eşit dediniz. Mesela Hâkimler ve Savcılar Kurulu karar verdiği zaman buraya itiraz mercisi neresi? Yani çünkü eşit olmuyor o zaman birbiriyile.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Bu konuda, Sayın Vekilim, haklısınız. Mesleki Sorumluluk Kurulu sonuçta bir idaredir. Anayasa’ımızda idarenin yapmış olduğu bütün işlem ve eylemlerin yargı denetimine tabi olacağı yazılı olduğu için Ankara Bölge İdare Mahkemesine bir itiraz imkânı getirilmiştir. Hâkimler ve Savcılar Kurulu ise yine Anayasa’dan kaynaklı olarak vermiş olduğu kararlar yargı denetimi dışında olan bir kuruldur. Bu noktada bir farklılık var fakat bu, kanunun çözebileceği bir mesele değil; bu, anayasal bir mesele.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Yani sonuçta hekim ile hâkim eşit olmuyor burada işte, burada önemli bir farklılık var. Bir eksiklik var ikisi arasında...

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Yani kanunla çözebileceğimiz bir sorun değil, haklısınız çünkü Hâkimler ve Savcılar Kurulunun kararları yargı denetimine tabi değil, meslekten ihraç dışındaki kararları, biliyorsunuz, Anayasa’dan kaynaklanıyor. Oysa, Mesleki Sorumluluk Kurulu bir idare olmakla, Anayasa uyarınca idarenin her kararı yargı denetime tabi olduğu için bölge idare mahkemesinde bu karar denetlenecek, dolayısıyla kaldırılabilir veya...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Niyazi Bey, kâfi.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Anlaşıldı Sayın Başkanım.

HABİP EKSİK (İğdır) – Son bir soru Sayın Başkan...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bir cümle lütfen, istihdam ediyorum, tek bir cümle, bir soru.

HABİP EKSİK (İğdır) – Son bir soru sadece.

Hep sona ben kalıyorum zaten.

Şimdi, şunu özellikle merak ediyorum: Şimdi, kanunda; “Bakan Yardımcıları Başkan olacak şekilde Bakan işin sayısına ve ihtiyacına binaen birden fazla kurul kurulabilir.” diyor. 3 Bakan Yardımcısı var, 3 tane maksimum kurulabiliyor, öyle anladım çünkü yani 3 tane kurul kurulabilir. Ama malpraktis davalarına baktığımız zaman, yani günümüz koşullarında bilmiyorum, kaç tane olduğunu, sayısal olarak tam bilmiyorum ama belki sizde bir veri vardır.

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – Sağlık Bakanlığımızda var.

HABİP EKSİK (İğdır) – Yani bu maksimum 3 kurul olacağına göre, bu maksimum 3 kurul bu ihtiyaca cevap verebilecek mi?

ADALET BAKANLIĞI MEVZUAT GENEL MÜDÜRÜ NİYAZİ ACAR – İsterseniz buna Sağlık Bakanlığımız karar versin.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Halil Bey konuşurken cevap versin, müsaade ederseniz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Olur olur, sorun değil.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki, şimdi, Sağlık Bakanlığından hukukçu arkadaşım Hüseyin Bey, konuşma ihtiyacınız var mı, Halil Bey’e mi vereyim sözü?

SAĞLIK BAKANLIĞI HUKUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ AV. HÜSEYİN DÜNDAR – Sayın Bakanım, çok teşekkür ediyorum.

Mevzuat Genel Müdürlüğümüzün açıklamaları da çok faydalı, yerinde oldu.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani onları size de sorsak benzeri cevaplar verecektiniz.

SAĞLIK BAKANLIĞI HUKUK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ AV. HÜSEYİN DÜNDAR – Evet.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Peki, o zaman Halil Bey’e sözü veriyorum, Sayın Bakan Yardımcımıza.

Buyurun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Benim sorumdan başlarsanız...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Son sorudan başlayayım müsaadeniz olursa Sayın Başkanım.

Şimdi, şu anda hâlihazırda, son beş yıllık süreç içerisinde 5.933 malpraktis davası, bunun kısmen kabul edilen dava sayısı da şu anda 178 kabul olmuş, 1.011 de devam eden var. Bu, eğer hepsini toplamda, yekûn beş seneyi kabul edecek olursak yaklaşık olarak senede 1.200 yapar. 1.200’ü aya bölersek ayda 100 tane yapar. Kabul edileni, edilmeyeni ortalama bu kadardır. Sadece kabul edilenden gidecek olursak 1.200 tane beş yıllık, senelik olarak 200 tane, onu da bölerseniz on iki aya, çok cüzi bir rakam çıkar.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ayda 100 oluyor sizin verdiğiniz göre, hesaba göre.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Beş yılda 1.200 olduğu için 5’e bölerseniz 1.200’ü, 240; 240’ı 12’ye bölerseniz...

HABİP EKSİK (İğdır) – Not aldım, siz “Senede 1.200” dediniz, onun için dedim yani, öyleyse tamam.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Evet, şimdi, Sayın Başkanım, bu şehir hastanelerinde bir konuyla alakalı, bizim cevaplamamızla ilgili bir atıfta bulununuz, onunla ilgili bir açıklama yapayım, bir açıklamada bulunayım: Şehir hastanelerinde miktara bağlı hizmetlerde eşik değerler, eşik miktarlar gerçekçi fiyat teklifi almak için belirlenmiş yerlerdir, eşiklerdir. Bir taraftan, gerçekçi fiyat almak için, diğer taraftan da o eşik değere ulaştıktan sonra da ikinci bir tenzilat alabilmek içindir. Şimdi, bunu sürekli hasta garantisi şeklinde lanse etmek doğru bir yaklaşım değil. Bugün hangi alanda olursanız olun yani bu, sağlık alanında da olsa, farklı bir alanda da olsa, en basit örneğiyle, bugün bir araç bile kiralayacak olursanız, üç yıllık, iki yıllık, bir yıllık, size aylık yapacağınız kilometreyi veya yıllık yapacağınız kilometreyi sorarlar. Şimdi, miktara bağlı hizmetlerle alakalı burada görüntüleme olsun, laboratuvar olsun, bunlarla alakalı eşik değerler fiyat alabilmek için gereklidir. Sadece şehir hastanelerinde değil, tüm sağlık hizmet sunumunda miktara bağlı hizmetlerin hepsinde vardır. Şimdi, burada, mesela bilgisayarlı tomografide, BT’de, abdomen bölgesinde, SUT’taki işlem puanı 149,25’tir, işlem puanı. Bu rakama ulaşabilmek için biz bunu 0,593’le çarpıyoruz, son yılbaşından sonra yapılan, şubat ayındaki değişiklikten sonraki SUT’taki karşılığıdır. 1 SUT’un TL karşılığı, 1 SUT puanının TL karşılığı 0,593; bunun karşılığı 88,51 lira yapar. Bunun şehir hastanesindeki şu anda hâlihazır, meri yürürlükteki sözleşmelerine göre bu “eşik değer” dediğimiz noktaya kadarki birim fiyatı 53,1 liradır; bu eşik değeri geçtikten sonraki fiyatı da 31,73 liradır. Aynı şekilde MR’da, beyinle ilgili bir MR’ın SUT’taki karşılığı 176,40 SUT puanıdır, bunun TL karşılığı 104,60 liradır. Bunun birinci eşik

değere kadar olanı 62,76'ya mal olmaktadır, eşik değeri aşan kısmındaki de 37,5 liradır. Bilgisayarlı tomografinin birim fiyatı diğer fiyatla aynıdır, aynı şekilde en çok MR istenen toraks bölgesinin de aynıdır.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Aradaki fark müteahhidin midir?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Aradaki fark kamunundur, müteahhidin değildir. Biz ödeme olarak bu kadar yaparız. Bakın, bugün herhangi bir özel hastane bu işlemi yaptığı zaman SGK'ye 104,6 lira fatura ederken şehir hastanesinin bu konudaki müteahhidi 62,76 lira fatura etmektedir, net bu konuda kamu kârdadır.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bunu kamu kendisi yapamaz mı Sayın Bakan?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR - Kamu bunu kendisi yapması durumunda SGK'ye 104,60'tan zaten fatura ediyor. Yani şöyle yapıyor: Siz biliyorsunuz, siz hekim olduğunuz için ve devlet hastanelerinde daha önce görev yaptığınız için gayet iyi bilirsiniz. Yaptığınız her işlemin SUT karşılığı puanı vardır, siz SGK'ye hastane olarak bunları tahakkuk ettirirsiniz. Net olarak şunu söyleyeyim...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Oradaki fark şu: SGK'den Sağlık Bakanlığına geçiyor, fark etmez, ikisi de kamu, kamudan kamuya para kalıyor.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Tabii.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Öbür türlü özele çıkıyor para, önemli faktör bu.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Evet.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Kamunun parası gidiyor ama.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Hayır, biz bununla ilgili.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Bu cepten alıyorum, SGK'den alıyorum, Sağlık Bakanlığının cebine koyuyorum.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Biz bununla ilgili, yaptığımız işlemle ilgili, şehir hastanelerinde bu hizmet alımıyla alakalı kesinlikle ve kesinlikle kamu menfaatindeyiz ve kârdayız.

Şimdi, diğer bir hususla ilgili şeyi söyleyeyim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Sayın Bakanım, bir saniye müsaade edin küçük bir şey söyleyeyim. Ben Bakanlığa geldiğimde Yüksek İhtisas Hastanesinde devletin bir tomografi cihazı vardı ve sekiz aydır çalışmıyordu. Sebebini aradık, 28 yazı yazılmıştı kurumlar içinde ve kimin sorumluluğu olduğunu da bulamadık. Ya, siz dünyada 66 liraya değil de 660 liraya tomografi MR çekilen bir tek yer getirin bize, Allah'ımızı severseniz, yapmayın ya!

Buyurun efendim.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Şirket zarar mı ediyor yani kâr yapmıyor mu?

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yapıyor, zaten mantığı o.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Kamu versin hizmeti.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Ya, size göre kamu hizmet verdi mi her zaman daha ucuza yapar değil mi?

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Evet.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Öyle değil işte o, biraz ekonomi okuyun.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Bakanım, bir şey söyleyeyim mi? Bakın, Dünya Sağlık Örgütü rapor yayınladı, daha kamucu bir sağlık hizmetinden yana.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Biz çok kamucu sağlık hizmeti veriyoruz.

Bakanım, buyurun, özür dilerim.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Sayın Başkanım, diğer taraftan sağlıkta şiddetle ilgili konular konuşulurken bununla alakalı çözüm önerilerinde ısrarla...

(Karşılıklı laf atmalar)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, değerli milletvekilleri, Bakanımızı dinleyelim lütfen.

Sayın Vekilim, Bakanımızı dinliyoruz.

Sayın Bakanım, siz devam edin, biz sizi duyuyoruz.

Buyurun.

(Karşılıklı laf atmalar)

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Fikret Bey, birkaç şey daha söyleyeceğim. Fikret Bey, şimdi, sağlıkta şiddette en önemli etkenlerden birinin insan gücüyle ilgili eksiklik olduğu söylendi. Şimdi, sağlık alanında bizim eleman istihdamı, sağlık personeli istihdamı noktasında ihtiyacımız var mıdır? Vardır. Daha iyi olmamız lazım mı? Olmamız gerekir. Bunlarla ilgili herhangi bir şey söyleyemeyiz. Yalnız birkaç noktada çarpıcı birkaç rakam söylemek istiyorum: Şimdi 2002 yılında Sağlık Bakanlığının 257 bin çalışanı vardı ve tüm sağlık sektörü özel üniversiteler ve Sağlık Bakanlığı toplamda 379 bin çalışanı olan bir sektördü sağlık sektörü. Şimdi, 2022 yılında Sağlık Bakanlığının 751 bin çalışanı var, 182 bin üniversitemizde çalışanımız var, 363 bin özel sektörde çalışanı var, totalde 1 milyon 300 binlik sağlık ordusuna ulaşıyoruz.

Şimdi, diğer yandan, burada kamu-özel dengesiyle ilgili bazı konular konuşuldu. Bilgi olsun diye sunmak istiyorum bunları da: Sağlık Bakanlığı 2002 yılında 774 hastanede 107 bin yatak kapasitesiyle Türkiye’deki sağlık altyapısının yüzde 65’ini oluşturuyor idi kamu olarak, şu anda 911 hastaneyle 160 bin yatak kapasitesiyle şu anda hâlihazırda da yüzde 62’sini oluşturuyor. “Arada çok ciddi özel farkı oldu.” diyen vekillerimiz oldu, onun için bunu örnekledim. Burada, bizim geldiğimiz noktada, 164 bin yatak kapasitesinden şu anda 258 bin yatak kapasitesine gelmiş Türkiye. Burada en önemli ayrıntı da şudur: Sağlık Bakanlığının yatak kapasitesi yaklaşık yüzde 60 artmıştır ama nitelikli yatağa yüzde 5,5-6’lardan şu anda yüzde 80’lere ulaşmıştır. Biliyorsunuz “nitelikli oda” dediğimiz maksimum 2 kişilik olan ama her odasında lavabosu, tuvaleti, televizyonu, buzdolabı olan oda anlamında yüzde 80’e ulaşmış ve neticede bu yüzde 100’e de 2023 yılında ulaşılması hedeflenmiştir.

Şimdi, Sağlık Bakanlığı bütçesi içerisinde şehir hastanelerinin önemli bir yer tuttuğu söylendi. Bununla alakalı rakamlarımızı da bir “check” etmemiz lazım, hem bizim Plan ve Bütçe Komisyonundaki rakamlarımız hem Genel Kuruldaki rakamlarımızı da. Bizim Sağlık Bakanlığının 2022 yılı bütçesi 116 milyardır, yalnız Sağlık Bakanlığının bütçesi iki parçadır; 116 milyar genel bütçedendir, yaklaşık olarak 130 milyar civarında da döner sermayeden bütçemiz vardır; totalde biz şu anda 246 milyar bütçeli bir Bakanlığımız. Bunun içerisinde -orada da yine net yazılıdır, bu bilgiler sizde de var- şehir hastanelerinin kullanım bedeli rakamları 14 milyar olarak öngörülmüştür bu sene açılacaklarla beraber.

HABİP EKSİK (İğdır) – Dolar kuruyla...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Dolar kuru, euro kuru demiyorum; ben bütçedeki rakam olarak net rakamları -afaki veya varsayımlarla değil, bütçe rakamları üzerinden söylüyorum. Bu 14 milyarın 246 milyara oranı da yüzde 6 bile değildir. Pekâlâ, bu, bütçeyi ne kadar büyütecektir? “Diğerleri de açıldığı zaman daha büyüyecek.” iddiası oldu, doğru, açılacak, büyüyecek.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sayın Bakan, siz bütçeye göre oranlamanız lazım, döner sermayeyi katmayın oraya. Döner sermaye kendi...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Hayır ama Sağlık Bakanlığının totaldeki bütçesini söylüyorum ben yani farklı bir rakam söylemiyorum. Şu anda 13 tane kamu-özel ortaklığıyla yapılmış yatak kapasitemiz 18.258; şu anda 5 tane de devam eden KÖİ modeliyle, kamu-özel iş birliği yöntemiyle devam eden 9.414 yatak vardır yani yaklaşık olarak üçte 2’sini açmışız, üçte 1’lik kısmını da Allah nasip ederse 2022 yılında açma gayretindeyiz.

Tabii, burada...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Peki, bir şey sorabilir miyim Sayın Bakan? 2019’da “2020 yılında açılacak.” dediniz, açamadınız. Geçtiğimiz yıl “2021’de açılacak 5 hastane.” dediniz, yine açılmadı. Bu yılki sunumunuzda tarih vermediniz. Neden açamıyorsunuz o 5 hastaneyi?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Gayet basit, net söyleyelim: Burada Kütahya, Sayın Vekilimiz...

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Kütahya var, Etlik var, Kocaeli var, Bayraklı var.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Ben söyleyeceğim hepsini, hepsini söyleyeceğim, rahat olun Sayın Vekilim, bu konuda cevapları veririm.

Kütahya Şehir Hastanesi kamu-özel iş birliğiyle yapılan, hiçbir şekilde kredi kullanmadan, kendi imkânlarıyla yapmaya çalışan bir yatırımcıydı, Fazıl Bey de onu bilir, o kısmını. Firma bununla alakalı buradaki yatırımı devam ettirebilmek için hem bir süre uzatımı istedi hem de belli bir miktar kredi kullanımı talep etti, bu krediyi ayarlayıncaya kadar da biraz sıkıntılı bir süreç geçirdi. Bu sene sonuna yetiştirmek üzere kredisini de buldu, devam edecek. Şimdi, bakın, bizim 13 tane açılmış olan şehir hastanemizin içerisinde hiç yabancı ortak yok; bunu size bir şey ifade etmesi için söylüyorum açılmış olanların.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Çam ve Sakura var.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Londra mahkemeleri!

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Çin var, Japon var.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Ama şu anda devam eden Etlik olsun, Kocaeli olsun, İzmir olsun ve Gaziantep olsun, hepsinde İtalyan firmaları da var, bu 3’ünde de, biliyorsunuz değil mi? Astaldi ve Salini vardı, burada bizim bu konudaki kendi yatırımcılarımızın, kendi ülkemizde ne kadar istikrar içerisinde olduğunun örneği bunlar.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Finansörler...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Bunların hepsi battı kendi ülkelerinde.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Finansörler yurt dışından mı?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Bak, finans ayrı bir şey, yapımcısı ayrı bir şey. Finans bir bankacılık işidir, sizin iş kabiliyetinizi ortaya koymaz.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Peki, hastaneler zarar gördüğü zaman neden sigorta bedeli finansör şirketlere ödeniyor o zaman? Sahibi çünkü finansör şirketler yabancı şirketler.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Bir şey yapayım, şu anda şu söylediğim cümleyi toparlayayım, ondan sonra ona da cevap veririm. Şimdi, bu süre zarfı içerisinde bu yabancı ortakları olan yerler zorluk yaşadı, ondan gecikti, kendi aralarında çözdüler vesaire ama bu yıl içerisinde tamamlanacak.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Sözleşmeniz üç yıllık ama inşaat süresi üç yıl, üç yıl doldu, dördüncü yıl tekrar...

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Fikret Bey, müdahil olmayın.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Sorudan soruya geçme, adam bir cevap versin.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI HALİL ELDEMİR – Şimdi, Fikret Bey, Sayın Vekilim, bakın, ben, bu konudaki bütün sorulara cevap verebilirim, bu konuda hani rahatım. Şöyle söyleyeyim: Bizim bütün sözleşmelerin hepsi, bu kamu-özeldekilerin hepsi yani kahir ekseriyeti üç yıl yatırım süresi, yirmi beş yıl da işletme süresi, toplam sözleşmenin geçerlilik süresi yirmi sekiz yıldır. Firma burada üç yılda tamamlarsa yirmi beş yıl süreçle bunu işletir, devam eder, tamamlayamaması durumunda sözleşmede kendine tanınmış haklar vardır. Bu haklardan bir tanesi de işletme süresinden azaltılarak kendilerine süre verilebilme maddesidir, bunu kullanmak istemezler, sebebi de kendi “IRR” dediğimiz kârlılıkları vesaireleri, bu noktada sıkıntıya girip finansçılara karşı sıkıntı yaşamamak için bu sürede bitirmeye gayret ederler. Bitiremeyenlere de kârından feragat ederek, burada işletme süresinden kısaltılarak kendilerine süre verilir, bunlar bu şekliyle olmuştur.

Diğer taraftan, sigorta mevzusunu söylediniz, onunla bitireyim müsaadenizle Sayın Başkanım. Sigorta süreçlerinin, bunların yirmi beş yılın sonunda işler vaziyette Sağlık Bakanlığına teslim edilecek şekliyle bırakılması lazım. Yani yirmi beş yılın sonunda, Sayın Başkanımız az önce konuşmasının bir yerinde de söyledi, hastaneyi yeni hâlde teslim etmesi lazım. Bu süre zarfında bunun her türlü ayakta tutulmasıyla ilgili sigortalar firmanındır, firmanın üzerindedir, firmanın hakkındadır. Son noktada biz devralırken bu hakların hepsi bize geçmektedir.

Sabırla dinlediğiniz için teşekkür ediyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Değerli Bakanım, çok teşekkür ediyoruz. Gerçekten çok doyurucu açıklamalarınız oldu.

FİKRET ŞAHİN (Balıkesir) – Açık var, Sayın Başkanım, uzamasın diye söylemiyorum yoksa açık var.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Çok aydınlatıcıydı, teşekkür ederiz efendim.

Selva Hanım, çok emek verdiniz doktorlar için, sağlıkçılar için, gerçekten teşekkür ediyoruz.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Teşekkür ederim.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Bugün siz sabah on birden beri buradasınız.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Evet, on dört saattir Başkanım.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Yani gidince evinize çocuklarınıza da bizim özürlerimizi iletin.

Buyurun Selva Hanım.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Estağfurullah, görevimiz Sayın Başkanım.

Ben çok teşekkür ediyorum.

HABİP EKSİK (İğdır) – Bu da Meclis şiddeti!

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Hem de kadına karşı!

LÜTFİYE SELVA ÇAM – Mikrofonum açılmadı. Şiddetle karşı karşıyayım Sayın Başkanım! (Gülüşmeler)

BAŞKAN RECEP AKDAĞ – Arkadaşlar, lütfen müdahale etmeyin hatibe.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) – Sayın Başkanım, ben de çok teşekkür ediyorum. Komisyon üyelerimize de katkılarından dolayı ayrı ayrı teşekkürlerimi iletiyorum. Yoğunluklu olarak sorular kurulla ilgiliydi ve kurulun işleyişiyle alakalı olarak ben notlarımı almıştım burada. Gerek Bayram Bey’in, Sefer Bey’in, Murat Bey’in ve İsmail ağabeyin bu konularla ilgili soruları vardı. Niyazi Bey’e o anlamda teşekkür ediyorum çok geniş ve aydınlatıcı bilgiler verdiler. Siz başlangıçta teklifin geneli üzerinde konuşacağımızı söylemiştiniz, tekliften ziyade sağlığın geneli üzerinde ciddi bir konuşma yapıldı, daha sonra da “Maddelere sonra geçeriz.” demiştiniz ama maddelerle ilgili de az önce detaylı bir şekilde sorular soruldu, sanırım Komisyonumuz maksadına ulaşmış diye düşünüyorum.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Yeterli sormadık biz.

LÜTFİYE SELVA ÇAM (Ankara) - Bunun dışında, zaman aşımına uğradığını düşünüyorum, pek çok şey konuşuldu, hatırlanır mı bilmiyorum ama Arslan Bey konuşmasında hiç de şık bulmadığım bir şekilde özellikle halkımızın işte belli oranlarda hasta olarak gittikleri noktada doktorlarla olan diyaloglarını çok böyle hoş olmayan bir şekilde ifade etmişti; bunu belirtmek isterim.

Bunun dışında, benim kendi ifadelerimde şehir hastanesine çok vurgu yaptığımı söyledi, şehir hastanesine hiç vurgu yapmadım, “şehir hastanesi” bile demedim. Bunu da söylemek istiyorum ama hastanelerimizin fiziki durumu, sağlık çalışanlarımız vesaire bunlarla ilgili gerçekten bilgi vermek istedim çünkü ben de sağlık sektöründe yoğun bir şekilde çalıştım, kendim doktor değilim ama insan kaynakları uzmanı olarak, koordinatörü olarak 1998-2000 yılları arasında İsviçre’de çalıştım yani “medeniyetin beşiği” dediğimiz İsviçre’de sağlık sektörünün nasıl olduğunu çok iyi biliyorum. 2000’li yıllarda da Türkiye’de İstanbul’da çalışmıştım. Bugün geldiğimiz noktada burada Komisyon üyelerimizin konuşmalarından sanki aynı Türkiye’de yaşamıyoruz gibi hissettim. Bunun da altını çizmek isterim.

Serpil Hanım “Kadın bakanlığı vardı, şu anda bir kadın bakanlığı yok.” diye ifade etti. Kadından Sorumlu Devlet Bakanlığı vardı, daha sonra müstakil bir Bakanlık olarak hem kadını hem aileyi hem de daha geniş bir perspektifte dezavantajlı grupları içine alan müstakil bir Bakanlık kuruldu. Bunun da altını çizmek isterim.

Bunun dışında bir de sarayın hazırlamış olduğu bir kanun teklifini getirdiğimizi söyledi. Bugüne kadar çalışan gerek bürokratlara gerekse bizlere çok bir haksızlık olduğunu düşünüyorum bu sözün. Öznur Hanım gitmeden önce de altını çizmişti, özellikle kadına şiddet konusunda Komisyon raporunu hazırlayabilmesi için Araştırma Komisyonu, bir yıl gibi çok uzun bir süre bütün tarafların dinlendiği, sivil toplumların işin içinde olduğu ve bakanlıklar da dâhil olmak üzere geniş katılımcıların olduğu çok iyi bir çalışma yaptı ve burada pek çok madde kadına şiddet konusunda onların önerileri de dikkate alınarak yapılmış oldu.

Murat Bey’in detaylı soruları vardı, onun cevabı burada fakat Murat Bey burada değil, sanırım da daha sonra alıp inceleyecektir.

Fikret Bey’i burada tanıyamadım, ben KPK’den çok iyi tanıyorum, kendisine de söyledim, burada farklı bir profile karşılaşmış olduk. Sağlıkta şiddet konusunda... “Fiyasko” dedi sağlık hizmetleri için, bu “fiyasko” dediğiniz sağıktaki hizmetlerden hepimiz faydalaniyoruz, bence haksızlık etmemek lazım. Ayrıca, tıp tercih edilmediğini söyledi, kendisi ve kardeşlerinin tıp mezunu olduğunu söyledi;

ben de mühendisim ama 3 çocuğum da mühendisliği tercih etmedi; onu da söyleyelim. Şu anda, pandemi dönemi de dâhil olmak üzere tıp tercih edenlerin sayısında herhangi bir düşüş yok, yine en yüksek puanlarla tıp tercih eden gençlerimiz var.

Ben sözü çok fazla uzatmak istemiyorum Sayın Başkanım. Teklifin inşallah buradaki katkılarla çok daha iyi bir noktaya taşınacağını ümit ediyorum. Hepimizin tabii, arzusu ne kadına ne de sağlık çalışanlarına hiçbir şekilde şiddet yapılmaması noktasında. Elimizden geldiğince yoğun bir emek verildi, çalışmalar yapıldı. Ben Sağlık Bakanlığımıza da Adalet Bakanlığımıza da özellikle size de bugünkü Komisyon çalışmalarınızdan dolayı, göstermiş olduğunuz geniş yürekliliğe ve KEFEK Komisyonumuzda da Sayın Fatma Başkanımıza ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN RECEP AKDAĞ - Değerli Milletvekilim, çok teşekkür ediyorum.

Bütün Komisyon üyelerimize, Komisyon üyelerimiz dışında katılan milletvekillerimize, bürokratlarımıza, Değerli Bakan Yardımcımıza, sivil toplumdan ya da diğer bir şekilde Komisyonumuza katılanlara katkıları için teşekkür ediyorum.

Teklif metninin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Teklif metninin maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Teklif maddelerini görüşmek üzere yarın sabah saat 11.30'da toplanmak üzere bugünkü toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati: 00.55

